

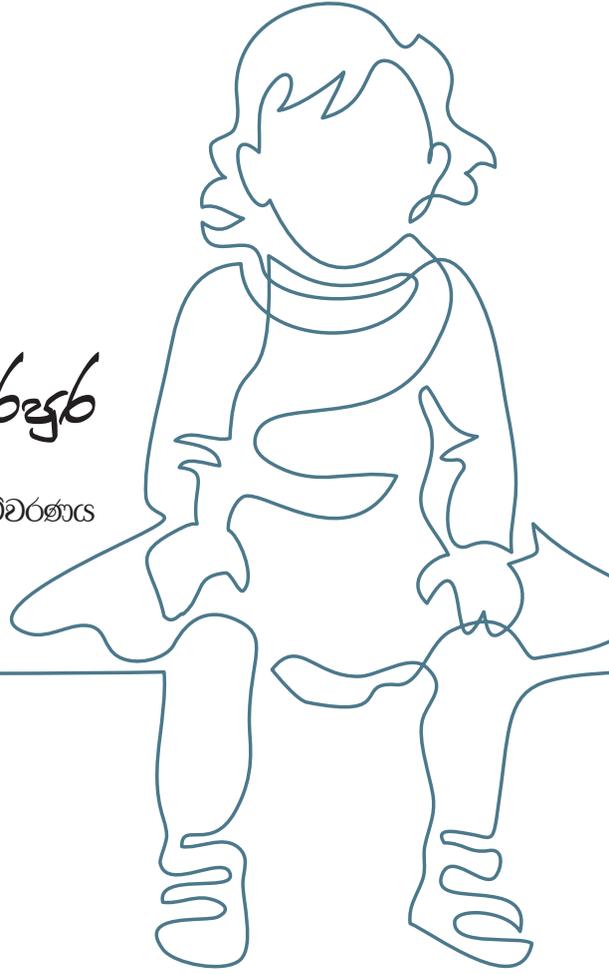
දෙව වෙනුවෙන්

නා ඉමා පරපුර

අධ්‍යයනයේ දීත් හමද අර්ථය

දේව විශ්වාසය හා ළමා පරිපූර්ණ

ළමා විශ්ව දේව විශ්වාසය හා බැඳුණු ගැටලු විවරණය

කතෘ

අඹිදුල්ලාස් ඩින් හමද් අර්රක්ෆ්

සිංහල අනුචාදය

මුහම්මද් අක්මුල් මුහම්මද් අමීන්

සෝදුපත් කියවීම

අත්මද් මුබාරක් මුහම්මද් මක්දුම්

මාහිර රම්ඩීන්

මුහම්මද් අසීම්

ح) جمعية الدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بالربوة ، ١٤٤٣هـ

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

الركف ، عبدالله حمد عبدالعزيز

أسئلة الطفل الإيمانفة باللغة السنهالفة . / عبدالله حمد عبدالعزيز

الركف - ط١ . - الرفاض ، ١٤٤٣هـ

١٣٤ ص ، ٢٣ X ١٦ سم

ردمك : ٨-٢٩-٨٣٥٢-٦٠٣-٩٧٨

١- الترففة الإسلامية أ.مركز اصول (مترجم) ب.العنوان

١٤٤٣/٤٣٦٨

دبوى ٣٧٧.١

رقم الإفءاع : ١٤٤٣/٤٣٦٨

ردمك : ٨-٢٩-٨٣٥٢-٦٠٣-٩٧٨

This book has been conceived, prepared and designed by the Osoul Centre. All photos used in the book belong to the Osoul Centre. The Centre hereby permits all Sunni Muslims to reprint and publish the book in any method and format on acknowledgement of the Osoul (1 condition that no (2 Centre is clearly stated on all editions; and alteration or amendment of the text is introduced without reference to the Osoul Centre. In the case of reprinting this book, the Centre strongly .recommends maintaining high quality

4900 445 11 966+

0126 497 11 966+

www.osoulcenter.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ජෛවදූත

අද දරුවන් හට පරපුරයි. ඩිනෙයින් දේව විශ්වාසය, පුහුණුව, බුද්ධිය, මනස හා බැඳුණු ක්ෂේත්‍රයන්හි කියවීමට හා සවන් දීමට හැකි නිර්මාණ සැකසීම වඩාත් වැදගත් කරුණක් වී ඇත. මෙම වැදගත් ක්ෂේත්‍රයන්හි විවිධ වර්ගයේ නිර්මාණ තිබුණ ද ඊට අමතර ව අධ්‍යාපනය හා බැඳුණු තවත් නිර්මාණ අවශ්‍යව පවතී. එය සමාජයේ දැක්මට ලැබෙන යථාර්ථයකි. අප මුස්ලිම් සමාජය ඇතුළුව සමස්තයක් ලෙස ලෝකයේ වේගවත් වර්ධනයන් ඇති බවට සැකයක් නැත. මීට අමතරව, ජනමාධ්‍ය හා සමාජ ජාලවල විවෘතභාවයන් බොහෝ නිවාසවල මඹා දී ඇති හිදහසත් හේතු කොට ගෙන මෙම වයස්වල ළමුන් සඳහා සුදුසු වැඩසටහන් තැවත තැවත ඉදිරිපත් කිරීමේ අවශ්‍යතාව පවතී.

අපගේ දරු පරපුරට ගැලපෙන පරිදි හිවැරැදි දේව විශ්වාසය හා බැඳුණු අධ්‍යාපනය තුළ මූලික මාතෘකාවන් ආචාර්ය අබ්දුල්ලාහ් බින් හමද් අර්බක්ෆ් විසින් මෙම පොතට ඇතුළත් කොට ඇත. දරුවන්ගේ දේව විශ්වාසය හා සම්බන්ධ ප්‍රශ්න සමග කටයුතු කරන්නට පුහුණු කිරීමේ හිතී ඊති හා මූලික කරුණු මෙම පොතේ ආරම්භ කොටසේ දැකිය හැක. පොතේ දෙවන කොටසේ හිතර දරුවන් විසින් අසනු ලබන බොහෝ ප්‍රශ්නවලට ප්‍රායෝගික උදාහරණ සපයමින් පිළිතුරු දී ඇත. මෙමගින් තම දරුවන්ට පිළිතුරු සැපයීමට දෙමාපියන්ට හැකි වේ.

දුල්ලුල් මධ්‍යස්ථානය

ප්‍රශ්නාවතාව

පැයසුම් සියලුම ස්ථ ඛලධාරීන් අල්ලාගත් ගිවිස. තවද අවසාන වක්තෘ මුහුම්වද තුමාණන් හට ද එතුමාගේ ඥාතීන් සහ හිත මිතුරන් ඇතුළු සියලු දෙනන් හට ද අල්ලාගේ සදා ඥාතීය හා සමාදානය උදා වේවා!

ලමා විශේ මුල් අවදියේදී දරුවා තුළ මෙලොව පැවැත්ම පිළිබඳ දැක්ම තහවුරු කිරීම අනිශ්චය වැදගත් වේ. එම කාලයෙහි දරුවාගේ මානසිකත්වය තුළ අන්තර්ගත වන අදහස් පුද්ගලයකුගේ ජ්‍යෙෂ්ඨත්වය විවිධ අංශවලින් සාදන ප්‍රධාන පදනම ලෙස සැලකේ. දරුවා විවිභය පුරාම එලදායී සහ කාර්යක්ෂම පුද්ගලයෙකු ලෙස ගමන් කිරීමට සහ එහි විවිධ මාර්ග ඛස්සේ සමබර ලෙස ගමන් කිරීමට රැකලක් වන අයුරින් එම පැවැත්ම පිළිබඳ දැක්ම සම්පූර්ණයෙන්ම ස්ථාවර කිරීම වැදගත් වේ. දරුවා අසන සහ දකින දෙයින් මේ ලෝකයේ තමාගේ ම අනුචාදයක් ගොඩනගය. ඉන්පසු ඔහුගේ විවිභයේ ඉතිරිව ඇත්තේ අවට තත්ත්වයන් අනුව මෙම ප්‍රධාන අනුචාදය වෙනස් කිරීම හා සංවර්ධනය කිරීම පමණි.

මෙම කාල පරිච්ඡේදය තුළ දරුවාගේ දැනුවත්ම ප්‍රභවය ඔහුගේ දෙමාපියන් ය. එමනිසා දරුවන්ගේ යහපත්කම පැන නගින්නේ ඔවුන්ගේ දෙමව්පියන් යහපත් අයුරින් ඔවුන්ට හදා වඩා ගැනීම මගිනි. මන්දයත් දරුවන්ට ඉගැන්වීමේ වගකීම ඔවුන් සතුය. මුහුම්වද තඹ ^ﷺ තුමාණෝ මෙසේ ප්‍රකාශ කළහ:

"ඛබ සැවොව වගකිව යුත්තන් ය. ඛබට පවරා ඇති දෑ පිළිබඳ ඛබෙන් විමසනු ලැබේ." (මුලාශ්‍රය : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

සැබැවින් ම, ඉහත කී දරුවන්ට ඉගැන්වීමේ කාර්තව්‍යය සඳහා අධ්‍යාපන මට්ටම ඉහළ තැටිවීමේ අවධානය සහ උත්සාහය අවශ්‍ය වේ.

ඇප විවින් වන්නේ තෘෂ්ණාවන් සහ සැකයන් ව්‍යාප්තව පවතින කාලයක බැවින්, අවංකව, සැලකිල්ලෙන් හා ත්‍යාගශීලීභාවයෙන් තම දරුවන් ඇති දැඩි කිරීමේ උත්සාහය දෙමාපියන් විසින් ඉහළ තැටිව යුතුය. එසේ කිරීම තුළින් ඇතැම්විට දරුවාගේ ආත්මය තුළ ඔහුගේ දෙමව්පියන් විසින් ථෝපණය කරන ලද යම් භෝ ඛිප්පයක් දෙමව්පියන්ගේ මරණයෙන් පසු ස්ථිර ප්‍රතිලාභයක් ලබා දීමට ඉඩ ඇත. එවිට මරණයෙන් පසු එම ප්‍රයෝජන ලබා දෙන දෑ පිළිබඳ විස්තර කිරීමේ දී මුහුම්වද ^ﷺ තුමාණෝ (ඔහු වෙනුවෙන් ප්‍රාර්ථනා කරන

හොඳ දරුවෙකු) යනුවෙන් පැවසූ පරිදි ඔවුන්ගේ මරණයට පසුවත් නොකඩවා ගලා එන එළදායී ක්‍රියාවන් වලින් එක් කරුණක් බවට එම දරුවා පත්වනු ඇත.

ඊට අමතරව, දරුවන් යනු දෙවිඳුන් අල්ලාහ් විසින් දෙමාපියන් කෙරෙහි ආභ කරන ලද සම්පතකි. ඒ පිළිබඳ ශුද්ධ වූ අල්කුරානයේ දෙවිඳුන් මෙසේ ප්‍රකාශ කොට ඇත:

يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ

" නුඹලාගේ දරුවන් විෂයයෙහි අල්ලාහ් අවධාරණය කරයි " (4:11)

මෙම වාක්‍යයෙහි අර්ථ විවරණය නම්: දෙමව්පියනි! ඔබේ දරුවන්ට ඔවුන්ගේ ආගමික හා ජීවිත අවශ්‍යතා සපයා දීම, ඔවුන්ට ඉගැන්වීම, ඔවුන්ව ඇති දැඩි කිරීම, දූෂණයෙන් වළකවා ගැනීම සහ දෙවියන්ට සැමවිට ම කීකරු වී ඔහුගේ අණ පිළිපැදීමට අණ කිරීම ඔබේ වගකීම යන්නයි. තවද දෙවිඳුන් මෙසේ පවසයි:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ

" විශ්වාස කළ අයවලුනි ල නුඹලාත් නුඹලාගේ පවුලේ අයත් නිවා ගින්නෙන් ආරක්ෂා කර ගන්න. එහි ඉන්ධන වනුයේ මිනිසුන් හා ගල් ය." (66:6)

එමනිසා දරුවන් යනු දෙවිඳුන් විසින් දෙමාපියන්ට ලබා දුන් වගකීමකි. එම වගකීම නිසි අයුරින් ඉටු කිරීමේ හා එය අපගේ යටි දැකීමට ආර්යයන් වීමේ තේරීම ඔවුන් සතු ය. මෙයින් අඟවන්නේ අල්ලාහ් දෙමව්පියන්ට වඩා සිය ගැත්තන් සමඟ දයානුකම්පිත බවය, මව්පියන් ඔවුන්ගේ දරුවන් කෙරෙහි මුළුමනින්ම ආදරය හා කරුණාව දක්වන අයවලුන් බව නොරහසක් වුව ද, ඔවුන්හට සිය දු දරුවන් කෙරෙහි වූ වගකීම අල්ලාහ් අවධාරණය කළේ ඒ නිසාවෙනි.

ඒ අනුව, පවුලක් තුළ දරුවාගේ හැදියාව දියුණු කිරීමේ ක්‍රියාවලිය හොඳින් සිදු වූයේ නම්, දරුවාට බාහිර ලෝකය සමඟ හොඳින් කටයුතු කිරීමට හැකි වේ. තවද දරුවා හදා වඩා ගැනීමේ දී සහ ඔහු ආගමික වශයෙන් යහපත් ලෙස වර්ධනය කිරීමේ දී පවුලේ කාර්යභාරය තුළ යම් අඩුපාඩුවක් සිදු වීම නිසා ළමයෙකු තුළ විවිධාකාර ප්‍රශංසනීය ආකල්ප අහිමි වීමේ ප්‍රවණතාවය ඉතා ඉහළය. ළමයින්ගේ හැදියාව දියුණු

කිරීමේ කාර්යභාරය පදනම් වී ඇත්තේ වරප්‍රදාය නිවැරදි කිරීම මත පමණක් නොව ආගමේ මූලධර්ම සහ එහි හීනි ඉගැන්වීම මත සහ උපදෙස්, කතාවස්ත, පෙර සිදුවීම් යනාදියෙන් ආදර්ශයන් උපුටා ගනිමින් අරමුණු සාක්ෂාත් කර ගැනීමේ විවිධ ක්‍රම භාවිතා කිරීම මත හා ඔවුන්ගේ ආත්මයන් තුළ ඒ සියල්ල කිඳා බැස යන අයුරින් කටයුතු කිරීම මත ය. මෙමගින් විචිතය සහ සමාජය තුළ එලදායී පෞරුෂත්වයක් ඇති කිරීමට පුද්ගලයකු ඇප විසින් ලොවට ඉදිරිපත් කළ හැක.

මෙම පොත පරිච්ඡේද දෙකකින් සමන්විත ය . පළමුවැන්න : "දරුවන්ගේ ආධ්‍යාත්මික වර්ධනය දියුණු කිරීම" පිළිබඳ කරුණු අන්තර්ගත වන අතර එමගින් දෙමව්පියන්ගේ සිය දූ දරුවන් ඇතිදැඩි කිරීමට උපකාරී වන බොහෝ මූලික ක්‍රම හා මූලධර්ම (අල්ලාහ්ගේ අනුග්‍රහයින්) දැකගත හැකිය. දෙවැන්න: දරුවන් තුළ දේව විශ්වාසය හා සම්බන්ධව පවතින ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු සැපයීම පිළිබඳ ප්‍රායෝගික උදාහරණ ය. මෙය විවිධ වයස් කාණ්ඩවලට අයත් ළමුන් අතර ප්‍රචලිත - විශේෂයෙන් - දේව විශ්වාසයේ කැඩීම් සහ වැරදි පොදු ප්‍රශ්න සහ එවැනි ප්‍රශ්න සමඟ කටයුතු කරන්නේ කෙසේද යන්න පිළිබඳ නිදර්ශනයන් ඉදිරිපත් කරනු ඇත.

සියලු භාග්‍ය විර්තමන්නා සහ නිවර්තී මාර්ගයට මඟ පෙන්වන්නා උත්තරීතර අල්ලාහ් ය.

අබ්දුල්ලාහ් බින් අබ්දුල්අක්කම්

Table of Contents

13

ආධ්‍යාත්මික
වර්ධනය
දියුණු කිරීම

දරුවන් තුළ
ආධ්‍යාත්මික
වර්ධනය
දියුණු කිරීම

28

50

ආධ්‍යාත්මික
වර්ධනය
දියුණු කිරීමේ
කුළුණ

ගැටළු විවරණයට
පිවිසුම

74

92

දරුවන් තුළ දේව විශ්වාසය
හා සම්බන්ධව පවතින
ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු සැපයීම
පිළිබඳ ප්‍රායෝගික
උදාහරණ

ආධ්‍යාත්මික

වර්ධනය

දියුණු කිරීම

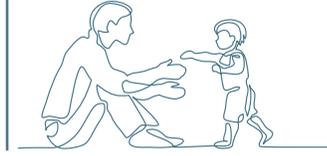
ආධ්‍යාත්මික වර්ධනය' දියුණු කිරීම

හැදෑයා ව වර්ධනය කිරීමේ ක්‍රියාවලිය වනාහි මානවයාගේ වර්ධනය සඳහා වූ මානව අවශ්‍යතාවයකි. එය ජීවිත තත්ත්වය සහ වෙනත් අංශයන්හි දරුවා ස්ථාපිත කිරීමේ මෙවලම වේ. එමඟින් දරුවාගේ සමාජ, අධ්‍යාපන, මානසික සහ සෞඛ්‍ය පෞරුෂත්වයන් ගොඩ නැගෙනු ඇත. එබැවින් දරුවන්ගේ ආධ්‍යාත්මික වර්ධනය සහ එහි වැදගත්කම පිළිබඳව සාකච්ඡා කිරීමට පෙර, අප විසින් හැදෑයා ව වර්ධනය කිරීම යන සංකල්පය, එහි තේරුම සහ එම ක්ෂේත්‍රයේ විශේෂඥයින් එයින් අපේක්ෂා කරන දේ කුමක් ද යන්න පිළිබඳ අප දැනුවත් වීම ඉතා සුදුසු ය.

-
1. මෙම කෘතියෙහි ආධ්‍යාත්මික වර්ධනය යන්නෙන් අදහස් වන්නේ ඊමාන් නම් දේව විශ්වාසය සමඟ බැඳී ඇති හදාවඩා ගැනීමයි.
 1. තර්කීයියා නම් අරාබි පදය සඳහා හදාවඩා ගැනීම, වර්ධනය කිරීම, හැදෑයා ව වර්ධනය කිරීම, අධ්‍යාපනය වැනි බොහෝ අර්ථ තිබුණ ද මෙම කෘතියෙහි මාතෘකාවට අදාළව මෙම පදය සඳහා හැදෑයා ව වර්ධනය කිරීම යන අර්ථය විශේෂයෙන් තෝරා ගන්නා ලදී. ඒ පදය සඳහා තොරණයකින් ස්ථාන වල අධ්‍යාපනය යනුවෙන්ද අර්ථ දැක්වා ඇත.

හැදියාව වර්ධනය කිරීමේ

සංකල්පය

හැදියාව වර්ධනය කිරීමේ සංකල්පය යනු චාල්ගෝපදේශය, අධ්‍යාපනය, ශිෂ්ඨත්වය හා අභ්‍යාස තුළින් භෞත පුරුදු අති කථන ගැනීම අරමුණු කරගත්, ඊනි හා භෞමිකයා වෙත පවත්වාගෙන යනු ලබන අරමුණු සහිත සංවර්ධන ක්‍රියාවලියකි.

සපුරාලන දෙය වෙත එම සහජ ස්වභාවය හා හැකියාවන් මෙහෙයවීම ද එවැනි අර්ථවත් වේ. තවද හැදියාව දියුණු කිරීමේ සංකල්පය යනු සෑම විටම අංශයක් තුළ ම භාග්‍යකත්වය හිමිවීමක් කරන මෙවලමකි.

වැඩි වන දරුවාගේ සහජ ස්වභාවය ආරක්ෂා කිරීම සහ එය සුරක්ෂිත කිරීම, ඔහුගේ හැකියාවන් සහ සුදානම පෝෂණය කිරීම මෙන්ම මහජනාලෝචි වාසය කිරීම සඳහා යහපත් මිනිසෙකු සුදානම් කිරීමට උපකාරී වන පරිදි බර්මිෂ්ඨකම සහ පරිපූර්ණත්වය

ආධ්‍යාත්මික වර්ධනයේ

වැදගත්කම

දේව විශ්වාසය යනු පැවැත්මෙහි පරම සත්‍යය සහ මනුෂ්‍යත්වයේ ශ්‍රේෂ්ඨතම හේතුවයි. එමෙන්ම එය මෙලොව විචිතයෙහි මිනිසුන්ගේ ගමන් මාර්ගයෙහි සන්ධිස්ථානයකි. උත්තරීතර අල්ලාග් මෙසේ ප්‍රකාශ කොට ඇත:

“ඔවුනතර විශ්වාස කළ අය ද සිටින. (එකම දෙවිඳුන්) ප්‍රතික්ෂේප කරන අය ද සිටිති.” (2:253)

දේව විශ්වාසය මතම මිනිසුන්ගේ ක්‍රියාවන් සහ හැසිරීම් ගොඩනැගෙනු ඇත. මෙලොව ඔවුනට ලැබෙන විවිධ තර්කාතිර්ච්චි ප්‍රධාන වෙනස එයය. පුද්ගලයෙකුගේ විචිතයේ වඩාත් ම හීරණාත්මක කාල පරිච්ඡේදය වන්නේ ළමා කාලයයි. මක්නිසාද යත්, මෙම කාල පරිච්ඡේදය තුළ දරුවාගේ ආත්මය තුළ (අදහ්මි, වටිනාකම්, වියවහාර, දර්ශන වැනි) අත්තර්ගත වන දෑ අනාගතයේ දී සම්පූර්ණයෙන් ම ඉවත් කිරීමට වඩා වෙනස් කිරීමට පවා අපහසු ය. ඇතැම් විට එය සිදු කළ නොහැකි කරුණකි. ඇතැම් විට එහි බපලුණි පුද්ගලයාගේ පෞරුෂය තුළ සදා ඊයේ පවතී. එමනිසා, ළමා කාලය තුළ ආධ්‍යාත්මික වර්ධනය දියුණු කිරීම යනු මිනිසෙකුගේ මෙලොව විචිතය ගොඩනැගෙන ආරම්භක අදියරක් අතුරින් එකකි.

පොදුවේ ගත් කල හැදියාව වර්ධනය කිරීම යනු එක් අයුරින් අවධානයෙන් යුතුව රැක බලා ගැනීමකි. අවධානයෙන් තොරව හැදියාව වර්ධනය කිරීමක් නොවෙයි. එබැවින් අවධානම් විය යුතු වැදගත් ම දෙය නම් දේව විශ්වාසය වර්ධනය කිරීම පිළිබඳවයි. ජය ජීවත් වන්නේ බොහෝ පර්යේෂකයන් අධ්‍යාත්මිකභාවය හා දේව විශ්වාසය නොසලකා හරිමින් මානසික හා ජාරීර්ක කෝණය කෙරෙහි පමණක් අවධානය යොමු කරන කාලයක ය. මතුලොව සන්නේයයට තුඩු දෙන යහපැවැත්ම කෙරෙහි කිසිදු දැක්මක් නොවෙයි ව භෞතිකවාදී මාර්ගයෙන් සාර්ථකත්වය ලඟා කර ගැනීම සඳහා ඔවුහු සිය හිඟත්වයන් යොමු කරති. එහෙත් ඉස්ලාම් හි හැදියාව වර්ධනය කිරීමේ පද්ධතිය මෙම කෝණයට වඩා සම්පූර්ණයෙන්ම වෙනස් වේ.

ඉස්ලාමය තුළ ආධ්‍යාත්මික වර්ධනය දියුණු කිරීම වනාහි ධර්ම දූතයාණන්ගේ පිරිසිදු යුගයේ සිට ම ස්වාභාවය කළ ප්‍රධාන කුර්භාක් බව පැහැදිලිය. ඒ බව ඉබ්නු උල් (හිමියල්ලාහු අත්හු) තුමාණන් තබී ﷺ තුමාගෙන් සවත් දුන් බව වාර්තා කරන මෙම තබී වදන සාක්ෂියකි.

"ඔබ සෑම කෙනෙකුම භාරකරවෙතැ වේ. ඔබලාගේ වගකීම් පිළිබඳ වගකිව යුත්තන් ඔබලා ම ය. පාලකයා භාරකරවෙතැ වන අතර ඔහුගේ යටත්වැසියන්ට ඔහු වගකිව යුතුය. කාන්තාව නම සැමියාගේ හිටපේ භාරකරවෙතැ වන අතර අයුරේ වගකීම් කෙරෙහි වගකිව යුත්තන් අයුරු ම ය. (බුහාරි හදීස් අංක 2558/ මුස්ලිම් හදීස් අංක 1829)

මෙමගින් එතුමාණන් අයුරු සියල්ලගේ උරහිස් මන අරහි දැවැත්න වගකීම හා අයුරු යටතේ පවතින උදවිය කෙරෙහි අයුරු කුමක් ඉටු කළේ ද? යන වග අයුරුගේ - හිසැකව - විමසනු අරන යන්න පෙන්වා දුන්හ. තවදුරටත් එතුමා ප්‍රකාශ කළ බව මෙසේ සඳහන් වේ:

"කවරෙකුට අල්ලාහ් අනුච්ඡන් කෙරෙහි පාලනය කිරීමේ බලයක් ලබා දී ඔවුන් ව අවටකව ඔහු රැකබලා නොගන්නේ නම් ඔහුට ස්වර්ගයේ යුවද පවා නොදැනෙනු අරන" (බුහාරි හදීස් අංක 7150)

අවටකව හා සහපවාදීව උපදෙස් ලබා දීමේ වැදගත්කම පිළිබඳ සටහනක් මෙහි දැක්වේ. යම් උපදේශයක් සෑම අංශයකින් ම උපදේශය ලබන්නාගේ ප්‍රතිලාභයට තුඩු දෙන අයුරින් හිමිය යුතුය. තවත් මෙම මාතෘකාව හා

සම්බන්ධව වාර්තා වූ ඉඩිනු උළු (භ්‍රමයල්ලාහු අත්හැ) තුමාණන්ගේ වදනක් පහත සඳහන් වේ:

"ඛබ ඛබේ පුතාට විනය කියා දෙන න ග මන්ද 'ඛබ ඛහුව අති දැඩි කලේ කෙසේද?ඛබ ඛහුව ඉගැන්වූයේ කුමක්ද? යන්න පිළිබඳ ඛබබන් විමසනු ලැබේ. එමෙන් ම ඛබගේ කථනාචා වා ඛබට ඛහු කීකථවීම පිළිබඳව ඛහුගෙන් විමසනු ලැබේ. (සුරබුල් ඊමාන් ලිල් බයහකී හදීස් අංක : 8141)

මෙමගින් ඉඩිනු උළු (භ්‍රමයල්ලාහු අත්හැ) තුමාණන් වගකීම ප්‍රථමයෙන් දෙමව්පියන්ගේ උභය මන නිබේන බව සහතික කරයි. මන්ද ඛවුන් අධ්‍යාපනය හා විනය කියා දීමේ පළමු පුතාවය වන බැවිනි. එමෙන්ම යහපත් අයුරින් විනය ගථක ලෙස හඳුයාව වර්ධනය කිරීම වනාහි සදකා තම් පුණ්‍යකර්මයට වඩා විධිස්ථ බව වාර්තා වී ඇත. එය පහත අයුරිනි:

"මිනිසෙකු තම දරුවාට විනය කියා දී පුරුදු පුහුණු කිරීම වනාහි අභ්‍යන්තර පරිනාම කිරීමට වඩා යහපත් වේ." (නිර්විදි හදීස් අංක 1951, සිල්සිලා අල්

ලුර්නා යන ග්‍රන්ථයේ ඉමාම් අල්බානී තුමාණන් මෙම තම් වදන පුර්වල ඝනයට අයත් වදනක් යනුවෙන් සඳහන් කර ඇත.)

තවද යහපත් ගතිපචතුම් දරුවාට උගන්වා දීම වනාහි සියලු පුණ්‍යකර්මයන්ට වඩා ශ්‍රේෂ්ඨ බව මෙසේ වාර්තා වී ඇත: දෙමව්පියන් පුතෙකුට යහපත් හැසිරීමකට වඩා ශ්‍රේෂ්ඨ යමක් ලබා දීමට නොහැක. (නිර්විදි හදීස් අංක 1952, සිල්සිලා අල් ලුර්නා යන ග්‍රන්ථයේ ඉමාම් අල්බානී තුමාණන් මෙම තම් වදන පුර්වල ඝනයට අයත් වදනක් යනුවෙන් සඳහන් කර ඇත.)

ඉහත සඳහන් වදන් හා කියමන් සියල්ල මගින් අභ්‍යන්තර ලබන්නේ විනය කියා දීම හා අධ්‍යාපනය ලබා දීම පිළිබඳ සලකුම්බන් වීම සිය දු දරුවන් කෙරෙහි දෙමාපියන් ඉෂ්ඨ සිද්ධි කරන අති විධිස්ථ හා ඉමහත් කථනාක් යන්නයි.

අතීතයේ දී අප හැදී වැඩුණේ සාපේක්ෂව සංවෘත පරිසරයක ය. එනමුත් අද අප ජීවත් වන්නේ විවෘත

ලෝකයකයි. නිසැකවම ඒ වටා යහපත් සහ අයහපත් තත්වයන් තිබෙනු ඇත. එහෙත් අප ජෝර්ජියෙන් තොරව, සිදුවන්නේ කුමක්ද යන්න පැහැදිලිව වටහා නොගන්නේ නම්, අයහපත යහපත අතිබවා යා හැකිය, අප අවට සිදුවන කාලීන ව්‍යාකූලත්වයන් විශ්ලේෂණය කර යහපත් සංස්කෘතික හා අධ්‍යාපනික ක්‍රම මගින් ඒවා හිරික්ෂණය කළේ නම් ඒවා පිළිබඳ අපට තේරුම් ගත හැකිය. ළමයින්ගේ ආත්මයන් තුළ ඇදහිල්ල හා දේව විශ්වාසය පදනම් කරගත් අර්ථයන්ට සහයෝගය දක්වන පවුලේ වාතාවරණය සහ ළමුන් පිළිබඳ සැලකිලිමත් වන අධ්‍යාපන ආයතන සහ ජායල නෝරා ගැනීම යනාදී කරුණු කෙරෙහි උපදේශකයාගේ සැලකිල්ල අත්‍යාවශ්‍ය වේ. අප අවට සිදු වන දෑ තේරුම් ගැනීමට නොදැන සිටීම යනු වන්දි ගෙවිය නොහැකි විශාල පාඩුවකි. කෙසේ වෙතත්, හැදෑරා වර්ධනය කිරීමේ කර්තව්‍ය අඛණ්ඩව සිදු කිරීම සහ ඉවසීම මගින් අපට හැකි උපරිම ප්‍රතිඵල - අල්ලාගේ අවසරයෙන් - ලැබෙනු ඇත. මක්නිසාදයත්, හැදෑරා වර්ධනය කිරීමේ සංකල්පය යනු හුදු මහපෙන්වීම් පමණක් නොව, පසු විපරම් කිරීම සහ අඛණ්ඩ ව එම මහපෙන්වීම සිදු කිරීම යනාදිය ද ඒ සඳහා අවශ්‍ය වේ.

ආධ්‍යාත්මික වර්ධනය දියුණු කිරීම

අත්‍යවශ්‍යයි

වර්තමාන ළමා පරපුර මානසික හා සංස්කෘතික විවිධත්වයක් මත හා පුළුල් විවෘතභාවයක් අත් විඳිමින් පිටත් වේ. ඔවුන් වටා සිටු වන ආකර්ෂණීය සිදුවීම් අවතක්ෂේප්‍ර කිරීම අති නායාතක ය. මිනිස් පැවැත්මේ දුෂ්කරම කාර්තව්‍යය යැයි සැලකෙන හැදෑරූ වර්ධනය කිරීමේ කාර්තව්‍ය අප වෙත පවරා තිබේ. තියනව, ජනගා කෙරෙහි - විශේෂයෙන් කුඩා ළමුන් - දේව විශ්වාසය ඉගැන්වීම හා ඒ කෙරෙහි අර්ථයක් කිරීම වනාහි ධර්ම දැනුවත්තා හා ඔවුන්ට පසුව පැමිණි ප්‍රතිසංස්කරණවාදීන්ගේ ක්‍රමවේදය වේ. මෙයින් මෙම කාර්තව්‍යයෙහි අවශ්‍යතාවය සහ සමාජයට විය කොපමණ අත්‍යවශ්‍යද යන්න පැහැදිලි වේ. ඒ පිළිබඳ පළ වූ අල්කුර්ආන් වැනි හා තබ් වදන් පහත සඳහන් ය.

හුග් (අලෙයිහි සලාම්) තුමාණන් දුෂ්තයන් සමඟ යන සිය පුත්‍රයා කඳවුරා අතතුරු අඟවූ ආකාරය මෙලෙස සඳහන් වේ:

"මාගේ දෑයාබර පුත්‍රණුවනි! අප සමඟ නඟ ගන්න. (කම දෙවිඳුන්) ප්‍රතික්ෂේප කළ අප සමඟ නොසිටින්නැයි හුග් පැවසීය. (11:42)

සිය දරුවන් කෙරෙහි ඉබ්‍රාහිම් (අලෙයිහි සලාම්) තුමාණන්ගේ උපදේශනය පිළිබඳ අල්ලාග් මෙසේ පවසයි:

"මාගේ දරුවනි! අල්ලාග් හුමලාට මෙම ධර්මය නොරා දී අපත. මුස්ලිම්වරුන් ලෙසින් මිස හුමලා මරණයට පත් නොවිය යුතුයැයි ඉබ්‍රාහිම් ද යැකුබ් ද තම දරුවන්ට අවධාරණය කළහ. (2:132)

ලුක්මාන් (අලෙයිහි සලාම්) සිය පුත්‍රයාණන් කෙරෙහි කළ ප්‍රථම උපදේශනය වන්නේ අල්ලාග්ට ආදර්ශයක් තැබීමෙන් වැළකී සිටීමයි:

ලුක්මාන් තම පුත්‍රයාට අනුශාසනා කරන විට "මාගේ දෑයාබර පුත්‍රණුවනි! අල්ලාග්ට සමානයන් කල්පනය නොකරන්න. සමානයන් කල්පනය කිරීම ඉමහත් අපරාධයක් යැයි ප්‍රකාශ කළහ. (31:13)

අපගේ ධර්ම දූත මුහුම්වද්දු තඹ පුද්ගලික තුමාණන් ඉඹිනු අඹිබාස් (රළුසල්ලාහු අත්හු) තුමාට උපදෙස් දුන් අයුරු පහත සඳහන් වේ:

දරුවෝ අල්ලාහ් ගැන සිහියෙන් සිටින්න. එවිට ඔහු ඔබට ආරක්ෂා කරනු ඇත. අල්ලාහ් ගැන සිහියෙන් සිටින්න. එවිට ඔබ ඔහුට ඔබ ඉදිරියෙහි ජොයා ගනු ඇත. ඔබ විමසන විට අල්ලාහ්ගෙන් විමසන්න. ඔබ උපකාරය පහත විට අල්ලාහ්ගෙන් ම උපකාරය පහන්න. (හිච්දි හදීස් අංක 2516, ඉමාම් අල්බාහි තුමාණන් මෙම තඹ වදන හිච්දි ඔබ සනාට කර ඇත) ආධ්‍යාත්මික චර්ධනය දියුණු කිරීමේ උනන්දුව දැඩි ලෙස තිබිය යුතු බව මෙම තඹ වදන හඟවයි.

මෙම කර්තව්‍යයෙහි අවශ්‍යතාවය විදහා දැක්වන තවත් කරුණක් නම්, එය සියලු ක්ෂේත්‍රයන් හි ප්‍රධානියා සහ පදනම බව දැන සිටීම ය. වක්තෘවර්ගයාණන්ගේ ක්‍රමයවේදයට අනුව ජේව විශ්වාසය දරුවා ඉගෙන ගෙන ඔහුගේ හදවතේ එය ස්ථිරව පවතින වන්නේ නම් වන්දනාමාන සහ අනෙකුත් අමතර ආගමික කරුණු එය ලුහුබඳ දුරු පැයින් පැමිණෙනු ඇත. එමනිසා ඒ කෙරෙහි උනන්දු වීම යාච්චකත්වයට හා යෘජු මගෙහි හිරන වීමට (අල්ලාහ්ගේ අනුමැතියෙන්) භාග්‍යවත් වේ. මන්ද ජේවිඳුන් හා විනිශ්චය දිනය කෙරෙහි විශ්වාස කිරීම තුළ බොහෝ කරුණු පවතී. ජේව විශ්වාසය දැඩිව පවතින සෑම අවස්ථාවකදීම, එය තහනම් මාවතක ගමන් කිරීමෙන් මිනිසා වළක්වාලනු ඇත.

මෙම කර්තව්‍යයෙහි අවශ්‍යතාවය විදහා දැක්වන තවත් කරුණක් නම්, සමහර දෙමව්පියන් තම දරුවන් තවමත් කුඩා වියේ පසු වන බව කියමින් ඔවුන්ට ආගමික කරුණු ඉගැන්වීම අනපෘෂ්ඨ කරයි. ළමයින් වැඩුණු පසු ඔවුන්ට එවැනි අධ්‍යාපනයක් ලබා දීමට නොහැකි වේ. තම දරුවාට හිච්දි අධ්‍යාපනය හිච්දි කාලයේ දී ලබා දීම නොසලකා හරින්නේ නම් එය ඔවුන්ගේ නොසලකිලිමත් බව පෙන්නුම් කරයි. බොහෝ දරුවන් නොමඟ යෑමට භාග්‍යව ඔවුන්ගේ දෙමාපියන් ඔවුන්ට ආගමෙහි මූලික හා අමතර දෑ ඉගැන්වීම කෙරෙහි දැක් වූ අකැමැත්ත හා නොසලකිලිමත් බව. ඔවුන් කුඩා වියේ දී නොමඟ යෑමට භාග්‍යවත් එම ළමුන් වැඩිවියට පත් වූ පසුව තමන්ගෙන් තම දෙමව්පියන්ගෙන් කිසිදු ප්‍රතිලාභයක් ලබා නොදෙන තත්ත්වයක් හට ගැනෙනු ඇත.

මේ සියල්ලට අමතරව මාධ්‍ය භර්තෘ ළමයින්ගේ පෞරුෂයන් තුළ විශාල විකෘති කිරීම් සහ ව්‍යාජ සංකල්ප ප්‍රචර්ධනය කරන ළමා වැඩසටහන් ප්‍රමාණය පිළිබඳ වඩාත් සලකිලිමත් විය යුතුය. එම මාධ්‍ය රළුලට විච්චිත වන ආකාරයේ ආධ්‍යාත්මික චර්ධනයක් දරුවන් තුළ පෝෂණය කිරීම අවශ්‍ය වී තිබේ. මන්දයත් ආධ්‍යාත්මික චර්ධනය ආගමානුකූල ප්‍රභවයන් මගින් සිදු කරනු ලැබේ. එය දරුවා අතින් දැඩි කිරීම හා සම්බන්ධ බොහෝ ගැටලුවලින් ආරක්ෂා කරන මෙවලමක් වන අතර එම ගැටලු හිරාකරණය කිරීමට ද එය උපකාරී වේ. ආධ්‍යාත්මික චර්ධනය දරුවන් කෙරෙහි වූ දෙමව්පියන් සතු අයිතිවාසිකම් අතරින් එකකි. ලෙහකික පිවිතයේ සතුව සඳහා භාග්‍යවකි. - අල්ලාහ්ගේ අනුමැතියෙන් - මතුලොව ජය ගැනීමේ සාධකයකි. තවද මතුලොවෙහි මිනිසුන් අතර වෙනස්කම් සිදු වන්නේ ද මෙම ජේව විශ්වාසය පදනම් කරමිනි.

අවසාන වශයෙන්, දරුවන් තුළ ආධ්‍යාත්මික චර්ධනය දියුණු කිරීමේ කර්තව්‍ය වනාහි එය පිවිතයේ විශාල ප්‍රශ්නවලට පිලිතුරු සපයන හෙයින් - දරුවා තුළ ආධ්‍යාත්මික ස්ථාවරත්වය සහ මානසික ආරක්ෂාව සපයයි. එය ජේවිඳුන් අල්ලාහ්ගේ ශ්‍රීත්වයෙන් විශ්වාසත්වයක් වන අතර තඹ තුමාණන්ගේ පිවිත මාර්ගයෙන් අවබෝධය ලැබුවකි. එමෙන්ම එය විශේෂීකරණය වී අන්තේ ප්‍රභවයේ සහ ක්‍රමයේ පැහැදිලි බව සහ අරමුණුවල ජේවත්වය මාර්ගයෙහි. දරුවාගේ පෞරුෂත්වයේ අඛණ්ඩතාව සහ ස්ථාවරත්වය කරා ළඟාවීම සඳහා දරුවාගේ අවශ්‍යතා පිළිබඳවත් සැලකි යථාර්ථය පිළිබඳවත් හඳුනාගත දියුණු කිරීමේ ක්‍රියාවලියේ යථාර්ථය පිළිබඳවත් පූර්ණ අවබෝධයකින් යුතුව පවතින්නකි.

ආධ්‍යාත්මික වර්ධනය දියුණු කිරීමේ ඉලක්කයන්

මෙහි පොදු පරමාර්ථය නම් සර්ව බලධාරියා වූ දෙවිදුන් පුළුල්ව ප්‍රකාශයට පත්වීම සඳහා ගැහැනු ළමයින්ගේ ආධ්‍යාත්මික වර්ධනය වැඩි කිරීමයි. මෙම ඉලක්කය සඳහා විවිධ උප පරමාර්ථ සාක්ෂාත් කර ගැනීම ද අවශ්‍ය වේ. ඒවා පහතරට කිහිපයක් පහත සඳහන් කොට ඇත.

පළමුවැන්න : හිටපුවලින් මග පෙන්වීමකින් හා හික්මුණු බැඳීමෙන් දෙවිදුන් පුළුල්ව ප්‍රකාශයට පත්වීමේ කාරණා ධර්මිකව මනුෂ්‍යයන් වර්ගයකු සුදානම් කිරීම සඳහා මුස්ලිම් සමාජයේ ළමා පරපුර හිටපුවලින් ද දේව විශ්වාසය මත පැන නැගීමේ කාරණා.

දෙවැන්න : අල්ලාගැනීමේ දුකයාණන්ගේ ආදර්ශයන් අනුගමනය කරමින් මුස්ලිම් පුජාවේ සෑම සාමාජිකයෙකු ම ශ්‍රේෂ්ඨ ගුණාංග වලින් සමන්විත වීම. එතුමාණන් පිළිබඳ උත්තරීතර අල්ලාගැනීමේ ඔප්පු වූ අල්කුර්ආනයේ සාක්ෂි දරුවා: "ඔබ ඉමාන් යන ගුණයක සිටින්නෙහි ය." (68:4)

තවද එතුමාණන් විසින් ම සිය මෙහෙවර පිළිබඳ මෙසේ පැහැදිලි කර ඇත : මා යහපත් ගතිපැවැත්වීමේ සම්පූර්ණ කිරීම වස් යවන ලදී. (අත්වද් හදීස් අංක 8939, ඉමාම් අල්කාශී තුමාණන් මෙම තබ් වදන තිවර්දී බව සනාථ කොට ඇත)

තුන්වැන්න : මුස්ලිම් පුජාව තුළ සහෝදරත්වයේ හැඟීම වර්ධනය කිරීම. එමගින් දරුවන් තුළ පුජාව කෙරෙහි පක්ෂපාතිත්වය පිළිබඳ හැඟීම ශක්තිමත් වනු ඇත. එවිට ඔහු සිය පුජාවේ හැටලු ගැන සැලකිලිමත් වන අතර ඔහුගේ සහෝදරයන් සමඟ ද බැඳී සිටිනු ඇත. උත්තරීතර අල්ලාගැනීමේ ප්‍රකාශ කරුවා: විශ්වාස කළ අය (සියල්ලෝ ම) සොහොයුරෝ ම ය. (49:10)

තබ් ^{අහ්මඩ්} තුමාණන් මෙසේ සඳහන් කොට ඇත: දේව විශ්වාසවන්තයෙකුට තවත් දේව විශ්වාසවන්තයෙකු යනු විවිධ කොටස් එකිනෙක බැඳී ඇති ගොඩනැගිල්ලකට සමානය. (බුහාර් හදීස් අංක 6026)

තවද මෙසේ සඳහන් කොට ඇත: දේව විශ්වාසී අයවලුන් තමන් අතර දයාතුකම්පිත වීම, තමන් අතර දේවිය පෙන්වීම සහ කාරුණික වීම යන කරුණු සඳහා උපමාවක් නම් එක් ශරීරයකි. ශරීරයේ යම් කොටසක් රෝගාතුර වේ නම් මුළු ශරීරය ම හින්දු නොයෑම, උණ ගැනීම මගින් ඒ වෙනුවෙන් පෙනී සිටිනු ඇත. (බුහාර් හදීස් අංක : 6011) මෙමගින් මුස්ලිම් සමාජයේ දරුවන් අතර සහයවීම, දේව විශ්වාසී සහෝදර බැඳීමේ තහවුරු වේ.

හතරවැන්න : සිය සමාජයට එලදායී සාමාජිකයෙකු බිහිකිරීමට උපකාරී වන මානසික හා චිත්තවේගීය සමතුලිත පුද්ගලයකු ගොඩනැගීම. එමෙන්ම මහජනව ප්‍රතිසංස්කරණය කර, එහි වස්තූන් ප්‍රයෝජනයට ගෙන, මිහිපිට දෙවියන්ගේ නියෝජිතයකු වීමේ බර හා කර්තව්‍යයන් ඉටු කිරීම සඳහා යුතුකම් ඉටු කළ හැකි අයෙකු බිහි කිරීම.

මෙමගින් සැබෑ ආධ්‍යාත්මික වර්ධනය සැතපිණි ආරම්භ කිරීමේ අවශ්‍යතාව පැහැදිලි වේ. ආධ්‍යාත්මික බලය නිර්මාණය කිරීම, පුද්ගලික අභිප්‍රේරණය වර්ධනය කිරීම, අභ්‍යන්තර අවහිරය සම්බල ගැන්වීම සහ වචන හා ක්‍රියාවන් තුළ ආධ්‍යාත්මිකත්වය ව්‍යාප්ත කිරීම යනාදිය සඳහා මෙම ආධ්‍යාත්මික වර්ධනය අඛණ්ඩව ක්‍රියා කරයි. මෙමගින්, හැදියාව දියුණු කිරීමේ කාර්යය හා මානසික අරමුණු සාක්ෂාත් කර ගැනීම සඳහා අවශ්‍ය ක්‍රියාකාරකම් දියත් කිරීමට කෙතෙකුට පහසු වේ.

හඳුසාව වර්ධනය කිරීමේ

මුලධර්ම

හඳුසාව දියුණු කිරීමේ පදනම ගොඩනැගී ඇති මුලධර්ම සමූහයක් ඇත. ඒවා කැමිණි දෙකක් මත කේන්ද්‍රගත කළ හැකිය. පළමුවැන්න ඔද්ධිමය මුලධර්ම වන අතර දෙවැන්න ප්‍රායෝගික මුලධර්මයයි. ඔද්ධිමය කැමිණි දැනුම හා දේව විශ්වාසය යන කොටස් දෙකකට බෙදේ.

පළවෙනි කොටස: දැනුම.

මෙය සදාචාරාත්මක හැඟීම් අවබෝධ කර ගැනීම සහ ගොඩනැගීම සඳහා වූ ප්‍රධාන දොරටුවක් බැව් ය. උන්වහන්සේ අල්ලාගත් මෙසේ ප්‍රකාශ කරයි: දන්නා අයත් නොදන්නා අයත් එක සමාන වන්නේ දැයි අසන්න. යහපත් උපදෙස ලබන්නේ ඔද්ධිමත්හු ය. (39:9)

තබ් ^{عزراة} තුමාණන් පවා තම මිතුරන්හට ප්‍රයෝජනවත් දැනුම ඉගැන්වීමට උනන්දු වූ අතර නිර්වචක දැනුමෙන් දෙවියන්ගෙන් රැකවරණය පහත ලෙසත් එතුමා ඔවුන්ට ඉගැන්වීය. එතුමාණන් තම මිතුරන්ට ඉගැන්වූ ප්‍රාර්ථනාවක මෙසේ සඳහන් වේ: අහෝ අල්ලාගා! ප්‍රයෝජන නොලබන දැනුමෙන් සහ බිය නොවන හදවතෙන් මා ඔබෙන් රැකවරණය පනම් . (මුස්ලිම් හදීස් අංක : 2722)

දෙවන කොටස : දේව විශ්වාසය.

එනම්, දේව විශ්වාසයේ කැමිණි සහ පිළිබඳව දැනුවත්ගේ හදවත් තුළ රැඳී ඇති දෑ මෙමගින් අදහස් වේ. එය පිවිසිය සහ ඉන් බිබීමට ඇති දේ මුර්තිමත් කරන සාමූහික අර්ථයකි. තබ් ^{عزراة} තුමාණන් සිය සමාජයේ දැනුවත්ගේ හදවත් තුළ නිවැරදි දේව විශ්වාසය වර්ධනය කිරීම කෙරෙහි උනන්දු විය.

ප්‍රායෝගික කැමිණි සම්බන්ධයෙන් ගත් කල, එය වන්දනාමානස, ප්‍රායෝගික භාවිතය සහ ආචාර ධර්ම යන කොටස් තුනකට බෙදිය හැකිය.

පළමු කොටස : වන්දනාමානාය. එලදායී හැදියාවක් සඳහා දරුවන් තුළ අවංක අභ්‍යන්තරත්වයක් සහ පෞරුෂත්වය වර්ධනය කරන යුච්ඡේෂී ගති ලක්ෂණයන් වර්ධනය කළ යුතුය. එමගින් දරුවා සිනෙහි පිරිසිදු බවෙන් තැනිතම් නින්තපාර්ශ්වයෙන් හා තම දෙවිඳුන් සමඟ සෑම විටම සම්බන්ධ වී තම ජීවිතයට මුහුණ දෙනු ඇත. බහුලෝ සාර්ධර්ම, සහ සිතුවිලි පමණක් නොව බහුලෝ බලාපොරොත්තු සහ අභිලාෂයන් පවා හිසි පිළිවෙලකට සැකයේ. තබී ^ﷺ තුමාණෝ මුදාදු (භලිමල්ලාහු අත්හු) තුමාට මෙසේ පවසනි: අහෝ මුදාදු අල්ලාහ් මන දිවුරා පවසමි! මා බබට ආදර්භ කරමි, සෑම සලාතයකටම පසු "අහෝ අල්ලාහ්! බබට සිහිපත් කිරීමටත්, බබට ස්තූති කිරීමටත් බබට යහපත් අයුරින් වන්දනාමානා කිරීමටත් උදව් කරනු මැනවි" යනුවෙන් නොපලිම අත් නොහරින්න. (මුස්ලිම් හදීස් අංක: 2722)

මෙහිදී වන්දනාමානා කිරීම සර්වබලධාරී දෙවිගෙන් ලද තෘප්තියක් බව හා එය හුදෙක් පුද්ගල උත්සාහයක් පමණක් නොව එය අල්ලාහ්ගෙන් වූ භාග්‍යයකි යන වග එතුමාණන් බහුට උගන්වයි. තවද වන්දනාමානා කිරීම වනාහි සැමවිටම ඒ කෙරෙහි දෙවියන්ගෙන් උපකාර්භ ඉල්ලා සිටිය යුතු බව එතුමාණන් අවධාරණය කරයි. මෙමගින් දේව විශ්වාසවන්තයකු - තම දෙවිඳුන් අල්ලාහ්ට තැමදුම් කරන විට - සහයෝගය බහුගෙන් ම ඉල්ලා සිටිය යුතු බවත් බහු මන ම විශ්වාසය තැබිය යුතු බවත් බහුලෝ සින තුළ ස්ථීර ලෙස මුල් බැස ගනී. මන්ද, කීකරුකමට මග පෙන්වන්නා සර්වබලධාරී බහු වන බැවිනි.

දෙවන කොටස: ප්‍රායෝගික භාවිතය. දැනගත් දෑ ක්‍රියාත්මක නොකිරීම එකී දැනුම ශුන්‍ය වී යාම හා සමානය. මතුලොවෙහි මිනිසුන් අතර වූ වෙනසෙහි පදනම ද ක්‍රියාව වේ. "අණුවක තරම් යහපත කළ තැනැත්තා එය දැකියි ග අණුවක තරම් අයහපත කළ තැනැත්තා එය දැකියි" (99:7-8)

තෙවන කොටස: ආචාර ධර්ම. ඉස්ලාම් දහමෙහි පදනම වන්නේ යහ අයුරින් හැසිරෙන මිනිසෙකු ගොඩනැගීමයි. තබීතුමාණන් ද එතුමාගේ පණිවිඩය ආචාර ධර්ම සහ ඒ කෙරෙහි පුරුදු පුහුණු කිරීම යන අර්ථය වටා යොමු වී ඇති බව විශ්වාසය කළහ. එතුමාණන් ඒ පිළිබඳ මෙසේ වදාලහ: මා යහපත් ගතිපැවතුම් සම්පූර්ණ කිරීම වස් යවන ලදී. (අබ්දු හදීස් අංක 8939, ඉමාම් අල්බානි තුමා මෙම තබී වදන හිවැදි බව සනාට කොට ඇත.) එමෙන්ම එතුමාණන් ආචාර ධර්ම වෙත පහත අයුරින් උනන්දු කරවයි.

හිතන වශයෙන්ම මාහට වඩාත්ම ආදර්ණීය තැනැත්තා හා විනිශ්චය දිනයේ මා සමඟ සමීපව වාඩිවන තැනැත්තා බබ අතුරින් ආචාර ධර්මයෙන් හෙබි පුද්ගලයා වේ. (හිබ්දි හදීස් අංක 2018) ඒ අනුව, ආචාර ධර්ම යනු ආධ්‍යාත්මික වර්ධනය දියුණු කිරීමේ පැහැදිලි ප්‍රතිඵලයකි.

හඳියාව වර්ධනය කිරීම හා සම්බන්ධ

උදාහරණ කිහිපයක්

ප්‍රායෝගික උදාහරණ සැපයීම මූලධර්ම හා සාරධර්ම උකහා ගැනීමට උපකාරී වන වැදගත්ම අංගයකි. තබ් ﷺ තුමාණන් සහ චිතුමාගේ ගිතම්තුරන් දරුවන් තුළ දේව විශ්වාසයේ අත්තිවාරම ගොඩනගා ආකාරය කෙබඳු ද යන්න පැහැදිලි කරන උදාහරණ කිහිපයක් මෙහි දැක්වේ.

1. තබ් ﷺ තුමා හැසන් සහ හුසේන් (භලියල්ලාහු අන්හු) වෙනුවෙන් අල්ලාහ්ගෙන් ඊලවරණය පැතු ආකාරය ඉබ්නු අබ්බාස් (භලියල්ලාහු අන්හු) තුමාණන් මෙසේ විස්තර කරයි. ඔබේ මුතුන්මිත්තන් (චිතම් ඉබ්‍රාහිම්) ඉස්මාඊල් සහ ඉස්හාක් වෙනුවෙන් අල්ලාහ්ගෙන් ඊලවරණය පැතුවේ මේ අයුරින් (අහෝ දෙවියන! මා ඔබේ පරිපූර්ණ වචන වලින් සෑම ඡෙය්නානුන්ගෙන් හා (සත්ව හෝ වෙනත්) විෂ සහිත දැයින් සහ සෑම නපුරු, හානිකර, ඊර්ෂ්‍යා දෘෂ්ටියකින් ම ඊලවරණය යොමව්. (බුහාරි හදීස් අංක :3371)
2. අබු හුරය්බා (භලියල්ලාහු අන්හු) තුමාණන් මෙසේ වාර්තා කරයි. සෑම දරුවෙකුම ගිනුා නම් අවනත වීමේ පිටිතුරු සහස් විශ්වාසය මත උපත ලබන්නෝය. චිහෙන් යුදෙව්වරයෙකු හෝ කිතුණුවකු හෝ ගින්නට නමදින්නකු බවට ඔහුගේ දෙමාපියන් ඔහු ව පත් කරති යැයි තබ් ﷺ තුමාණන් ප්‍රකාශ කළහ. (බුහාරි හදීස් අංක 1358)

3. ඉම්රා ඉබ්රාහිම් අබ්දුල් මාලික් (උමය්‍යාද්) මෙසේ පවසාය: මම අල්ලාහ්ගේ දූතයාණන්ගේ ඊළඟට පැමිණීමට සිටි කුඩා පිරිසක් ලෙසට වෙමි. මා ආහාර අනුභව කරමින් සිටියදී මාගේ අත පිහිටා වටා යමින් තිබිණි. එවිට තබ් ﷺ තුමාණන්: අහෝ දරුවනි! අල්ලාහ්ගේ නාමය සැදහන් කර ඔබේ දකුණු අතෙන් අනුභව කරන්න. ඔබට සමීපතම ආහාරය අනුභව කරන්න යනුවෙන් තබ් ﷺ තුමාණන් පැවසූහ. (බුහාරි හදීස් අංක 5376/ මුස්ලිම් වැකි 2022)

4. ඉබ්රාහිම් අබ්දුල් මාලික් (උමය්‍යාද්) තුමා මෙසේ පවසාය: දිනක් මම තබ් ﷺ තුමාණන් පිටුපස සිටියෙමි. එවිට එතුමාණන් පහත අයුරින් පවසා සිටියහ. අහෝ දරුවනි! අල්ලාහ් පිළිබඳ සිහියෙන් සිටින්න.

එවිට ඔහු ඔබට ආරක්ෂා කරනු ඇත. අල්ලාහ් ගැන සැලකිලිමත් වන්න. එවිට උන් වහන්සේට ඔබ ඉදිරියෙහි දැක ගනු ඇත. ඔබ විමසන විට අල්ලාහ්ගෙන් විමසන්න. ඔබ උපකාරය පනත්තේ නම් අල්ලාහ්ගෙන් උපකාරය පනත්ත. ඔබට යම් ප්‍රයෝජනයක් ලබා දීම සඳහා මිනිසුන් එක්වීමේ චක්‍රයෙන්, අල්ලාහ් ඔබ වෙනුවෙන් දැනටමත් නියම කර ඇති දේ ගැන අන් කිසිවක් ඔවුන් ඔබට ප්‍රතිලාභ වශයෙන් ලබා නොදෙන බව දැන ගන්න. (බුහාරි හදීස් අංක 2516)

5. අල් හසන් ඉබ්රාහිම් අල්ලාහ් (උමය්‍යාද්) තුමාණන් මෙසේ වාර්තා කරයි: විචාරි සලාතයේ තිබෙන කුණුන් පාරායනයෙහි ප්‍රකාශ කිරීම සඳහා මෙම වචන මාලාව මා හට තබ් ﷺ තුමාණන් ඉගැන්වූහ. අහෝ අල්ලාහ්! ඔබ කවරෙකුට මග පෙන්වූයෙහි ද ඔවුන් අතර මට ද මග පෙන්වනු මැනව. ඔබ කවරෙකුට සුවය පිරිනැමුවෙහි ද ඔවුන් අතර මට ද සුවය ලබා දෙනු මැනව. ඔබ කවරෙකු ආර ගන්නෙහි ද ඔවුන් අතර මා ද ආර ගනු මැනව. ඔබ පිරිනමා ඇති දෑ හි අනිවාර්ය ලබා දෙනු මැනව. ඔබ තීන්දු කළ දෑ හි හානියෙන් මා ආරක්ෂා කරනු මැනව. සැබැවින් ම ඔබ තීන්දු කරන්නෙහි ය. නමුත් ඔබ මන තීන්දු කරනු ලැබීමක් නොමැත. සැබැවින් ම ඔබ ආරගන් අය ලියවී නොවැටෙන්නේ ය. අපගේ පරමාධිපතිවරයාණන! ඔබ අති උන්කෘතීන් විය. අති උන්තරීතර විය. (අබු දාවුද් හදීස් අංක 1425, ඉමාම් අල්ලාහ් තුමා මෙම තබ් වදන තිවර්දී බව සනාථ කර ඇත)

6. අතස් ඉබ්නු මාලික් (උමය්‍යල්ලාහු අන්හු) තමාණන් මෙසේ වාර්තා කරයි: අහෝ දරුවෝ! ඔබ ඔබේ පවුලට අතෙව් වූ පසු සලාමය පවසන්න. එය ඔබටත් ඔබේ නිවසේ වැසියන්ටත් ආශීර්වාදයක් වනු ඇත යනුවෙන් තබී ^{රූෂි} තමාණන් ප්‍රකාශ කළහ. (නිර්වේදි හදීස් අංක 2698, ඉමාම් අල්බානි තමාණන් මෙම තබී වදන හසන් සහයට අයත් බව ප්‍රකාශ කොට ඇත)

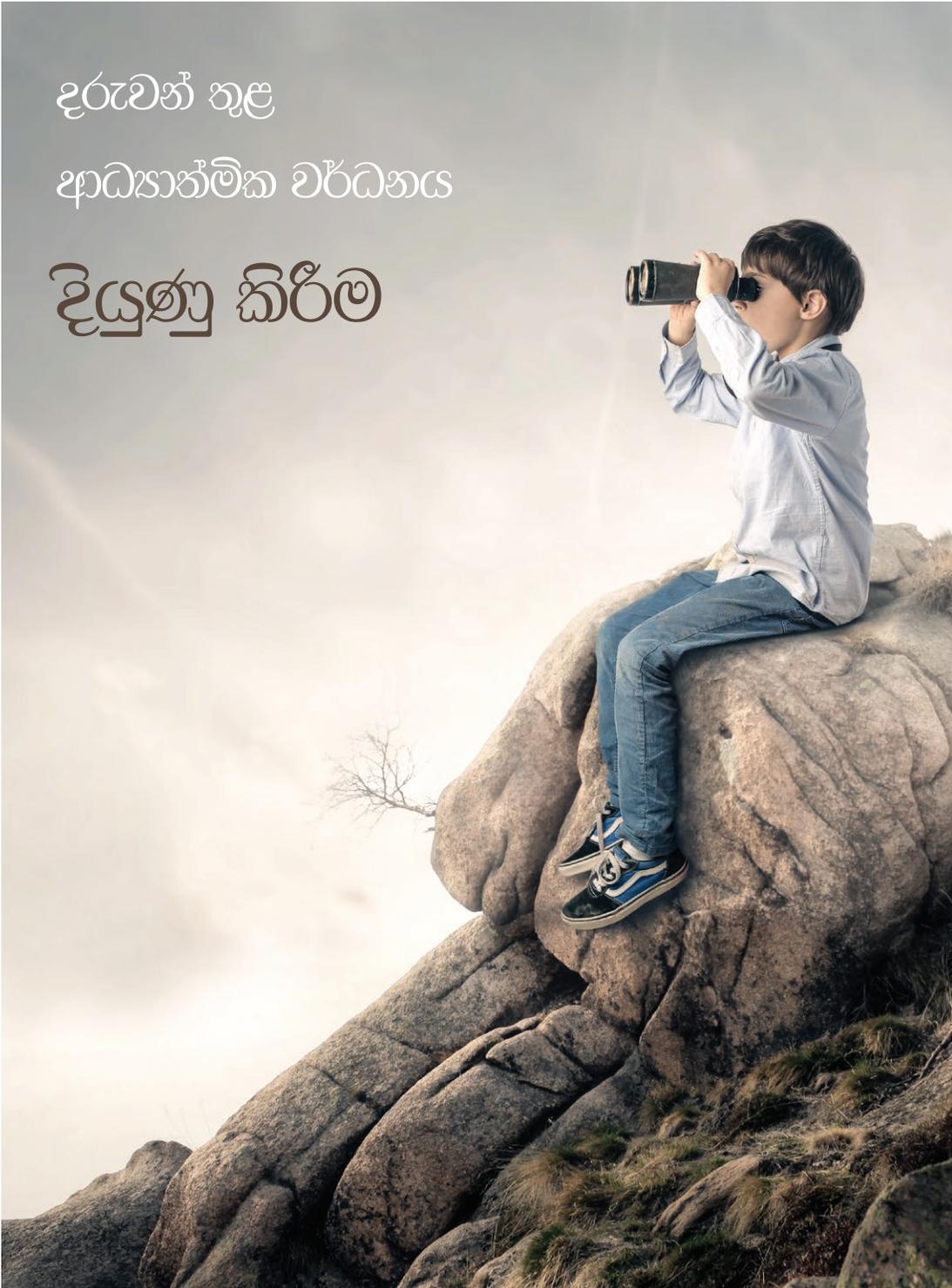
7. අන්දුබී අල් බජ්ලී (උමය්‍යල්ලාහු අන්හු) තමා මෙසේ වාර්තා කරයි: අප සෑම ශක්තිමත් තරඟයින් වශයෙන් සිටි කාලයක දී තබීතමාණන් සමඟ සිටි අතර අල්කුර්ආනය ඉගෙන ගැනීමට පෙර අප දේව විශ්වාසය ඉගෙන ගත්තෙම. ඉන්පසුව අප අල්කුර්ආනය ඉගෙන ගත් අතර එමඟින් අපගේ දේව විශ්වාසය වැඩි විය. (ඉබ්නු මාජාහ් හදීස් අංක 61, ඉමාම් අල්බානි තමාණන් මෙම තබී වදන නිවැරදි බව සනාථ කර ඇත.)

8. අතස් ඉබ්නු මාලික් (උමය්‍යල්ලාහු අන්හු) තමාණන්ගේ මෑණියන් වන උමුමු සුමය්මි අර් රමය්සා (උමය්‍යල්ලාහු අන්හු) තුමිය ඉස්ලාමයට අතෙව් වූයේ අතස් කුතා විසේ සිටියදී ය. එවිට ද අපය අතස් (උමය්‍යල්ලාහු අන්හු) තමාහට තෙමදීමට සුදුස්සා අල්ලාහ් හැර අන් කිසිවෙකු තැනි බවත් මුහම්මද් ^{රූෂි} තමාණන් අල්ලාහ්ගේ දුතයෙකු බවත් සාක්ෂි දරම් යැයි පැවසීමට පුරුදු පුහුණු කරමින් සිටියාය. (සියර් අල්ලාමින් නුබුලා 2:305)

9. ඉබ්‍රාහිම් අන්තය්මි (උමය්‍යල්ලාහු අන්හු) තමා මෙසේ වාර්තා කරයි: දරුවෙකු කතා කිරීමට ආරම්භ කරන විට එම දරුවාට ලා ඉලාහ ඉල්ලල්ලාහ් (තෙමදීමට සුදුස්සා අල්ලාහ් හැර අන් කිසිවෙකු නොමැත) යනුවෙන් හත් වරක් ඉගැන්වීමට තබී තමාණන්ගේ හිතමිතුරන් පුරුදුවී සිටියහ. එමඟින් එම දරුවා කතා කරන පළවැනි දෑ එය බවට පත් වේ. (මුසන්නාෆ් අබ්බූබ් රස්සාක 7977)

දරුවන් තුළ
ආධ්‍යාත්මික වර්ධනය
දියුණු කිරීම

දරුවන් තුළ ආධ්‍යාත්මික වර්ධනය ඇති කිරීම වනාහි වඩාත් ම වැදගත් මාතෘකාවකි. මන්දයත්, එය යහපත් පුරුදු ස්ථාපිත කිරීම හා සංවර්ධනය කිරීම හා හදවතේ ගැඹුරට හිටිඋරදී දේව විශ්වාසය ඇතුළත් කිරීම සහ ඒවා ශක්තිමත් කිරීම, ගුණවත් සදාචාර්යන් කරා මග පෙන්වීම සහ ඒවා සියලු ක්‍රියාවන්හි යෙදවීම සඳහා උපකාරී වීම හිසාවෙනි. මෙම වයස් සීමාව තුළ, ළමයා ලෝකය පිළිබඳ ඔහුගේ දැක්ම ගොඩනගා ගන්නා අතර, ඒ තුළින් ඔහු තම ආකල්පය, සදාචාර්ය සහ ගනුදෙනු ගොඩනගා ගනී. ඔහුගේ යථාර්ථය තුළ එය කොතරම් පවතිනවා ද යන්නට අනුව, ඔහු පිවිසියේ සතුට හා මතුලොව සාර්ථකත්වය උපයා ගනී. මෙය දෙමව්පියන්ගේ යුතුකම බැවින් අල්කුරානය ඒ පිළිබඳව මෙසේ සඳහන් කරයි: තුබ්ලාගේ දරුවන්ගේ විෂයයෙහි අල්ලාහ් අවධාරණය කරයි. (4:11)

තබ් ^{الطاهر} තුමාණෝ එම වගකීම පිළිබඳ පැහැදිලිව මෙසේ සඳහන් කළහ: සෑම දරුවෙකුම ගිණු තම් අවනත වීමේ පිවිතුරු සහස් විශ්වාසය මත උපත ලබන්නෝය. එහෙත් යුදෙව්වකු හෝ කිතුණුවකු හෝ ගින්නට තමදින්නකු බවට ඔහුගේ දෙමාපියන් ඔහුව පත් කරති. (බුහාර් හදීස් අංක 1358)

මෙම තබ් වදනින් බොහෝ දේ උපුටා ගත හැක. ඒවායින් ස්වල්පයක් පහත සඳහන් වේ:

1. දේව විශ්වාසය සහජ මිනිස් ස්වභාවයක් වන අතර එයින් යලතෙකු බැහැර වන්නේ නම් සැකවෙන් ම ඔහු මහා ව්‍යසනයක් වෙත යොමු වේ.
2. දරුවන් හදා වඩා ගැනීමේ දී දෙමව්පියන්ගේ විශාල වගකීම සහ යුතුකම මෙම නම් වදන පෙන්වා දෙයි.
3. හැදියාව දියුණු කිරීමේ දී පසුබිම හා පරිසරයේ බලපෑම කෙරෙහි යහපත මෙම නම් වදන පැහැදිලි කරයි.

මිනිසාගේ මුල් අවධියේ සිටම සාක්ෂියක් හෝ සනාථ කිරීමක් නොමැතිව දේව විශ්වාසය සඳහා මිනිසාගේ හදවත සුදානම් කර තිබීම දෙවිඳුන් අල්ලාගැනීමට වූ ආශීර්වාදයකි. ඒ අනුව එම සහජ ස්වභාවය ආරක්ෂා කර එය සවිබල ගැන්වීමට දෙමාපියන් උපරිම ලෙස උත්සාහ කළ යුතුය. අල්කර්ආනය සහ සුන්නාව යන මුලාශ්‍ර මත පිහිටි සැකිලි ආගම අනුව ඔවුන් නම දරුවන් අතර දැඩි කළ යුතු අතර ඔවුන් කිසි විටෙකත් පදනමකින් තොර වූ අවටිත් කනට ගැටෙන සාම්ප්‍රදායික හැදියාව දියුණු කිරීමේ ක්‍රම මත ක්‍රියාත්මක නොවිය යුතුය. එවැනිම නොව සහජ නොවන සාම්ප්‍රදායික ඉස්ලාමය වනාහි විවෘත යුගයක දී නොමැත යැවෙත් ආරක්ෂා නොකරන අතර සිය අනන්‍යතාවය අතර්ඳහන් වීමෙන් හෝ පෞරුෂත්වය දුර්වල වීමෙන් ද ආරක්ෂා නොකරයි.

දරුවාගේ පිරිසිදු හදවත කිසිදු කැටයමක් හෝ මෝස්තරයක් නොමැති ආකාරයක බඳු ය. එමෙන්ම, ඒ මත යමක් කෙටීම ද නොහැකිකක් නොවේ. ඔහුට යහපත් දෑ පුරුදු පුහුණු කර ඒවා ඔහුට උගන්වා දී ඒ ආකාරයෙන් ම ඔහු වර්ධනය වූයේ නම් ඔහු ලෙහිකික පිවිතයෙහි සහ මතුලොවෙහි සතුටින් සිටිනු ඇත. ඔහුගේ දෙමව්පියන් සහ උපදේශකයින් ඔහුට ලැබුණු එකී පරිනාමයෙහි කොටස් කරුවෝ වෙති. අනෙක් අතට එම දරුවා අයහපත් අයුරින් හැදී වැඩුණේ නම් ඔහුගේ පිවිතය අනාගතයින් වී විනාශ වී යනු ඇත. ඔහුගේ ආරක්ෂාවෙන් කෙරෙහි ද එම ජාපය ලැබෙනු ඇත. කුඩා කාලයේ සිදු කරන මහපෙන්වීම් වඩාත් ශක්තිමත් ය. දරුවා පිළිබඳ නොසැලකිලිමත් වී ඔහුගේ අභිමතයට අනුව ක්‍රියා කිරීමට අවකාශය ලබා දුන්නේ නම් පසුව හැටහ වනාවක් ඔහුට යහමැට ගෙන ඒම ඉතා දුෂ්කර වේ.

සැකිලි ඉස්ලාමීය ඉගැන්වීම්වලට කැපවී සිටින ස්වීර් දේව විශ්වාසයකින් හෙබි පවුලක හැදී වැඩෙන දරුවෙකු වනාහි සෑම දෙයකින්ම නම දෙමාපියන් පිටපත් කර, ඔහුගේ දෙමව්පියන්ගේ දැක්ම තුළින් තමාගේ 'ම සංකල්ප ගොඩනගා ගනු ඇත. ආගමික සංකල්ප දැඩිව හා මහ ලෙස ඉදිරිපත් කිරීම හේතුවෙන් ළමයින් තුළ ප්‍රතිවිරුද්ධ බලපෑමක් බිහි වීමට හේතුවක් වන අයුරින් කටයුතු කරන අතරමුත් අප දැක ඇත්තෙමු. ඉස්ලාමීය ඉගැන්වීම්වලට බැඳී තැනි දෙමව්පියන් සමඟ ළමයා හැදී වැඩුණහොත්, අනාගතයේ ඔහු ආගම වෙත ආකර්ෂණය කර ගැනීම දුෂ්කර වේ. මන්ද ඔහු පිවිතයේ ප්‍රාථමික අවධියේදී ආගමෙහි බලපෑම ඔහුගේ දෙමව්පියන් තුළ දැක හැක. එබැවින් කිසිම ආගමික මුලධර්මයක් ඔහු තුළ බිහි නොවේ.

දරුවන් තුළ ආගමික වර්ධනය

ආගම (දරුවන් තුළ) ආරම්භ වන්නේ දෙවියන්ගේ පැවැත්ම පිළිබඳ වූ එක් මූලධර්මයක් හරහා ය. ඒ හරහා මැඩිමේ සංකල්පය, මතුලොව, දේවදූතයන් සහ ඡයිතානුන් වැනි වෙනත් මූලධර්ම ඔහු තුළ හටගැනීමට ආරම්භ වේ. ළමා කාලයේ ආගමික වර්ධනය අංග ලක්ෂණ හතරකින් සංලක්ෂිත වේ.

අ යථාර්ථවාදී අංග: දරුවා තම ආගමික සංකල්ප කෙරෙහි වටහා ගත හැකි යථාර්ථයක් ලබා දෙයි. ඔහුගේ වර්ධනයන් සමඟ ඒවා විශ්ලේෂණය කිරීමට අදියරයෙන් අදියර පා තබයි. සත්‍යය වටහාගෙන, වැඩිවියට පත්වන විට එයට හිස් තැන ලබා දෙයි.

ආ ආකෘතික හා රූපික අංග: කුඩා දරුවකු වැඩිහිටියන්ගේ තමවූම් හා වන්දනාවන් පිටපත් කරන්නේ ඒවායෙහි අර්ථය තේරුම් නොගෙන හා ඒවායෙහි අධ්‍යාත්මික සාර්ථය දැන ගැනීමෙන් තොරව ය. මෙකී අරමුණින් උපදේශකයා ප්‍රයෝජනය ලබා ගැනීම වඩා උචිතය. එසේ කළ යුත්තේ, ඉස්ලාමයේ කැවිණි සහ එහි සදාචාරයන් ල දේව විශ්වාසයේ කැවිණි සහ එහි බලපෑම් ළමයින් හට ඔහු පුරුදු පුහුණු කිරීම සඳහා ය.

ආධ්‍යාත්මික වර්ධනයේ ලැබෙන

ප්‍රතිලාභ

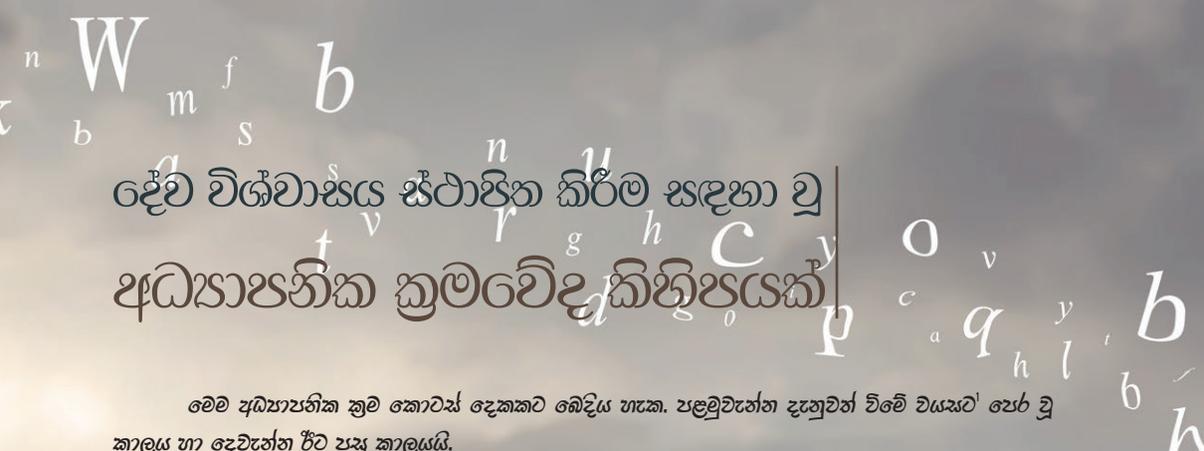

ආධ්‍යාත්මික වර්ධනය දියුණු කිරීම හෙවත් දේව විශ්වාසය හා බැඳුණු අධ්‍යාපනය ලබන්නා හට ලැබෙන ප්‍රතිලාභ රාශියක් ඇත. ඒවායින් කිහිපයක් පහත සඳහන් වේ:

- 1 | යහපත් ක්‍රියාවන් කිරීමට උත්සුක වීම. ඔහු දෙවිඳුන් පල්ලාගේ තෘප්තිය හා දැයාව වෙත සමීප කරවන යම් දොරටුවක් සොයමින් කටයුතු කරයි.
- 2 | අහපන්නර් සංයමය ශක්තිමත් කිරීම. සක්‍රීය දේව විශ්වාසය මගින් මිනිසාගේ හැදෑරුම් පාලනය කෙරේ.
- 3 | ලෞකික ජීවිතයට මුවා නොවීම. ඔහුගේ හදවත එම (ලෞකික ජීවිතයත් සමඟ) සම්බන්ධ නොවේ. එය ඔහුගේ ආශාවන්හි ප්‍රභවය සහ ඔහුගේ ක්‍රියාවන්ගේ අරමුණ බවට පත් නොවේ.
- 4 | දෙවිඳුන්ගේ සහයෝගය. පල්ලාගේ නම විශ්වාසවන්තයන් සේවකයාට හිටපත් දෙකෙහිම සතුට ලබා දී සැබෑ ප්‍රතිලාභය ඔහු සඳහා තහවුරු කිරීම මගින් ඔහුගේ කරුණු සියල්ල භාර ගනු ඇත.
- 5 | දෙවිඳුන් කෙරෙහි වූ ඇල්ම. පල්ලාගේ කෙරෙහි වූ විශ්වාසය වර්ධනය වන විට, ගැත්තා තුළ දෙවිඳුන් කෙරෙහි ඇති විශ්වාසය, ඇල්ම සහ ඔහුගේ මැවුම්ලෙන් (ආධ්‍යාත්මිකව) දුරස් වීම ද වර්ධනය වේ.
- 6 | සෘණාත්මක කරුණු තුරන් වී යාම සහ පුද්ගලයන් අතර ගැටලු අඩු වීම. හදවත් තුළ පල්ලාගේ කෙරෙහි වූ විශ්වාසය වර්ධනය වන විට, තත්හා ආශාවන් කෙරෙහි පක්ෂග්‍රාහී වීමේ බලපෑම සීමිත වේ. එපමණක් නොව (යම් යහපතක් කිරීමේ) චේතනාවන් ශක්තිමත් වන අතර, උතුම් හා උසස් සදාචාරයන් කරා මිනිසා යොමු කරයි.
- 7 | මිනිසුන් කෙරෙහි ධනාත්මක බලපෑම: ශක්තිමත් දේව විශ්වාසවන්තයා නමා සහ තමන් වටා සිටින අය ප්‍රතිසංස්කරණය කිරීමට උත්සාහ කරයි.
- 8 | සත්යත්වය සහ සාමකාමී හැඟීම්: දෙවිඳුන් කෙරෙහි විශ්වාසය ගැත්තෙකුගේ හදවතේ සක්‍රීය ව තිබෙන තාක් , අනවශ්‍ය බියසැක ඔහුගේ හදවතෙන් හීන වී යනු ඇත.

5. අවසන් දින පිළිබඳ විශ්වාසය දරුවන්ගේ ආත්මයන් තුළ තැන්පත් කිරීම. එය මගිමයට පත් කිරීම. ගැත්තෙකු ලෞකික ජීවිතයේ සිදු කරන ක්‍රියාවන් සමඟ එහි ලැබෙන විපාකය සම්බන්ධ වී අදහි බවත් ස්වර්ගය යහපත් ක්‍රියාවන් කළ ආය සඳහාත් නිභය යනු පාපයන් කළ ආය සඳහාත් හිමි වන බව පැහැදිලි කිරීම.
6. ගැත්තන් පිළිබඳව උත්තරීතර දෙවිද්‍යන් යෝදිසියෙන් පසු වන බවත් ඔහු ඔවුන්ව දැකීමත්, ඔවුනට සවන් දෙමින් සිටින බවත් ඔවුන් ගැන කිසිවක් ඔහුට නොසැඟවෙන බවත් තහවුරු කිරීම.
7. දරුවා ඔහු සහනය මත සිටින හැඟීම ඔහුගේ සිත තුළ කාවද්දමින් ආගමික හැඟීම් වර්ධනය කිරීම. මෙම හැඟීම ආබේබරයෙන් සහ ශක්තිමත්ව සිය ආගම මත රැඳී සිටිය යුතු බව ඔහුට හඟවයි.

දේව විශ්වාසය ස්ථාපිත කිරීම සඳහා වූ අධ්‍යාපනික ක්‍රමවේද කිහිපයක්

මෙම අධ්‍යාපනික ක්‍රම කොටස් දෙකකට බෙදිය හැක. පළමුවැන්න දැනුවත් වීමේ වයසට පෙර වූ කාලය හා දෙවැන්න ඊට පසු කාලයයි.

දැනුවත් වීමේ වයසට පෙර දේව විශ්වාසය දරුවකුගේ සිත තුළ ස්ථාපිත කිරීමට උපකාරී වන ක්‍රමයන්.

1. දෙවිඳුන් පිළිබඳ අඟවීමක් අඟි අඹිදුල්ලා, අඹිදුර්භ්‍රමාන්, අඹිදුල්කර්මී වැනි අවටිත් සවිත් දෙන නාමයන් ගැන දරුවාට අදහස් දැක්වීම සහ ඒවායේ අර්ථයන් කෙටියෙන් පැහැදිලි කිරීම. එසේම, ඔහු සලාතයේ අර්ථයට සවිත් දීම පිළිබඳ සැලැකිලිමත් වීම. ඔහුට දිනපතා පාර්භාසනය කළ යුතු මෙහෙයුම් කිරීම් හා නෙපලීම් ඉගැන්වීම සහ ඒවා නිසි අයුරින් නොකඩවා කියවීමට උනන්දු කිරීම. ඔහු ඉදිරියේ ඒවා පාර්භාසනය කිරීම. දෙවිඳුන් ඔහුට දුන් පරිනායාග ගැන මනක් ක්‍රම දීම - විශේෂයෙන් ආහාර වේලෙහි එය වරින් වර පැමිණෙන නිසා - අනුභව කිරීමට පෙර දෙවිඳුන්ගේ නාමයෙන් අනුභව කිරීම (බිස්විල්ලාහි) යනුවෙන් සඳහන් කිරීමට සහ අවසන් වූ පසු ඔහුට ප්‍රශංසා කිරීමට ඉගැන්වීම.
2. දරුවාට අල්කුර්භානගේ පරිච්ඡේද ස්වල්පයක් කටපාඩම් කිරීම. එය උන්තර්තර අල්ලාහගේ වදන් බව අඹවෝඩ කිරීම. ප්‍රථමයෙන් අල් - ආනිහා පරිච්ඡේදය, අල් - ඉහලාස් පරිච්ඡේදය මෙන්ම අල්කුර්භානගේ අවසන් පරිච්ඡේද දෙක ඉගැන්වීම ඉතා සුදුසුය. එමෙන්ම, නිවැරදි දේව විශ්වාසයේ අර්ථයන් අධ්‍යයන අතරම කඩි සහ ගීත සමහරක් කටපාඩම් කිරීමට ද හැකිය.
3. ප්‍රීතිමත් හා සුන්දර අවස්ථාවන්හි දෙවිඳුන් මෙහෙයුම් කිරීමට සැලැකිලිමත් වීම. විශේෂයෙන් ළමා කාලයේ දී බලකරමින් එසේ කිරීමට අවශ්‍ය නැත. එමෙන්ම දෙවිඳුන්ගේ කෝපය, දැඩුවම සහ නිර්භය පිළිබඳ අනවශ්‍ය ලෙස පවසා බිය ගැන්වීමද සුදුසු නැත.
4. මැජිම්හි අලංකාරත්වය සහ එහි ශක්තිමත්භාවය සහ එහි සුසංයෝගය කෙරෙහි යන්ත්‍ර පිළිබඳ දරුවාට මග පෙන්වීම. එමගින් මැජිම්කරුවන්ගේ ශ්‍රේෂ්ඨත්වය හා හැකියාව පිළිබඳ ඔහු දැන ගනු අඟි අතර ඔහු කෙරෙහි ආදරයක් ඔහු තුළ අඟි වේ. - මන්ද දෙවිඳුන් ද ඔහුට ආදරය කරන අතර ඔහු වෙනුවෙන් ලොවෙහි නිර්මාණයන් සියල්ල වසඟ ක්‍රම අඟි.

1. දැනුවත් වීමේ වයස සඳහා නිෂ්චිත කාල සීමාවක් නොමැත. එය දරුවාගෙන් දරුවාට වෙනස් වේ. අතරම දරුවන් වයස අවුරුදු පහේදී මෙන්ම තවත් දරුවන් වයස අවුරුදු හතරේදී දැනුවත් වීමේ වයසට එළඹෙනු ඇත. එනමුත් පොදු නීතිය තම යහපත් හා අයහපත් දෑ ක්‍රමයෙන්ම වෙන්කර හඳුනා ගැනීමටත් කියන දේ දැන හඳුනා ගැනීමටත් දරුවකුට හැකි වේ නම් එය දැනුවත් වීමේ වයසයි. දරුවන් හඳුනාගත හැකිවීමේ ක්ෂේත්‍රයේ විද්වතුන් මෙසේ ප්‍රකාශ කරයි: පාසැල් වියට පෙර වූ ළමා කාලයේදී ළමයා තුළ වටිනාකම්, ආචාර ධර්ම වැනි දෑ ස්ථාපිත කිරීම ඉතා වැදගත් වේ.

5. හැදෑරීමේ ආචාර ධර්ම හා දැනට, සහයෝගීතාවය, කතා කිරීමේ හා සවිච්ඡිමේ ආචාර ධර්ම පුරුදු පුහුණු කිරීම. අලංකාරවත් ආදර්ශයන් තුළින් ඉස්ලාමීය ජර්ලාදර්ශ දර්චතා තුළ පෝෂණය කිරීම. එමඟින් ඔහු ශ්‍රේෂ්ටත්වයෙන් පිරි වාතාවර්ණයක පිටින් විමට පුරුදු වේ. එමෙන් ම ඔහු වටා සිටින අයගෙන් ඔහු සෑම යහපතක්ම උපුටා ගනී.

දැනුවත් වීමේ වියැසට පසු, වෙනත් අධ්‍යාපනික ක්‍රම කිහිපයක් පෙර සඳහන් අධ්‍යාපනික ක්‍රම සමඟ එකතු කරනු ලැබේ. ඒවා පහත අයුරින්:

1. මෙම විශ්වයේ විශාලත්වයෙහි තරම, එහි සංකීර්ණ නිවැරදිවීම, එහි ජර්ජරණත්වය සහ පිළිවෙල පිළිබඳ කරුණු දරුවාට ඉගැන්වීමෙන් ඔහු ස්ඵලමධාරී දෙවිඳුන් මගීමයට පත් කරනු ඇත. උත්තරීතර අල්ලාහ් මෙසේ සඳහන් කරයි: "මෙය සියලු දේ ක්‍රමවත්ව පිහිටුවා ඇති අල්ලාහ්ගේ නිවැරදිමකි" (27:88)
2. අල්ලාහ්ගේ ක්‍රියාවන් හා නිර්මාණ තුළ තිබෙන ඔහුගේ ප්‍රඥාව පිළිබඳ ඔහුට සිහිගැන්වීම. මෙමගින් එම දරුවා තුළ අල්ලාහ් කෙරෙහි ඇදහිය නොහැකි ඉපදෙන අතර ඔහුට ඔහු ප්‍රයෝජන කිරීමට අරඹයි. භාග්‍යය සහ දවාල, හිරෙ හා සඳ සහ ඉන්ද්‍රියන් (අඳු, කන, භාසය, දිව, ශරීරය ආදිය) නිර්මාණය කිරීමේ ප්‍රඥාව පිළිබඳ මනක් කර දීම මේ සඳහා කදිම උදාහරණ කිහිපයකි. උත්තරීතර අල්ලාහ් මෙසේ සඳහන් කරයි: ඔවුහු තමන් තුළ ම සිතා නොබැලුවෝ ද? අහස් ද පොළොව ද එදෙක අතර තිබෙන දැය ද සාධාරණ භාවනාවකට හා නියමිත කාල සීමාවකට මිය අල්ලාහ් නිර්මාණය නොකළේය. (30:08)
3. යහපත කරා ඇකර්ෂණය වන, නපුරෙන් පලවා හරින සමකාලීන සිදුවීම් තුළින් ඥානවන්ත ඇකාර්ෂකීන් දරුවාට මඟ පෙන්වීමට ඇති අවස්ථාවන් හරහා ප්‍රයෝජන ගැනීම. නිදසුනක් වශයෙන්, ඔහු අසහිත වුවහොත්, අපි ඔහුගේ සිත දෙවිඳුන් සමඟ අනුයුක්ත කළ යුතුය, රෝගියකු උපුරිය යුතු ප්‍රාර්ථනාවන් හා අල්ලාහ් පිළිබඳ යහපත් අපේක්ෂාව තිබිය යුත්තේ කෙසේද යන්න ඉගැන්විය යුතුය. ඔහුට කැමති පලතුරු හා රසකැවිලි අපි ඔහුට ලබා දුන් අවස්ථාවක, දෙවිඳුන් ඔහුට ලබා දීමට සලලෙසු මෙම භ්‍යාගය සඳහා කෘතචේද්‍ය පළ කරන ලෙස අප ඔහුගෙන් ඉල්ලා සිටිය යුතුය. වෙන්කර හඳුනා ගැනීමේ හැකියාව සහ හික්ෂණ ඔවුන් දරුවාට නොමැති නම් කටුක සිදුවීම්වලදී දෙමව්පියන් දේව විශ්වාසය හා සබැඳි සංකල්ප ඔහුට ඉගැන්වීමෙන් වැළකී සිටිය යුතුය.
4. දරුවන් තුළ ඔහි කිරීමට අප වෙර දරන ඉස්ලාමීය සදාචාරයන් වලට ඔවුන් පුරුදු වීමට නම් ප්‍රායෝගිකව ඒවා ක්‍රියාවට නැංවීම අත්‍යවශ්‍ය වේ. එමනිසා, උපදේශකයා සදාචාරයන් මගින් හොඳ ආදර්ශයක් දරුවාට ඉදිරියේ නිරූපණය කළ යුතුය. සදාචාරයන් හා හැසිරීම් හරහා ඇඟවීම සදාචාරාත්මක වටිනාකම් අතර සබැඳියක් ඇති කිරීම යනු අපගේ හැදියාව දියුණු කිරීමේ ක්ෂේත්‍රය සැබෑ වූ, භ්‍යාගාත්මක භාවයකින් තොර වූ සංකල්පයක් බවට පත් කරනු ඇත.
5. දරුවන් කළ යුතු දෑ කිරීමට නොකළ යුතු දැයින් වැළකී සිටීමටත් අරමුණු සහිත ආදර්ශමත් කතාන්තර වලින් ප්‍රයෝජන ගැනීම. එම කථා බලපෑම් ඇති කරන භාවයම ඇකාර්ෂකීන් පැවසිය යුතු අතර එහි අධ්‍යයන සංකල්ප හා සදාචාරාත්මක අගයන් ඉස්මතු කර පෙන්විය යුතුය. කවි හා ගීත මගින් ද පරමාදර්ශ හා යහපත් සදාචාර දරුවා තුළ පෝෂණය කළ හැක. තම තුමාගේ චරිතාපදානය නිරූපණය කිරීමෙන් එතුමා පිළිබඳ හැඳින්වීමක් දරුවාට ලබා දිය හැකිය. එය එතුමා පිළිබඳ ආදර්ශ සහ එතුමාට කීකරු වීමේ හැඟීම දරුවා තුළ නිපදවයි. විශේෂයෙන් එතුමාගේ ළමා කාලය හා සම්බන්ධ කරුණු, දරුවන් සමඟ එතුමාගේ තත්වයන් සහ එතුමා ඔවුන්ට දැක් වූ කරුණාව, එතුමාගේ පෙනුම, එතුමාගේ ඉහළ සදාචාරාත්මක තත්වයන් සහ එතුමාගේ හිතමිතුරන්,

නාර්ගාවන් (විශ්වාසවන්තයින්ගේ මව්වරුන්) සහ සෞඤ්ඤ පවුලේ ඥාතීන්ගේ (අල්ලාහ්ගේ තෘප්තිය ඔවුන් සියල්ල කෙරෙහි අත් වේවා) කවා වස්තු ඉදිරිපත් කිරීම ඉතා උචිතය.

6. ඔවුන්ව ආගමානුකූලව හදාවඩා ගැනීමේ දී සමබරතාවය අත්පවැසිය යුතුය. ක්‍රියාත්මක කිරීමට තරම් ශක්තියක් නොමැති කරුණු ළමයින් හට නොපැවරිය යුතුය. සරදුම සහ විනෝදාස්වාදය දරුවාගේ මුල් ලෝකය බව අප අමතක නොකළ යුතුය. එමනිසා, ඔහුගේ ස්වාභාවික හා මානසික වර්ධනයට විරුද්ධ වන කරුණුවලින් ඔහුව වෙහෙසට පත් කිරීමෙන් වැළකී සිටිය යුතුය. දරුවාගේ මූලික අවශ්‍යතාවන් තෘප්ති කරන කාරණායන් හි සීමාව ඉක්මවා කටයුතු කිරීම සහ අධික ලෙස විවේචනය කිරීම සාමාන්‍යමනාත්මකතාවය හා දරුවා තුළ වරදකාරී හැඟීම් මතු වීමට හේතු වේ. සාමාන්‍යයෙන්, එය සිදු වන්නේ දෙමව්පියන් තම දරුවා පරමාදර්ශ චරිතයක් බවට පත්කිරීමට චිකිත්සා උත්තරය වන පළමු දරුවා සමඟ ය.
7. වැඩිහිටියන්ගේ අඛණ්ඩ මැදිහත්වීමක් නොමැති ව දරුවා ඔහුට අධික ස්වභාවය තුළම සිටීමට අත් හැරිය යුතුය. අවට පරිසරයට සුදුසු ඔහුගේ හැකියාවන් සහ අවබෝධතාවන් සොයා ගැනීමට අවස්ථාව ලබා දෙන ක්‍රියාකාරකම් අපි ඔහුට සලසා දිය යුතුය. මෙය ඔහුට ඔහුගේ හැකියාවන් සමඟ දියුණු වීමට සහ යමක් සොයා ගැනීමට අති ආශාව වර්ධනය කරයි.
8. දිරිගැන්වීම මගින් දරුවන් තුළ ධනාත්මක බලපෑමක් ඇති වන අතර එය ඔහුගෙන් අපේක්ෂා කෙරෙන දෑ කෙරෙහි උපරිම උත්සාහය යොදවීමට පොළඹවයි. හිසි අයුරින් දරුවාගේ හැදියාව ආදර්ශ හා සෞභාග්‍ය මුල් කරමින් සිදු වූයේ නම්, ඔහුට ශ්‍රේෂ්ඨ හා සමබර හැදියාවන් උපයා ගැනීමට එය මඟ පාදයි. දරුවා සිය උරුමයන් පිළිබඳ දැනුවත් වීමට උදව් කිරීම අත්‍යවශ්‍ය වේ. එමගින් ඔහු කෙරෙහි අනිවාර්ය දෑ කුමක් ද යන්න හා වරද හා හිට්ටු දෑ මොනවාද යන්න දරුවා දැන ගනී. එමෙන්ම විනයගර්භකතාවය ඇතිව, තරුණ විය විනාශ කිරීමෙන් වැළකී සිට, සිය ආත්ම ගෞරවය හා තත්ත්වය ආරක්ෂා කිරීම පිළිබඳ හැඟීම ද දරුවාට ලබා දිය යුතුය.

9. උතුම් අල් කුඹ්දානගේ ගරුත්වය ස්ථාපනය කිරීම සහ එය දරුවාගේ හදවතේ උත්කර්ෂයට හඳවීම. ඔහුට එහි ශුද්ධද්න්තවය පිලිබඳ හැඟීම ඇති කිරීමට සහ එහි ආශ්වාදනවට කිකරු වීම සඳහා පහසු ආකර්ශනීය ක්‍රම භාවිතා කිරීම. ඔහු එය නිවැරදිව පාර්ශ්වනීය කරන්නේ නම්, එමඟින් ඔහු බර්මිෂ්ට් ජේවද්‍රව්‍යයන්ගේ තර්කාතිරම වෙත ළඟා වන බව ඔහුට දැනුවත් කිරීම. ඔහුට (අල්කුඹ්දානගේ පාර්ශ්වනීය කිරීමට පෙර ඇදුම් බිල්ලාහි මිනිස් ශ්‍රීතනාතිර් රචිත, බිස්මිල්ලාහි ර්හමානි ර්හිමි) යනුවෙන් පැවැසීම හා හොඳින් සවන් දී අල්කුඹ්දානගේ ගෞරවය දැක්වීම වැනි) අල්කුඹ්දාන පාර්ශ්වනීය කිරීමේ ආචාර-ධර්ම අනුගමනය කිරීමේ ආශාව මෙන්ම අල්කුඹ්දානගේ සවන් දීමේ ප්‍රසන්නව ලබා දීම. මෙය ඔහුගේ ආකාරය හැකියාවන් වැනි කරන අතර අල්කුඹ්දානගේ හෝ වෙනත් ග්‍රන්ථ කියවීම වෙත ඔහුට යොමු කරයි. ඔහු විසින් (අල් - ෆාහිතා / අල් - ඉශ්ලාස් / අල් - ෆලක් සහ අන් - නාස් වැනි ජේව විශ්වාසය හා සම්බන්ධ සංකල්ප අඩංගු පර්ච්ජේද කටපාඩම් කර ඇති නම් එහි පදවල තේරුම ඔහුට ඉගැන්විය යුතුය. ඊට අමතරව, විවිධ ආදර්ශන ක්‍රම උපයෝගී කරගනිමින් උතුම් අල්කුඹ්දානගේ සඳහන් කතාන්දර සරල හා තේරුම්ගත හැකි ආකාරයකින් හඳවන හඳවනත් ඔහුට කියා දිය යුතුය.

10. අපට ප්‍රශ්නෝත්තර මෙහෙයුමෙන් ප්‍රයෝජන ගත හැක. අප ඔහු වෙත ලබා දීමට අපේක්ෂා කරන තොරතුරු එම ප්‍රශ්නය තුළ අඩංගු විය යුතුය. එමෙන්ම ඔහුගේ වයස සහ දැනුමේ තර්කාතිරමට ගැලපෙන ඉතා කෙටි වචන වලින් පිලිතුර සකස් වී තිබිය යුතුය. දරුවා තුළ සාර්ථක හා උතුම් සදාචාරයන් බිහි වීම මෙන්ම හොඳම ජේ කෙරෙහි ඔහුගේ ආකල්පය වෙනස් වීම වැනි දෑ කෙරෙහි ප්‍රශ්නෝත්තර මෙහෙයුම විශාල බලපෑමක් ඇති වේ.

11. වර්ණ ගැන්වීමේ ක්‍රම ඔස්සේ ඉගැන්වීමෙන් ප්‍රයෝජන ගත හැක. එහි දී වර්ණ ගැන්වීමට අවශ්‍ය පින්තූරයේ ජේව විශ්වාසය හා බැඳුණු අර්ථයන් අඩංගු විය යුතුය. එමෙන්ම නොයෙකුත් තරඟ හරහා ද ළමයාට ඉගැන්විය හැකිය. තරඟ වනාහි පුළුල් හා විවිධ වර්ග සහිත ක්ෂේත්‍රයකි. චාලක ශක්තිය සංවර්ධනය කරන තරඟ දරුවන්ට ප්‍රිය කරන නිසාත් ඒවා සමඟ ක්‍රියාශීලී වන නිසාත් ඒ ක්‍රමය ඉතා උචිතය.

12. සරල හා ආදර්ශීය ආකාරයකින්, ඔහුගේ මනසට ග්‍රහණය කළ හැකි කෙටි ක්‍රමයකින් හා ඔහුගේ මානසික මට්ටමට ගැලපෙන අයුරින් දරුවාට ජේව විශ්වාසය හා සම්බන්ධ තම් වදන් කිහිපයක් හෝ එයින් සමහර කොටස් විග්‍රහ කළ යුතුය. ජේව විශ්වාසය වර්ධනය කරන උදාහරණයක් ලෙස (කදුදරුල්ලාහු මා ඡාපූ ෆයුල්: අල්ලාහ් නියම කර ඇති අතර ඔහු කරමනි ජෙයක් ඔහු කරය) (තවකාලේ අල්ලාහ්: අල්ලාහ් කෙරෙහි විශ්වාසය තබන්න) (අල්ලාහු අලා කුල්ලි ෂයින් කදීර්: අල්ලාහ් සෑම

දෙයක් කෙරෙහිම ශක්තිවන්තයා) වැනි වාක්‍ය ඛණ්ඩ තැවෙන තැවෙන කියවීම හරහා ද ඔහුට ඉගැන්විය හැකිය. ඒවා ළමයා තුළ ස්ථාවරත්වය වී ස්වේච්ඡාවෙන් ම ඒවා පරිහරණය කිරීමේ පුරුද්ද ඔහු තුළ ඇති වේ. දෙමව්පියන්ගේ සහ උපදේශකයාගේ උපකාරය ඇතිව, දේව විශ්වාසය හා සබඳව (මා මුස්ලිම් වර්ගයකි, මා මාගේ දෙවියන්ට ආදරය කරමි සහ දේව විශ්වාසයේ කැමැත්ත වැනි වාක්‍ය ඛණ්ඩ) සහ ප්‍රකාශන වලින් දරුවාට තම පන්තිය සහ හිඳුන කාමරය සරසා ගත හැකිය. දරුවා මෙම අධ්‍යාපන ක්‍රම වර්ග වර් දැකින හිසා, ඔහුගේ මනසෙහි ඒවා ස්ථිරව රඳා පවතී.

- 13.** කරදර හා උවදුර වලින් තොර වූ කෙතෙකු මෙලොවෙහි තොමැති බව දරුවාට ඉගැන්විය යුතුය. ලෞකික ජීවිතයේ සෑම කෙතෙකුම සර්ව බලධාරී අල්ලාහ් විසින් විපත් හා දුක්කරදර වලින් පරීක්ෂාවට ලක් වේ. සර්වබලධාරී දෙවිඳුන් ප්‍රඥාවෙන් තොරව යමක් සිදු නොකරන බවත්, ප්‍රතිලාභ ගෙන දෙන්නා හා හානියෙන් වළකිවාලන්නා දෙවිඳුන් අල්ලාහ් බවත්, ඔහුගේ දයාව ඔහුගේ කෝපය ඉක්මවා ගොස් ඇති බවත් ඔහුට ඉගැන්විය යුතුය. සහනයක් සැමවිටම ලැබෙන්නේ විපත්තියෙන් පසුව බව අති ඔහුට පැහැදිලි කළ යුතුය. එය අල්ලාහ්ගේ පොදු හිතියකි. දෙවිඳුන් කෙරෙහි යහපත් අපේක්ෂාව ඔහු තුළ ශක්තිමත් කළ යුතුය. මන්ද යහපත් අපේක්ෂාව ද වන්දනාමානයකි. අපගේ තේරීම වඩා දෙවියන්ගේ තේරීම වඩා යහපත් බව ඔහුගේ සිතෙහි ස්ථාවර කළ යුතුය. මිනිසාට ඉවසිලිවන්නට සිටීම හා මෙම විපත් සමඟ කටයුතු කිරීමේදී ආගමානුකූල නාධකයන් පරිහරණය කිරීම, තෘප්තියට පත් වීම හා විපාකය බලාපොරොත්තුවෙන් සිටීම හැර අන් කිසිවක් කළ නොහැකි බව පැහැදිලිව තේරුම් කර දිය යුතුය. අවසාන වශයෙන්, අයඳීම (දුආ ප්‍රාර්ථනාව) අති ඔහුට ඉගැන්විය යුතුය. එය සැමවිටම ගැන්නාට ලාභදායී ගනුදෙනුවකි.

හැදින්වීම වර්ධනය කිරීමේ

ක්‍රම

දරුවාගේ ආත්මය තුළ දේව විශ්වාසය ස්ථාපනය කිරීමට උපකාරී වන වඩා වැදගත් ක්‍රම පහත සඳහන් වේ.

1. අලංකාරමත් ආදර්ශය: ආදර්ශය දරුවාගේ ආත්මයට ගැඹුරින් බලපාන ශ්‍රේෂ්ඨතම ම හා වඩාත්ම වැදගත් ක්‍රමයක් ලෙස සැලකේ. තමාගේ දරුවාගේ ජීවිතය තුළ ආදර්ශමත්තාවය පිළිබඳ වැදගත්කම මෙසේ අවධාරණය කර ඇත. අබ්දුල්ලාහ් ඉබ්නු ආම්ර් රැදි තුමාණන්ගේ හදිසයක මෙසේ සඳහන් වී ඇත. වරක් තමා රැදි තුමාණන් අප සමඟ සිටිය දී, මාගේ මෑණියන් මා කඳවුරු මා බඩට යමක් ලබා දීමට ඇත. එය ලබා ගැනීමට පැමිණෙන මෙන් පවසා සිටියා ය. එවිට තමා රැදි තුමාණන් බඩ බහුට ලබා දීමට අපේක්ෂා කළේ කුමන දේ ද යනුවෙන් විමසා සිටියහ. මා බහුට එවීමට ලබා දීමට අපේක්ෂා කළෙමි යැයි අප පැවසුවාය. එවිට තමාගේ බඩ බහුට "බඩ අපේක්ෂා කළ දෑ" ලබා නොදුන්නේ නම් බඩට අසත්‍ය ප්‍රකාශය (කිරීමෙන් ලැබෙන ජාපය) ක් ලියනු ලැබේ යනුවෙන් පැවසුවා. තවත් වාර්තාවක මෙසේ වාර්තා වී ඇත: කවරෙකු යමක් දෙන බව දරුවකු කඳවුරු පසුව එය බහුට ලබා නොදුන්නේ නම්, එය ද අසත්‍ය ප්‍රකාශයකි. එබැවින්, ආදර්ශමත්තාවය එලදාගේ ක්‍රමයකි. මෙම තමා වදන හරහා - විශේෂයෙන් - දරුවන් සමඟ කටයුතු කිරීමේ දී අවබෝධයේ වැදගත්කම අවධාරණය කෙරේ.

2. සැමදා දේශනා: දේශනාවන් විවිධාකාරයෙන් සැපයිය හැකිය - එයින් එක් ආකාරයක් නම් ව්‍යවහාරයේ තිබෙන ජර්දි සෘජු දේශනාවයි. නැතහොත් උපමාවන් ඉදිරිපත් කිරීම, එසේත් නැතිනම් කතාවස්තුවක් හරහා, එසේත් නැතිනම් සංවාද ආකාරයකින් එම දේශනය ඉදිරිපත් කළ හැක. දරුවා තුළ මැලි කමක් ඇති නොවීමට නම් සුදුසු කාල වේලාවක් අප තෝරා ගත යුතුය.

3. පෙළඹවීම සහ අනතුරු ඇඟවීම: ඇතැම් විට මෙම ක්‍රමවේදය විචාකය සහ දැනුවත් දීමේ ක්‍රමය ලෙස හැඳින්වේ. මෙම ක්‍රමවේදය අල්ලාගා තිබීම කළ මිනිසාගේ සහාය විෂ්වාසය වෙත සෘජුව ව ස්පර්ශ වන බැවින් මෙය වඩාත් ප්‍රබල, වින්තවේගීය ක්‍රමයක් ලෙස සැලකේ. එම සහාය විෂ්වාසය නම්: ප්‍රතිලාභයට ඇති අල්ලම සහ එය ක්‍රියාවට නැංවීම, එමෙන් ම භාතියට වෙර කිරීම සහ එයින් වැළකී සිටීම වේ. මෙම ක්‍රමය ඇත් හදා බැලීමේදී සීමාව නොමැතිව වී, ඇතියක් සිදු නොකර එය සාධාරණව සිදු කළ යුතුය. දැනටමත් සියුම් පෞරුෂයක් තිබේ නම් ඔහුට බිය නොගැන්විය යුතුය. මන්ද ඇතැම් විට එය ඔහු තුළ විරුද්ධ බලපෑමක් ඇති කිරීමේ සම්භාවිතාව ඉතා ඉහළ බැවිනි. එහෙයින්, මෙවැනි අවස්ථාවක අප පෙළඹවීමේ ක්‍රමය වෙත ප්‍රමුඛත්වය ලබා දිය යුතුය. බිය ගැන්වීමේ ක්‍රමයට වඩා පෙළඹවීමේ ක්‍රමය එවැනි වයස් මට්ටමක පසුවන දැනටමත් සැඟහැර ඇතැම්වරුන් වෙත යොමු කළ හැකිය.

4. පුරුදු පුහුණු කිරීම: ස්ථවබලධාරීන්ගේ තෘප්තිය බලාපොරොත්තුවෙන් සෑම ක්‍රියාවක් ම කිරීමට දැනටමත් පුරුදු කිරීම, ඔහු කෙරෙහි තීන්ත සහ ලැජ්ජාශීලීභාවය, සෑම විටම ඔහු මත රඳා පවතින ස්ථිර විෂ්වාසය හා සියල්ල ඔහුගේ සන්තකයෙහි යන කාරණා පිළිබඳ විෂ්වාසය දැනටමත් පුරුදු පුහුණු කළ යුතුය. මේ සියල්ල ඔහුට සෑම දුක්ඛිත තත්වයක් ඉදිරියේ ම මෙඛණවත්ත ලෙස කටයුතු කිරීමට උපකාරී වන ශක්තිය සහ ස්ථිර භාවය උරුම කර දෙන ඇතර ඔහුගේ හදවත සහ ඇත්මය සමනය කරන තෘප්තිය සහ නිශ්චිතභාවය ද ඔහුට උරුම කර දේ.

5. අනෙක වාරයක් හැවත හැවතත් සිදු කිරීම: ඉගෙන ගත් දෑ මිනිසාගේ මනස තුළ රඳා පැවතීම සඳහා මේ ක්‍රමය එලදායී බව ත්‍රූතන විද්‍යාව හා ඇත්හදා බැලීම් හරහා සනාථ වී ඇත.

6. සංවාදය සහ සාකච්ඡාව: දැනටමත් සමඟ සංවාදයක එකතු වීම මගින් ඔහුගේ හැඟීම් පුළුල් වන ඇතර දැනුවත් සීමාවන් ඔහුට විවෘත වේ. එහෙයින්, ඇති දැනටමත් මනසට සහ ඇත්මයට ගරු කළ යුතුය. ඔහුට හොඳින් සවන් දීම ඔහු සමඟ නිහඬව වාද කළ යුතුය. එවිට සංවාදය සාර්ථක හා එලදායී සන්නිවේදනයක් ලෙස තහවුරු වන ඇතර එමගින් අපට දැනටමත් හැඳියාව දියුණු කිරීමටත් ඔහුට මග පෙන්වීමටත් හැකි වේ.

7. සොත්සන්: දැනටමත් විද්‍යාත්මක, සංස්කෘතික හා ආධ්‍යාත්මික අවශ්‍යතාවන්ට ගැළපෙන ආකාරයකින් සකස් කළ පුස්තකාලයක් තිබීම වැදගත්ය. ශ්‍රවණ, දෘශ්‍ය සහ ඩිජිටල් වැනි විවිධ ක්‍රම මගින් එම පුස්තකාලය සකස් කරදීම ගුණවත් ය. කතන්දර වැදගත් අධ්‍යාපනික මෙවලමක් වන නිසා එහි කතන්දර සමූහයක් අඩංගු වීම ද වැදගත් ය. තම **سورة** තුමාණන්ගේ සහ ඔහුගේ කලාපාණ මිතුරන්ගේ චරිතාපදානයේ අර්ථවත් කථා රාශියක් දක්නට ලැබේ.

8. නවීන අධ්‍යාපනික මෙවලම් සහ තාක්ෂණය : ඒවා අදහස් දිග හැරීමට සහ එම අදහස් දරුවා තුළට කාවැද්දීමට උපකාරී වන මෙවලම් වන අතර එමඟින් එම අදහස්හි අර්ථයන් තේරුම් ගැනීමට සහ ග්‍රහණය කර ගැනීමට ඔහුට හැකි වේ. එම නවීන අධ්‍යාපනික මෙවලම් මෙම අදහස් සහ මූලධර්ම දරුවාගේ සිත් අඳහන්තා යුග්‍ර ඒවා පිළිගැනීමට සුදුසු මනෝ තත්ත්වයක් ඇති කරන අයුරින් වර්ණවත් ආකාරයකින් ප්‍රදර්ශනය කළ යුතුය.

9. ස්වාභාවික පෙළඹවීම් ක්‍රම: සෞල්ලම් කිරීම, සහයෝගීතාවය, අනුකරණය කිරීම ඇතුළුව දරුවාගේ විවිධ අභ්‍යන්තර පෙළඹවීම් හරහා අපට ප්‍රයෝජන ලබා ගත හැකිය. සෞල්ලම් කිරීම හරහා අවට ලෝකය දරුවා අඹවබෝධ කර ඔහුගේ අදහස් සහ හැඟීම් ප්‍රකාශ කිරීමට ඔහුට හැකි වේ. ලෞකික පිටිතයේ සහ විශ්වයේ සැබෑ අර්ථය පැහැදිලි කිරීම සඳහාත් දරුවාගේ ආත්මයේ සාරධර්ම සහිතවත් කිරීම වැනි දෑ සඳහාත් මෙම ක්‍රමය භාවිතා කළ හැක. එය සරල හා සුදුසු ආකාරයකින් විය යුතුය. සිදුවීම් හිරිකෂණය කිරීම සහ අවස්ථාවන් ප්‍රයෝජනයට ගැනීම යනාදී කරුණු - මග පෙන්වන අවස්ථාවේ දී - හිට්ට්ටි ව පරිහරණය කළේ නම් ඒවා දරුවාගේ ආත්මය තුළ ප්‍රබල බලපෑමක් ඉතිරි කරයි.

10. අයැදීම (දුආ): අයැදීම යනු දෙවිඳුන් කෙරෙහි වූ මිනිසාගේ අවශ්‍යතාව සහ ඔහුගේ කරුණාව කෙරෙහි වූ මිනිසාගේ බලාපොරොත්තුව හඟවන්නකි. අයැදෙන මෙන් අල්ලාහ් තම ගැන්වූ මෙරියමන් කර ඇති අතර ඔවුන්ට පිළිතුරු දෙන බවට ද පොරොත්තු වී ඇත. ශුද්ධ වූ අල්කුර්ආනයේ මෙසේ සඳහන් වේ: "මා කැඳවන්න. මම තුඹලාට පිළිතුරු දෙමි" යි තුඹලාගේ දෙවිඳුන් පවසයි. (40:60) අයැදීම යනු උපදේශකයෙකු තම හැදියාව දියුණු කිරීමේ ඉලක්කය කරා ළඟා වීම සඳහා භාවිතා කළ හැකි හොඳම ක්‍රමයකි. ඒක දේවවාදය සහ දේව විශ්වාසයෙහි ස්ථිරභාවය සඳහා මෙතෙක් සිටි ශ්‍රේෂ්ඨතම උපදේශකයින් වන දෙවිඳුන්ගේ වක්තාවටත් විසින් භාවිතා කළ ක්‍රමය ද එයයි.

ශුද්ධ වූ අලංකාරභාවයේ ඒ පිළිබඳ මෙසේ සඳහන් වේ. "මාගේ දෙවියනි ! මෙම ගම්මානය අත්‍යවශ්‍ය ස්ථානයක් කරනු මැනව, මා ද මාගේ දරුවන් ද ප්‍රතිමාවන් වැදීමෙන් ආරක්ෂා කරනු මැනවැ" යි ඉබ්‍රාහිම් ප්‍රකාශ කළ සඳර් සිහි කරන්න." (14:35) එමනිසා, දරුවාගේ යහපත වෙනුවෙන් අයදවීම වනාහි ඔහුගේ හැදියාව දියුණු කිරීමේ දී ඔහු වෙනුවෙන් කරන ඉමහත් උපකාරයකි.

11. රඟ දැක්වීම සහ අනුකරණය: සහාජයෙන්ම, ළමයා අනුකරණයට ප්‍රිය කරයි. මස්පිදයෙහි සලාතය මෙහෙය වන ඉමාම්වරයෙකු මෙන් ජාත්‍යන්‍යය කර සලාතය මෙහෙය වීමටත්, උපදේශකයකු මෙන් තැනිට උපදේශනය කිරීමටත් ගුරුවරයෙකු මෙන් විග්‍රහ කර ඉගැන්වීමටත් ඔහුට අවස්ථාව සලසා දිය යුතුය. මෙමඟින් එම මෙහෙයවීම් හි අන්තර්ගත අර්ථයන් ඔහුට වැටහෙනු ඇති අතර එවැනි තනතුරු වල අගයන් ඔහු තුළ ආරක්ෂා වේ.

සාර්ථක උපදේශකයකු - නැදියාව දියුණු කරන්නා - තුළ තිබිය යුතු විශේෂ ගති ලක්ෂණ.

1. දයාව සහ කරුණාව: දරුවන්ගේ හදවත් කරුණාව මගින් දිනා ගැනීමට නම් හැදියාව දියුණු කිරීමේ කාර්තව්‍ය වෘදු හා සියුම් ගුණාංග සමඟ සම්බන්ධ විය යුතුය. එසේ නොවේ නම් එහි අපේක්ෂිත ප්‍රච්ලාභය නොලැබේ. අල් - අනු ඉබ්න් හාබ්ස් රැහිම අල් - හසන් සහ අල් - හුසේන් රැහිම සිප ගතිමින් සිටි නම් රැහිම තුමාණන් දෙස බලා මෙසේ පවසයි : මාහට දරුවන් දැන දෙනෙකු සිටින අතර මා බවුන් අතුරින් කිසිවෙකු හෝ සිපගෙන නැත. අල්ලාහ්ගේ දුකයා රැහිම බහු දෙස බලා "අන් අයට අනුකම්පා නොකරන නැතැත්තාට දයානුකම්පිතව සලකනු නොලැබේ" යනුවෙන් පැවසීය. (බුහාරි හදීස් අංක 5997) තවද මෙසේ නම් රැහිම තුමාණන් පවසා ඇත: පොළොවේ වාසය කරන්නන් කෙරෙහි දයාව දැක්වන්නන්, බවුන් කෙරෙහි අහසෙහි සිටින නැතැත්තා දයාව දැක්වනු ඇත. (අබු දාවුද් හදීස් අංක 4941, ඉමාම් අල්බාහි තුමාණන් මෙම වැකිය තිවර්දී බව සනාථ කර ඇත)

2. දරාගැනීම සහ සමාව ලබා දීම: අපගේ බර්ම දුන මුහම්මද් රැහිම තුමාණන් මෙම යහගුණාංගයේ මුදුනට ම පැවිණි ඇත. ඒ පිලිබඳ අන් රැහිම තුමාණන් මෙසේ වාර්තා කරයි. වරක් මා අල්ලාහ්ගේ දුකයාණන් සමඟ එතුමාණන් - තජ්‍රාන් ප්‍රදේශයට ආවේනික වූ ඝන දැරැගත් සහිත - ඇඳුමක් ඇඳ සිටිය දී ගමන් කරමින් සිටියෙමි. ගම්බද අරාබිවරයෙකු එතුමා පසුපස ගොස් එතුමාගේ වස්ත්‍රය ඉතා තදින් ඇද්දේය. එතුමාගේ උරහිස මා දුටුවෙමි. බහු තදින් ඇද්ද භේතුවෙන් එය තුවාල වී තිබුණි. මුහම්මද්! බබ සතුව ඇති අල්ලාහ්ගේ ධනයෙන් ඍචල්පයක් මාහට ලබා දීමට අණ දෙනු' යැයි එම අරාබි වරයා පැවසී ය. අල්ලාහ්ගේ දුකයාණෝ රැහිම තුමා බහු දෙස බලා සිතාසෙමින් බහුට යමක් ලබා දෙන ලෙස අණ කළේය. (බුහාරි හදීස් අංක 5709)

සමාව දීම ද දරාගැනීමේ ඝනයට අයත් එක් ගුණාංගයකි. උන්තර්තර අල්ලාහ් මෙසේ ප්‍රකාශ කරයි: සමාව දීමේ ගතිගුණය පිළිපදිනු, තවද යහපත අණ කරනු, තවද අඤාතයින්ගෙන් ඉවත් වනු. (7:199) දරාගැනීමේ ගුණාංගය තහවුරු කිරීම පිණිස නම් රැහිම තුමාණන් කෝප නොවී කටයුතු කරන ලෙස උනන්දු කර ඇති අතර කෝපයෙන් වැළකී සිටින මෙන් උපදෙස් දී ඇත. තවත් වාර්තාවක මිනිසෙකු නම් රැහිම තුමාණන්ගෙන් "මා හට උපදෙස් ලබා දෙනු" මෙන් ඉල්ලා සිටියහ. එවිට නම් රැහිම තුමාණන් "කෝප නොවන්න" යනුවෙන් උපදෙස් ලබා දුන්හ. ඒ මිනිසා (තැවන තැවනත් ඒ අයුරින් ම) විමසූ අතර නම් රැහිම තුමාණන් සඳ ම අවස්ථාවක ම "කෝප නොවන්න" යනුවෙන් ම උපදෙස් ලබා දුන් හ. (බුහාරි හදීස් අංක 6116)

3. ඉවසීම: උපදේශකයා ඉවසිලිවන්ත විය යුතු අතර තම දරුවන් ඇති දැඩි කිරීමේ දී හෝ අධ්‍යාපනය ලබා දීමේ දී ඉක්මන් නොවිය යුතුය. තවද ප්‍රතිඵල සැහින් ලබා ගත් යුතුය යනුවෙන් හෝ ඉලක්කය තහවුරු කර ගත යුතුය යනුවෙන් හෝ උපදේශකයා ඉක්මන් නොවිය යුතුය. එවිට අසාර්ථකත්වය

සහ ඔලොපොරොත්තු සුන්වීම යන හැඟීම දරුවාගේ ආත්මයට කාන්දු වේ. ඉවසීමෙන් තොර වූ උපදේශකයෙකු, කිසිදු සැපයුමක් තොරවති සංචාරකයෙකු හා සමාන ය.

4. **ශ්‍රක්තිය:** පැහැදිලි හේතුවක් තොරවතිව උපදේශකයා දරුවන් දෙදෙනෙකු සමඟ අසාධාරණ ලෙස කටයුතු කරන්නේ නම්, දරුවන්ගේ සංහිඳියාව අඩු වන අතර ඔවුන් අතර සමගිය ද මැකී යයි. යම් හෝ කරුණක අයුක්තිය අන්තර්ගත වේ නම් එය ඒ කරුණ අපකීර්තියට පත් කරයි.
5. **අවටකකම:** ළමයා සමඟ ගනුදෙනු කරන විට උපදේශකයා සනාථවීම සහ අවටක විය යුතු ය. මන්ද අවටකකම යනු දෙවියන්ගේ පණිවිඩකරුවන්ගේ ගති ලක්ෂණයක් වන අතර ල එය යම් කරුණක් වැඩි දියුණු කිරීම සහ ප්‍රගුණ කිරීම සහ එහි ඉලක්කය හා සාර්ථකත්වය කරා ළඟා වීමට වූ මූලික අවශ්‍යතාවයකි.
6. **ශ්‍රද්ධාව:** මන්ද කවරෙකු දෙවිදුන් කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතු ව කටයුතු කරන්නේ ද, ඔහු අපේක්ෂා නොකරන අයුරින් අල්ලාහ් ඔහුට සහාය දෙන්නේ ය. ශ්‍රද්ධාව යනු ලෝකික සහ මතුලොව ජීවිතයේ සාර්ථකත්වය සහ යහපැවැත්ම මෙන්ම භාග්‍යයෙහි සහකාරයා ය.
7. **චිත්ත පාර්ශ්වදිය:** ක්‍රියාව අල්ලාහ් වෙනුවෙන් සිදු නොකළේ නම්, එය එහි හිමිකරු වෙත ආපසු විසි කරනු ලැබේ. ඔහු එම ක්‍රියාව වෙනුවෙන් දැමූ වෙහෙස හා තෙහෙට්ටුව හැර අන් කිසිවක් ලබා නොගනී.
8. **දැනුම:** මන්දයන් දැනුමෙන් තොර වර්තමානය හා අනාගතය තාප්ති කරන නුගත් අය මෙන් තොරව ඔහු වර්තමානය හා අනාගතය ගැන තීර්ණයක ය.

9. ප්‍රඥාව: උපදේශකයා සියල්ලක්ම ඒවාට හිමි යුද්‍ය ස්ථාන ලබා දෙන විට ඒවා සියල්ල ඒවාට ආවේණික වූ ප්‍රතිලාභ ලබා දෙනු ඇත. එසේම හැදියාව දියුණු කිරීමේ මෙහෙවර ද එහි ප්‍රතිලාභය දෙනු ඇත්තේ එය හිසි අයුරින් ක්‍රියාත්මක කිරීමෙනි. එහෙයින්, දරුවාගේ ආත්මය භූෂ්‍ය ඛණ්ඩ හැදියාව දියුණු කර ඉගැන්වීම උපදේශකයාගේ මෙහෙවර වේ.

10. හැදියාව දියුණු කිරීමේ කර්තව්‍ය පිළිබඳ ආත්ම විශ්වාසය: හැදියාව දියුණු කිරීම වනාහි මානසික සහ අධ්‍යාත්මික දීමනාවකි. හැදියාව දියුණු කිරීමේ ක්‍රියාවලිය විශ්වාස නොකරන ඕනෑම කෙනෙකුට එවැනි දීමනාවක් අත් අපේක්‍ෂා ලබා දිය නොහැක.

11. සංවර්ධනය: උපදේශකයෙකු ලෙස නම කාර්යභාරය ඉටු කිරීමට අවශ්‍ය කරුණු ළඟා කර ගැනීම සඳහා සිය හැකියාවන් සහ දක්ෂතාවයන් වර්ධනය කර ගැනීමට උපදේශකයා සැලකිලිමත් විය යුතුය.

ආධ්‍යාත්මික වර්ධනය
දියුණු කිරීමේ
කැලිණු

පළවෙනි කුලිණ:

අල්ලාන් කෙරෙහි විශ්වාසය

දෙවන කුලිණ

සුරදූතයන් කෙරෙහි විශ්වාසය

තුන්වන කුලිණ

දේව ග්‍රන්ථ කෙරෙහි විශ්වාසය

හතරවන කුලිණ

ධර්ම දූතයින් කෙරෙහි විශ්වාසය

පස්වන කුලිණ

අවසන් දින පිළිබඳ විශ්වාසය

හය වැනි කුලිණ

පෙර නියමය කෙරෙහි විශ්වාසය

පළවෙනි කුලිණ:

අල්ලාහ් කෙරෙහි විශ්වාසය

සහාජ් හැඳිම, මනස සහ ආගම යන සියල්ලම දෙවියන්ගේ පැවැත්ම පිළිබඳ පිළිබඳ කාර්යය. සෑම විච්ඡේදයක්ම මනස මතුවීමකරවන්නා කෙරෙහි විශ්වාසය කිරීමේ සහාජ් විශ්වාසයෙන් යුතුව නිර්මාණය කරනු ලැබ ඇත. එය බුද්ධිමය කෝණයෙන් සෑම විච්ඡේදයක්ම සඳහා ම මතුවීමකරවීමක් සිටිය යුතුය යන හේතුව නිසාත් ආගමික කෝණයෙන් හෙළිදරව් කරන ලද සියලුම ආගම් දෙවියන්ගේ පැවැත්ම සනාථ කරන හේතුව නිසාත් ය. දෙවිදුන් කෙරෙහි විශ්වාසය කිරීම කරුණු හතරකින් සමන්විත වේ.

- පළමුවැන්න : දෙවියන්ගේ පැවැත්ම පිළිබඳ විශ්වාසය.
- දෙවැන්න : ඔහුගේ ආධිපත්‍ය පිළිබඳ විශ්වාසය. නියත වශයෙන්ම ඔහු පිරිනමන්නා ය. මතුවීමකර ය. පරිපාලකයා ය.
- තෙවැන්න : ඔහුගේ දේවත්වය කෙරෙහි සහ එහි ඒකීයත්වය කෙරෙහි විශ්වාසය මෙන් ම ඔහුට හවුල්කරුවන් නොමැති බව විශ්වාසය කිරීම.
- හතරවැන්න : පරිපූර්ණත්වය සහ අලංකාරය තහවුරු කරන ඔහුගේ නාමයන් සහ ගති ලක්ෂණ කෙරෙහි විශ්වාසයයි.

ආප්ත කෙරුණු හතර දරුවාට ඉගැන්විය යුතුය. එවිට ඔහු සිය දේවියාණන්ව දැන හඳුනා ගැනීම මත සහ මහිමයට පත් කිරීම, ඔහුට අලුම් කිරීම මත වැඩෙනු ඇත. මෙම කුලිණ සෑයු කුලිණ වල මූලික පදනම වේ.

සර්වමලධාරී අල්ලාහ් කෙරෙහි වූ ප්‍රේමය අපි දරුවන් හට උගන්වන්නේ කුමන හේතූන් හිස ද?

1. එයට හේතුව නම් පැවැත්මක් නොමැතිව සිටියදී අල්ලාහ් ආප්ත නිර්මාණය කොට ල නවද ආප්ත ව ක්‍රමවත් කර වෙනත් විචිතව වඩා ආප්ත ව විශිෂ්ට කොට ඇත. ශ්‍රේෂ්ඨතම ආශීර්වාදය වන ඉස්ලාමය ආප්තව පිරිනමා ඇත. ඔහුගේ ආගමයන් අතුරින් භාග්‍යයක් - ආප්ත ඒවාට සුදුසුසත් නොවූවත් - ආප්ත ලබා දී ඇත. එපමණක් නොව ඔහුගේ ආගමයෙන් ආප්ත සිදු කළා වූ ක්‍රියාවන් සඳහා වේතනයක් වශයෙන් ස්වර්ගය ද හිමි වන බව ආප්ත ප්‍රතිඥා දී ඇත. ප්‍රථම හා අවසාන ආගමිකී ගුණ ඇත්තා ඔහුම ය.
2. ප්‍රේමය මගින් - බාහිර හා අභ්‍යන්තර - ගෞරවය සහ ගරුකීය නිර්මාණය වේ. දෙවියන්ගේ දැනුවත් හෝ නිර්මාණ පිළිබඳ නීතිය මත පමණක් ගොඩනගන ලද බැඳීමක් වෙනුවට ආප්ත දරුවන් තුළ දෙවියන්ට ගරු කිරීම මගින් ගොඩනැගෙන බැඳීම ඉතා අභ්‍යන්තර වේ. එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන්, ඔහු කෙරෙහි ඔවුන්ගේ ආකර්ෂණ අධ්‍යාත්මික ප්‍රීතියක් බවට පත්වන අතර එය වැරදි වලින් ඔවුන්ව ආරක්ෂා කරනු ඇත.

3. එමෙන් ම, අල්ලාහ් නොමියන සදා ජීවමානීය. ඔහුට මද නින්දක් හෝ තද නින්දක් හෝ හට නොගනී. ඔවුන් සිටින සෑම තැනකම ඔවුන් සමඟ ඔහු සිටින අතර, ඔවුන්ගේ දෙමව්පියන්ට වඩා ඔහු ඔවුනට ආරක්ෂාව සපයයි. අල්ලාහ් සමඟ සම්බන්ධකම් පැවැත්වීම සහ ඔහුට ආදරය කිරීම අත්‍යවශ්‍ය කාරණයක් වන්නේ එබැවිනි. මෙමඟින් අල්ලාහ්ගෙන් ඔවුනට ශක්තිමත් සහයෝගයක් තමන් වෙත ලැබෙනු ඇතැයි ඔවුන් දැනගනී.
4. දරුවන් අල්ලාහ්ට ප්‍රේම කරන්නේ නම් ඔවුන් අල්කූර්ආනයට ද ප්‍රේම කරන අතර සලාතය නම් තැමදුමට ද අනුගත වනු ඇත. දෙවිඳුන් අලංකාරය. ඔහු අලංකාර දෑ ප්‍රිය කරන බව ඔවුන් දැන සිටියේ නම්, ඔවුන් අලංකාර ව තිබෙන සියලු ක්‍රියාවක ම නිරත වනු ඇත. පැයුතැවිලි වූ, පවිත්‍ර වූ, කරුණාවන්ත, තෘප්තියැති, ඉවසිලිවන්ත, විශ්වාසවන්ත හා තැනිතිවන්ත අය දෙවිඳුන් ප්‍රිය කරන බව ඔවුන් දැන සිටියේ නම්, ඔවුන් ඔහුගේ තෘප්තිය හා ප්‍රේමය ලබා ගැනීමට සහ ඔහුගේ සහයෝගය සහ ආරක්ෂාව දිනා ගැනීමට උපරිම උත්සාහයක් දරනු ඇත. තවද, ඔහු දෝෂී, අවිශ්වාසවන්ත, අහංකාර, වැරදිකාර, අයුක්ති සහගත සහ දුෂිත අයට අකැමති බව ඔවුන් දැන සිටියේ නම්, දෙවිඳුන් උදෙසා සහ ඔහුගේ තෘප්තිය උදෙසා මේ සියලු ගතිලක්ෂණ වලින් දුරස්ථ සිටීමට ඔවුන් හැකි අයුරින් වෙර දරනු ඇත.
5. අල්ලාහ්ට ප්‍රේම කිරීම යන්නෙන් අදහස වන්නේ අප සමඟ ඔහු සිටින බවට වූ හැඟීමයි. මෙමඟින් කතෘස්සල්ල හා දුක තැනට සහනය, සන්සුන්කම සහ නිශ්චිතභාවය ඇති වේ. මේ සියල්ලට අමතරව, මානසික හා ශාරීරික රෝග වලින් ආර්ථයේ සහ ශරීරයේ ආරක්ෂාව තහවුරු වේ. වඩාත් වැදගත් වන පාපයෙන් මිදුණු සුරක්ෂිත ජීවිතයක් ගත කිරීමට හැකි වේ.

සර්වබලධාරීයාණන් කෙරෙහි වූ ප්‍රේමය අපේ දරුවන්ට උගන්වන්නේ කෙසේද?

1. දේව විශ්වාසය හා බැඳුණු සංකල්ප දරුවන්ගේ මනසෙහි මුල්බැස ගැනීමට අති ඵලදායී ප්‍රවේශය ගැනීම ය. එනම්, යුර්පයා, වැසි සහ යුළුගා වැනි අවට සොබාදහමේ වස්තූන් උපයෝගී කර ගනිමින් දරුවන්ගේ මැදුම්කරු කෙරෙහි අති විශ්වාසය ශක්තිමත් කිරීම සඳහා දරුවන්ගේ ගැනීමේ පිළිබඳ සැලකිලිමත් විය යුතුය. මේ විශ්වය හසුරුවන මැදුම්කරුවෙකු සිටින බව මේ හඟනා අපි දරුවන්ට ඉගැන්විය යුතුය. තවද ඒ පිළිබඳ විමසීමෙන් ව ප්‍රශ්න කිරීමට බවුන් ව පොළඹවිය යුතුය. දරුවන්ගේ දෘෂ්ටිකෝණය තුළ දේව විශ්වාසය පිළිබඳ දැනගතයක් රෝපණය කිරීම සඳහා අප උපරිම උත්සාහයක් දැරිය යුතුය. එවැනි බවුන් අධ්‍යයනය කරන සෑම විද්‍යාත්මක පර්යේෂණයන් තුළ ම දෙවියන්ගේ පැවැත්ම පිළිබඳ සාක්ෂි බවුන්ට දැකගත හැකි වේ.

තවද, දෙවියන්ගේ ආශ්චර්යමත් හැකියාව සහ විස්මිත මැටිම් ඉස්මතු කිරීමට අපි සැලකිලිමත් විය යුතුය. මිනිසා නිර්මාණය කිරීමේ මූලධර්මය පිළිබඳ අවධානයෙන් බලන ලෙස දෙවියන්ගෙන් වූ මඟපෙන්වීම ද අපි සැලකිලිමත් විය යුතු කරුණු වලින් එකකි. උත්තරීතර් අල්ලාග් මෙසේ ප්‍රකාශ කරයි: මිනිසා කවරකින් නිර්මාණය කරන ලද්දේ දැයි සිතා බලන්න.(86:05) තවද උත්තරීතර් අල්ලාග් මෙසේ ප්‍රකාශ කරයි: ස්ථිරව විශ්වාස කරන අයට පොළොවෙහි ද තුබුලා තුළ ද බොහෝ සාධක ඇත. තුබුලා නොසිතන්නෙහු ද? (51:21) එසේ ම, මිනිසාගේ ආහාර නිර්මාණය කිරීම සහ දෙවිඳුන් එය මැදු ආකාරය සහ එහි අද්‍රව්‍යයන් පිළිබඳ අවධානයෙන් බලන ලෙස දෙවියන්ගෙන් වූ මඟපෙන්වීම ද අප සැලකිලිමත් විය යුතුය. උත්තරීතර් අල්ලාග් මෙසේ ප්‍රකාශ කරයි: මිනිසා තම ආහාරය දෙස අවධානය යොමු කරන්න.(80:24) ඊට අමතරව, අල්ලාග්ගේ මහිමය පෙන්වන බහුගේ නිර්මාණ නිර්මාණය කිරීම හඟනා බහුගේ හැකියාව ද ඉස්මතු කළ යුතුය. ශුද්ධ වූ අල්කුර්ආනයේ මෙසේ සඳහන් වේ: බවුන් නිර්මාණය කරන ලද්දේ කෙසේ දැයි බවුන් බැලිය යුතු නොවේ ද? අහස බසවන ලද්දේ කෙසේ ද? කඳු සිටුවන ලද්දේ කෙසේ ද? පොළොව දිග හරින ලද්දේ කෙසේ ද? යි බවුන් බැලිය යුතු නොවේ ද?(88:17-20) අප මෙම ගැඹුරු අර්ථයන්, නිර්මාණයේ විස්මිතභාවය සහ නිර්මාණකරුවන් ශ්‍රේෂ්ඨත්වය යනාදී කරුණු විවිධ ව්‍යස්මල දරුවන්ගේ මනසෙහි ස්ථාවර කිරීම සඳහා විවිධාකාර නවීන භාෂණික මෙවලම් භාවිතා කළ යුතුය. දරුවා බහු තුළ හිඹෙන සහස් විශ්වාසය හිසාවෙන්, බහු වෙනුවෙන් ම මේ සියලු විශිෂ්ට දෑ නිර්මාණය කර ඒවා බහු වෙනුවෙන් ම ව්‍යඟ කර දුන් තැනැත්තාට ප්‍රේම කරනු ඇත.

2. අල්ලාග්ගේ පරිපූර්ණත්වය සහ අලංකාරය පෙන්වුම් කරන භාමයන් සහ ගනිලක්ෂණ දරුවන්ට ඉගැන්වීම. සර්වබලධාරී දෙවිඳුන් අපරමිත දයාත්විත අසමසම කරුණාත්විත ය. බහුගේ දයාව සියලු දේ කෙරෙහි ව්‍යාප්තව ඇත. බහු ක්ෂමාශීලී ය. අන් වැරදිම් සඳහා සමාව ලබා දෙන්නා ය. සමාව හා ගැන්වීම කළ පාපයන් සැඟවීමේ ගුණාංග හිමි අති ක්ෂමාශීලී ය. බහු ඉල්ලීමක් හෝ රෝතුටක් නොමැතිව පිරිනමන ත්‍යාගශීලී ය. සියලුම ප්‍රතිලාභ සඳහා තම ගැන්වීම හට මඟ පෙන්වන මාර්ග රාජදේශකයා බහුය. බහු ආදර්ශ කරන හා ආදර්ශ ලබන සෙනෙහස පුදුන්ගෙනි. මෙම දැනුම දෙවිඳුන් කෙරෙහි ප්‍රේමය හිපදවීමට උපකාරී වන බවට කියැද සැකයක් ඇත.

3. "ඔබ මට කීකරන නොවන්නේ නම් දෙවිඳුන් ඔබට දැඩුවම කරනු ඇත" යනුවෙන් පැවසීමෙන් වැඩිහිටියන් වැළකී සිටිය යුතුය. දෙවියන්ට අකීකරන වන අයට දැඩුවම කරන බව දරුවාට ඉගැන්වීම අතරින් දෙවියන්ගේ දැඩුවම සැමවිට ම මට කීකර වීම මන වේ යනුවෙන් ප්‍රකාශ කිරීම හෝ තර්ජන එල්ල කිරීම අතරින් වෙනසක් තිබේ. මෙය දරුවාට දෙවියන්ගේ ශක්තිය සහ ශ්‍රේෂ්ඨත්වය පිළිබඳ ගැඹුරින් සිහිම වළක්වාලයි. දෙවිඳුන් පිළිබඳ තර්ජන එල්ල කිරීම ගර්භා දරුවන් ඇති දැඩි කිරීම මන අප රැඳී නොසිටිය යුතුය. ඊට පටහැනිව, අපි ඔහුට දෙවිඳුන් කෙරෙහි වූ ආදර්ශ හා ඔහු මග්‍රහණයට පත් කිරීම යන කරුණු පිළිබඳ ඉගැන්විය යුතුය. සර්වබලධාරී දෙවිඳුන් පිළිබඳ දරුවාගේ දර්ශනයට බලපාන කිසිවක් අප ආරෝපණය කිරීමෙන් වැළකී සිටිය යුතුයි.

4. දරුවා තම දෙවිඳුන් අභිවාචය වූ සලාතයන් හෝ වෙනත් වගකීම් ඉටු කිරීම, තහනම් දැරියන් වැළකී සිටීම වැනි දෑ හිරිකෂණය කරන විට, ඔහු සාමාන්‍යයෙන් එයට හේතුව වීමයයි. එසේ කිරීමට හේතුව දෙවිඳුන් කෙරෙහි තිබෙන ජ්‍යෙෂ්ඨ සහ කීකරකම බව ඔවුන් ලබා දෙන පිළිතුර තුළ සඳහන් විය යුතුය. මේ ක්‍රමය දෙවිඳුන් කෙරෙහි වූ ජ්‍යෙෂ්ඨ ආදර්ශයට ගනිමින් හඳුනා දිය යුතු කිරීමේ වර්ගයට අයත් වේ. මන්ද දරුවා සදා තම දෙවිඳුන් අනුගමනය කරයි. දරුවන්ගේ හදවත් තුළ දෙවිඳුන් කෙරෙහි වූ ජ්‍යෙෂ්ඨ ස්ථාවර කරන තවත් කරුණක් නම් ස්වර්ගය සහ දෙවිඳුන් එහි තම දැනුම ගැනතත් සඳහා සුදානම් කර ඇති සදාකාලික ආගමයන් ගැන ඔවුන් සමඟ කථා කිරීමයි.

5. දරුවා ඔහුගේ වගකීම්හි යථාර්ථය වටහා ගන්නා වයස වෙත ළඟා වූ විට, අල්ලාහ් කෙරෙහි වූ ජ්‍යෙෂ්ඨ ආදර්ශ ඔහුට ඉගැන්විය යුතුය. එයට හේතුව අපට හිරිමාණය කළ, ක්‍රමවත් කළ පෝෂණය කළ මෙන්ම ඔහුගේ අනෙකුත් සෑම හිරිමාණ වලට වඩා අපට ශ්‍රේෂ්ඨම හිරිමාණයක් ලෙස පත් කළ තැනැත්තා ඔහුය. ඔහු උතුම් ඉස්ලාමයේ ආගම අපට ලබා දුන්නේ ය. අප අවට ඇති සියලුම ආශීර්වාද දෙවියන්ගෙන් බව අපි දරුවාට ඉගැන්විය යුතුය. එමෙන්ම, එම ආශීර්වාද සඳහා දෙවියන්ට පැයසුම හා ස්තූති පුද කරන්නේ කෙසේද යන්නත් තවත් බොහෝ දෑ ඔහුගේ අපැයසුම සිටින්නේ කෙසේද යන්නත් අපි ඔහුට ඉගැන්විය යුතුය. ආශීර්වාද පිළිබඳ මෙවැනි හිරිකෂණයන් ජ්‍යෙෂ්ඨ දිරිගත්වන සුළු ය.

6. දරුවා තුළ දෙවිඳුන් සහ ඔහුගේ දුතයාණන් කෙරෙහි ජ්‍යෙෂ්ඨ අපහි කිරීමට උපකාරී වන කියමන්, ක්‍රියාවන් සහ අවස්ථාවන් ඇතුළු සියලු මාර්ග ඔහුට ඉගැන්වීම.

දෙවන කුලීණ සුරදුනගන් කෙරෙහි විශ්වාසය

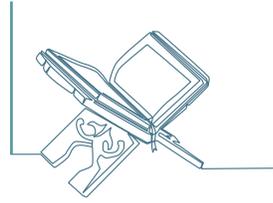
සුරදුනගන් කෙරෙහි විශ්වාසය පහත සඳහන් කරුණු වලින් සමන්විත වේ. ඔවුන්ගේ පැවැත්ම පිළිබඳ විශ්වාසය, ඔවුන් අතුරින් - විශේෂයෙන් - නාමයන් ප්‍රචලිත ජය කෙරෙහි විශ්වාසය , ඔවුන් පිළිබඳ වාර්තා වූ සත්‍ය තොරතුරු විශ්වාස කිරීම සහ ඔවුනට ඉපුම කිරීම. දේවදුනගන් පිළිබඳ දරුවාගේ ආත්මය තුළ ස්ථාපිත කළ යුතු වැදගත් අධ්‍යාපනික අන්තර්ගතයන් පහත සඳහන් වේ.

1. ඔවුන් ආලෝකයෙන් නිර්මාණය කරන ලද මැවීම් බව දරුවාට ඉගැන්වීම. ආඉෂා **عِشَاء** තුමිය මෙසේ පවසයි: "දේවදුනගන් ආලෝකයෙන් නිර්මාණය කොට ඇත. පින්වරු ගිනි දැල්ලෙන් නිර්මාණය කොට ඇත. ආදම් නිර්මාණය කොට ඇත්තේ (අල් කුර්ආනයේ) ඔබට අර්ථ දැක්වා ඇති ආකාරයට ය" වේ යනුවෙන් තබ් **عِشَاء** තුමාණන් ප්‍රකාශ කළ හ. (මුස්ලිම් හදීස් අංක 299) මෙම නිර්මාණය සහ එහි ස්වභාවය පිළිබඳ සවිස්තරාත්මකව කරුණු පහදා නොදී සාමාන්‍ය අයුරින් විස්තර සඳහන් කිරීම ප්‍රමාණවත් වේ.
2. ඔවුන් අතුරින් තම සඳහන් වූ දේවදුනගන් පිළිබඳ දරුවාට ඉගැන්වීම. උදාහරණයක් ලෙස: සුරදුනගන්ගේ ප්‍රධානියා වන පිබ්ලි **عِشَاء**, අල්කුර්ආනය පහළ වූයේ ඔහු ගර්භා ය. මිකාර්ලි **عِشَاء** වර්ෂාව පහළ කිරීමට ආර්ථ සිටී. සූර් තමරහි තලාව පිබ්ලි වගකීම ඉප්‍රාහිමි **عِشَاء** වෙත පැවරී ඇත. එසේම, සිංහාසනය උසුලන්නන්, ලේඛකයින්, ආරක්ෂකයින් යනාදී අයුරින් නොයෙකුත් වගකීම් සඳහා ආර්ථ කටයුතු කරන දේව දුනගන් රාශියක් සිටී.
3. ඔවුන්ගේ සංඛ්‍යාව අති විශාල බවත්, ඒ සංඛ්‍යාව පිළිබඳ සර්වබලධාරී දෙවිදුන් හැර වෙන කිසිවෙකු නොදන්නා බවත්, ඔවුන් දෙවියන්ගේ අණට කීකරු වන පිටින් බවත්, ඒ සෑම කෙනෙකුට ම හිඬවිත මෙහෙවරක් පැවරී ඇති බවත්, ඒවා සමඟ ඔවුන් බැඳී ඇති බවත් අප දරුවාට පැහැදිලි කළ යුතුය.

4. ඔවුන් ජාපයන් සිදු කිරීමෙන් සුරක්ෂිත ය. ඔවුන් වෙහෙසට පත් නොවී, මඟුල නොවී අහංකාර නොවී අඛණ්ඩව දෙවියන්ට වන්දනාමාන කරන අතර ඔවුන් දේව විශ්වාසී අයවලුන්ට ආදර්ශ කරති. ඔවුන්ට සහයෝගය දැක්විනි. ඔවුන් වෙනුවෙන් ප්‍රාර්ථනා කර ඔවුන් ආරක්ෂා කරති. ඔවුන් අල්ලාගත් සිහිපත් කිරීමේ සහායවලට සහායාගී වන අතර ඒවා ලුහුඹඳු සොයා ගනී.
5. දේවදූතයන්ගේ යහපත් ස්වභාවය සහ විශ්වාසවන්තයින් කෙරෙහි ඔවුන් දැක්වන සැලකිල්ල අවබෝධ කර දී දරුවා තුළ ඔවුන් කෙරෙහි ප්‍රේමයක් ඇති කිරීමට උත්තරු වීම. මොවුන් දෙවිඳුන් ව මහිමයට පත් කරන, සමාව ඉල්ලා සිටින, විශ්වාසවන්තයින් සඳහා ප්‍රාර්ථනා කරන නිසාත් ස්වර්ගයට ඇතුළු වන විට ඇදහිල්ලෙන් හා යහපත් ක්‍රියාවලින් සහනයේ මාවතෙහි සෘජු ව රැඳී සිටි විශ්වාසවන්තයින්හට ඥානාර්ථය ගෙන එන නිසාත් ඔවුන්ට සහයෝගය දැක්වා ශක්තිමත් කරන නිසාත් ඔවුන් ඔවුන්ගේ (විශ්වාසවන්තයින්ගේ) ක්‍රියාවන් හි ආරක්ෂකයෝ නිසාත් ඔවුන් කෙරෙහි ප්‍රේමයක් ඇති කිරීමට උත්තරු වීම මගින් මෙම උතුම් ජීවිත කෙරෙහි ඇති පක්ෂපාතිත්වය හා ජ්‍යෙෂ්ඨත්වය ශක්තිමත් වේ. සිය ගැන්වූන්ගේ ආරක්ෂාව උදෙසා දෙවිඳුන් ඔවුන්ට එවන බව මෙසේ ඥාතව වූ අල්කූර්ආනයේ සඳහන් වේ: මිනිසාට ඔහුගේ ඉදිරිපසින් ද පසුපසින් ද අඛණ්ඩව පැවිණින්නෝ (සුර දූතවරු) සිටිති. ඔවුහු අල්ලාගත් අණ පරිදි ඔහු ආරක්ෂා කරති. (13:11)
6. සුරදූතයින් කෙරෙහි වූ විශ්වාසය ඔවුන්ට ගෞරවයට පත් කිරීම අනිවාර්ය කරන්නෙකි. මන්දයත්, ඔවුන් ගෞරවනීය ජීවිත වන බැවිනි. ඔවුන් කිසි විටෙකත් දෙවියන්ට අකීකර නො වන අතර ඔවුන්ට අණ කළ සියල්ල ඔවුන් ඉටු කරති. ඔවුන්ට නොගැළපෙන සියලු ගතිලක්ෂණ වලින් ඔවුන් තිදොස් බව සුවිශද්ධ කළ යුතුය.
7. මිනිසුන් ජීවිත විඳින දෙයින් සුරදූතයන් ද ජීවිත විඳින භෞතවේදීන්ට පෞද්ගලික සනීපාරක්ෂාව කෙරෙහි උත්තරු කරවීම. තමා ﷺ තුමාගේ පැවැත්ම බව ජාබ් ඉබ්න් ඉබ්න් අබ්දුල්ලාහ් رضي الله عنه මෙසේ පවසයි : සුදුඳුණු අනුභව කරන තැනැත්තා (තවත් වරක එ තුමා මෙසේ පවසා ඇත) ඳුණු, සුදුඳුණු සහ ලික්ස් අනුභව කරන තැනැත්තා, ඇපගේ මස්පිදියට ලඟා නොවිය යුතු ය. මක්නිසාදයත් සාමාන්‍ය මිනිසා ජීවිත විඳින දෙයින් දේවදූතයන් ද ජීවිත විඳින භෞතවේදීන්. (මුස්ලිම් හදීස් අංක 564)
8. සුරදූතයන්ගේ පැවැත්ම සහ ඔවුන් කෙරෙහි විශ්වාස කිරීම තුළ බොහෝ සියුම් භෞත අන්තර්ගත ය. දෙවියන්ගේ දැනුමේ පරිමාව සහ ඔහුගේ හැකියාව හා ප්‍රඥාවේ ශ්‍රේෂ්ඨත්වය මිනිසා දැන ගැනීමට සැලැස් වීම. දෙවියන්ගේ අණ පරිදි තමා ආරක්ෂා කරන සහ තමාට සහාය දෙන සේනාවක් සිටින බව දැන ගැනීමෙන් මුස්ලිම්වරුන් තුළ ආරක්ෂිත බවක් දැනීම වැනි කරුණු ඒවා අතුරින් ස්වල්පයකි.
9. සැකැස්මෙන්, පැවැත්මෙන් හා හිරිකිණියෙන් දේවදූතයන් සමඟ අපට ඇති සම්බන්ධය මිනිසාට ඔහුගේ වැදගත්කම හා වටිනාකම හෙළි කරන අතර ඔහු නොවැදගත් හා පහත් යැයි කියන සංකල්පය පහ වී යයි. මෙලෙසින් මිනිසා සිය ආත්මයේ වටිනාකම දැන හදුනා ගෙන තමාට පවරා ඇති ශ්‍රේෂ්ඨ වගකීම සාක්ෂාත් කර ගැනීම සඳහා උපරිම උත්සාහයක් දරයි.

තුන්වන කුලීණ

දේව ග්‍රන්ථ කෙරෙහි විශ්වාසය

දේව ග්‍රන්ථ කෙරෙහි විශ්වාසය පහත සඳහන් දෑ වලින් සමන්විත වේ:

1. දෙවිඳුන් විසින් හෙළිදරව් කරන ලද ග්‍රන්ථ වල පැවැත්ම පිළිබඳ විශ්වාසය. තවද එය ඔහුගේ ගැන්වූ කෙරෙහි වූ ඉමහත් දයාවක් වන අතර යහමගෙහි නිරත වීම සඳහා සෑම සමාජයකටම ගැළපෙන තීරණයන් සහ ඊනි වලට අනුව ඵලදායී ග්‍රන්ථ පහළ කර ඇත. ග්‍රන්ථ පහළ කිරීම මගින් ආශීර්වාදයක් බව මෙය දර්ච්චාට පැහැදිලි කරයි. මන්ද, දෙවිඳුන් යනු කවුරුන්ද, මතුලොව, යහපත හා නපුර යනු කුමක්ද යන්න පිළිබඳ එය අපට හඳුන්වා දී ඇත.
2. ඉබ්‍රාහිම් හට පහළ වූ ලේඛන, මුසා හට පහළ වූ තෝරාගත්, දාවිද් හට පහළ වූ සබ්බ, ඊසා හට පහළ වූ තවුරානය සහ මුහම්මද් තමා හට පහළ වූ අල්කූර්ආනය වැනි තම ප්‍රසිද්ධියට පත් ග්‍රන්ථ සත්‍ය බව තහවුරු කිරීම.
3. කිසිදු පරස්පරතාවයකින් හෝ විරුද්ධතාවයකින් තොරව මෙම පොත් එකිනෙක අනුමත කරන බව විශ්වාස කිරීම. උන්තරීතර අල්ලාහ් මෙසේ ප්‍රකාශ කරයි: "අපි ඔබට සත්‍යයෙන් යුත් ධර්ම ග්‍රන්ථය පහළ කළෙමු. එය තමාට පෙර පැවති ධර්ම ග්‍රන්ථය සත්‍ය කරවන්නක් ද එය ආරක්ෂා කරන්නක් ද වේ. (5:48)

4. ඒවායෙහි සඳහන් සනාථ කරන ලද තොරතුරු සත්‍ය බව තහවුරු කිරීම සහ පෙර දිව්‍ය ග්‍රන්ථ පෙර හිඹුණු ස්වභාවයෙන් තොරවෙහි බවත් එය වෙනස් කිරීමට ලක් වුණු බවත් ඉගැන්වීම. මන්දයත් ඒවා තාවකාලික වූ අතර එකල බිහි වූ සමාජය සඳහා පමණක් ඒවා හිමි කරන ලදී. අල්කුර්ආනය ආරක්ෂා කරන බව අල්ලාහ් ප්‍රතිඥා දුන් මෙන් ඒවා ආරක්ෂා කිරීමට අල්ලාහ් ප්‍රතිඥා දුන්නේ නැත.
5. අල්කුර්ආනය මගින් පෙර පැවති සියලුම වේද ග්‍රන්ථ අහෝසි වී ගිය බවත් විනිශ්චය දිනය දක්වා එහි විධානයන් අනුගමනය කිරීමට බැඳී සිටිය යුතු බවත් විශ්වාස කිරීම. එහි හිඟෝග වලට අවනත වීම සහ එය තහනම් කළ දැයින් වැළකී සිටීම, එය තහනම් කරන දේ තහනම් කිරීම, එය අනුමත කළ දේ අනුමත කිරීම, එහි පැහැදිලි දේ ක්‍රියාත්මක කිරීම සහ - මිනිසාගේ ඔද්ධියට - උකහා ගත නොහැකි දෑට යටත් වීම සහ එහි සීමාවන් හා ඉගැන්වීම් උල්ලංඝනය නොකිරීම අත්‍යවශ්‍ය වේ.

දේව ග්‍රන්ථ කෙරෙහි විශ්වාසය තුළ අන්තර්ගත වන වැදගත් කරුණක් නම් උතුම් අල්කුර්ආනය දරුවාට කුඩා කල සිට ම කටපාඩම් කරවීමයි. එම කාර්යභාරය හොඳින් සිදු කර අල්කුර්ආන පදවල පැවැත්ම දරුවාට දැනුවත් කරන්නේ කෙසේදැයි උපදේශකයා දැන සිටියේ නම් (අල්කුර්ආනය කටපාඩම් කිරීම) ළමයින්ගේ ඔද්ධිය වැඩි දියුණු කරන ඉතා වැදගත් ක්‍රියාකාරකමක් වනු ඇත. උතුම් අල්කුර්ආනය අපට ආරාධනා කරන්නේ අග්‍ය සහ තූමිය හිරිමාණය කිරීම, මිනිසා හිරිමාණය කිරීම සහ අප අවට ඇති දේ හිරිමාණය කිරීම ගැන මෙතෙහි කිරීමට හා සිහිමට ය. එවිට අපගේ විශ්වාසය වැඩි දියුණු වන අතර දැනුම ක්‍රියාවන් සමඟ මිශ්‍ර වේ. අල්කුර්ආනය කටපාඩම් කිරීම සහ එහි අර්ථයන් අවබෝධ කර ගැනීම පුද්ගලයා විශේෂ ඔද්ධිමත් අවධියකට ගෙන යයි. එය හිවැරදිව කියවීමට පුරුදු කිරීමෙන් දරුවාගේ චාග් විද්‍යාව සහ භාෂා ශෛලිය වැඩි දියුණු වේ. බියබැරකම, ගැරුණිය, ඇලුම්කම, යටත් වීම, හදවත් සහ හැඟීම් සියුම් වීම වැනි ආගමික චිත්තවේගයන් ද එය පෝෂණය කරන අතර එහි ඉගැන්වීම් හා ආචාරධර්ම ජෛනික සෑම අංශයක් හරහා ම ක්‍රියාවට තැරවීමට පුරුදු පුහුණු කරයි. එය දරුවා හිවැරදි ජීවිතය හා උතුම් සදාචාරය මත වර්ධනය කරනු ඇත. අල්කුර්ආනය කටපාඩම් කිරීමේ පංති වලට ඇතුළත් වීමෙන් ඔවුනට ලැබෙන ඉමහත් ප්‍රතිඵල සහ විශාල

ආශීර්වාදය ද එයින් ලැබෙන තවත් ප්‍රයෝජන වලින් එකකි.

මනක තබා ගැනීමට (කටපාඩම් කිරීමට) දරුවා උනන්දු කරවන්නේ කෙසේද?

1. අල්කුර්ආනය කටපාඩම් කිරීම, පාච්ඤාන කිරීම, ඉගැන්වීම සහ එහි ඉගැන්වීම් ක්‍රියාවට නැංවීමේ මහිමයන් අපි ඔහුට ඉගැන්විය යුතුයි. මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් අල්කුර්ආනයේ මහිමය පිළිබඳ පහත අයුරින් සඳහන් කර ඇත:

- අල්කුර්ආනය කියවන්න, එය නැවත නැවතුවීමේ දිනයේ දී එහි සහයන් සඳහා මරදින්නකරවෙන ලෙස පැමිණෙනු ඇත. (මුස්ලිම් හදීස් අංක 805)

- අල්කුර්ආනය කටපාඩම් කළ තැනැත්තා උදෙසා (සවිච්චායට ඇතුළු වීමේ දී) මෙසේ කියනු ලැබේ - "පාච්ඤාන කරන්න නවද උසස් වීම් ලබා ගන්න .ලොවෙහි ඔබ (සත්යුත් ව) පාච්ඤාන කරමින් සිටි ආකාරයට ම පාච්ඤාන කරන්න. මක්නිසාද යත් ඔබේ හිමය ඔබ කියවන අවසාන පදයේ ය". (හිච්මිද් :2914)

- අල්කුර්ආනය පාච්ඤාන කරන විශ්වාසවන්තයෙකුට උදාහරණය නම්, හොඳ යුච්චුක් සහ හොඳ භයසක් ඇති පැරි ශ්‍රී ජී. අල්කුර්ආනය පාච්ඤාන නොකරන විශ්වාසවන්තයෙකුට උදාහරණය නම් යුච්චුක් තැනි නමුත් භයසක් ඇති භට්ටුද් ය. අල්කුර්ආනය පාච්ඤාන කරන කුහකයෙකුට උදාහරණය නම්, යුච්චුක් නමුත් හිතන භයහානා නමැති ඔහුට පැළුණි වචනය යි. අල්කුර්ආනය පාච්ඤාන නොකරන කුහකයෙකුට උදාහරණය නම් යුච්චුක් තැනි හන්ලලා නමැති හිතන භයසක් සහිත කොමඩු ය. (බුහාරි හදීස් අංක 5427)

- ඔබ අතරින් ශ්‍රේෂ්ඨතම පුද්ගලයා වනාහි අල්කුර්ආනය ඉගෙන ගෙන එය උගන්වන්නා ය. (බුහාරි හදීස් අංක 5027)

අල්කුර්ආනය කෙරෙහි අපගේ දැනුම මුහුණ මිත්තන් දැක්වූ සැලකිල්ල පිළිබඳ උදාහරණ දරුවාට කියා දිය යුතුය. මෙය දරුවා තුළ උද්ඝෝගය ජනනය කරන විශාල ක්‍රමයකි.

2. අල්කුර්ආනය උගන්වන පාසැල්වලට හෝ මස්ජිදයෙහි පැවැත්වෙන අල්කුර්ආන කටපාඩම් කිරීමේ පංතිවලට ඇතුළත් කළ යුතු ය. තැනහොත් ඔහුට අල්කුර්ආනය ඉගැන්වීමට ගුරුවරයෙකු නොයා ගත යුතු අතර ළමයින් හෝ සිසුන් අතර තරඟකාරී වාතාවරණයක් ඇති කර ඔවුන්ට තැහි හෝ උද්ඝෝගය ජනනය කරන යමක් ලබා දිය යුතුය.

3. දරුවාගේ ආවේණික අවදියේ සිට ම අල්කුර්ආනය කටපාඩම් කිරීමේ ක්‍රියාවලිය සරලව ක්‍රියාත්මක කළ යුතුය. එවිට ඔහු ඒ කෙරෙහි අලමක දැක්වයි. උදාහරණයක් ලෙස (උස් අම්ම) තමෙහි අල්කුර්ආනයේ අවසන් කොටසින් ඔහු කටපාඩම් කිරීමට ආවේණික කළ හැකිය. මන්ද සමාන අකුරකින් අවසන් වන කෙටි පද හිමිමෙන් එම කොටස විශේෂිත ය. මෙය දරුවාට ගැඹුරින් මතක තබා ගැනීම පහසු කරයි. තවද මෙම පරිච්ඡේදවල දේව විශ්වාසයේ කුමනු පිලිබඳ කරුණු අඩංගු බැවින් ඒවා ඔහුගේ විශ්වාසය නිවැරදි කර ඔහුගේ ආකල්පය හැඩගස්වනු ඇත. එපමණක් නොව ඒවා ඔහුට සෞඛ්‍යය හා ආරක්ෂාව ද සපයයි. මන්දයත් අල්කුර්ආනය යනු මෙතෙහි කිරීමක් හා රෝග නිවාරණයකි. ඒ සියල්ලට අමතරව එය දරුවාගේ වාග් විද්‍යාව හා කටහන දක්ෂතාවය ද ශක්තිමත් කරයි.

4. දරුවා අල්කුර්ආනය පාරායනය කිරීමේදී හා කටපාඩම් කිරීමේදී අල්කුර්ආන වැකිවල අර්ථය කෙටියෙන් විග්‍රහ කිරීම ගැන සලකිලිමත් වීම. එහි පදවල අර්ථයන් ඔහුගේ බුද්ධිය සහ හදවත විවෘත කරනු ඇත. කුඩා දරුවෙකු පැහැදිලිව විග්‍රහ කිරීමට නොසූදුසු අය යැයි කවුරුන් නොසිතිය යුතු ය. මන්ද මතක තබා ගැනීමේ සහ තේරුම් ගැනීමේ විශ්මිත හැකියාවන් දරුවා තුළ අන්තර්ගත වේ.

5. අල්කුර්ආනය සුවයකි, දැඩිවකි සහ ආශීර්වාදයකි. ඒ ඔව් අපි දරුවාට ඉගැන්විය යුතුයි. දෙවිදුන් මෙසේ පවසයි : විශ්වාස කළ අයට දැඩිවකි ද රෝග නිවාරණයක් ද වන දෙයක් අපි කුර්ආනයෙහි පහළ කළෙමු. (17:82) එය සම්පූර්ණ ලෙස හෝ එහි කොටසක් දරුවා කටපාඩම් කර ගන්නේ නම් අසනීප වූ විට එමගින් නමාහටත් තමන් වටා සිටින අයහටත් දේව මෙහෙය තුලින් ලෙඩ රෝග සුව කළ හැක.

හතරවන කුලීණ

ධර්ම දුතයින් කෙරෙහි විශ්වාසය

ධර්ම දුතවරුන් කෙරෙහි විශ්වාසය වනාහී, ඔවුන්ගේ අවංකකම කෙරෙහි විශ්වාසය, ඔවුන් පිළිබඳ වාර්තා වූ නිවර්ඳි තොරතුරුවල සත්‍යතාව පිළිබඳ විශ්වාසය, ඔවුන් අතුරින් - විශේෂයෙන් - නාමයන් ප්‍රචලිත ජය කෙරෙහි විශ්වාසය සහ අල්ලාහ් ඔවුන්ගේ ගෝත්‍රිකයන් අතුරින් ඔවුන්ගේ සදාචාරාත්මක හා මානසික වෙනස හිසා, ඔහුගේ පණිවිඩය ඔවුනට ලබා දීමට ඔවුන්ව තෝරාගෙන ඇති බව විශ්වාස කිරීම යනාදී කරුණු ඒ තුළ ඇතුළත් වේ. උන්තර්තර අල්ලාහ් මෙසේ සඳහන් කරයි : කවර දුතයෙකු වුවත් ඔහු තම ජන සමාජයට පැහැදිලි කර දෙනු පිණිස එම ජන සමාජයේ බසින් ම අපි එවීමු. (14:04) එමහිසා, ධර්ම දුතවරුන් දේවදුතයෙක් නම්, එම සමාජය ඔහුට තෝරා ගෙන ගියේ. මෙම ධර්ම දුතවරුන් කෙරෙහි විශ්වාසයේ දී කිසිවෙකු අතර වෙනසක් සිදු නොකළ යුතු ය. එබැවින් අපි ඔවුන් අතුරින් ස්වල්ප දෙනෙකු විශ්වාස කර අනෙක් ජය ප්‍රතික්ෂේප කිරීම නොකළ යුතු ය. අපි ඔවුන් සියල්ල විශ්වාස කළ යුතුයි. සියලු ධර්ම දුතවරුන් ඔවුන්ගේ දේව පණිවිඩ විෂයෙහි අවංක වූ අතර සිය සමාජය කෙරෙහි උපදෙස් දීමට යුතුයැයි වූ හ. ඔවුන් දෙවිඳුන් පිළිබඳව ඉදිරිපත් කරන දේ සම්බන්ධයෙන් පූර්වකාන්තයින් වන අතර ඔවුන් අතුරින් අවසානයා වන මුහම්මද් ﷺ තමාගේ හිත පමණක් අනුගමනය කිරීමට අපි බැඳී සිටිය යුතුයි.

ධර්ම දුතවරුන්ට පිළිබඳ දරුවාගේ ආත්මය තුළ ස්ථාපිත කළ යුතු වඳුගත් අධ්‍යාපනික අත්තර්ගනයන් පහත සඳහන් වේ.

1. සර්වබලධාරී අල්ලාහ් සෑම සමාජයකට ම එම සමාජය තුළින් ම එක් ධර්ම දුතවරයෙකු තෝරා එවා ඇති බවත් ඔවුන් අල්ලාහ්ට පමණක් වන්දනා කිරීම වෙනත්, ඔහු ගැර නැමදුම් කෙරෙන සියල්ල ප්‍රතික්ෂේප කිරීම වෙනත් ඇරඹූවේ කළෝය. ඔවුන් සියල්ලෝම සත්‍යවත්ත, සත්‍යවත්තයින් ලෙස පිළිගනු ලැබූ, හිතනමානී, ධර්මිෂ්ඨ, බුද්ධිමත්, හක්නිමත් හා අවංක ජයවලුන් වන බවත් පැහැදිලි කළ යුතුයි.

2. පළමු ධර්ම දුතවර්භයා සිට අවසන් ධර්ම දුතවර්භයා දක්වා ඔවුන් රැගෙන ආ පණිවිඩය වන්දනාමානසීන් මුලාරම්භය හා පදනම සමඟ එකඟ වන බව පැහැදිලි කිරීම. එය ඒක ජෛවවාදය යැයි හඳුන්වනු ලැබේ.

- එයින් අදහස් වන්නේ: විශ්වාසයෙන්, වචනයෙන් සහ ක්‍රියාවෙන් කළ හැකි සියලු තැන්පුම් ක්‍රම හරහා ස්වභාවධර්ම අල්ලාහ්ව ඒකීයව පත් කිරීම හා ඔහු හැර තැන්පුමට ලක් වන සියලු දෑ ප්‍රතික්ෂේප කිරීමයි.

3. අල්ලාහ්ට පමණක් තැන්පුම් කිරීම හා ඔහුට ඒකීයව පත් කිරීම, මනුෂ්‍ය වර්ගයා තිවැරදි මාවතකට යොමු කිරීම, ආගමේ හා ජීවිතයේ අංගයන් විනිසුන්ට ඉගැන්වීම, අන්ධකාරයෙන් ආලෝකයට ගෙනයාම සහ සමාජයට නායකත්වය ලබා දීම සහ අල්ලාහ්ගේ හිතිය ක්‍රියාත්මක කිරීම, ධර්ම දුතවර්භයන් ආදර්ශයක් ලෙස ගැනීම සහ ඔවුන්ගේ මාවත අනුගමනය කිරීම වැනි ඔවුන් අල්ලාහ් විසින් එවනු ලැබූ සියුම් ආධ්‍යාත්මික ගේතු පැහැදිලි කිරීම.

4. ජෛවීථුන් සිය ගැත්තන් කෙරෙහි පෙන්වන දයාව හා ඔවුන් කෙරෙහි ඔහු දක්වන සැලකිල්ල පිළිබඳ දැනුවත් වීම. මනුෂ්‍ය වර්ගයා ඔහුගේ මාවතට යොමු කිරීම සඳහාත්, ඔහු කළ ආශීර්වාදයන් වෙනුවෙන් ඔහුට කෘතචේදය පළ කිරීමේ වැදගත්කම ඉස්මතු කිරීම සඳහාත් අල්ලාහ් ධර්ම දුතවර්භයන් යථා තැබූ බව අවධාරණය කිරීම. පණිවුඩකරුවන් සහ ධර්ම දුතවර්භයන්ට ආදර්ශය කිරීම පිළිබඳ දර්ථව අවධාරණය කළ යුතුය. මන්ද ඔවුන් අල්ලාහ්ගේ පණිවිඩය හිසි අයුරින් තිවේදනය කර ඔහුගේ ගැත්තන් හට උපදෙස් ලබා දුන් අය වෙති. සාමාන්‍ය විනිසුන් සතුව දැනුවත්භාවය සහ හික්ෂණය බුද්ධිය කොතරම් තිබුණ ද, ඔවුන් ධර්ම දුතවර්භයන් වෙත නොවේ. සෑම කෙනෙකුට ම ඔවුනොවුන්ගේ අයිතිවාසිකම් ලබා දීමෙන් සමබර සමාජයක් ලෙස සමස්ත ජාතිය ම ප්‍රතිසංස්කරණය කරමින් පොදු සංවිධානයක් කරා ළඟා වීමට සාමාන්‍ය විනිසකුට නොහැක. එමෙන් ම ධර්ම දුතවර්භයන් විනිසුන්හට ප්‍රයෝජනවත් දෑ උගන්වන අතර භාතියක් වන දැයින් ඔවුන්ව වළක්වාලයි.

5. අල්ලාහ්ගේ දුතයාණන් වන මුහම්මද් ﷺ තුමාණන් කෙරෙහි ජ්‍යෙෂ්ඨ තහවුරු කිරීම. එවිට එතුමාට කිකර වීමට, එතුමා අනුගමනය කිරීමට, මෙහෙහි කිරීමට සහ සියල්ලට වඩා එතුමාණන්ට ජ්‍යෙෂ්ඨ කිරීමට, එතුමාණන්ට සහයෝගය ලබා දුන් අයට සහයෝගය ලබා දීමට, විරුද්ධ වූ අය සමඟ විරුද්ධ වීමට, එතුමාගේ උතුම් භාවය සඳහන් වූ විටෙක ඔහුට ගෞරවය කිරීමක් වශයෙන් ඔහු කෙරෙහි සාමය හා ආශීර්වාදය අයඳු සිටීමට සහ ඔහුගේ ගුණාංග හා විශේෂාංග අගය කිරීමට දර්ථව පෙළඹේ. එමෙන් ම, කෙනෙකුට එතුමාගේ සොහොන්කොන අයුලු සිටීමේ හෝ එතුමාගේ මස්පිදුම බැහැර දැකීමේ හාගය අල්ලාහ් ලබා දුන්නේ නම් එතුමාගේ සොහොන්කොන අයුලු ගෞරවණීය ආකාරයෙන් හැසිරීම හා එතුමාගේ මස්පිදුම තුළ දී හිඬබිඳුනාවය සුරැකීම.

හඬුන් කෙරෙහි ප්‍රේමය දරුවාට උගන්වන්නේ කෙසේ ද?

1. සෑවබලධාරී පල්ලාගේ නම දුකයාණන් වන මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ට ප්‍රේම කරන බවත්, ඔහුට තෝරාගෙන මුළු චිතිය සංහතිය කෙරෙහි ම වඩා ශ්‍රේෂ්ඨයකු බවට පත් කළ බවත් පරිප්පු ලමයාට ස්ථිර වශයෙන් කියා දිය යුතුය. එමෙන්ම එතුමාට ප්‍රේම කිරීම පැවර ද පල්ලාගේ පතිවාර්භය කර පැන. තඹතුමාණන්ට ප්‍රේම කිරීම යනු සෑවබලධාරී පල්ලාගේට ප්‍රේම කිරීමේ සලකුණක් බව පරිප්පු දරුවාට ඉගැන්විය යුතුය. කවරෙකු තඹතුමාට ප්‍රේම කරන්නේ ද ඔහු පල්ලාගේට සැබවින්ම ප්‍රේම කරයි.
2. තඹ ﷺ තුමාණන් මෙම ආගම වෙත මග පෙන්වීමෙන් හා ඒ පිලිබඳ හිච්චිතය කිරීමෙන් සියලු ලෝකයන් කෙරෙහි දැයාවක් වන බවත්, තැවෙන තැරැටිවීමේ දිනයෙහි සැබෑ දේව විශ්වාසවන්තයන් වෙනුවෙන් මැදිහත් වීමෙන් ඔවුන්ට ද දැයාවක් වන බවත් මතක් කර දීම.
3. තඹතුමාගේ උතුම් චරිතාපදානයෙන් පැහැදිලි වන බවට කියවා පෙන්වීම. සියලුම මනුෂ්‍ය වර්ගයා කෙරෙහි තඹ ﷺ තුමාණන් උතුම් ආදර්ශයක් සහ උදාහරණයක් බව දරුවාට ඉගැන්විය යුතුය. විශේෂයෙන් එතුමාගේ ප්‍රාතිහර්භයන්, ශ්‍රේෂ්ඨ සදාචාරය, පැරණියන් කෙරෙහි ඔහු දැක්වූ සහයෝගය, දුප්පතුන් කෙරෙහි ඔහු දැක්වූ පත්‍රකම්පාව, පහාට දරුවන් කෙරෙහි ඔහු දැක්වූ සැලකිල්ල සහ දුර්වලයන් කෙරෙහි ඔහු දැක්වූ කරුණාව ගැන සඳහන් කළ යුතුය. දරුවාගේ වර්ධන මට්ටමට සමබරව පැවර පැන සෞඛ්‍යය විය යුතු පැන ඔහුගේ ඔුද්ධි මට්ටමට ගැලපෙන දේවල් මගින් පමණක් සෑහීමට පත් විය යුතුය. දරුවාගේ මනස, වයස සහ පසුබිමට සර්ලන විවිධ ක්‍රම භාවිතා කිරීමට පැන උත්සුක විය යුතු පැන පෞද්ගලික වෙනස්කම් සහ පාර්සර්ක තත්වයන්හි ස්වභාවය සැලකිල්ලට ගන යුතුය.
4. තම දෙමව්පියන් සහ ඔහු පැවර සිටින්නන් තඹ ﷺ තුමාණන් හා එතුමාගේ ප්‍රකාශයන් සහ සමස්ත පිටින මාර්ගය මෙන්ම එතුමා පත්‍රගමනය කිරීමේ ආඛ්‍යාව හා එතුමාගේ නාමය සඳහන් වූ සෑම පවස්ථාවක ම එතුමාට ඛාන්තිය හා ආඛ්‍යාවාදය ප්‍රකාශ කර සිටීම හරහා උත්කර්ෂයට තංවන ආකාරය දරුවා දැක ගන යුතුය. දෙමව්පියන්ගේ ප්‍රායෝගික හැසිරීම සහ ඔවුන්ගේ ක්‍රමවේදය - උදාහරණයක් ලෙස, පියා යම් පතිවාර්භය ගෝ පතිවාර්භය තොවන සලාතයක් ඉටු කරන පවස්ථාවක, ධර්ම දුකයාණන් කලේ මේ පසුපැස යනුවෙන් පැවසීම - මහත් ජෝ බලපෑම් පැති කරන පැධපාපන ක්‍රමවලින් එකකි. ආදර්ශය ලබා දෙමින් හැදියාව දියුණු කිරීම වනාහි හිච්චිත හැදියාව සහ ආධ්‍යාත්මික වර්ධනය දියුණු කිරීම කෙරෙහි විශාල බලපෑමක් පැති කරයි. උපදේශකයින් විසින් පත්‍රගමනය කළ යුතු ආදර්ශය ධර්ම දුකයාණන් ය. ඔවුන් එතුමා මග පෙන්වූ මාවතේ ගමන් කළ යුතුය. තවද දරුවන් සමඟ ප්‍රායෝගිකව හා යථාර්ථවාවදී එතුමාගේ පිටින මග ඔවුන් ක්‍රියාවට තැංවිය යුතුය.
5. ඉස්ලාමයේ පරිපුර්ණත්වය, තඹතුමාගේ ශ්‍රේෂ්ඨ ගුණාංග සහ එතුමාගේ මිතුරන්ගේ මහිමය පෙන්වූම් කරන හිච්චිත තඹ වදන් කිහිපයක් දරුවාට කටපාඩම් කර දිය යුතුය. තඹ වදන් වනාහි දේව විශ්වාසය, හැදියාව සහ ස්වයං වර්ධනය කෙරෙහි විශාල බලපෑමක් පැති කරයි. දරුවාගේ වයස් කාණ්ඩයට ගැලපෙන වදනෙන් සදාචාරයන් කිහිපයක් පැහැදිලි පර්චයන් සහිත කෙටි තඹ වදන් උපයෝගී කරමින් තර්ග ද පැවරවිය හැක. මේ සඳහා තොයෙකුත් තැරි බෝග ලබා දීම වැනි උනන්දුව පැති කරවන ක්‍රමයන් භාවිතා කිරීම පිලිබඳ වැනිහිටියන් සැලකිල්ලට විය යුතුය.

6. තඹතුළා සමඟ කටයුතු කිරීම සහ එතුමාට මහිමයට පත් කිරීම හා සම්බන්ධ තඹ තුමාගේ මිත්‍රවරුන්ගේ කටාන්තර සඳහන් කිරීම. විශේෂයෙන් අනස් ﷺ තුමාගේ කතාව වැනි තඹතුළා අනුගමනය කිරීමේ හිටුතාවය පෙන්වුම් කරන එකල විටින් වූ කුඩා දරුවන්ගේ කථා කියා දීම උචිතය. අනස් ﷺ තුමාගේ කතාව මේ අයුරිනි. වරක් අපද්‍රව් මසන්නෙකු තඹ තුමාණන් ව තමා පිළියෙළ කළ ආහාර වේලකට ආරාධනා කළේය. මා තඹ තුමාණන් සමඟ ඒ ආහාර වේලට ගියෙමි. ඔහු බාර්ලි පිටි චලින් සෑදූ රොට් සහ පුහුල් (වර්ගයක්) හා - අච්චේ සහ වානගේ වියලූ ලුණු මිශ්‍ර - මස් සහිත හොද තඹ තුමා වෙත ලබා දුන්න. අල්ලාග්ගේ දුතයාණන් පිඟාන වටේ තිබෙන පුහුල් කැබලි අහුලා ගන්නා අයුරු මා දුටුවෙමි. එතැන් සිට මා එම ආහාරයට අලුම් කළෙමි. (බුහාර් හදීස් අංක 5439) තඹ තුමාණන් හට තම මිත්‍රයින් ආදර්ශ කළ ආකාරය සහ එතුමා වෙනුවෙන් කරප වූ ආකාරය සහ ඒ ගැන පැවසෙන කතාන්තර පැවසීමට උපදේශකයා සලකිලිමත් විය යුතුය.

7. තඹ ﷺ තුමාණන්ට ඉවුම කිරීමෙන් අඟි වන බලපෑම ඔහුට ඉගැන්වීම. ඒ සඳහා උදාහරණයක් පහත සඳහන් වේ. මිහිසෙකු තඹතුමාගෙන් තැවත තැරගිටුවීමේ දිනය ගැන "එය කවදාද" යනුවෙන් විමසුවේ ය. තඹ ﷺ තුමාණෝ "ඔබ ඒ සඳහා කුමක් සූදානම් කර ඇත්ද" යනුවෙන් අසුවේය. මා අල්ලාග්ට හා ඔහුගේ දුතයාට ආදර්ශ කරමි. එය මිස අන් කිසිවක් සූදානම් කර තැන යනුවෙන් ඔහු ප්‍රකාශ කළ හ. එවිට තඹ ﷺ තුමාණෝ "ඔබ ආදර්ශ කරන අය සමඟ සිටිනු ඇත්" යනුවෙන් පැවසූ හ. අනස් ﷺ තුමා මෙසේ පැවසූය: තඹ ﷺ තුමාණන් "ඔබ ආදර්ශ කරන අය සමඟ ඔබ සිටිනු ඇත්" යනුවෙන් පැවසීම අසා සතුටු වූ අයුරින් අපි කිසි විටෙකත් සතුටු නොවෙමු. එබැවින් මා තඹතුමාට ද අඹුබකර් සහ උමර් ﷺ වැනි අයට ද ආදර්ශ කරමි. මාගේ ක්‍රියාවන් ඔවුන්ගේ ක්‍රියාවන්ට සමාන නොවුණ ද මා ඔවුන් කෙරෙහි දක්වන ආදර්ශ හිසා මා ඔවුන් සමඟ සිටිනු ඇත්තැයි බලාපොරොත්තු වෙමි. (බුහාර් හදීස් අංක 3688)

8. තඹ තුමා කෙරෙහි ආදර්ශ පිළිබඳ කවි, කතාන්තර, ඉදිගනා සහ ලිපි වැනි නිර්මාණාත්මක ක්‍රියාකරකම් එළි දැක්වීමට උදව් කිරීම. "තඹතුමා කෙරෙහි ආදර්ශ" යන මාතෘකාව යටතේ තරඟ පවත්වා ඔවුන්ට දිරිමත් කිරීම.

පස්වන කුලිණ

අවසන් දින පිළිබඳ විශ්වාසය

අවසන් දින පිළිබඳ විශ්වාසය තුළ වර්ණය, තැවෙන තැඟිටුටුව, විනිශ්චය, විපාකය, සිරාන් පාලම, තුලාව, ස්වර්ගය සහ නිර්ගම පිළිබඳ විශ්වාසය ද ඇතුළත් වේ. දැනුවත් වීමේ වයසට පසු, දරුවා අවසන් දිනය පිළිබඳ සංකල්ප කිහිපයක් පැහැදිලිව වටහා ගැනීමට පටන් ගනී. කෙසේ වෙතත්, ඒ වයසට පෙර, ඒ සංකල්ප කෙටියෙන් හා සංකීර්ණව විග්‍රහ කර දීම වඩා හොඳය. වර්ණිත වනුට හට පිටිනයක් ඇති බවත් විශ්වාසවන්තයින් සඳහා ස්වර්ගය ද, අවිශ්වාසවන්තයින් සඳහා නිර්ගම ද අල්ලාහ් නිර්වාණය කළ බව අපි දරුවාට පැහැදිලි කළ යුතුය.

අවසන් දිනය පිළිබඳ දරුවාගේ ආත්මය තුළ ස්ථාපිත කළ යුතු වැදගත් අධ්‍යාපනික අත්හරඟයන් පහත සඳහන් වේ.

1. මිනිසුන් ලෝකික ජීවිතයේ සිදු කළ ක්‍රියාවන් සඳහා ගෞරවන ලද ගෞරවය සහ අයගෞරවන ලද අයගෞරවය යන අයුරින් විපාක ලබා දීමට අවසන් දිනයේ තැවෙන තැඟිටුටු ලැබෙන බව දරුවා දැන සිටිය යුතුය.
2. අල්ලාහ් ස්වර්ගය ආශීර්වාද හා සතුටු පිරි සදාකාලික ගෞරවයක් බවට පත් කර ඇති බව දරුවා දැන සිටිය යුතුය. අල්ලාහ් ඒය නිර්වාණය කළේ තම විශ්වාසවන්ත ගරුතන්ට ප්‍රතිඵල දීම සඳහා ය. එමෙන් ම අවිශ්වාසවන්තයින්ට සුදානම් කර ඇති නිර්ගම ද අල්ලාහ් නිර්වාණය කළේය. මේ පිළිබඳ දැනුවත් කළ යුත්තේ ස්වර්ගයේ ආශීර්වාද සහ විශ්වාසවන්ත ගරුතන් සඳහා ඒහි අල්ලාහ් සුදානම් කර ඇති දේ කෙරෙහි දරුවා දැරිය යුතු වෘත්තීය මගිනි.
3. අල්ලාහ්ගේ දයාව සහ සමාව සහ ඔහුගේ ගරුතන් කෙරෙහි ඔහු දක්වන කරුණාව දන්වන සියුම් ක්‍රම උපයෝගී කරමින් වර්ණය හා වතුලොව ගැන දරුවා සමඟ කතා කිරීම. එමගින් අනවශ්‍ය සිතුවිලි ඔවුන් තුළ බැහැර ගන්නේ හැක. එකම අදියරයන් හරහා ගමන් කරන සියලුම ජීවිත සමඟ මෙම වර්ණය සම්බන්ධ කර ඔහුට විග්‍රහ කළ හැකිය. එහෙත් "වන්දනාවන් හා වෙනස් වගකීම්" පැවරීමෙන් මිනිසා සුවිශේෂී වූ අතර අල්ලාහ් ඔහු වෙනුවෙන් සෑම නිර්වාණයක් ම වසඟ කර දී, විපාකය ද ලබා දෙන බව ඔහුට පැහැදිලි කළ යුතුය.

4. අල්ලාහ් අයුක්තිය පිළිනොගන්නා බවත්, අයුක්තිය සිදු කරන්නාට දැඩුවම නොකර් අත්නොහරින බවත් ල අයුක්තියට ලක් වූ තැනැත්තාට යුක්තිය ද යහපත් තැනැත්තාට වේතනය ද ලබා නොදී නොසිටින බවත් විග්‍රහ කර දීම. අතෙමුත් අසාධාරණකම් කරමින් ජීවත් වන අතර එලෙස ම ඔවුන් මිය යති. එසේ නම්, අප දැන් ජීවත්වන ජීවිතය හැර යහපත් තැනැත්තාට වේතනය දෙන, අයහපත් තැනැත්තාට දැඩුවම කරන, සෑම කෙනෙකුට ම ලැබිය යුතු උරුමයන් ලැබෙන වෙනත් ජීවිතයක් තිබිය යුතු බව අප දැනට විග්‍රහ කළ යුතුය.

හය වැනි කුලිණ

පෙර නියමය කෙරෙහි විශ්වාසය

පෙර නියමය කෙරෙහි විශ්වාසයට අල්ලාහ්ගේ දැනුම, හිතෝගය, හැකියාව, මැවීම සහ අභිමතය යන විෂයන් හි පරිපූර්ණත්වය පිළිබඳ විශ්වාසය ද අදහසින් වේ. ළමා විෂය මුල් අවධියේදී, දරුවාට පෙර නියමය හා බැඳුණු සංකල්ප තේරුම් ගත නොහැකි අතර දළ වශයෙන් වියස අවුරුදු තවමට පෙර බහුට මෙම සංකල්පයෙහි තේරුම වටහා ගත නොහැකි බව සමහර (විද්වතුන්) අදහස් කරති. කෙසේ වෙතත්, දරුවාගේ ආත්මය තුළ පෙර නියමය පිළිබඳ ස්ථාවර කළ යුතු වැදගත් අධ්‍යාපනික අත්තර්ගතයන් පහත සඳහන් වේ.

1. මෙම කුලිණ පදනම් වී ඇත්තේ අබ්දුල්ලා ඉබ්න් අබ්බාස් رضي الله عنه විසින් විස්තර කරන ලද තබ් වදන මතය. එතුමා මෙසේ වාර්තා කරයි: වරක් මා තබ් عليه السلام තුමාණන් පසුපස සිටියෙමි. එවිට එතුමාණන්: දරුවා! අල්ලාහ් ගැන සිහියෙන් සිටින්න, එවිට බහු බවට ආරක්ෂා කරනු ඇත. අල්ලාහ් ගැන සිහියෙන් සිටින්න. එවිට බව බහුට බව ඉදිරියෙහි නොයා ගනු ඇත. බව විමසන විට අල්ලාහ්ගේ නම් විමසන්න. බව උපකාරය පනත වීට අල්ලාහ්ගෙන් ම උපකාරය පනත්ත. බවට යම් ප්‍රයෝජනයක් ලබා දීම සඳහා මිනිසුන් එක්වීමට ප්‍රවේශයක්, අල්ලාහ් බව වෙනුවෙන් දැනටමත් නියම කර ඇති දේ හැර අන් කිසිවක් බවුන් බවට ප්‍රතිලාභ වශයෙන් ලබා නොදෙන බව දැන ගන්න. බවට කිසියම් දෙයකින් හානියක් කිරීමට බවුන් එක්වීමට වන්නේ නම්, අල්ලාහ් බවට විරුද්ධව දැනටමත් නියම කර තිබූ දේ හැර අන් කිසි හානියක් බවුන් බවට නොකරනු ඇත. පෑත් ඉහළට එසවී පිටු වියළී ගමාරය. (හිතවිදු හදීස් අංක 2516, ඉමාම් අල්බානී තුමා මෙම තබ් වදන හිතවිදි බව සනාථ කර ඇත.) තවත් වාර්තාවක: බව අල්ලාහ් ගැන සිහියෙන් සිටින්න. එවිට බව බහුට බව ඉදිරියෙහි නොයා ගනු ඇත. පහසු සහ සමෘද්ධිමත් අවස්ථාවලදී අල්ලාහ්ව හඳුනාගෙන පිළිගන්න. විපත්තියේදී බහු බවට සිහිපත් කරනු ඇත. තවද බවට මග හැරුණු දේ බවට සිදු නොවනු ඇත. බවට සිදු වී ඇති දෙය බවට මග හැරෙන්නේ නැත. හිතන වශයෙන් ම ජයග්‍රහණය ලැබෙන්නේ ඉවිසීමෙන් බව දැන ගන්න. හිතන වශයෙන් ම සහනය පිටිවීම සමඟ ය. හිතන වශයෙන් ම දුෂ්කරතා සමඟ සැහැල්ලුව ද ඇත. (අහ්මද් හදීස් අංක 2803)

මෙම තබ් වදන දරුවන්ගේ හැදියාව දියුණු කිරීම ක්ෂේත්‍රයේ උල්පතක් ලෙස සලකනු ලැබේ. එමෙන්ම, හිතවිදි විශ්වාසය සමඟ දරුවන් ඇති දැඩි කිරීම කෙරෙහි අවධානය යොමු කිරීම සඳහා උතුම් තබ් عليه السلام තුමාණන් තම සමාජය වෙත කළ විශාල උපදෙස් මෙහි අඩංගු වේ.

2. ළමා විෂය මුල් අවධියේ දී දරුවා සමඟ පෙර නියමය හා බැඳුණු කරුණු පිළිබඳ සාකච්ඡා කිරීමෙන් වැළකී සිටීම අනවශ්‍ය වේ. පෙර නියමය පිළිබඳ එම විෂය පසුවන දරුවාට දැනුවත් කළ හැකි කරුණු නම්: කලින් නියම කර ඇති දේ පිළිබඳ වූ දෙවියන්ගේ දැනුමෙහි විශාලත්වය, බහුගේ හැකියාව, දැනුවත්භාවය, හිතවිදිය සහ - යමක් සිදු කිරීමට ඇති මිනිසාගේ - හිතවිදිය සමඟ බැඳුණු අල්ලාහ්ගේ අභිමතය, මිනිසා බහුගේ ස්ව කැමැත්තෙන් කළ ක්‍රියාවන් සඳහා පූර්ණ වගකීම භාර

ගැහිණි සහ ඒ ක්‍රියාවන් අනුව චේතනාය හෝ දැනුවත් ලැබීමට පුදුස්සෙකු වීම යනාදී කථන සංකීර්ණ සංකීර්ණව පැහැදිලි කිරීම ය. එහෙත්, මෙම සංකීර්ණ කථන දරුවාගේ මනස අවහිර කරන්නේ නම්, උපදේශකයා එය සරලව, ඔහුගේ මනසට තේරුම් ගත හැකි ආකාරයකින් විග්‍රහ කළ යුතුය.

3. අයඳිම යොමු කළ යුත්තේ අල්ලාහ්ට පමණක් වන නිසා අන් අයගෙන් තොරව ඔහුගෙන් පමණක් අයඳිම සිටීම, ඔහුගෙන් පමණක් උපකාර පැහැදිලි කිරීම යනාදී කථන දරුවාට පුළුල්ව පුහුණු කිරීම. ඔහු රැඳිය යුත්තේ අල්ලාහ් මත බවත්, ඔහු කෙරෙහි විශ්වාසය තැබිය යුතු බවත්, දෙවියන්ගේ ආයදාව කෙරෙහි ඉවසිලිවන්ත විය යුතු බවත් දැනුවත් කිරීම.
4. දෙවිඳුන් තමාට යහපත් දේ හැර අන් කිසිවක් නියම නොකරන බව දරුවාට ඉගැන්වීම. ඔහු මේ ජීවිතයේ දෙවියන්ගේ පෙර නියමය සමඟ බැඳී සිටී. එමනිසා, ඔහු මානසික අවපීඩනයට හෝ පූර්වලතාවයට පත් නොවිය යුතු අතර අල්ලාහ්ගේ පෙර නියමය පිළිබඳව සතුටු වූ ආත්මයකින් දුෂ්කරතාවන්ට මුහුණ දිය යුතුය. - ශුද්ධ වූ අල්කුර්ආනයේ (9:51) හි සඳහන් වන - "අල්ලාහ් අපට නියම කළ දේ මිස අන් කිසිවක් අපට සිදු නොවෙයි" යනුවෙන් ඔහු තරයේ විශ්වාස කළ යුතුය.
5. සිදු වන සෑම දෙයක ම නියමයන් දෙවිඳුන් සන්නකයෙහි ය. ඔහු අනිමන කරන දෑ හා නොර්භා ගත් දෑ ඔහු සිදු කරනු ඇත. මන්ද ඔහුගේ නිර්මාණයන්හි නිර්දේශය පාලනයක් ඔහුට ඇත. මේ අයුරින් දැන ගැනීම මගින් දරුවා ඔහුගේ මැදිහත්කර සමඟ ඇති සම්බන්ධය වර්ධනය කර ගනී. ඉතිකිකිව අපේක්ෂාවන් සහ ප්‍රාර්ථනාවන් ඔහු වෙතට යොමු කරයි.

6. මෙම කුච්ඡා කෙරෙහි ඇති විශ්වාසය දරුවාගේ ආත්මය තුළ සමබරතාවය සහ මානසික සහනය තහවුරු කරයි. තමා වටා සිදුවන යහපත් හෝ අයහපත් සෑම දෙයක්ම තමාට යහපත් බවත්, හිරපේක්ෂ හදුන්වා දෙන ආකාරයට බවත් විශ්වාසවත්වන පාලනාත්මක කල නිමැවීමට බහුල සහනයක් සහ මානසිකව ස්ථාවරතාවයක් ලැබේ. මෙය බහුල ඇති වන ගැටලු සහ දුක්කරුණ ඉදිරියේ අල්ලාගොස් ඉරිඟු පිළිගැනීමේ හදවතක් ඇති කර ගැනීමට ඉවහල් වේ. අල්ලාගොස් අනිමතයට විරුද්ධ නොවී තමාගේ කරුණු අල්ලාගොස් වෙන බාර කර, සැතපීමට හදවතකින් හා සන්සුන් මනසකින් පිටත්වීමටත් හේතු වේ. අල්ලාගොස් පෙර හිඟයන් විශ්වාස කරන්නන් විපත් හා ව්‍යසනයන්ගෙන් කිසි විටෙකත් බියට හෝ කලකිරීමට හෝ කෝපයට හෝ පත් වන්නේ නැත. බහු අල්ලාගොස් විපාක ලැබෙනු ඇතැයි බලාපොරොත්තුවෙන් බහුලයන් පෙර හිඟයට යටත් වන අතර බහුලයන් පහත සඳහන් ප්‍රකාශය කම්පනය සිදු වූ සෑහිත් තමාටම මනස් කර දෙයි : තරමක බියෙන් ද සාගින්නෙන් ද දේපළ, පිටින හා බෝග හානි කිරීමෙන් ද තුබලා පරීක්ෂා කරන්නෙමු. ඉවසු අයට සුබාරංචි කියන්න. තමන්ට කිසියම් විපතක් සිදු වූ විට "අපි අල්ලාගත් හිමි අය වෙමු. අපි බහු වෙන ම ආපසු යන්නෝ වෙමු" යි බහුලු පවසති. බහුලු තම දෙවියන්ගේ දයාව හා කරුණාව ඇත. යහ මග ලද්දේ ද බහුලු ම ය. (01:155-157)

7. දෙවිදුන් විසින් හිඟ කරන ලද පෙර හිඟයන් හේතුවෙන් පීඩාවට පත් වූ පසුව එම පෙර හිඟයෙහි යහපත් කම බහුල දැනුවත් වී බහුලයන් පිටින යහපත් අතට ගැරුණු අයගේ සමහර කතෘත්ව හා ඉතිහාස දරුවාට කියා දීමෙන් අපට ප්‍රයෝජන ගත හැකිය.

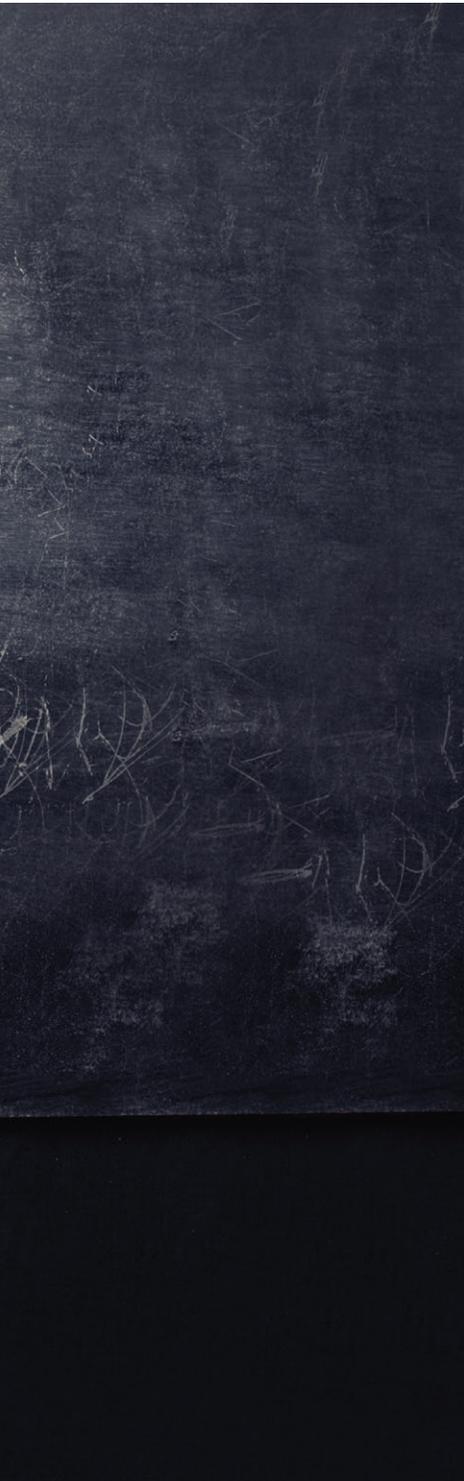
8. පෙර හිඟයන් පිළිබඳ විශ්වාසය සාර්ථකයෙන් වී ඇත්තේ සෑම දෙයක් කෙරෙහි අල්ලාගොස් විස්තරාත්මක හා සම්පූර්ණ දැනුම වටාත්, තැවෙන තැනටුවීමේ දිනය දක්වා සෑම පිටියෙකු වෙනුවෙන් බහු විසින් කලින් හිඟ කර ඇති දේ සංරක්ෂිත වීමට සූදානම් වීමටත්, සියලු පිටින සහ වස්තූන් බහුලයන් අනිමතය යටතේ සහ මැරීමේ යටතේ තිබීම වටාත් ය.

ගැටළු විවරණයට

සිවිසුම

මහසෙහි විශාල සංකල්ප හා තොරතුරු ස්ථාපනය වීම වස් ප්‍රශ්න කිරීමේ අලේඛ දරුවා තුළ මැවුම්කරු වූ අල්ලාහ් අන්තර්ගත කර ඇත. ළමා අවධිය ප්‍රශ්න කිරීමේ අවධිය ලෙස සැලකේ. මන්ද එම අවධියේ දරුවාගේ කතා බොහෝමයක් ප්‍රශ්න කිරීමේ ආකාරයෙන් පවතින බැවිනි. තවද අවට පරිසරයේ තිබෙන කරුණු ගැන තමන් කිසිවක් නොදන්නා බව දරුවන්ට හැඟෙන අතර නොදැනුවත්කම බිය ජනනය කරන හෙයින්, ඔවුන් තුළ ඇති සියලු ශක්තීන් හරහා ඉගෙන ගැනීමට ඉක්මන් වෙති. අවුරුදු තුනක ළමයෙක් ඔහුගේ දෛවිකවිද්‍යාගෝලයේ සහ සහෝදර සහෝදරියන්ගෙන් ප්‍රශ්න දහසක් අසන බව අප දකින්නෙමු. එයට දෛවිකවිද්‍යා ලබා දෙන පිළිතුරු ඔහු තුළ බලපෑමක් ඇති කරන අතර ඒවා අදියරයෙන් අදියර ඔහුට මාරු කරන බවටත් කිසිදු සැකයක් නැත. ප්‍රශ්න කිරීමේ දී එහි ආකාරයන් හා මාතෘකාවන් වෙනස් වීම එයට කදිම සාක්ෂියකි. කුමක්ද? එය කොහේද? එය සිදු වූයේ කෙසේද? එය පැමිණියේ කොහේද? එය කුමක්ද? ඔබ දන්නවාද? වැනි ප්‍රශ්න ඔබ හිතරම් ඔහුගෙන් සවන් දෙන ඒවාය. එසේ විමසීමට හේතුව නම්, ඔහුගේ අවධානය අවදි කරවන සියලු දේ දැන ගැනීමට සහ ඔහුට පෙනෙන සහ අප්‍රසන්න දේවල් තේරුම් ගැනීමට ඔහුට අවශ්‍ය බැවිනි. ඇතැම් විට එකී ප්‍රශ්නය සෑදූහා වූ එම පිළිතුරු ඔහු විසින් තේරුම් ගත හැකි වන අතර එසේ නොවිය ද හැක. ඇතැම් විට ඔහු පිළිතුරු වෙත ඇහුම්කන් දිය හැකි අතර ඇතැම් විට එයට ඇහුම්කන් නොදී සිටිය ද හැක.

දරුවන් ස්වභාවයෙන්ම කුතුහලයෙන් පිරී පිටි කොට්ඨාශයකි. අපතේ විට දරුවකු පිටින් වන පරිසරය සහ පවතින අවස්ථාවන් අනුව එම කුතුහලය තුළ අධික වර්ධනයක් සිදු විය හැක. අපට කුඩා කාලයේ තිබූ ප්‍රශ්න සහ වර්තමානයේ කුඩා ළමුන් සතුව තිබෙන ප්‍රශ්න අතර සංසදනය කිරීමේදී අප විස්මයට පත් වන්නේ කාලය, ස්ථානය සහ විද්‍යාවේ අතිවිශේෂයේ වෙනස නිසාය. උපදේශකයින් විසින් භාවිතා කරනු ලබන අධ්‍යාපන ක්‍රමය දරුවන් අසන ප්‍රශ්නවල ස්වභාවය කෙරෙහි පැහැදිලිවම යම් බලපෑමක් හෝ යම් අඩුවක් ඇති කරන බවට කිසිදු සැකයක් නැත. දරුවන් ඉල්ලන දේ සතුවින් පිළිගෙන එයට අවස්ථාව ලබා දෙන උපදේශකයා ඒ දරුවන්ගේ සිත් තුළ ගැඹුරින් මුල්බැස ගනී. ඊට පටහෙව, ප්‍රශ්න ඉදිරිපත් කළ නොහැකි, ඒවා ප්‍රතික්ෂේප කරන සහ කෘතඥයින් දරුවන්ට විරුද්ධ වන අයගෙන් කිසිවක් ගැන විමසීමට දරුවන් නොව වැඩිහිටියන් පවා ඉදිරිපත් නොවනු ඇත. දරුවෙකු අනවශ්‍ය සෑම දෙයක් ගැන ම දැන ගැනීම අයහපත් හා පිළිගත නොහැකි තත්ත්වයකි යන විෂයයහි අපි එකඟ වෙමු. එහෙත්, දරුවන් ඔවුන්ගේ පිටිනයට යම් අයුරින් බලපාන දේවල් පිළිබඳ විමසීමට බිය හැඟීමෙන් පසු නොවීම ඉතා වැදගත් ය. ඔවුන් ආගම වූ අවිශ්වාසදායී අයවලුන් යන හැඟීම ඔවුන් තුළ නොහැඟීම ඉතා වැදගත් ය. එයටත් වඩා ඉතා වැදගත්ම දෙය නම්, සිය දෙමාපියන් හා ගුරුන්ගේ සමඟ කතා කරන අවස්ථාවේ දී ඔවුන් තුළ සැහැල්ලුවක් සහ පහසුවක් දැනිය යුතුය.

ළමුන් තුළ ප්‍රශ්න කිරීමේ ස්වභාවය බහුල වීමට හේතු

දරුවාට ප්‍රශ්න භාෂියක් ඇතිවීමට හැකි දෙන අති වැදගත් හේතු පහත සඳහන් කරුණු වටා ඒකභාෂී වනු ඇත.

1. දරුවාගේ මානසික හා බුද්ධි වර්ධනයේ අවශ්‍යතා සපුරාලීමේ මෙවලමක් ලෙස ගවේෂණය කිරීමට සහ යොග්‍ය ගැනීමට ඇති දරුවාගේ ආශාව.
2. තමන් වටා ඇති ආහනික දේවල් අවබෝධ කිරීමට ඇති දරුවන්ගේ අවශ්‍යතාව.
3. පෙර අත්දැකීම් නොමැතිකම නිසා දරුවන් යම් දේවල් කෙරෙහි දැක්වෙන සැලකිල්ල සහ බිය. උදාහරණයක් ලෙස, සතුන් දරුවන්ට පහර නොදුන්න ද දරුවන් බියට පත් වේ. ආරක්ෂිත බවක් දැනීම සඳහා ඔවුන් ප්‍රශ්න භාෂියක් අසන්නේ එබැවිනි.
4. දරුවන්ගේ ආන්ධ්‍යය හැකියාවේ වර්ධනය. වරින් වර බොහෝ ප්‍රශ්න අසන විට එය සිදු වේ. මේ අයුරින් ඔහු ප්‍රශ්න කරන්නේ ආන්ධ්‍ය වන්නදා බැලීමේ සිය ආශාවට අනුව ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දෙන්නේ ආශාව නිසා හෝ ඔහුගේ හැකියාවන් පෙන්වීමට අවශ්‍ය නිසා හෝ සමාජ සහභාගීත්වයේ අවශ්‍යතාව නිසාවන් නොවේ.

- 5. එය දෙමාපියන් සහ දරුවන් අතර සන්නිවේදනය හා චිත්තවේගීය බෙදාහදා ගැනීමේ අවස්ථාවකි.
- 6. තමා සහ තමාගේ දෙමව්පියන් කෙරෙහි අති දරුවාගේ විශ්වාසය වර්ධනය වීම සහ සිය ආත්ම අභිමානය වර්ධනය වීම.

දරුවන්ගේ ප්‍රශ්න වල ස්වභාවය

දරුවාගේ ප්‍රශ්න තේරුම් ගැනීමට නම්, අපි බුද්ධිමය හා භෞතික ප්‍රශ්න සහ මනෝවිද්‍යාත්මක ප්‍රශ්න අතර වෙනස හඳුනාගත යුතුය. පළමු වර්ගයේ දී, දරුවා යමක් ගැන දැන ගැනීමට හෝ යමක් ගැන පැවසීමට උත්සාහ කරයි. එහෙත්, දෙවැන්නෙහි, එහි අභිප්‍රාය වන්නේ මානසික සහනයයි. මෙහි හුදෙක් පිළිතුර ම ඉලක්කය නොවේ. මෙහි දී මූලික කාරණාවක් අභිවර්ථය ලෙස අවධාරණය කිරීම අවශ්‍ය වේ. ප්‍රශ්න සඳහා නිර්ණාත්මක අවස්ථානුකූල සාධක හා අඟවීම් ඇත. දරුවා තුළ ප්‍රශ්න ඇතිවීමට පෙළඹ වූ නිශ්චිත තත්ත්වය හා අවස්ථාව හැරුණු විට අපට ප්‍රශ්නයේ වටිනාකම නිර්ණය කිරීමට හෝ එය තේරුම් ගැනීමට හෝ එහි අර්ථය අර්ථ දැක්වීමට හෝ නොහැකිය. නිශ්චිත ප්‍රශ්නයකට කිසිදු වටිනාකමක් තැන නමුත් එය එහි වටිනාකම, අඟවීම සහ වැදගත්කම උකහා ගන්නේ අවට තත්ත්වයන් හා අවස්ථාවන් අනුව ය. දරුවන් විසින් අසන ප්‍රශ්නවල මූලික කාර්යයන් තුනක් ඇත.

1. දරුවා තුළ මානසික සමතුලිතතාවය අති කිරීම. දරුවාගේ බොහෝ ප්‍රශ්න පදනම් වී ඇත්තේ මානසික ආනුභාවය මත ය.
2. නිගමනාත්මක චිත්තනය හරහා ඔහු ගොඩනගන හෝ සම්බන්ධ කරන තොරතුරු මත පදනම්ව නව දැනුමක් ලබා ගැනීමට උත්සාහ කරයි.
3. දරුවා ජීවිතවන සංස්කෘතික හා සමාජ භාවුක තුළ නිබන්ධන සදාචාරාත්මක හා වර්ගාත්මක සාර්ථක අත්‍යවේ අවට පරිසරය සහ වැදගත් ජීවිත කාරණා දැන හඳුනා ගැනීම.

දරුවන් තුළ ඇති ප්‍රශ්න වර්ග

දරුවන් අසන ප්‍රශ්න වර්ගීකරණය කිරීම වැදගත් වන්නේ මෙම ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු එම වර්ගීකරණය අනුව වෙනස් වන බැවිනි. එහෙයින් ප්‍රශ්න පහත පරිදි වර්ගීකරණය කළ හැකිය.

1. **භාෂාමය ප්‍රශ්න:** උදා: සියලු දේවල් (එයට හිඹෙන භාමයන් සමඟ) තමි කෙරෙන්නේ කුමක් නිසා ද? භාමයන් වෙනස් නොවන්නේ කුමක් නිසා ද? අපි තව භාෂාවක් හිඹිණය නොකරන්නේ කුමක් නිසා ද?
2. **පැවත්ම හා ඔැඳි ප්‍රශ්න:** උදා: අප පැමිණියේ කොහොන්ද? අපේ පර්මාන්තය කොහොන්ද? දරුවන් මෙලොවට පැමිණෙන්නේ කෙසේ ද? මරණයෙන් අදහස් කරන්නේ කුමක්ද? විශ්වය ගැන කුමක් කිව හැකි ද? ආදිය.
3. **කැරලිකාර ස්වරූපයෙන් යුත් ප්‍රශ්න:** මේවා කේන්ද්‍රගත වී ඇත්තේ වැඩිහිටියන් කරන දේ කිරීමට දරුවන්ට ඉඩ නොදෙන්නේ ඇයි? යන අදහස වටා ය. මෙවැනි ගැටළු ප්‍රශ්නාකාරයෙන් නොව වැඩිහිටියන් අනුකරණය කිරීමට උත්සාහ කිරීමේ ස්වරූපයෙන් පැමිණේ.
4. **පරීක්ෂණාත්මක ප්‍රශ්න:** දරුවන් මෙවැනි ප්‍රශ්න අසන්නේ පවුලේ උදව්‍ය සතු හැකියාවන් පරීක්ෂා කිරීමට සහ පවුලේ උදව්‍ය තුළ දුර්වලකමක් ලෙස ඔවුන් දකින දේ විවේචනය කිරීමට ය. සාමාන්‍යයෙන් මෙවැනි ප්‍රශ්න සිය මිතුරු අනෙකුත් දරුවන්ගේ පවුලේ උදව්‍ය සමඟ සැසඳීම භෞතවෙන් ඇති වන අතර ඔවුන් සාමාන්‍යයෙන් අවධානය යොමු කරනුයේ පවුලෙහි මුල්‍ය හා ශාරීරික හැකියාවන් වෙත ය.

5. කාංකාව නම් අහේතුක හිතියෙන් ජනනය වන ප්‍රශ්න: දරුවන් ඔවුන් තුළ වර්ධනය වන කාංකාව ඉවතලීම සඳහා හිතාපමණ ප්‍රයත්න පුරවයි. දෙමව්පියන්ගෙන් කෙනෙකු නොමැති වීම භෞතවේදීන්ගේ සේවයේ ප්‍රශ්න දරුවා අතහැර යාමක් සිදු වීම භෞතවේදීන්ගේ දරුවා තුළ ඇති වන හැඟීම ප්‍රශ්නාත්මකව ප්‍රශ්න ඇසීමට තුඩු දේ.

6. ශරීරය ගවේෂණය කිරීම හා සම්බන්ධ ප්‍රශ්න: මෙම මූලධර්මයේ ඉහළින් ම නිබන්ධන ප්‍රශ්නය නම් ස්ත්‍රී පුරුෂ දෙපාර්ශවය අතර භෞතික වෙනස්කම් පිළිබඳ ප්‍රශ්නයයි.

මෙම වර්ගීකරණය මගින් නම දරුවන් විසින් අසනු ලබන ප්‍රශ්නයේ පැහැදිලිව දැක්විය යුතු වන ප්‍රශ්න මගින් ප්‍රශ්නාත්මකව ප්‍රශ්නයක් අසන්නේ හුදෙක් ප්‍රශ්න ඇසීමේ අරමුණින් පමණක් නොව එමගින් යම් දෙයක් තේරුම් ගැනීමේ චේතනාවෙනි.

දෙමව්පියන් දරුවන්ගේ ප්‍රශ්න නොසලකා හරින්නේ ඇයි?

දරුවන් විසින් විමසනු ලබන ප්‍රශ්න දෙමව්පියන් විසින් නොසලකා හැරීම ම ඔවුන්ට දොස් හැඟීම ම ඇතැම් විට පිළිතුරු සහ එහි වැදගත්කම හෝ එහි මානසික හා අධ්‍යාපනික කාර්යභාරය නොදැන සිටීම පමණක් නොව ම වෙනත් හේතු හිතා විය හැකිය. එවැනි වඩාත් ම වැදගත් හේතුව වන්නේ:

1. දරුවාගේ ප්‍රශ්නය අනවශ්‍ය හා විකාර යැයි වැටහීමක් සිතීම. ඒ භෞතවේදීන් ඔවුන් ඒ ගැන වැඩි සැලකිල්ලක් නොදක්වයි. වැටහීමක් දරුවාගේ අධ්‍යයනාත්මක අවබෝධයට යාමේ උග්‍ර ම භෞතවේදීන් දරුවා දෙම වර්ග හා සාධාරණ ආකාරයෙන් සිතීම භෞතවේදීන්. එවැනි අවබෝධය යම් වැටහීමක් විසින් අනුමාන කෙරෙන යම් මානසික පාලනයක් දරුවා තුළ ද ඇති කරයි. දරුවා තම සරල, බොහෝදු ප්‍රශ්නය දැනුවත් ලබා ගැනීම පිණිස වූ සබඳ ඇඟවීමක් හෝ අවට ලෝකය පිළිබඳ දැනුම ගැනීමට නිබන්ධන ආකාරව එම ප්‍රශ්න යොමු කරන බව අවබෝධ කරමින් වැටහීමක් කටයුතු කරයි. එපමණක් නොව ඔහුට යම් හෝ අවබෝධාත්මක අවබෝධ වූ මානසික සමතුලිතතාවය තවදුරටත් ලබා ගැනීම යන ඔහුගේ ප්‍රශ්නයේ ක්ෂණික මානසික අරමුණ ද නොසලකා හරිති.

2. දරුවා විසින් විමසන මුදු ප්‍රශ්නයේ සංකීර්ණත්වය පිළිබඳ වැටහීමක් දැනුවත් නොවීම. විශේෂයෙන් එම ප්‍රශ්නය නිශ්චිත වියද් සීමාවක් දක්වා සාකච්ඡා කළ නොහැකි යම් සංකීර්ණතාවක් තුළ සමාජ හෝ සදාචාරාත්මක තහනම් කිරීම්වල අංගයක් සමඟ සම්බන්ධ වේ නම්. ඇතැම් විට දරුවන් අසන ප්‍රශ්නවල ඇති සංකීර්ණත්වය සහ අවබෝධතාවය භෞතවේදීන් වැටහීමක් ද අවබෝධතාවයට පත් වේ. එබැවින් වැටහීමක් එවැනි ප්‍රශ්නවලට සුදුසු පිළිතුරු සැපයීමට පෙර සිට ම සුදානම් වී සිටිය යුතුය.

3. ඇතැම් විට දරුවන් අධික ලෙස ප්‍රශ්න ඇසීම සහ එය වරින් වර සිදු කිරීම ද වැටහීමක් නොසලකා හැරීමට තවත් හේතුවක් වේ. දරුවන්ගේ ප්‍රශ්නවල මානසික වැදගත්කම ඔවුන් වටහා ගත්තේ නම් වෙනස් ආකාරයකින් ඔවුන් ක්‍රියා කරනු ඇත. එනම් නොසලකා හැරීමට නොවී දරුවන් නොකඩවා ප්‍රශ්න ඇසීමට උත්තරු කරවයි. දරුවන් වනාහි ඇසෙන ඔබ්බෙන් හරහා සිතන්නන් බඳු ය.

4. වැඩිහිටියන් දරුවන් අසන ප්‍රශ්න කෙරෙහි ප්‍රමාණවත් සැලකිල්ලක් සහ අවධානයක් යොමු නොකිරීමට නවත් එක් හේතුවක් තම්, අඟහරු ප්‍රශ්න සෘජු ආකාරයකින් නොව වක්‍රාකාරයෙන් සැකසී තිබීමයි.

5. දෙමාපියන් පිළිතුරු දීමෙන් වැළකී සිටීමට හේතුවක් විය හැක්කේ දරුවා දැන ගැනීමට අවශ්‍ය දෑ කුමක් ද යන්න පිළිබඳ දෙමාපියන් විසින් හඳුනා නොගැනීමයි. ඔවුන් තම දරුවන්ගේ ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු සෙවිය යුතු අතර ඔවුන්ට අවංකව හා සත්‍යවාදීව ඒවා දන්වා සිටිය යුතු බව එම දෙමව්පියන්ට අපි හිතනමානීව ප්‍රකාශ කර සිටිමු.

6. දරුවන් සතුව සීමිත මාතෘකා හැකියාවන් පවතින හෙයින් සංකීර්ණ හා දීර්ඝ පිළිතුරු අවශ්‍ය වන ප්‍රශ්න මග හැරීම. එම අවස්ථාවේදී, දරුවා එවැනි ප්‍රශ්නයකට එළඹුණේ කෙසේ දැයි දෙමව්පියන් සිතන්නට පටන් ගෙන එයට පිළිතුරු නොදී මග හැර යති.

දරුවා අසන ප්‍රශ්න සමඟ දෙමාපියන් කටයුතු කළ යුත්තේ කෙසේද?

දෙමව්පියන් සතු යුතුකම නම් දරුවන් අසන ප්‍රශ්න සඳහා හිටපුවද පිළිතුරු සැපයීම මෙන් ම දේව විශ්වාසය සමඟ සබැඳි ගැටළු සම්බන්ධයෙන් සංවාද හා සාකච්ඡා මාර්ග සලසා දීමයි. ආගම පිළිබඳ වූ ඔවුන්ගේ අදහස් හා ආකල්ප ගැන කතා කිරීමට ඔවුන්ට උදවු කළ යුතුය. එමඟින් සන්සුන්තාවය සහ තෘප්තිය මෙන් ම - සීමාව ඉක්මවා යෑම හෝ අගතියක් ඇති කිරීම යන තත්වයෙන් තොර ආගමික සමතුලිතතාවය සහතික කරන - ආගම පිළිබඳ වූ සැබෑ අවබෝධය ද ඔවුන්ගේ සිත් තුළ හිප්දවයි. දරුවන් ආගම පිළිබඳ අසන ප්‍රශ්න සියල්ල සඳහා හිටපුවද පිළිතුරු දෙමාපියන් දැන ගැනීම අවශ්‍ය නැත. කෙසේ වෙතත්, ඔවුන් අල්ලාහ් කෙරෙහි දැඩි විශ්වාසයක් ඇති ව හැදී වැඩීම සඳහා දේව විශ්වාසයේ කැච්ඡු හය ඔවුන්ට විග්‍රහ කළ යුතුය. දෙමව්පියන් නම කුඩා දරුවාගේ ප්‍රශ්න එකලස් කිරීමේ වගකීම නම වැඩිමහල් දරුවෙකුට පැවරුවහොත් එය කෙතරම් අගයෙන් දැවිඳේදැයි ඔහුට සැලකිල්ලක් සහ දිරිගැන්වීමක් ලැබුණේ නම් බොහෝ විට ඔහු එම කාර්යය සුභද්‍රව පිළිගනු ඇත. අපි වැඩිමහල් දරුවන්ගේ සිත් තුළ ප්‍රශ්න කිරීමේ වටිනාකම ඇතුළු කරන හිසාත් එම වගකීම පිළිබඳ විමසා ඇගයීමට ලක් වන හිසාත් ඇතැම් විට ඔවුන් එමඟින් විනෝදයක් ලබති. එමෙන් ම අනාගතයේ දී ඔවුන් දෙමව්පියන් වන විට ඔවුන්ගේ දරුවන්ගේ ප්‍රශ්න ගැන සැලකිලිමත් වීම පිළිබඳව උනන්දුව ද ඔවුන්ගේ සිත් තුළ අපි වර්ධනය කරන්නෙමු. තවත් කෝණයකින්, පිළිතුරු සෙවීමට උපකාරී වන ප්‍රශ්න රාශියක් අපට එකතු වේ. එමෙන් ම ඔවුන්ට පසුව අනාගතයේ දී ඔවුන්ගේ සහෝදර සහෝදරියන් ද එවැනි ප්‍රශ්න ඇසීමේ දී ඒවාට පිළිතුරු සුදානම් කිරීමට ද හැකි වේ. අපි පෙර සුදානම් කිරීම් ප්‍රශ්න අතුරින් යම් ප්‍රශ්නයක් අසා එයට පමා නොවී පිළිතුරු දීමේ දී දරුවා කෙතරම් නම් සතුටු වේ ද? ප්‍රශ්නවලට හොඳ පිළිතුරක් ලබා දීම ගැන සැලකිලිමත් වීම ඔහුට සහ අප සමඟ ඇති ඔහුගේ සම්බන්ධතාවයට - දෙවියන්ගේ අනුමැතියෙන් - විශාල බලපෑමක් ඇති කරනු ඇත. විශේෂයෙන් නාඹර වියේ දී සැක සහිත මූලාශ්‍රවලින් තොරතුරු ලබා ගැනීම වෙනුවට, අනාගතයේ දැනුම විෂයෙහි දෙමව්පියන් දරුවාගේ පළමු සහ විශ්වාසදායක මූලාශ්‍රය බවට මෙය පත් කරනු ඇත.

දෙමව්පියන් අවධානය යොමු කළ යුතු කරුණක් නම්, දරුවන්ගේ ප්‍රශ්න අතුරින් වර්ග දෙකක් අතර හිඹෙන වෙනස වේ. **පළමුවැනි ප්‍රශ්න වර්ගය:** ප්‍රචයා වරින් වර අසන බව අප හඳුනා ගත්, ඔහු නම පවුලේ අධික අයගෙන් ඒ ප්‍රශ්නය අසන, ඒ අනුසාරයෙන් වෙනත් ප්‍රශ්න ද හට ගත හැකි අවශ්‍යයෙන් පිළිතුරු දිය යුතු ම (අත්‍යවශ්‍යක) ප්‍රශ්න. **දෙවැනි ප්‍රශ්න වර්ගය:** අහඹු ප්‍රශ්න. මෙහි දී අපි කතාව වෙනත් මාතෘකාවක් වෙත යොමු කළහොත් එම ප්‍රශ්නය ඔහුට අමතක වී යනු ඇත. පළමු ප්‍රශ්න වර්ගය තොරතුරු හැරීම තුළින් හුරු නැත. එයට පිළිතුරු දීමට, ඒ ගැන සොයා බැලීමට හෝ එයට පිළිතුරු දිය හැකි පුද්ගලයෙකු සෙවීමට අප අපගේ උපරිමය කළ යුතුය. එය වැරදිගත් අධ්‍යාපන මාතෘකා. අහඹු ප්‍රශ්න සම්බන්ධයෙන්, විශේෂයෙන් ඒවා ප්‍රචයාට තොරතුරු දෙවල් ගැන නම් ඒවා තොරතුරු හැරීම කම් නැත.

දරුවන් අසන ප්‍රශ්න සමඟ කටයුතු කිරීමේ

මූලධර්ම

දරුවන් අසන ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු සපයන අතරතුර දෙමාපියන් සැලකිය යුතු මූලධර්ම සහ සාරධර්ම භාගියක් ඇත.

- 1. ගරු කිරීම:** දරුවාගේ ප්‍රශ්නවලට අහුම්කන් දෙන දෙමාපියන් ඔහුගේ ගැටළු ඔහු සමඟ බෙදාගන්නා බවත් ඒවා අගය කරන බවත් ගරු කරන බවත් ඔහුට හැඟේ. මෙම සහභාගීත්වය දරුවාට ඔහුගේ මානසික සමබරතාවය සහ සන්සුන් භාවය තැවෙන ලබා දෙයි. එහි එලයක් ලෙස දැඩි ආත්ම විශ්වාසය ද, ප්‍රශ්න ඇසීමේ නිරවද්‍යතාවය ද සාකච්ඡාවක දී තාර්කික පදනමකින් යුතු ක්‍රමානුකූලත්වය ද ඔහු තුළ ඉතා ඉක්මණින් අපට නිරීක්ෂණය කරන්නට පුළුවනි.
- 2. විශ්වාසය සහ අවංකතාවය:** දරුවන්ට ඔවුන් දැනුවත් සහ ඔවුන්ට හුරුපුරුදු භාෂාවේ ප්‍රකාශන හරහා ලබා දෙන පිළිතුරු වල නිරවද්‍යතාවය පිළිබඳ දෙමාපියන් විසින් සැලකිලිමත් විය යුතු අතර එහි අන්තර්ගතය හානි නොවන අයුරින් එම නොරතුරු සරල විය යුතුය. සැබෑ ලෙස පිළිතුරු ලබා දීම වනාහි අවිශ්වාසයේ දී ස්ථාවරත්වය, විශ්වාසය සහ මානසික ආරක්ෂාව සාක්ෂාත් කර ගැනීමට හැකි වන අයුරින් සැකසී තිබීම අදහස් කෙරේ.
- 3. දරුවන්ට සුවිශේෂී වූ චේතනාවක් සමඟ කටයුතු කිරීම:** ඒවා ඔවුන් පිටින් වන පසුබිමෙන් පැන නගින චේතනාවන් ය. නිදසුනක් වශයෙන්, පවුල තුළ අලුත උපන් බිලිදකු ඉපදුණු පසු (පෙර ඉපදුණු) දරුවා කනස්සලලට හා කලබලයට පත් වේ. ඔහු මෙසේ ඇසිය හැකිය: ළමයින් පැමිණීමෙන් කොහොත්ද? මෙහිදී විද්‍යාත්මක පිළිතුරක් ලබා දීමෙන් අපට ඔහුගේ ගැටලුව විසඳිය නොහැක. ඔහුට මෙවැනි ප්‍රශ්න ඇසීමට පාදක වූ සැබෑ චේතනාව සමඟ ගනුදෙනු කිරීම හා ඔහු ගැන විශේෂ සැලකිලිමත් දැක්වීම ඉතා අවශ්‍යය.

වැඩිහිටියන් කුඩා දරුවන්ට ලබා දීමට හැකි විශිෂ්ට ජේතම්, කනන්දර, ඉතිහාසය සහ සැබෑ අත්දැකීම් හරහා පමණක් බුද්ධිය ආලෝකමත් කිරීම පමණක් නොව, කල්පනාවෙහි ජයදීම, සෝපනා ඉදිරිපත් කිරීම, පෙනෙන බාහිර කටයුතුවලින් තනර නොවී එයින් ඔබ්බට පැමිණ සිටීමට පොළඹවා ගැනීමට හුරුපුරුදු කිරීම ය. එමෙන් ම ධනාත්මක අත්හැර ක්‍රියාකාරීත්වය, එලදායී සාකච්ඡාව, අරමුණු සහිත සංවාදය සහ අදහස් හුවමාරු කර ගැනීම ද අත්‍යවශ්‍ය වේ. එසේම, ඔවුන් දරුවන් තුළ සිතීමට පොළඹවන ප්‍රශ්න ද ඇසිය යුතුය.

අපට ප්‍රශ්නයක් සඳහා පිළිතුරු සැපයීමේ කාර්යය විශාල ලෙස භාවිතා කළ හැකිය. නිදසුනක් ලෙස පවුලේ රැස්වීමක දී දරුවාගෙන් යම් ප්‍රශ්නයක් අසන ලෙස දෙමව්පියන් සෝපනා කළ යුතුය. පසුව ප්‍රශ්නය සාමාන්‍ය දෙයක් නම් සහ ගැඹුරු බවක් හෝ සංවේදීතාවයක් නොමැති නම් සෑම කෙනෙකුට ම

පිළිතුරු සැපයීමට එක්වීමට අවකාශය ලබා දිය යුතුය. කෙසේ වෙතත්, කුඩා දරුවා අසන නොවැදගත් ප්‍රශ්නය නිසා ඔහු වැඩිමහල් සහෝදරයෙකුගෙන් සමච්චලයට ලක් නොවීම වැදගත් ය. එවැනි දෙයක් සිදු වුවා නම්, පියා දරුවාගේ පැත්තේ සිටිමින්, ඔහුගේ ජෛවයට ප්‍රශංසා කළ යුතු අතර දෙවිදුන් පැවැත් දේ සඳහන් කිරීමෙන් අප සියල්ලගේ ප්‍රශ්න අරසීමේ අවශ්‍යතාව පැහැදිලි කළ යුතුය. උත්තරීතර අල්ලාහ් ශුද්ධ වූ අල්කුර්ආනයේ මෙසේ සඳහන් කරයි: "දරුවන්ගේ භූමිලා වෙත පිවිසීමට ලැබී ඇත්තේ ස්වල්පයක් මිස නැත" (17:85) කණ්ඩායම් වශයෙන් පිළිතුරු දීමේ අවස්ථාවක දී, අපි දරුවාගේ ප්‍රශ්න ගර්භා ඉලක්ක භාග්‍යයක් සාක්ෂාත් කර ගත්තෙමු.

සංවාදයේ අධ්‍යාපනය

දරුවන් සඳහා සුදුසුම ක්‍රමය වන්නේ සාකච්ඡාව, ප්‍රශ්න හා පිළිතුරු මත ගොඩනැගුණු සංවාද ක්‍රමයයි. එය දිව චලනය කිරීමට උපකාරී වන අතර අධ්‍යාපන ක්‍රමලතාව ලබා ගැනීමට ක්‍රියා කරයි. සංවාදය යනු යම් දෙයක අර්ථය පැහැදිලි කර එහි අර්ථයන් සාක්ෂාත් කර ගැනීම එයින් සිදු වේ. සංවාදය අතරතුර දරුවාට සිය ගෞරවය දැනිය යුතු අතර, මෙහි ප්‍රතිඵලය වනුයේ කනස්සල්ල, බිය සහ මානසික ආතතියන් වලින් යටපත් වීමෙන් දරුවා හා දරුවාගේ ගැඹිලි මුදා ගැනීමයි. සංවාදය හා සාකච්ඡාව අතරතුර ළමයා මානසික සහනයක් ලබා එමෙන් ම දෙපාර්ශවයම ගැටලුවේ ගෝල දැනගෙන විවෘත වී කතා කර, දරුවා ද තමා තුළ ඇති සියල්ල පොළි කර අවංකව කතා කරන්නේ නම්, විසඳුම සැහැල්ලු වන අතර සාර්ථකත්වය ද එසේම පහසු වේ.

දරුවා සහ ඔහුගේ දෙමව්පියන් අතර සිදු වන සංවාදය ගර්භා පවුලට බොහෝ ප්‍රතිලාභ ලැබෙනු ඇත. ඒවා නම්:

- **දැන හඳුනා ගැනීම:** ළමයා පවුලේ සෞඛ්‍ය සාමාජිකයින්ට සමීප වේ.
- **සම්මතය:** සංවාදය පවුලේ සාමාජිකයන් අතර එකඟතාව වැඩි කරන අතර ආදර්ශ සහ එකිනෙකාට සමීප වීම ද එමගින් සිදු වේ.
- **මිත්‍රශීලීත්වය:** මෙයින් අදහස් කරන්නේ සංවාදයේ හිල තේමාව පමණක් අපට අවශ්‍ය නොවන බවයි. සාකච්ඡාවේ සඳහා අර්ථය ඔප්පු වීමට සිදු වන සහ ආකාරයෙන්ම වාතාවරණ ගර්භා ය.

පෙර සඳහන් දේවල් වලට අනුව, සංවාදයේ අධ්‍යාපනය යනු යම් යම් අංගයන්ගෙන් යුතුව ක්‍රියාවලියක් බව අපට පෙනී යයි. ඒවා නම්:

1. සංවාද දරුවාට තනිවම සිතීමට හා කරුණු සොයා ගැනීමට හිදුනැස ලබා දෙයි. මෙහි නිර්මාණශීලීත්වය සෙසු වන අනුබල දීම හා ඔහුගේ පෞරුෂය වර්ධනය ද අඩංගු වේ.
2. කිසිදු සංකීර්ණත්වයක් සංවාදය තුළ තැනි අතර එය ඉතා සරලය. දරුවා හිදුනැසින් සහ ලැජ්ජාවකින් තොරව එහි නිරත වේ.
3. සංවාද දරුවන්ගේ ආත්මවලට සතුට හා ආත්ම විශ්වාසය ගොනෙන අතර අන් අයට අපහුම්කන් දීමට එය ඔවුන්ට උගන්වයි.
4. සංවාද යනු දරුවාට සෙවීමට සහ ස්වාධීන චින්තනයට අවස්ථාවක් ලබා දෙයි. එවිට ඔහු විවිධ කෝණවලින් සෑම දෙයක් ම දකිනු ඇත. එය ඔහුට තාර්කික චින්තනයට හුරු කරයි.

- 5. එය දරුවාගේ අවධානය අවදි කරයි. නොසැලකිල්ලෙන් හා ගිලන්බවෙන් දුර්වල කරයි. එමෙන්ම ක්‍රියාශීලීත්වය වෙන ද ඔහුට යොමු කරයි.

සංවාදය

සඳහා

ප්‍රශ්න සකසීම

දරුවන්ගෙන් විමසිය හැකි වාක්‍ය ඛණ්ඩ රාශියක් තිබේ. ඒවා අතුරින්:

- කුමක් සිදුවේද?: මෙම වර්ගය දරුවා තමා වටා ඇති දේ යෙදීමට පොළඹවයි. ඔහු දකින දේ සෘජු ව විස්තර කිරීමට එය ඔහුට උපකාරී වේ.
- ඔබට අවශ්‍ය කුමක්ද?: මෙම වාක්‍ය ඛණ්ඩය ඔහුගේ අවශ්‍යතා පැහැදිලිව පෙන්වා දීමට උපකාරී වේ.
- ඔබ එය කරන්නේ කෙසේද?: මෙය ඔහුට නිදහසේ සිතීමට උදව් වන අතර පිළිතුරක් යෙදීමට ඔහුගේ පරිකල්පනයට අනුබල දෙයි.
- එය සිදු වන්නේ ඇයි?: බාහිර කාරණා අනිඛවා ගොස් ඒවායේ ජෛව සොයා බැලීමට මෙය ඔහුට උදව් කරයි. කාරණාවන් අතර තිබෙන සබඳතාවන් ඔහු විශ්ලේෂණය කිරීමට පටන් ගනී.
- මෙසේ සිදු වූ විට අපි කුමක් කරමුද? මෙය තරවන සිතා බැලීමට සහ විවිධ කෝණවලින් කරුණු දෙස බැලීමට ඔහුට උදවු කරයි.

දරුවාගෙන් ඇසිය හැකි ප්‍රශ්න විවිධ අයුරින් වෙනස් වේ. නමුත් දරුවන් සමඟ සංවාදයක නියැලීමේ දී එයින් අපේක්ෂිත ප්‍රතිචාර ලබා දෙන හොඳ ප්‍රශ්නවල වැදගත්ම ලක්ෂණ නම්:

1. එම ප්‍රශ්න හැකිතාක් කෙටි වීම.
2. එම ප්‍රශ්නය නිශ්චිත එක් සංකල්පයක් වටා පමණක් සහ පැහැදිලිව තිබීම.
3. දරුවා පිටින් වන වයස, වේලාව, ස්ථානය සහ තත්ත්වයට ගැලපෙන පරිදි එම ප්‍රශ්නය තිබීම.
4. එම ප්‍රශ්නය හරි වැරදි කෙරෙහි පමණක් අවධානය යොමු නොවන සේ තිබීම. එය දරුවාගේ මනස විවෘත කරන පරිකල්පනය සඳහා ඉඩක් ලබා දෙන බුද්ධිය විස්තීර්ණ කරන ප්‍රශ්නයක් වීම.

දරුවන් අසන ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු සැපයීමේ ක්‍රම

ප්‍රශ්න වර්ග සහ ආකාර ගැන අපි ඉහත කතා කළෙමු. මෙහි දී, අපි පිළිතුරු ගැන කතා කරන්නෙමු. මන්ද ලබාගන්නා ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු සැපයන ක්‍රම ඔවුන්ගෙන් විමසූ චේලාව, ස්ථානය සහ තත්ත්වය අනුව වෙනස් වේ. පිළිතුරු සැපයීමේ ක්‍රමවලින් වඩාත් ප්‍රචලිත වන්නේ:

1. වාචික සෘජු පිළිතුරු සැපයීම: එය ඔහුලාව භාවිතා වන පිළිතුරු ක්‍රමයයි. මෙහි දී දරුවා ප්‍රශ්නයක් අසන අතර දෙමව්පියන් සාමාන්‍යයෙන් ඉක්මනින් හා කෙටියෙන් එයට වාචික පිළිතුරක් සැපයයි.
2. කෙටිකතාවක් හරහා පිළිතුරු දීම: එය ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු සැපයීමේ විකල්පයකි. එම කෙටිකතාව ප්‍රශ්නයේ ස්වභාවයට ගැලපෙන අයුරින් තිබිය යුතුය. සාමාන්‍යයෙන් ලබාගත් ඒ ආකාරයේ පිළිතුරු වලට අරමුණු කරන අතර එයට අරමුණක් දෙනු ඇත.
3. දෘශ්‍ය මාධ්‍ය හරහා පිළිතුරු සැපයීම. ඇතැම් අවස්ථාවන් වලදී විද්‍යාත්මක ප්‍රශ්න වැනි තීව්‍රශ්‍ය සහ ඡායාරූප භාවිතා කරමින් පිළිතුරු සැපයිය යුතු ප්‍රශ්නයක් දරුවා අසනු ඇත. විශේෂයෙන් වර්ණ හා ආකර්ෂණීය ඡායාරූප නම් අවබෝධය සඳහා වූ මුඛ්‍ය මෙවලමක් මෙන් එය සලකනු ලැබේ.
4. තීර්ක්ෂණය කිරීම හරහා පිළිතුරු දීම: ඇතැම් විට සැබෑ ලෙස දේවල් තීර්ක්ෂණය කර පිළිතුරු තිගමනය කිරීමට හැකි වීම සඳහා ප්‍රශ්නය හා සම්බන්ධ ස්ථානයකට ගෙන යාමෙන් ප්‍රායෝගිකව පිළිතුරු දිය හැකි ප්‍රශ්නයක් දරුවා ඇසීමට හැක. උදා : අවට ජීවත් වන සතුන් ගැන විමසීම, ඔවුන් ජීවත් වන ආකාරය, ඔවුන් කන දේ සහ ඔවුන් ප්‍රජනනය කරන්නේ කෙසේ ද යන්න වැනි.

පිළිතුරු කැපයීමේ දී කැලකිල්ලට ගත යුතු හොදු උපදෙස්

1. සාකච්ඡා මාර්ග: ප්‍රශ්න විමසීමේ මාර්ග හා නිවැරදි කිරීමේ ක්‍රම භාවිතා කරමින් දරුවාට පිළිතුරු සැපයීමට පත් කිරීමට උත්තර වන්න. පිළිතුරු සෘජුව ලබා දීම මත පමණක් රඳා නොසිටින්න. ජ්‍ය පිළිතුරු ලබා දී අවසන් වූ විට ල ලබා දී අති පිළිතුරු දරුවා සැපයීමට පත් වුවා දැයි සලකා බලන්න.
2. බල ලබා දෙන පිළිතුරුහි අවංක වන්න: එම පිළිතුරු දරුවා අපහාසනාවට පත් වේ යන බියෙන් බොරු නොකියන්න. කුමක් වුවත් බලේ දරුවාට වැරදි නොරතුරු ලබා නොදීමට වගබලා ගන්න. බලේ පිළිතුරු වල සනාථනාට සහ යථාර්ථය දරුවා බල කෙරෙහි තබා අති විශ්වාසයේ මූලික පදනමයි.
3. දරුවා බලේ පිළිතුරු පහසුවෙන් තේරුම් ගත හැකි අයුරින් සහ මනසින් පිළිගත හැකි අයුරින් සරලව පිළිතුරු ලබා දෙන්න: බලේ දරුවාගේ මනස අවුල් කරන අවිනිශ්චිත පිළිතුරු ලබා දීමෙන් ඉවත්ව සිටින්න. ළමයා තවමත් කුඩා බවත් නිවැරදිව තේරුම් ගැනීමට නොහැකි බවත් පවසමින් අසම්පූර්ණ නොරතුරු ලබා දීමෙන් වැළකී සිටින්න. මන්ද එම නොරතුරු බහුලව මනසෙහි රැඳෙනු ඇත.
4. බලේ දරුවා අනවබෝධයෙන් පෙළෙන දරුවකු සේ නොසලකන්න: බල නිවැරදි මාර්ගය භාවිතා කරමින් පැහැදිලි කරන්නේ නම් බල ලබා දීමට උත්සාහ කරන්නේ කුමක්ද යන්න බහුට තේරුම් ගත හැකිය. විකෘති කිරීමකින් තොරව ප්‍රශ්නයට සෘජුව පිළිතුරු දීමට සැලකිලිමත් වන්න. එවිට බහු ප්‍රශ්නලිකා වලට පැටලෙන්නේ නැත.
5. බලේ දරුවා ජ්‍ය ප්‍රශ්න ගැන දොස් නොකියන්න: සමච්චල් නොකරන්න, බැර නොවදින්න. බහුලව සියලු ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු දීමට බල සූදානම් බව බහුට නිතර ම හැඟෙන්න සලස්වන්න. සමච්චල් කිරීම දරුවාට සිය ආත්ම ගෞරවය හා ආත්ම විශ්වාසය අහිමි කරන අතර ගවේෂණය කිරීමේ ආශාව ද බහුගෙන් පහ කරනු ඇත.
6. මැදිහත්වීම වටා අති දරුවාගේ ප්‍රශ්න සහ මැදිහත්වීමේ පැවැත්ම ගැන සිතා ගැනීමට බහුට නොහැකි වීම ගැන කරදර නොවන්න: බහුට පිළිතුරු නොදී බේරෙන්නට ද තැන් නොකරන්න. මන්ද, මෙය බහුට ඒ නොරතුරු පිළිබඳ වෙනත් ප්‍රකාශන හරහා සොයා බැලීමට ඉඩ සලසයි.
7. පිළිතුරු සෙවීමට අවකාශයක් ඉල්ලා සිටීමට පසුබට නොවන්න: දැනුම සොයන්නෙකු වශයෙන් පෙනී සිටීම අඟුණ ව සිටිය දී ආදානියකු ලෙස පෙනී සිටීමට වඩා උසස් ය. බලේ දරුවාට "මම නිවැරදි පිළිතුරු සොයා ගන්නා තුරු ඉන්න" යැයි පැවසීම ලැජ්ජාවක් නොවේ.

8. ඛනික දැවැන්ත ප්‍රධාන ප්‍රතික්ෂේප නොකර, ප්‍රවේශවෙන්, අවධානයෙන් හා හොඳින් සවිත් දීමෙන් පිළිගත යුතුය. දැවැන්ත හොඳින් රැක බලා බහුගෝ ප්‍රධාන හොඳින් අවබෝධ කර මනෝචිත්‍රයාත්මක ව හා යථාර්ථවාදී ව දැවැන්ත හදාවඩාගැනීම වනාහි තේරුම් ගැනීමට අපහසු දේවල් පිළිබඳ ඛනික පැහැදිලි කිරීම් පිළිගැනීමට බහු උපකාරී වේ.
9. බඩ සැබවින් ම කාර්යබහුල නම්, එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දීමට බඩට කාලය සුදුසු නොවන බව බඩ මතුව දැවැන්ත පැහැදිලි කළ යුතු අතර බඩ කාර්යබහුල වේලාවෙන් මිදුණු මොහොතේ ම බහු වහාම පිළිතුරු දීමට වග බලා ගන්න.
10. විස්තරාත්මක පැහැදිලි කිරීම් අනවශ්‍ය නම් එයින් වැළකී සිටින්න: අවුරුදු ගණන දැවැන්තයේ ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු දීම අවුරුදු දැහැනු දැවැන්ත දැවැන්තයේ ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු දීමට වඩා කෙටි විය යුතුය. පාරිභෝගිකය හා බැඳුණු ප්‍රශ්න සහ අපහසු ප්‍රශ්න වැනි විස්තරාත්මක සාක්ෂි සහ සාධක අවශ්‍ය ප්‍රශ්න සඳහා එය අදාළ වේ. ඒ හැර සාමාන්‍ය වෙනත් ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු සීමිත වන අතර සියලු වශයෙන් මට්ටම් සඳහා එකසේ මඬා දෙනු ලැබේ.
11. දැවැන්ත ග්‍රහණය කළ හැකි යථාර්ථයක් සමඟ හැකි තරම් ප්‍රශ්නයක පිළිතුරු සම්බන්ධ කරන්න: එවැනි වශයෙන් කාර්මිකයේ දැවැන්ත තේරුම් ගැනීමට අපහසු ගැඹුරු කරුණු වලින් ඉවත් ව සිටින්න. තවද අර්ථාන්විත පිළිතුරක් සැපයීම පිණිස හැකි තාක් පිළිතුරු සනාථ කරන සාක්ෂි ද ඉදිරිපත් කිරීමට උත්සාහ කරන්න. එවිට ඒවා තාර්කික වේ.
12. දැවැන්ත සඳහා තොරතුරු සැපයීමේ දී දෙමාපියන් අතර එකඟතාව: එනම් දැවැන්ත තොරතුරු මඬා දීමේ දී දෙමාපියන් අතරින් කෙනෙකුගේ හෝ අදහස් පටහැනි නොවීම.
13. දැවැන්ත ප්‍රශ්නයක් අසන විට වෙනත් ප්‍රශ්නයකින් එකී ප්‍රශ්නය හිඳපුනා කිරීම නොසුදුසුය. "බඩ අදහස් කරන්නේ කුමක්ද?" යනුවෙන් පියා අසීම මෙයට හිදුසුනක. තම පියා වෙත ප්‍රශ්නය ඉදිරිපත් කිරීමට නොහැකි වූ හිසා දැවැන්ත කලකිරීමට පත්වේ. මන්දයත් වැඩිදුරු පැහැදිලි කිරීමකින් තොරව බහුගෝ දෙමාපියන් බහුව තේරුම් ගන්නා බව දැවැන්ත විශ්වාස කරයි. දෙමව්පියන්ගෙන් කෙනෙකු දැවැන්තයේ ප්‍රශ්නයෙහි අරමුණ අවබෝධ කර ගැනීමට අවශ්‍ය නම්, "බඩ අදහස් කළේ මෙය නේ" වැනි සහතික කිරීමේ ආකාරයකින් ප්‍රකාශයක් භාවිතා කිරීම වඩා සුදුසු ය.
14. යම් හිඳවිත ප්‍රශ්නයක් සඳහා පිළිතුරු සැපයීමේ දී දෙමාපියන් වෙන් වී තනි තනිවම කටයුතු නොකළ යුතුය. දැවැන්ත බහුගෝ දෙමව්පියන්ගේ පිළිතුරට වඩා වෙනස් පිළිතුරක් වෙනත් මූලාශ්‍රයක් හරහා මඬා දෙන අවස්ථාවේ දී බහුතර බහුතර හිඳවිත පිළිතුරු සරල හා පහසු ආකාරයක් මගින් මඬා දී සැහීමට පත් කළ යුතු අතර එමගින් බහුගෝ දෙමව්පියන් කෙරෙහි විශ්වාසය - අඩු නොවී - වර්ධනය වේ. ඒ හැර අප දුන් පිළිතුරු හිඳවිත ය යනුවෙන් මුරුණු වීම සුදුසු නැත.

15. හාඩ් කියාදීමේ ස්වරූපයෙන් භාවිතා කළ විෂයයෙන් පිළිතුර සැපයීමට වග බලා ගන්නා බොහෝ උදාහරණ සැපයේ. කතාන්තර කියවා පෙන්වන්න. ඡායාරූප සහිත විශ්වකෝෂ භාවිතා කර දරුවාගේ මනසට අර්ථය ලබා දෙන්න උත්සුක වන්න. සවිච්ඡිකරණ ක්‍රීඩා, රංගනය, චිත්‍ර අඳිම, කල්පනා කිරීම, ගීත ගැයීම ලා සාමූහිකව ගැටළු විසඳීම, බුද්ධිමය ක්‍රීඩා, බිත්ති සැකසීම, ඡායාරූපකරණය යනාදිය භාවිතා කරන්න. විවිධ ක්‍රම උපයෝගී කිරීම දරුවාගේ චින්තන හැකියාව වර්ධනය කරන අතර ආකල්ප හා තොරතුරු මතදෙහි බලවත් සේ පිහිටුවයි.

16. සමහර ප්‍රශ්නවලට එකවර සම්පූර්ණ පිළිතුරු දිය යුතු නැත. එහෙත්, ඒවාට ක්‍රමක්‍රමයෙන් එකකට පසු එක බැරගත් පිළිතුරු දිය යුතුය. ඔහු වැඩිවිස්තර අපහසුවේ නම්, දරුවාගේ වයස, ප්‍රශ්න වර්ගය සහ ඔහුගේ දැනුවත්භාවයේ ප්‍රමාණය අනුව වැඩි පිළිතුරු සැපයන්න.

17. දරුවා වැඩි යම් තරමක් පරිනත වූ විට, ඔහු අසන ප්‍රශ්නය ගැන ඔහුගෙන් ම අදහස් විමසා සිටීම වඩා උචිතය. එබැවින්, අපි ඔහුගෙන් ඔහු අපහු ප්‍රශ්නය ම අසා ඔහු එයට ප්‍රතිචාර දැක්වන ආකාරය හරිකෘතිය කළ යුතුය. අපට ඔහුගේ ප්‍රතික්‍රියාවෙන් ම ඔහුට පිළිතුරු දිය හැකිය. අප සතු වූ බුද්ධිය හා අවබෝධය හරහා දරුවකු සිතීම තනර කළ යුතුය. සිය බුද්ධිය පරිහරණය කිරීමට දරුවාට අවකාශය ලබා දිය යුතුය. එසේ නොකළේ නම් එය නොගැලපෙන රාමුවක් තුළ ඔහුට අප දමනු ඇත.

පිළිතුරු සැපයීමේ දී පුරුදු පුහුණු කිරීමේ ක්ෂේත්‍රයට අදාළව සිදුවන වැරදි

අප විසින් අපේ දැරුවන්ට සිදු කරන වැරදි පහත අයුරිනි.

- විශේෂයෙන් හැදෑරූ වර්ධනය කිරීමේ විවිධ පැතිකඩයන් පිළිබඳව සලකා නොබැලීම. එනද මේ ක්ෂේත්‍රයේ ආගමික, සදාචාරාත්මක සහ විද්‍යාත්මක පැතිකඩ යනුවෙන් පැතිකඩවල් ඇත. මෙහි එක් අංශයක් කෙරෙහි අවධානය යොමු කිරීම සහ අනෙක් ඒවා නොසලකා හැරීම හෝ ඒවා අතර සමතුලිත නොවීම.
- ක්‍රමක්‍රමයෙන් කටයුතු නොකිරීම. ඩිනෑවට වඩා බැණ වැදීම හා දොස් පැවරීම.
- ඔවුන් අපගේ නීර්ණ වලට සාකච්ඡාවකින් තොරව යටත් වීමට අපහි අපගේ ආශාව.
- විශේෂඥයින්ගෙන් සහ අන්දැකීම්ලත් අයගෙන් විමසීමක් නොකිරීම. හදිසි හා දුර්වල පසු විපරම්, හැදෑරූ වර්ධනය කිරීමේ දී සහ මහ පෙත්වීමේ දී අපහැදිලි බව.
- අපගේ ක්‍රියාවන් අපගේ ප්‍රකාශයන්ට පටහැනි වීම සහ සෘණාත්මක පණිවිඩ යනා දී මේ සියල්ල දැරුවාගේ ආධ්‍යාත්මික සහ හැදෑරූ වර්ධනය කිරීමේ පදනමට බලපාන වැරදි කරුණු ය.

දරුවන් තුළ
දේව විශ්වාසය
හා කම්බන්ධව පවතින
ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු කැපයීම
පිළිබඳ ප්‍රායෝගික
උදාහරණ

මෙම කොටසෙහි ලැයිස්තුගත කර ඇති පිළිතුරු මූලික වශයෙන් යොමු කරනුයේ දෙමාපියන්, ගුරුවරුන්, උපදේශකයින් වැනි දරුවන්ගේ ප්‍රශ්න සමඟ සෘජු ව කටයුතු කරන අය වෙත ය. එමෙන් ම දරුවාගේ වයස ල මට්ටම සහ හැකියාවට සරිලන පරිදි පිළිතුරු අන්තර්ගතය සකස් කරන මෙන් අප ඉල්ලා සිටිමු. වයසින්, මතයින් සහ හැකියාවෙන් විවිධ මට්ටමකින් පසුවන දරුවන් සඳහා අපට එක පිළිතුරක් ලබා දිය නොහැක. එබැවින්, අප සැලකිලිමත් විය යුත්තේ පිළිතුරේ මූලය සහ එහි යථාර්ථය පිළිබඳ මිස තිබ් රචනය කළ වචන පිළිබඳ නොවේ. එසේම, ගෞරවනීය පාඨකයාට හැකි අයුරින් තීරණය ලබා දීම පිණිස පිළිතුරු සැපයීමේ ශෛලියේ සෘජු හා වක්‍ර ආකාරයන් අප භාවිතා කර ඇත්තෙමු. එම පාඨකයා මෙම පිළිතුරු වල ඕප්පු හා ධාතුව සැලකිල්ලට ගෙන තම දරුවාට වඩාත් යුද්ධ යැයි පෙනෙන ආකාරයට ඒවා තරවන සැකසිය යුතුය.

දරුවාගේ දේව විශ්වාසය හා සම්බන්ධ ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු සැපයීම සඳහා, ඔවුන්ගේ මාතෘකාත්වයට හා හැකියාවන්ට ගැලපෙන වාක්‍ය ඛණ්ඩයකින් ගුප්ත හා අදෘශ්‍යමාන කරුණු පැහැදිලි කරන ප්‍රාථමික ආගමික

සංකල්ප කියා දීමට ඉඩ සලසන ආගමික දැනුමක් දෙමාපියන් සතුව පවත වශයෙන් තිබිය යුතුය. සාමාන්‍යයෙන් උපදේශකයින් මුහුණ දෙන අභියෝගය තොරතුරු සැපයීම මත පමණක් සීමා නොවේ. එම අභියෝගය දරුවාගේ බුද්ධිය පිළිගන්නා සහ තේරුම් ගන්නා ආකාරයකින් මෙන් ම කාලය, ස්ථානය සහ ඔහු ජීවත් වන තත්වයට ගැලපෙන ආකාරයකින් තොරතුරු සැපයීම තුළ ද සැඟවී පැවත.

ඉදිරියේ දී සඳහන් වන්නේ, දරුවන් විසින් හැටහන හැටහත් අයුතු ලබන වඩාත් ම වැදගත් ප්‍රශ්න ස්වල්පයක නිදසුන් පමණි. දරුවන් අසන සියලුම ප්‍රශ්න මෙහි සඳහන් නොවේ. අපගේ අදහසට අනුව - හොඳ ම පිළිතුරු තෝරා ගැනීමට අපි සැලකිලිමත් වූ තමුත්, ඒවා පමණක් ආදර්ශමත් පිළිතුරු ලෙස අපි වාද නොකරන්නෙමු-දෙමව්පියන් විසින් ආරම්භ කර ඉදිරියට යා හැකි උදාහරණ පමණකි - නිසැකවම - එම නිදසුන් නිවැරදි කිරීම, සංස්කරණය කිරීම, ඉවත් කිරීම සහ එකතු කිරීම යනාදිය කළ හැකි තත්වයකින් පසුවන්නකි.

සැලකිය යුතුයි

මෙහෙයවීමට සංකීර්ණ වූ ප්‍රශ්න දරුවන් සතුව තිබෙන හෙයින් දරුවන් අතින් දැඩි කිරීමේ විෂයෙහි ගැටළු සහගත තත්වයක් උදා වන ඔවු කවරෙකු හෝ සිත්තෙන් තම ඔහු වැරදි ය. දරුවන් තුළ දැකිය හැකි මෙම ස්වභාවය වනාහි ස්වාභාවික වර්ධනය සහ දරුවාගේ චින්තනයෙහි සහ මානසික හැකියාවන්හි තාර්කික ප්‍රගතියක් පෙන්වූ කාරණ නිරෝගී සංසිද්ධියක් ලෙස සැලකේ. ගැටළුව තම දරුවාගේ වර්ධනය, මානසික විවෘතභාවය, විශ්වයේ අඩංගු දෑ කෙරෙහි සහ ඔහු වටා තිබෙන දෑ කෙරෙහි ඔහුගේ පිළිගැනීම යන කරුණු ග්‍රහණය කිරීමට දෙමාපියන් තුළ අති නොහැකියාවයි. ඒ අනුව, දෙමව්පියන් - සහ දරුවා සමඟ ගනුදෙනු කරන ඕනෑම අයෙකු - දරුවා සෑහීමට පත් වන අයුරින් පිළිතුරු සැපයීමට උපරිම උත්සාහයක් දැරිය යුතුය. අර්ධ වශයෙන් හෝ සෑහීමට පත් කරන පිළිතුරු දරුවාට මානසික, බුද්ධිමය හා සමාජ සමතුලිතතාවයක් පවත්වා ගැනීමට උපකාරී වනු ඇත. ඊට පටහැනිව, විකෘතිමත් පිළිතුරු හා වැරදි ප්‍රතික්‍රියා දරුවා තුළ දැඩි අවිධිමත්භාවයක් හා ව්‍යාකූලභාවයක් උදා කිරීමට හේතු වේ. මෙම අවිධිමත්භාවය හා ව්‍යාකූලභාවය දරුවා තුළ ගැටළු සහගත හැදියාවන් සහ අස්ථාවර සිතුවිලි නිපදවනු ඇත.

විශාල ගැටළු එකවර ම මතු නොවේ. ගින්න ආරම්භ වන්නේ ගිනි පුපුරුණිනි. ඒ අයුරින් ම, මානවයාගේ බොහෝ තර්ක ගති ලක්ෂණ කුඩා ඕප්පයක් මෙන් ඕනි වී නොසැලකිලිමත් කළ හා කල් දැවීම යන ගුණාංග එම ඕප්පයට ප්ලය දමා වර්ධනය කරන්නේය. එකී තර්ක ගති ලක්ෂණ සිත් තුළ වර්ධනය වී මුල් හට ගැනීමට ආරම්භ වේ. ඉන්පසු එය ඉවත් කිරීමට හෝ ගැලවීමට හෝ නොහැකි වේ.

දෙවිඳුන් කෙරෙහි

විශ්වාසය හා සම්බන්ධ ප්‍රශ්න

කුඩා අවදියේ දී දරුවාගේ මනසෙහි හිතව භූමිභාග වන ප්‍රශ්නය නම් එය දෙවිඳුන් පිළිබඳ ප්‍රශ්නය යැයි කිව හැක. දරුවන් දෙමව්පියන්ගෙන් ඒ සම්බන්ධව බහුලව අසන ප්‍රශ්න අප මෙහි ඉදිරිපත් කරන්නෙමු.

? කවුරුන්ද ඒ අල්ලාහ්?

පළමුව ම දරුවා දෙවිඳුන් ගැන විමසන තුරු අපි බලාපොරොත්තුවෙන් නොසිටිය යුතුය. ඊට පටහැරිව, අපි සෑම විට ම සහ සෑම අවස්ථාවක ම දෙවිඳුන් ගැන කථා කිරීමට උත්සුක විය යුතුයි. දෙවිඳුන් සහ ඔහුගේ ගතිලක්ෂණ පිළිබඳ දරුවාගේ ප්‍රශ්නයට හිතවරදි ව පිළිතුරු ලබා දීම වනාහි, දරුවාගේ බුද්ධියෙහි සහ හදවතෙහි දෙවිඳුන් කෙරෙහි ඒක දේවවාදී විශ්වාසය සහ ඔහු කෙරෙහි විශ්වාසය ද අති කරයි. අල්ලාහ්ගේ ආත්මය ගැන සිතීමට අවකාශය ලබා නොදී අහස, වලාකුළු, තාරකා, හිරු, සෘජු , මුහුද, ශාක වැනි දෙවියන්ගේ සංදේශවත් සහ මෙවිල්ලේ අරමයන් ගැන සිතීම කෙරෙහි දරුවාගේ මනස යොමු කිරීම වඩා හොඳ ක්‍රමයකි. නවද, ඔහුව සහ ඔහුගේ අවයවයන් වන ඔහුගේ අපේ, කන්, මුඛය, දිව, අන්, පාද අපතුව ඔහුගේ මුඛේ ශරීරය ම දෙවිඳුන් ඔහුට දුන් පරිනාමය බව අප අවධාරණය කළ යුතුය. දෙවිඳුන් මේ අහස, මේ තුමිය සහ මේ සියලු ශාකසාර මැදි බව අපි ඔහුට කියා දිය යුතුයි. එමනිසා, "දෙවිඳුන් කවුරුන්?" යනුවෙන් දරුවා අසූ වි, අපි සරලව ම කිව යුත්තේ අප අවට තිබෙන සියල්ල හා සිටින සියල්ලන් මැදි තැනැත්තා ඔහු බවය. ඒ සඳහා ඔහුට බොහෝ උදාහරණ අප ඉදිරිපත් කළ යුතුයි.

අපි මේ අහස් හා තුමි ලෝකයන් ගැන දරුවා දැනුවත් කර මෙම විස්මිත පද්ධතිය සහ සර්ව සම්පූර්ණ සැකැස්ම පිළිබඳ විවරණය කර දුන් පසු, අපි ඔහුගෙන් "බබ මම සැකැස්ම කෙරෙහි අවධිතායන් බලලුණේ ද? යැයි විමසා එහි හිරිමාපකයා සහ සංවිධායකයා සර්වබලධාරී දෙවිඳුන් බව දන්වා සිටිය යුතුයි. එවිට එම දරුවා අවබෝධයෙන් හා පැහැදිලි ව තම දෙවිව දැන හඳුනා ගනී. සෑම දෙයකම මෙවිම්කරු වූ දෙවිඳුන් ඔහු බවත්, ඔහු හා සමාන කිසිවක් තැනී බවත් ඔහු දැනානුකම්පිත, සර්ව පෝෂක හා ත්‍යාගශීලී බවත් ඔහු සතුටු අලංකාර නාමයන් සහ ගති ලක්ෂණ තිබෙන

බවත් ජප ඔහුට කියා දිය යුතුය. තැදවට යුද්ධයා ඔහු ගැට පත් කියවෙකු නොවන්නේ ඒ හේතුව නිසා බව ජප දරුවාට පැහැදිලි කළ යුතුය. ඔහු දරුවන්ට ආදර්ශ කරන අතර ඔවුන්ට ඊළඟට ගනිමින්, ඔවුන්ට ප්‍රයෝජනවත් දෑ පිරිනමා ඔවුන්ට සහ අන් සෑම කෙනෙකුටම යහපත් දෑ ම සිදු කරන ලෙස අණ කර ඇත. ඔහු අපගේ යහපත් හා අයහපත් ක්‍රියාවන් පිළිබඳ පරීක්ෂා කරන්නේ ඔහු ය. දැනටමත් අපට ඔවුන්ගේ දැනටමත් ක්‍රියා හේතුවෙන් වේගය ලබා දෙන අතර වරදට වරදකරට දැඬුවම් කරන්නේ ද ඔහුය. අල්කුර්ආනයේ අවසාන කෙටි පරිච්ඡේද දරුවන්ට ඉගැන්වීම ප්‍රයෝජනවත් වේ. මන්ද ඒවායෙහි අල්ලාහ් සහ ඔහුගේ ගනිලක්ෂණ සඳහා හොඳම පිළිතුර අඩංගු වේ. ඔහු (අල්ලාහ්) උපත ලැබෙන්නේවත් ඉපදෙන්නේවත් නැත. ඔහුට සමාන කිසිවෙක් නැත. (11: 3-4) මෙය අල්කුර්ආනයේ අවසාන කෙටි පරිච්ඡේදයක කොටසකි.

අපට දරුවාගෙන් පහත අයුරින් ප්‍රශ්න ස්වල්පයක් ඇසිය හැකිය:

- මේ ලාස්සන ඇඳුම් බඩ වෙනුවෙන් මිල දී ගන්නේ කවුරුන් ද ?
- මාගේ පියාණන් යැයි ඔහු පිළිතුරු දෙනු ඇත.
- බබව් පාසලට ගෙන යන්නේ කවුරුන් ද?
- මාගේ පියාණන් යැයි ඔහු පිළිතුරු දෙනු ඇත.
- බබ් අසනීප වූ විට, බබව් වෛද්‍යවරයා වෙත ගෙන යන්නේ කවුරුන් ද?
- මාගේ පියාණන් යැයි ඔහු පිළිතුරු දෙනු ඇත.
- බබව් විනෝද චාරිකාවක් සඳහා ඊළඟට යන්නේ කවුරුන් ද?
- මාගේ පියාණන් යැයි ඔහු පිළිතුරු දෙනු ඇත.
- එසේ නම්, බබව් සියලු දේ ඊළඟට ගන්නේ බබගේ පියාණන් ද?
- බව්, යනුවෙන් ඔහු පිළිතුරු දෙයි.

එවිට දෙවිඳුන් අල්ලාහ් ද එසේ ය. අප සියල්ලෝම ඊළඟට ගන්නේ ඔහු ය. සියලු දේ හි මැදවිකර් ඔහු ය. බබ් දකින සෑම දෙයක් ම දෙවියන්ගේ නිර්මාණ ය. සෑද, ගිර, වලාකුළු, මුහුද, කඳු, මිනිසුන්, සතුන් සහ පක්ෂීන්, දේවදූතයන් හා ඡය්නාන්තවරුන් ඇතුළුව මුළු විශ්වයේ ම මැදවිකර් අල්ලාහ් ය. ඔහු තෘප්තියෙන් සහ දයානුකම්පිත ය. ඔහු අපට ආරක්ෂා කරන අතර සෑම විට ම අප වෙනුවෙන් යහපත ම කරනු ඇත යනුවෙන් දරුවන්ට කියා දිය යුතුය.

? අල්ලාහ්ගේ හැඩය මිනිසුන්ගේ හැඩයට සමානද?

නැත, ඔහු අප මෙන් නොවේ. දෙවිඳුන් වරින් කිසිවක් හෝ කිසිවෙක් නැත. මා සහ බබ් ඇතුළු සියලු දෙනා නිර්මාණය කළේ ඔහු ය. මේ ලොවෙහි ගස්, ගංගා, මුහුද සහ සියල්ල මැදවිකර් ඔහු ය. බබගේ උල්පත ඔහු ය. ඔහුට යමක් අවශ්‍ය වූ විට ඔහු "වනු" යැයි පවසන අතර එය වනු ඇත. දෙවිඳුන් මිනිසාට වඩා ඉතා වෙනස් ය. මිනිසාට තවත් මිනිසෙකුට මැදවිකර් නොහැක. එනමුත් දෙවියන්ට එය සිදු කළ හැකි අතර, ඔහුට අවශ්‍ය

ඕනෑම දෙයක් ඔහුට කළ හැකිය. ලෝකික ජීවිතයේ කිසිවෙකුටත් දෙවියන්ව දැකිය නොහැකි බැවින් කිසිවෙකුටත් ඔහුගේ හැඩය විස්තර කළ නොහැක. ජපානේ හැකියාවන් සීමිත බැවින් ජපාන ඔහුගේ අලංකාර හා දීප්තිමත් හැඩයෙන් දැකිය නොහැක. මේ අයුරින් දරුවාට ජපාන විස්තර කළ යුතුයි. ජපාන දරුවාට හිරි දෙස අරස් නොවිසා බලා සිටින ලෙස ඉල්ලා "බබට දිගටම හිරි දෙස බලා සිටිය හැකිද? යනුවෙන් විමසුවේ නම් "නොහැක" යනුවෙන් ඔහු පිළිතුරු දෙයි. මාගේ ආදරණීය පුතුණෝ! ජපාන දෙවිදුන් හා ඔහුගෙන් විගිදෙන දීප්තිය ද දරාගත නොහැකි වන්නේ ඒ අයුරිනි. නමුත් ජපාන ස්වර්ගයට ගිය විට - ඔහුගේ අනුමැතියෙන් - ජපාන විසින් ඔහුට දැක ගන්නට පුළුවනි යැයි ඔහුට කියා දිය යුතුයි.

අතැරේ විට දරුවා තෘප්තියට පත් නොවී ඔහු හා සමාන කිසිවක් නොමැති වන්නේ කෙසේද? යනුවෙන් තවත් ප්‍රශ්න කළ හැකිය. මෙහිදී ඉතා සැහැල්ලුවෙන් දරුවා සැඟවීමට පත් කළ යුතු අතර ජපාන මෙසේ දරුවාට පැවසිය යුතුයි. ජපානේ බුද්ධිය කොතරම් වර්ධනය වී තේරුම් ගන්න ද, ඒවා තවමත් මානවයාගේ සීමිත බුද්ධිත් වේ. දෙවිදුන් ඒවාට අවබෝධය කර ගැනීමට ඉඩ දී ඇති දේ පමණක් ඒවා ග්‍රහණය කර ගන්නා අතර වෙන කිසිවක් පිළිබඳ අවබෝධයක් ඒවාට නැත. ජපාන සදා මිනිසුන් හෙයින් ජපාන සඳ ම දෙයක් ම හැදෑරීමට නොහැකි ය. දෙවිදුන් ජපාන වැනි මනුෂ්‍යයෙකු නම්, ඔහු ජපාන මෙන් ජපානීය වනු ඇත. ජපාන මෙන් ජාත්‍යන්තර ගනු ඇත. එමෙන් ම මිනිසුන් මිය යනවාක් මෙන් ඔහු ද මිය යනු ඇත. කෙසේ වෙතත්, දෙවිදුන් ජපානීය වන්නේ නැත. ජාත්‍යන්තර අනුභව කරන්නේ නැත. එමෙන් ම මිය යන්නේ ද නැත. ඔහු සදා පැවතිමක් ඇත්තකි. ඔහු මේ විශ්වයේ අභ්‍යන්තර, පොළොව සහ සියලුම මට්ටම්කරු ය. එබැවින් ඔහු වැනි කිසිවක් හා කිසිවෙකු නැත. තවද ජපාන දරුවාගෙන් මෙසේ විමසිය හැකිය. (මිනිසුන් වන අපි) "වන" යැයි දෙයකට පැවසුවේ නම් ඒ දේ සිදු වේ ද? "නැත" යනුවෙන් ඔහු පිළිතුරු දෙයි. දෙවිදුන් ජපාන වැනි මනුෂ්‍යයෙකු නොවන බව හා ඔහු විශිෂ්ඨ නිර්මාණකයකු බව දරුවා සමඟ අපි නිගමනයකට එළඹිය යුත්තේ මේ අයුරිනි.

අපි දරුවාට මෙසේ පැවසිය යුතුය: අපගේ සවන ඉතා සිඹිතය. අපට සවන් දිය හැක්කේ එක්තරා දුරකින් පමණි. අපට සෑම දෙයක්ම අපගේ සවනට වැටෙන්නේ නම්, අපි වෙහෙසට පත් වෙමු. අපගේ දෘෂ්‍ය බලය ද සිඹිතය. අපට දැකිය හැක්කේ එක්තරා දුරකින් පමණි. උදාහරණයක් ලෙස බිත්තියක පිටුපස ඇති දේ අපට නොපෙනේ. අපගේ සවන සහ දෘෂ්‍ය බලය සිඹිත බැවින් අපගේ බුද්ධිය ද එසේමය. එයට සියලුම ග්‍රහණය කළ නොහැක. මිනිස් බුද්ධිය සිඹිත වන අතර එයට සියලුම තේරුම් ගත නොහැක. දෙවිදුන් මිනිසා මැනු දා පටන් අදටත් නොදන්නා කරුණු තවමත් දන්නා කරුණු වලට වඩා අධිකය. - උදාහරණයක් ලෙස - මිනිසාගේ ශරීරයත් සමඟ ඇති ආත්මය අපට ඉතා සමීප ය. එනමුත් එය අපට නොතරම් සමීපව තිබුණ ද එහි හැඩය හෝ යථාර්ථය අපට සිතා ගැනීමටත් නොහැකිය. අප තුළ හා අප සමඟ තිබෙන දෙයක තත්ත්වය ම මෙසේ නම්, අපට පිටතින් ඇති දෑ හි තත්ත්වය කෙසේ නම් විය හැකි ද?

ඒ අනුව, මිනිසාගේ බුද්ධිය සිඹිත නම්, එයට දෙවියන්ගේ ආත්මය හෝ යථාර්ථය තේරුම් ගත නොහැක. එසේ නම් දෙවියන්ගේ හැඩය පිළිබඳ තර්කය පරිකල්පනය, බුද්ධිය හෝ මන:කල්පනය තුළින් නිගමනය කළ නොහැක්කකි. එය නිගමනය කළ හැක්කේ ආගම තුළින් පමණක් වන අතර අල්කුර්ආනය මෙම ප්‍රශ්නය විසඳන්නේ මෙසේය : ඔහු හා සමාන කිසිවක් නැත, ඔහු සවන් දෙන්නා ය, දකින්නා ය. (4:2:11) ඒ අනුව දෙවිදුන් යනු අප හෝ වෙනත් කිසිවක් නොවේ. අප ප්‍රිය කළ යුතු, බලාපොරොත්තු තැබිය යුතු හා බිය විය යුතු දෙවියන්ගේ ශ්‍රේෂ්ඨත්වය මෙයින් අඟවේ. ඔහුව ස්වර්ගයේ දැකීම ස්වර්ගයේ ඇති විශාලත ම ප්‍රීතිය වීම මගින් මෙම ශ්‍රේෂ්ඨත්වය ඉස්මතු වේ.

අල්ලාහ්ව නිර්මාණය කළේ කවුද?

සියලුම ම අල්ලාහ්ගේ නිර්මාණ නම්, එකී "නිර්මාපකයා නිර්මාණය කළේ කවුරුද? යනුවෙන් ද බබ විමසන්නට පුළුවනි. එසේ නොවේ ද? යැයි වැඩිහිටි බබ අසා මැනවිකරුවෝ එක් ගති ලක්ෂණයක් වන්නේ ඔහු නිර්මාණයට ලක් වූ නිර්මාණයක් නොවන බවත් ඔහු සියලු නිර්මාණ නිර්මාණ කළ නිර්මාපකයා බවත් කියා දිය යුතුයි. ඔහු නිර්මාණයට ලක් වූ කෙනෙකු නම්, අපි කිසි විටෙකත් ඔහුට නමස්කාර නොකරන්නෙමු. ඔහුගේ ආඥාවන් හා මාර්ගෝපදේශ නොපිළිපදින්නෙමු. දෙවියන්ව නිර්මාණය කළේ කවුරුද? යන ප්‍රශ්නය අසන්න වන්නේ එබැවිනි. අසන්න ප්‍රශ්න අර්ථ විරහිත ය. උදාහරණයක් ලෙස, ත්‍රිකෝණයක හතරවන පැත්තේ දිග ගැන යමෙකු බලන්න ඇපුවේ නම්, බබට පිළිතුරක් නැත. මන්ද ත්‍රිකෝණයට පැති තුනකට වඩා නැත. දෙවියන්ව නිර්මාණය කළේ කවුරුද? කියා ඇසීමේ වැරද්ද නම්, "නිර්මාණයට ලක් වීම" සහ "දෙවිදුන්" යන වචන එකිනෙක නොගැළපේ. මන්ද දෙවිදුන් කිසිදා නිර්මාණයට ලක් වන්නේ නැත. නිර්මාණය කිරීමේ ක්‍රියාවලිය අදාළ වන්නේ නිර්මාණයට ලක් වන දෑට පමණි. කිසිවෙකුට කිසිදාක හෝ දෙවිකෙනෙකු නිර්මාණය කිරීමට නොහැකිය. එසේ වුවා නම් දෙවි ද නිර්මාණයට ලක් වූ කෙනෙකු වේ. කිසිදා ඒසේ නොවේ. දෙවිදුන් අල්ලාහ්ට ආරම්භයක් හෝ අවසානයක් හෝ නැත.

සර්වබලධාරී අල්ලාහ් ව නිර්මාණය කළ කෙනෙකු අතැරිය අප - හුදු වාදයක් සඳහා - උපකල්පනය කරන්නේ නම්, එම ප්‍රශ්නය ම නැවත නැවතත්, "සර්වබලධාරී අල්ලාහ් ව නිර්මාණය කළ අයගේ නිර්මාණකරු නිර්මාණය කළේ කවුරුද? සර්වබලධාරී අල්ලාහ් ව නිර්මාණය කළ අයගේ නිර්මාණකරුවෝ නිර්මාණකරු නිර්මාණය කළේ කවුරුද? යනුවෙන් නොකඩවා අනන්තය දක්වා අසා ගෙන යා හැක. එය සිදු විය නොහැකි කරුණකි. වැඩිදුර පැහැදිලි කිරීමක් වශයෙන් අපි "සොල්දාදුවා සහ උණ්ඩිය" උදාහරණයට ගනිමු. සොල්දාදුවෙකුට

වෙඩි තැබීමට අවශ්‍ය නමුත් එසේ කිරීමට තම ඔහු පිටුපස සිටින සොල්දාදුවාගෙන් අවසර ලබා ගත යුතුය. එම සොල්දාදුවා - අවසර ලබා දීම සඳහා - ඔහු ද පිටුපස සිටින සොල්දාදුවාගෙන් අවසර ලබා ගත යුතුය. මේ අයුරින් අවසානයක් නොමැතිව අවසර පැතීම සිදු වන බව සිතම. ප්‍රශ්නය නම් පළමු සොල්දාදුවා තුටුකැපවෙන් වෙඩි තබයිද? යන්නයි. පිළිතුර නැත, මන්ද ඔහුට වෙඩි තැබීමට අණ දෙන හිමුදාරියාගෙන් සෘජුව අවසර ඉල්ලීමට නොහැකි වූ බැවිනි. එනමුත් ඔහුට වෙඩි තැබීමට අණ දෙන හිමුදාරියාගෙන් සෘජුව අවසර ඉල්ලීමට හැකි වුවහොත් එවිට ඔහු වෙඩි තබනු ඇත. එම අණ දෙන හිමුදාරියා නොමැතිව, කොපමණ සොල්දාදුවන් සිටියත් ඔහුට කිසි විටෙකත් වෙඩි තැබීමට නොහැකි වේ. එම සොල්දාදුවන් බිංදුව හා සමානව. ඔබ එම බිංදු අසීමිත ලෙස එකිනෙක අසල තැබුව ද (උදා : 00) ඒවාට කිසිදු වටහාකමක් ඇති නොවන්නේය. අප ඒවා ඉදිරියේ 1 හෝ ඊට වැඩි අංකයක් (උදා : 001/002) තැබුවා නම් මි.ස.

අල්ලාගත් පරිච්ඡේදයේ කොතෙක්ද? ඔහුට වයස කීයද?

"මාගේ ආදරණීය පුතුණෝ! දෙවිඳුන් හිරිමාණයට ලක් තැනි බව ඔබ දැන ගත්තේ නම්, ඒ අයුරින් ම ඔහු උපන්නෙවත් ඉපදෙන්නෙවත් තැන. ඔහුට ආරම්භයක් හා අවසානයක් තැන. එමහිනා ඔහුට අප වැනි මනුෂ්‍යයෙක් මෙන් වයසක් තැන. මන්ද ඔහු මැදවේකරය. මහිමාන්විත ය. අවශ්‍යතාවයකින් තොර ය. ශ්‍රේෂ්ඨ ය. ස්ථිර ඥාණියේ හිමිකරය. බලසම්පන්න සහ දයානුකම්පිත ය. ඔහුට සුන්දර නම් සහ උසස් ගති ලක්ෂණ ඇත. අසුපාසුවක් නොමැති පරිපූර්ණත්වයේ ගති ලක්ෂණ ඔහු සතුව ඇත. උත්තරීතර අල්ලාගත් ඔහු සෑම දෙයක්ම සහ සියලු හිරිමාණ මැදු සේ ම මුළු විශ්වයේ හිරිමාපකයා ද ඔහු ය.

අල්ලාගත් පෙර සිටියේ කවුරුද?

එය "දෙවියන්ව හිරිමාණය කළේ කවුරුද" යන්නට සමාන ප්‍රශ්නයකි. මෙය ද වැරදි ප්‍රශ්නයකි. සර්වබලධාරී දෙවිඳුන් යනු පළමු වැන්නාය. ඔහුට පෙර කිසිවක් තැන. ඔහු අවසානයාය. ඔහුට පසු කිසිවක් තැන. ඔහු මෙසේ පවසයි: ඔහු පුරාවිච්චකයාය. අවසානයාය. විද්‍යාමානායාය (අද්‍යාපමාන) අනාපන්නරයාය. තවද ඔහු සියලු දෑ පිළිබඳ සර්ව ඥාණීය. (57:3) කාලය යනු ස්ථානයක් හා සමාන ය. එය වෙනත් හිරිමාණ මෙන් දෙවියන්ගේ හිරිමාණ අතුරින් එකකි. හිරිමාණයට ලක් වූ කිසිවක් කිසිදා සිය හිරිමාණකරව ග්‍රහණය නොකරයි. පරිපූර්ණත්වයේ හා අලංකාරයේ සියලු ගතිලක්ෂණ දෙවිඳුන් සතුව. මෙහිදී අපි තබනුමාගේ උපදෙස් වලට අවධානය යොමු කළ යුතුය. අබ්‍රහාමිකයා ද තුමාණන් මෙසේ පැවසුවා: "ෂෙය්තාන් බබගෙන් කෙනෙකු වෙනට පැවිණ එය හිරිමාණය කළේ කවුරුද? මෙය හිරිමාණය කළේ කවුරුද? බබේ පරමාධිපති ව හිරිමාණය කළේ කවුරුද? කියා අසන තුර නොයකුත් අයුරින් ප්‍රශ්න කිරීමට පොළඹවමින් සිටී. එබැවින් ඔහු එවැනි ප්‍රශ්නයක් ඇති කළේ නම් එවිට අල්ලාගන්නා සරණ පතා එවැනි සිතුවිලි අත්හැරිය යුතු බව තබන තුමාණන් පැවසුවා. (මුලාශ්‍රය: බ්‍රහාමි හදිස් අංක 3276) මෙවැනි අවස්ථාවන්හි දී දෙවියන්ගේ ඊර්ෂ්‍යාවන්හි පැතිරී යන දරුවාගේ චින්තනය වෙනත් ප්‍රශ්නයක් වෙත වක්‍ර ආකාරයකින් යොමු කිරීම වැඩිහිටියන් විසින් සිදු කළ යුතුයි. මන්ද ඒ ප්‍රශ්නයන් සමඟ වෙනත් එවැනිම ප්‍රශ්න මතුවටත් නොඇසීම සඳහා ය. මෙය ද යම් අයුරින් වැරදුගත් පිළිතුර කුමක්කි. ඔහුගේ චින්තනය වෙනතකට යොමු කිරීම පිළිතුරක් නොමැති හිනා නොවේ. එය අනවශ්‍ය සැකයේ දොරවල් වසා දැමීම සඳහා පමණි.

අල්ලාහ් ස්ත්‍රී පුරුෂතාවය මත පදනම් ද?

අල්ලාහ්ගේ සැබෑ ස්වභාවය ගැන සිතීමෙන් දැනටත් මනස වෙනතකට ගන්නා ප්‍රයෝජනවත් වන දෑ කෙරෙහි සිතීම වෙන ඛණ්ඩ මග පෙන්විය යුතුය. ස්ත්‍රී පුරුෂ ඛේදය වනාහි නිර්මාණයට ලක් වූ පිටින් තුළ ඇති විශේෂණයකි. එය නිර්මාණකරුට අදාළ නොවේ. ස්ත්‍රී පුරුෂ ඛේදය දෙවිදුන් ඛණ්ඩ මත කළ උපහාරයක් බව මෙසේ පවසයි: තවද ඛණ්ඩ පිරිමි සහ ගැහැණු යන දෙපක්ෂයම නිර්මාණය කළේය. (5:45) ස්වඛණ්ඩාර් දෙවිදුන් එම වර්ගීකරණයට වඩා ඉහළින් සිටී. දේවදුතයන් වැනි වර්ගීකරණයට යටත් නොවන වෙනත් පිටින් පවා සිටී. අගය ල වලාකුළු ල වාතය සහ ජලය පවා ස්ත්‍රී පුරුෂ ඛේදයට අනුලුත් නොවේ. දුර්වලකමින් වටවී සිටින එවැනි නිර්මාණයට ලක් වූ පිටින් ම එම වර්ගීකරණයට අනුලුත් නොවන්නේ නම්, දුර්වලකමින් මිදුණු ස්වඛණ්ඩාර් අල්ලාහ්ට ද එය සුදුසු නොවේ. (ඛණ්ඩ හා සමාන කිසිවක් නැත.ඛණ්ඩ සවත් දෙන්නා ය. දැකින්නා ය.) (4:211)

අල්ලාහ්ගේ පැවැත්ම ගැන අප විශ්වාස කරන්නේ ඇයි? ඛණ්ඩ පැවැත්මට කාඩක මොනවා ද?

දෙවිදුන් කෙරෙහි විශ්වාස කිරීම යනු කිසිවෙකුටත් ප්‍රතික්ෂේප කළ නොහැකි මානවයාගේ සහාජ විශ්වාසයක් වන අතර දෙවියන්ගේ පැවැත්ම පිළිබඳ සාක්ෂි අධික ලෙස දැකීමට ඇත. අදටත් ඒ සඳහා සාක්ෂි මිනිසුන් විසින් - ඛණ්ඩනාමයන්ගේ විශේෂත්වය සහ ක්ෂේත්‍රයට අනුව - එකිනෙක සොයා ගනිමින් සිටී. මිනිස් අත්මය තුළ අන්තර්ගත සහාජ විශ්වාසය දෙවියන්ගේ පැවැත්මට සහාජ කරයි. උන්තර්තර අල්ලාහ් ඛණ්ඩ වූ අල්ලාහ්ගේ මෙසේ සඳහන් කරයි : මිනිසා ඒ මත මැටි අල්ලාහ්ගේ ස්වභාවධර්මයයි.(30:30) දෙවියන්ගේ ශ්‍රේෂ්ඨත්වය, ඛණ්ඩ සහ රැකවරණය ගැන පවසන අග්‍රන්තර ඛණ්ඩයක් අප සෑම කෙනෙකු සතුව ම ඇත. මෙම විශ්වය මනාව සකස් කරන ලද සියුම් පද්ධතියක් පවතින බව විද්‍යාත්මක සාක්ෂි මගින් සහාජ වේ. මෙම සියුම් පද්ධතියට මැටිකරුවෙකු සිටීම අවශ්‍ය වේ. නැතහොත් මේ සියලු පිටින් බිහි කළේ කවුරුද? ඛණ්ඩ කිසිම ආකාරයක නොමැති ව අඛණ්ඩ බිහි වී තිබෙන්නට පුළුවන. එසේ වූයේ නම් සියලු දේ කෙසේ බිහි වී ද යන්න පිළිබඳ කිසිවෙකුත් හඳුනා නොහැකි ඇත. මෙය විශ්වාස කළ නොහැකි නිගමනයකි. මෙම සංකල්පයෙහි දෙවන නිගමනයක් නම්, ඒවා තමන්ට ම නිර්මාණය කර වර්ධනය කර ගැනීම. තුන්වන නිගමනයක් ද ඇත. එය නම්: මැටිකරුවෙකු සිට ඛණ්ඩ සියලුම නිර්මාණය කිරීම. මෙම නිගමනයන් තුන විශ්ලේෂණය කිරීමේ දී, පළමු හා දෙවන ඒවා සිදු විය නොහැකි බවත් තුන්වන නිගමනය නිවැරදි හා පැහැදිලි බවත් අපට පෙනී යයි. එනම් මෙම පද්ධතිය සඳහා මැටිකරුවෙකු සිටිය යුතු බව මෙයින් සහාජ වේ. අල්ලාහ්ගේ දෙවිදුන් සඳහන් කළේ ද එයයි. එය මෙසේය: එසේ නැතහොත් කිසිවක් නොමැති ව ඛණ්ඩ මවනු ලැබුවේ ද? එසේ නැතහොත් මවන්නේ ඛණ්ඩ ද? එසේ නැතහොත් ඛණ්ඩ අග්‍රන් හා මහපොළොව මැටිවේද? එසේ නොව ඛණ්ඩ විශ්වාස නොකරනි. (5: 35-36) එසේම,දෙවියන්ගේ පැවැත්ම පිළිබඳ අවබෝධ කළ හැකි දැනෙන සාක්ෂි නම්:

- අල්ලාහ් අපගේ අග්‍රාධිකාරීන් පිළිගෙන එයට පිළිතුරු දීම.
- අග්‍රන් හා පොළොව පරිපූර්ණයෙන් නිර්මාණය කිරීම. උන්තර්තර අල්ලාහ් මෙසේ පවසයි: නියත වශයෙන් ම අග්‍රන් හා මහපොළොව මැටිවීමේ දී රාත්‍රිය හා දහවල මාරු වීමේහි දී ඛණ්ඩ මවන්නේ අයට පැහැදිලි සාධක ඇත. (2:190)

• විනිසා පරිපූර්ණයෙන් නිර්මාණය කිරීම. උත්තරීතර පල්ලාගේ මෙසේ පවසයි: තවද තුබලා තුළ ද (සංගදාවන් පැන) එහෙයින් තුබලා අවධානයෙන් නොබලන්නෙහු ද? - (51:21)

• තාරකා, කඳු, සතුන් යනාදිය පරිපූර්ණයෙන් නිර්මාණය කිරීම.

මේ සියල්ල මැනවින් සලකා බැලීමට අවස්ථාවක් ඇත. පල්ලාගේ සංගදාවන් ආත්මවල සහ භෞතික වස්තූන් මෙන් ම ක්ෂිතිප්පේ ද ව්‍යාප්ත වී ඇත. ඒවා සියල්ල ම හවුල්කරවෙතැයි නොමැති එකම මැනවින් සලකා බැලීමට අවස්ථාවක් ඇත. එවැනි නිර්මාණයන්ගේ පැවැත්මට ද අවම වශයෙන් හා ඉලක්කයක් තිබිය යුතුය. ඒ අනුව ඒවා සියල්ලට ම හවුල්කරවෙතැයි නොමැති එකම මැනවින් සලකා බැලීමට අවස්ථාවක් ඇත. අබ්‍රහාම් තමාගෙන් යම් පාර්ශ්වයක් දෙවියන්ගේ පැවැත්මට බැහැර කළ නොහැකිව සිටි අවස්ථාවට උදාහරණයට ගනිමින් දැක්වීමට වෙන අපට ඉදිරිපත් කළ හැක.

එතුමාණන් මෙසේ පැවසීය: මෙම මාතෘකාව පිළිබඳ කතා කිරීමට පෙර මා හට මේ ඉදි පිළිබඳ පවසා සිටින්න. එනම් (දෙප්ලා නම් වූ තදියෙහි තැවක) තැවියෙකු හෝ වෙනත් ආධාරයක් නොමැති වී - ආහාර සහ බඩු රැගෙන ස්වයංක්‍රීයව පැවිණි ස්වයංක්‍රීයව තැවෙහි මා ස්වයංක්‍රීයව එහි බඩු භාණ්ඩ බහාලා ස්වයංක්‍රීයව තැවක පැවිණියි. එවිට එකී පාර්ශ්වය "එය කිසියෙක් සිදු විය නොහැක්කකි" යැයි පැවසූහ. - අබ්‍රහාම් තමාණන් පිළිතුරු දෙමින් - හුදු තැවක විෂයෙහි එය විය නොහැක්කකි නම්, අහස් හා පොළොව ඇතුළු මුළු විශ්වය විෂයෙහි පමණක් හැකි වන්නේ කෙසේ ද? යැයි ප්‍රකාශ කළහ. සර්වබලධාරී, සියල්ල දන්නා මැනවින් සලකා බැලීමට නොමැති වී එවැනි සම්පූර්ණ නිර්මාණයක් බිහි විය නොහැක.

දරුවාගෙන් මේ අයුරින් ද අර්ථය හැක:

- බබට කුසගින්න ඇති වූ විට, එම කුසගින්න තිබීම සඳහා බබ ස්වයංක්‍රීයව ආහාර සොයන්නේ ඇති ද?
- බබට පිපාසය ඇති වූ විට, බබේ පිපාසය සංසිදුවා ගැනීම සඳහා බබ යමක් සොයන්නේ ඇති ද?
- බබට යුවදක් දැනෙන විට, බබට සතුටක් දැනෙන්නේ ඇති ද? ඊට පටහැනිව පූර්ණයක් දැනෙන විට අසතුටක් දැනෙන්නේ ඇති ද?
- අප වටා ඇති මල්, පෝස මල්, අහස සහ ස්වභාවය දෙස බලන විට...බබට සතුටක් දැනෙන්නේ ඇති ද?

එසේම, මාගේ ආදරණීය පුතණි! අපට ආරක්ෂිත සහ සන්සුන් බවක් දැකීම සඳහා අවශ්‍ය අවස්ථාවක රැකවරණය පහා තැබීමට ඉටු වීමට ඉටු වීමට අවශ්‍යතාවය අපට ස්වයංක්‍රීයව දැනේ. අපට දුකක් හා මානසික පීඩනයක් දැනෙන විට, අපි වහාම දෙවිඳුන් වෙතට ගොස් බහුගන් ආයාචනා කරන්නෙමු. අපට සතුටක් දැනෙන විට, අපි ඒ වෙනුවෙන් බහුට ප්‍රශංසා කරන්නෙමු.

අල්ලාගේ අප මෙන් සවන් දෙන්නේ ද? දකින්නේ ද? කතා කරන්නේ ද?

සැකැස්මක් ම, පල්ලාගේ කතා කරන්නේ ය. සවන් දෙන්නේ ය. දකින්නේ ය. බහු මෙසේ පවසයි: තවද පල්ලාගේ තුබලා දෙදෙනාගේ කතාවට ද සවන් දෙයි. නියත වශයෙන් ම පල්ලාගේ සර්ව ශ්‍රාවකය, සර්ව නිරීක්ෂකය. (58: 1) තවද බහු මෙසේ පවසයි :තුබලා දෙදෙනා බිය නොවනු. නියත වශයෙන් ම මම තුබලා දෙදෙනා සමග සිටි සවන් දෙමි. තවද සියල්ල දකිමි.(20:46) තවද බහු මෙසේ පවසයි: නියත වශයෙන් ම

ඔහු ත්‍රිමලා කරන දෑ පිළිබඳ ව සර්ව නිරීක්ෂකය. (11:12) කෙසේ වෙතත්, ඒවා ආපෝ
 කතාව, සවන් දීම සහ දැකීම හා සමාන නොවේ. ආලෝහ ඔහුගේ මැවීමේ වඩා
 වෙනස් ය. ඔහු කොතරම් ආදායමක් ව සිටියත් ඔහු සවන් දෙයි. ඔහු කොතරම්
 දුරින් සිටියත් ඔහු සියලු දේ දකී. ඔහු සියලුම සවන් දෙයි, දකී. එහෙත්,
 ඔහුගේ ශ්‍රවණය හා දැකීම උණනාවයෙන් හා දුර්වලතාවයෙන් මවනු ලැබූ
 දෑහි ශ්‍රවණයට හා දැකීමට සමාන නොවේ. ආලෝහ ආසමයම ය. ඔහු
 මෙසේ පවසයි: ඔහු හා සමාන කිසිවක් නැත, ඔහු සවන් දෙන්නා ය,
 දකින්නා ය. (42:11) එහෙයින්, දෙවිදුන් සියලුම ම ආත්මිකත් දෙන සහ
 සියලුම දකින කෙනෙකු නම්, ඔහු තෘප්තියට පත් නොවන යමක් කීම
 හෝ ඔහු පිළිනොගන්නා තත්ත්වයක ඔහු ආදි දැකීම සුදුසු ද? යන
 ආකාරයෙන් සෘජු ක්‍රියාවක් සමඟ සම්බන්ධ කර දැරීමට පැහැදිලි
 කර දීම ඉතා වැදගත් ය.

අල්ලාගත් අප මෙන් කුසගින්නෙන් හා පිපාසයෙන් පෙළෙනවාද?

ස්වභාවිකවම අල්ලාගත් කිසිදු අයුච්චිතවත් නොමැති පරිපූර්ණත්වයේ ගති ලක්ෂණ වලින් පිරිපුන් කෙනෙකි. කුසගින්න සහ පිපාසය දුර්වලකමේ අංගයන් ය. අප දුර්වලකම දෙවියන්ට ආරෝපණය නොකළ යුතුය. එමනිසා, දෙවියන්ට ආහාර ගැනීම හෝ පානය කිරීම හෝ අවශ්‍ය නොවේ. මන්ද සියල්ලෙහි මැදිහත්කර වන අල්ලාගත් කිසිවක් අවශ්‍ය නැත. ඔහුට කවදා හෝ යමක් අවශ්‍ය වන්නේ නම්, ඔහු දෙවියෙකු නොවනු ඇත. අල්ලාගත් අවශ්‍යතා වලින් තොර ය. ආහාරයක් වෙත හෝ පානයක් වෙත ඔහුට අවශ්‍යතාවයක් ඇති වන්නේ නැත. ඒ සියලු අවශ්‍යතාවයෙන් ඔහු තොර ය. එපමණක් නොව, සෑම නිර්මාණයක් ම ඔවුන්ට තමන්ගේ කිරීමට, පෝෂණය කිරීමට සහ ඔවුන්ගේ අවශ්‍යතා සපුරාලීමට ඔහුගෙන් ම ආයාචනා කරති.

නිර්මාණයන් හා නිර්මාපකයා අතර සැසඳීම කිසියම් නොකළ යුතු බව දරුවාට කියා දිය යුතුය. අප විසින් නිපදවන සෑම දෙයකට ම අපගේ ම ගති ලක්ෂණ හා ආකෘතීන් තිබිය යුතු නොවේ. ඒ අයුරින් ම අප නිර්මාණය කළ අල්ලාගත් ද අප මෙන් ගති ලක්ෂණ හා ආකෘතීන් තිබිය යුතු නොවේ. එහෙයින් දෙවියන්ට කුසගින්න සහ පිපාසය ඇති නොවේ. මා ඔබගේ ප්‍රශ්නයක් අසන්නමි: බිඳීයාලය නිෂ්පාදනය කළේ කවුරුද? - එය නිෂ්පාදනය කළේ බිඳීයාලේ සාදන්නා බව දරුවා පිළිතුරු දෙනු ඇත. - විඳින්නයි. පුතණෝ! - නිදසුනක් වශයෙන් - බිඳීයාලය කතා කර එහි නිෂ්පාදකයාගෙන්: ඔබ අහාරයට ගත්තේ කුමක්ද? ඔබ පානය කරන්නේ කුමක් ද? යනුවෙන් අසුවේ නම් ඔබ එයට කුමන අයුරින් ප්‍රතිචාර දක්වන්නේ ද? - එය ඔබේ කර්තව්‍ය නොවේ. එවැනි දෙයක් දැන ගැනීමෙන් ඔබට ලැබෙන්නේ කුමක්ද? අයුච්චිත නොමැතිව වේගයෙන් ගමන් කිරීම වන ඔබේ ප්‍රධාන මෙහෙවරට ලැබෙන පිළිතුරෙන් ලැබෙන ප්‍රයෝජනය කුමක්ද? යනුවෙන් අසම යැයි දරුවා පිළිතුරු දෙයි. - විඳින්නයි. මේ අයුරින් මාගේ පුතණෝ! දෙවිදුන් අපට මනා අත්තේ එකතරා කර්තව්‍යයක් සඳහා ය. ඒ බව මෙසේ ඔහු පවසයි: තවද පින් වර්ගයා හා මනව වර්ගයා වන ඔවුන් මට ගැනිකම් කිරීම මිස මම නොමැතිවෙමි. (5:156) එබැවින් අල්ලාගත් කුසගින්න හෝ පිපිසාය වැනි ප්‍රශ්න එම කාර්යය සාක්ෂාත් කර ගැනීම සඳහා අපට ප්‍රයෝජනවත් හෝ උපකාරී නොවේ. ඊට පටහැනිව, එය අපගේ මනස කඩාකප්පල් කරන දේවල් වෙත යොමු කරයි. බිඳීයාලය අප වෙත යොමු වන්නේ කවදාද? එය කැඩී ගිය විට, එය සවි කිරීම සඳහා එහි නිෂ්පාදකයා වෙත යොමු වේ. එසේ නොවේ ද? අපගේ වන්දනාමානගෙහි අප දුර්වල වූ විට හෝ අපට යම් අසාධනයක් සිදු වූ විට හෝ අපි යාච්ඤාවෙන් සහ අසැඳීම මගින් අල්ලාගන්නා භ්‍රූකවර්ණය පහත්තේ එබැවින් බව අප දරුවාට පැහැදිලි කළ යුතුය.

අල්ලාගත් බලය කොතරම් ශ්‍රේෂ්ඨද?

සිව්න බලයක් හෝ හැකියාවක් ගැන අපි කතා කරන්නේ නම්, එයින් අදහස් වන්නේ අපි කතා කරනුයේ දුර්වලකමේ ගති ලක්ෂණයක් පිළිබඳව ය. බලයේ අවිභාගය යන්නෙන් අදහස් කරන්නේ දුර්වලතාවයේ ආරම්භයයි. දුර්වලකම යනු ස්වභාවිකවම දෙවියන්ගේ ගති ලක්ෂණයක් නොවේ. එමනිසා, දෙවියන්ගේ හැකියාව අසීමිතය. කිසිවක් මගින් ඔහුට දුර්වල කළ නොහැක. ඒ බව මෙසේ පවසයි: නිසභ වශයෙන් ම අල්ලාගත් සියලු දෑ කෙරෙහි අති බලසම්පන්න ය. (2:106) ඔහු යමක් අතිමන කළේ නම් "වනු" යනුවෙන් පවසයි. එය එසේම සිදු වනු ඇත. දෙවිදුන් සෑම දෙයක් කෙරෙහි ම හැකියාවක් ඇත්තෙකි. මන්ද ඔහු සියල්ලේ මැදිහත්කරය. අපගේ හෝ පොළවේ කිසිවක් හෝ කිසිවක් ඔහුට දුර්වල නොකරයි. සිව්න හැකියාව යනු මැදිහත්වීමට අයත් වේ. මන්ද එම හැකියාව ද නිර්මාණයට ලක් වූ දෙයකි. ඊට පටහැනිව, මැදිහත්කරගේ

හැකියාව සීමාවන් හෝ දුර්වලතා නොමැතිව පවතින්නකි. තැබූදම, ආයාචනාවන් සහ ජයගැනීම් කිරීමට සුදුසු තැනැත්තා අල්ලාහ් පමණක් වන්නේ එබැවිනි. නිර්මාණයන්හි අවශ්‍යතාවන් සපුරාලීම, ඔවුන්ට පෝෂණය ලබා දීම, ඔවුන්ගේ අපේක්ෂාවන් තෘප්ති කිරීම, ඔවුන්ගේ ගැටළු පරිහාලනය කිරීමේ හැකියාව අති එකම තැනැත්තා ඒකීය අල්ලාහ් වන ඔහුම ය.

අල්ලාහ් සිටින්නේ කොහෙද? ඔහු කොතරම් විශාලද?

දරුවා තමාට නිර්මාණය කළ තැනැත්තා අල්ලාහ් බවත්, ඔහු දරුවන්ට බොහෝ සේ ආදරය කරන බවත්, ඔහුට බොහෝ ආශීර්වාද ලබා දී ඇති බවත් තේරුම් ගත් පසු, දෙවිඳුන් - ඔහු පැවසූ පරිදි ඔහුට සුදුසු අයුරින් - අහසෙහි සිටින බව පැහැදිලි කළ හැකිය. උන්තර්තර අල්ලාහ් මෙසේ පවසයි: අහසේ සිටින්නා.(67-16) සර්වබලධාරීයාණන් අහසෙහි සිටින නමුත් ඔහු පැවසූ පරිදි ඔහුගේ දැනුම සෑම තැනක ම තිබේ. උන්තර්තර අල්ලාහ් මෙසේ පවසයි: ඔබ කොතැනක සිටියත් ඔහු ඔබ සමඟ සිටී. (57:4) මෙම වැඩසටහන් අදහස් කරන්නේ දෙවිඳුන් සෑම තැනක ම සිටින බව නොවේ. එක් තැනක සිට එනම් අහසෙහි සිට සියල්ල ග්‍රහණය කරන බව මෙයින් අදහස් වේ. තබ් **ﷻ** තුමාණන් කාන්තාවකගෙන් "අල්ලාහ් සිටින්නේ කොහොද" යැයි අසූ විට, ඔහු අහසෙහි යැයි අස පැවසුවාය. මා කවුරුද? යනුවෙන් අසූ විට අස , ඔබ අල්ලාහ්ගේ දුකාය' යනුවෙන් පැවසුවා ය. අස තිදහස් කරන්න. මන්ද අස විශ්වාසවන්ත කාන්තාවක්' යැයි තබ් තුමාණන් පැවසුවා. ඒ අනුව අපි සියලු දෙනා තබ් තුමාගේ විවිධ මගෙහි සඳහන් දේ සමඟ බැඳී සිටින්නෙමු. ඔහු අහසේ සිටියත්, සෑම තැනක ම අපට දැකීමට සහ අසීමට ඔහුට හැකිය. දෙවිඳුන් සදා නිරීක්ෂණය කරන බව දරුවාට අවිවාද කරමින් සිටීම දරුවා තුළ අභ්‍යන්තර බාධකයක් මතු කර ස්වයං චාරණයක් ඇති කරයි. ඔහුගේ විශාලත්වය ගත් කල, සර්වබලධාරී දෙවිඳුන් ඔහුගේ කිසිම මැවීමක් සමඟ සැසඳිය නොහැක. අල්ලාහ් සියල්ලට ම වඩා උසස් ය. අල්ලාහ් සිය සියලු මැවීමට වඩා විශාලය. ඔවුන් (විවිත්) ශ්‍රේෂ්ඨ නම්, ඔවුන්ගේ මැවීමකරු ඊට ඉහළින් අති ශ්‍රේෂ්ඨ ය. කඳු සුන්විසුනු කර, සාගර වලනය කර, ජලය පොළොවට ගිලෙන ලෙස අභ්‍ය කරන්නේ ඔහු ය. ඔහුගේ හිසෝගය හා අභිමතය නොමැති වී විශ්වයේ කිසිවක් සිදු නොවේ. නිර්මාණකරු කිසිදු නිර්මාණයක් කෙරෙහි අවශ්‍ය නොවන්නේය. අහස ඔහුගේ එක් නිර්මාණයක් වන අතර ඔහුගේ පැවැත්ම ඒ මත රඳා නොපවතී. ඔහුට ඒවා අවශ්‍ය නැත. ඔහු සියලු අවශ්‍යතාවයන්ගෙන් තොර ය.

අල්ලාහ්ට අපි නොදකින අතරතුර අල්ලාහ් අපට දකින්නේ කෙසේද?

අල්ලාහ් විසින් අපට ලබා දී ඇති දෘශ්‍ය හැඟීම සීමිත වන අතර එයට බොහෝ දේ දැකීමට නොහැක. මිනිසුන් - ඉතා කුඩා වස්තූන් තරම්ම සඳහා භාවිතා කරන - දෘශ්‍ය උපකරණ සහ විශාල මෙවලම් භාවිතා කරන්නේ එබැවිනි. මිනිසාට නිර්මාණයට ලක් වූ අතරම දෑ දැකිය නොහැකි නම් - තර්කානුකූලව - ඔහුට නිර්මාණකරු වූ සර්වබලධාරී දෙවියන්ට ද දැකිය නොහැකි වනු ඇත. මිනිසාට මෙලොවෙහි ඇති ඔහුගේ හැකියාවන් හරහා දෙවියන්ට දැක ගැනීමට නොහැකි ය. අපට ඔහුට දැකිය නොහැක. නමුත් අපි ඔහු කෙරෙහි විශ්වාස කරමු. ඔහු දැනානුකම්පිත ය. ඔහු අපට ප්‍රිය කරන්නේය. ඔහු බලවත් ය. සියල්ල කෙරෙහි හැකියාවක් ඇත්තා ය. සියල්ල දන්නා ය. ඒ බව අපි විශ්වාස කරමු. අපි දැන් ඔහු ගැන ම කතා කරමින් සිටින බව ද ඔහු දැනුවත් ය. දෙවිඳුන් අපට වඩා උසස් ය. එමිනිසා, ඔහු අප සියල්ලන් ම එකවරම දකී. කෙනෙකු ගොඩනැගීමකට වහලයක් උඩ තැබී සිටියේ නම් මගනොවෙහි ගමන් කරන මගීන් දකී. එනමුත් මගීන් ඔහුට නොදකී. ඒ අයුරින් ම අල්ලාහ් අප සෑම ව දකින අතර ඔහු අපට නොපෙන්. සාමාන්‍යයෙන්

පැවැත්වෙමින් තිබුණ ද අපට දැකිය නොහැකි බොහෝ දෑ තිබේ. මේ අයුරින් පැහැදිලි කර දී අපි දරුවාට මෙසේ පැවසිය යුතුය: අපේ දෑස් ගර්භා සියලුම දැක ගැනීමට නොහැක. අපට කටහඬ නොපෙනේ. නමුත් අපට ඒවා ඇසේ. වාතය අපට නොපෙනේ. නමුත් අපට ඒය දැනේ. ඒ අයුරින් අපගේ දෑස්වලට මේ ජීවිතයේ සර්වබලධාරී දෙවියන් ව දැකිය නොහැක. කෙසේ වෙතත්, ස්වර්ගයෙහි අපට සර්වබලධාරී අල්ලාහ් ව - ඔහුගේ අවසරයෙන් - දැකීමට තරම් ශක්තිමත් දෑස් අපට ලැබෙනු ඇත. එහෙයින් : කිසිදු දෑස්වින් ඔහුට ළඟා විය නොහැක. නමුත් ඔහු සියලු දෑස්වින් ග්‍රහණය කර සිටී. තවද ඔහු සියුම් ඥාතීය. සර්ව ප්‍රඥාචිතය. (6: 103)

? මිනිසුන් අධික ප්‍රමාණයක් සිටින බැවින් අල්ලාහ් සිවුන් සියලුම එකවර දකින්නේ කෙසේද?

එම ප්‍රශ්නයට ප්‍රායෝගිකව පිළිතුරු සැපයීම සඳහා, දරුවා පාර්ට ගෙන ගොස් අපට මෙසේ ප්‍රශ්න කළ හැකිය. ඒහි ගමන් කරන මිනිසුන් ගණන් කර ඔවුන්ගේ ගණන පවසන්න. අපි ද ඔබ සමඟ ගණන් කළ යුතුයි. ඉන්පසු, ඔහු ගොඩනැගිල්ලක දෙවන මහලට ගෙන ගොස්, ඔහු දකින අය දෙය බලා ගණන් කරන්නට ඉඩ සැලසිය යුතුයි. ඉන්පසු අපි ඔහුට ගොඩනැගිල්ලෙහි ඉහළ මහලට ගෙන ගොස් ඔහුට දුර්දක්නනයක් ද ලබා දී ඔහු දකින අය ගණන් කරන ලෙස ඉල්ලා සිටිය යුතුයි. එමගින් ඔහුට මිනිසුන්ව වඩාත් පැහැදිලිව දැකීමට හැකි වන අතර ඔවුන්ව වඩාත් හිටපුවට ගණන් කිරීමට ද හැකි වේ. මෙම උදාහරණයෙන්, අපගේ සිව්න මිනුම් හැකියාවට සමඟ සියලුම මැනිය යුතු තැනි බව හා දෙවියන්ගේ හැකියාවට මැනීමේ හැකියාවට වඩා විශාල හා ශ්‍රේෂ්ඨ බව අපි ඔහුට පැහැදිලි කළ යුතුයි. අල්ලාහ් සියලුම කෙරෙහි ශක්තිවන්තයාය. (2:106) යන වග අප ඔහුගේ මතයෙහි ගැඹුරු ලෙස සටහන් කළ යුතුයි.

වැඩිහිටි අපට දරුවාගෙන් මේ අයුරින් සංවේදී ප්‍රශ්නයක් ඇසිය හැකිය. කුහුඹුවෙකු සම්පූර්ණ වශයෙන් අපට දකින්නේ ද? තැනැත්තා ඒ කුහුඹුවා අපට අවතාරයක් හෝ පැවැත්වීමක් ලෙස දකින්නේ ද? කුහුඹුවාට පාදයක ඇඟිල්ලේ ඉතා කුඩා කොටසක් දැකිය හැකි බවත්, ඒ ඇඟිල්ල විශාල කන්දක් ලෙස ඒ කුහුඹුවාට දිස් විය හැකි බවත් ඔහු පිළිතුරු සපයයි. එසේ නම් "ඔබ අප සියලුම ම එකවර දකින්නේ කෙසේද? යැයි කුහුඹුවාට ඔබෙන් විමසීමට අයිතියක් ඇත්තේ ඔබ සිතන්නාද? "ඒය ස්වාභාවික සාමාන්‍ය ප්‍රශ්නයකි යනුවෙන් ඔබේ පිළිතුරු වනු ඇත. මෙම පිළිතුරු දෙවියන් ඔබට දුන් බවගේ හැකියාවන්ට ද ගැළපේ. කුහුඹුවන්ගේ හැකියාවන් සිව්න වන අතර එක් තැනක නොපෙනු පැතිවල කුහුඹුවන්ගේ වාසස්ථාන රාශියක් තිබුණ ද එම ස්ථාන සියලුම ම එකවර දැකීමට ද ඔබට හැකි වේ. එහෙත්, - සිව්න හැකියාවන් අති - කුහුඹුවාට ඔබට මෙන් පෙනෙන්නේ නැත. ඒ අයුරින් ම කිසිවක් සර්වබලධාරී දෙවියන් හා සමාන නොවන බවත්, ඔහු සෑම දෙයක් කෙරෙහි හැකියාව ඇත්තා බවත් අපි එකඟ වූ අයුරින්, අපගේ සිව්න හැකියාවන්ගෙන් දෙවියන්ට ආවේණික වූ හැකියාව ගැන විමසීම සුදුසු නොවේ. අල්ලාහ්ගේ හැකියාවට සියලු ජීවීන්ගේ හැකියාවට වඩා විශාල හා ශ්‍රේෂ්ඨය. මන්ද (අල්ලාහ් සියලුම කෙරෙහි ශක්තිවන්තයාය) (2:106)

? අල්ලාහ් අඳුරේ සිටින අයට දකිනවාද?

අපට හමුදා පොලිදාදුවන් රාත්‍රී අපේ කණිෂ්ඨ භාවිතා කරන චීඩියෝ දර්ශනයක් දරුවාට පෙන්විය හැකිය. අඳුරේ දකින සමහර සතුන් යන පක්ෂීන්ගේ දර්ශන අපට ඔහුට පෙන්විය හැකිය. එසේම, ඔහු දකින සමහර චීඩියෝ වල යන ඔහු ක්‍රීඩා කරන ක්‍රීඩා වල ලේසර් වැනි තරංග තිබේ - ඒවා පිටුපස ඇති දේ

❓ මිනිසා මිය යන්නේ ඇයි? සහ දෙවිඳුන් මිය නොයන්නේ ඇයි?

දෙවියන්ගේ සියලු මැරවීම් සඳහා මරණය හිමිවේ. උත්තරීතර අල්ලාහ් මෙසේ පවසයි : සෑම ආත්මයක් ම මරණය හරහා විඳිනු ඇත. පසුව ඔබ ආප වෙත ආපසු එනු ඇත. (29:57) මිනිසාගේ මරණය මතුලොව ජීවිතයේ ආරම්භයයි. වඩාත් ම වැදගත් ජීවිතය එයයි.

මරණය දුර්වලකමේ සලකුණකි. එම මරණය නිර්මාණයට ලක් වූ ජීවිතයේ අවසන්තාවයකි. දුර්වලකම කිසි විටෙකත් දෙවිඳුන් වෙලා ගන්නේ නැත. අල්ලාහ් නිර්මාණයට ලක් නොවූ අතර ඔහු කිසිදු මරණයට පත් වන්නේ ද නැත. නමුත් මිනිසා යනු නිර්මාණයට ලක් වූ අයෙකු අතර ඔහු මරණය හරහා විඳිනු ඇත. දෙවියන්ගේ ජීවිතය අපගේ ජීවිතයට සමාන වන්නේ නැත. අපේ ජීවි මරණයෙන් අවසන් වේ. සෑම ජීවියෙකු ම හික්ම යා යුතු අතර අවසානයේ දී සර්වබලධාරී අල්ලාහ් හැර අන් කිසිවක් ඉතිරි නොවේ. දෙවියන්ගේ පරිපූර්ණ ජීවිතය වනාහි, පරිපූර්ණත්වයේ සියලු ගතිලක්ෂණ අභිවර්ගය කරන්නෙකි. කිසිදු මිය නොයන ජීවියා වීම ඉන් ඉතා වැදගත් ගතිලක්ෂණයකි.

❓ මා මෙත දෙවිඳුන් ද මා හට ආදරෙයිද?

සර්වබලධාරී දෙවිඳුන් සමාජ දේශනාය. දැනටත්ත ය. ඔහු කරුණාවන්ත, හැක්කිමත් හා සනාථවැදිත් ප්‍රිය කරයි. ඔහු මෙසේ පවසයි: ඔහු ඔවුන්ට ප්‍රේම කරයි, ඔවුන් ඔහුට ප්‍රේම කරයි. (5:54) ගෞරවය කිරීම, රැකවරණය ලබා දීම, ඔවුන්ගේ ප්‍රශ්න විසඳීම, පෝෂණය කිරීම සහ ඔවුන්ට සමාජ දීම යනාදිය දෙවිඳුන් තම සේවකයන්ට දක්වන ප්‍රේමයේ සංයුත අතරට එක් වේ. ආප සෑම කෙනෙකුට ම දෙවියන්ගේ කරුණාව හා ත්‍යාගශීලිත්වය දැරේ. සලාතය සමඟ ඔඳි සිටීම, දෙමාපියන්ට ගෞරව කිරීම, පුණ්‍ය කටයුතු සිදු කිරීම, මිනිසුන් කෙරෙහි ත්‍යාගශීලී වීම, අවංක වීම, අල්කුර්ආනය පාච්චනය කිරීම, ආයාචනා සහ වෙනත් යහපත් ක්‍රියාවන් මගින් ඔහුගේ ප්‍රේමය නොයා ඔහු වෙත සමීප වීමට උත්සාහ කරන කිසිවකුට ඔහු ප්‍රේම කරයි. දෙවියන්ගේ ප්‍රේමය ලබා ගැනීමට තම මේ සියල්ල සිදු කළ යුතුය.

සුර දුතයන් පිළිබඳ

ප්‍රශ්න

? සුර දුතයන් යනු කවුරුන්ද? ඔවුන්ගේ හැඩය කෙසේද?

ඔවුන් අල්ලාගැනේ නිර්මාණයන් අතුරින් එක් නිර්මාණයක් වන අතර ඔවුන් ආලෝකයෙන් නිර්මාණය කර නිම කොට ඇත. දෙවිඳුන් ඔවුන්ව ඔහුන්ගේ ඔරුවේම පෙර ම ඔවා ඇත. ඔවුන්ට අනිමතයක්, ඔහුන්ගේ ඔරුවේ ම පියාපත් ද ඇත. ඔවුන්ගේ ස්වරූපය ද ඉතා අලංකාර ය. ඔවුන්ට මිනිස් ස්වරූපයෙන් වෙස් මාරුවීමට ද හැක. ඔවුන් ආහාරපාන ගත්තේ නැත. ඔවුන්ට අහස කළ දේ පමණක් සිදු කරන අල්ලාගැනේ සේවකයෝ ය. ඔවුන් විවිධ තර්කවලින් අති අයවලුන් වෙති. ඔවුන් අතුරින් වඩා උතුම් වන්නේ පිබිඹිල් තුමාණන් වන අතර, දිව්‍යමය එළිදැරවීම ධර්ම දුතයින් වෙත දැන්වීමේ වගකීම ඔහුට පැවරී ඇත. මිකාර්ල්, ඉසුරාගිල් සහ වෙනත් නම් ලත් අය සිටිති. ඔවුන්ගෙන් සමහරුන් ආරක්ෂකයින් වේ. සෑම විට ම දැනගත් ආරක්ෂා කිරීම ඔවුන්ගේ වගකීමයි. ඔවුන් විශාල සංඛ්‍යාවක් සිටින අතර, සෑම සුර දුතයෙකුට ම විශේෂ මෙහෙවරක් ඇත.

? සුර දුතයන්ගේ නම් මොනවාද?

සුර දුතයන් අධික සංඛ්‍යාවක් සිටිති. ඔවුන්ගේ සංඛ්‍යාව හා ප්‍රමාණය පිළිබඳ දැනුම ඇත්තේ අල්ලාගැනට පමණි. ඔවුන්ගේ නම් අතර: පිබිඹිල්, මිකාර්ල්, ඉසුරාගිල්, ඊල්වාර්න්, මාලික් සිංහාසනය උසුලන්නන් සහ ක්‍රියාවන් ලියා ආරක්ෂා කරන්නන් සහ වෙනත් අය ද සිටිති.

? අල්ලාගැන ඔවුන්ව නිර්මාණය කළේ කුමක් හේතු ද?

ගැහැන් දෑ සිදු කිරීම පිණිස ස්වභාවිකව දෙවිඳුන් සුර දුතයන් ඔවා ඇත. ඔවුන් පිරිසිදු ය. ඔවුන් කිසි විටෙකත් නපුරක් කරන්නේ නැත. ඔවුන් නපුරක් වෙත ළං වන්නේ ද නැත. ආරම්භයේ දී සුර දුතයන්ගේ වාසස්ථානය වූයේ අහස ය. කෙසේ වෙතත්, මිනිසා පොළොවට බැස යාමෙන් ඔවුන් ව ආරක්ෂා කිරීම, ඊට කඩලා ගැනීම, නිරීක්ෂණය කිරීම, දැන්වීම, උපකාර කිරීම, පාපොච්චාරණය කිරීම, ආගමික සැසිවාර්වලට සහභාගී වීම වැනි දෙවිඳුන් ඔවුන්ට අහස කළ අතරම කාර්යයන් කිරීම සඳහා සුර දුතයන්ට ද අගයින් බැසීමට අවශ්‍ය විය. සුර දුතයන් කෙරෙහි ප්‍රධාන මෙහෙවර දෙකක් තිබෙන බව අප දැනුවාට දැන්විය යුතුය. ඒවා නම්: ස්වභාවිකව දෙවියන්ට නමස්කාර කිරීම සහ විශ්වය පරිපාලනය කිරීම ය.

? අපට සුර දුතයන් දැක ගත නොහැක්කේ කුමක් නිසාද?

දෙවිඳුන් නිර්මාණය කළ ස්වරූපයෙන් ම සුර දුතයන්ට දැකීමේ හැකියාව මිනිසුන්ට නැත. ඇතැම් අවස්ථාවන් වලදී, දේවදූතයන් මිනිසුන්ගේ ස්වරූපයෙන් වෙස් වලා ගනී. එවිට මිනිසුන්ට ඔවුන්ට දැක බලා ගැනීමට හැකි වේ. ඉස්ලාම් දහමෙහි කුලුණු පිළිබඳ සඳහන් නම් වදනෙහි පිබිඹිල් ගම්බද අරාබිවරයකුගේ ස්වරූපයෙන් පැමිණීම මෙයට කදිම උදාහරණයකි.

? පින් යනු කවුරුන් ද?

ඔවුන් ද අල්ලාහ්ගේ මරවීමකි. අල්ලාහ් ඔවුන් ව ගින්නෙන් නිර්මාණය කර තිබේ නොව අත. අණව කිකිලි වී තහනම් දෑ අත්හැරීම ලෙස ඔවුන්ට අණ කර ඇත. ඔවුහු ද අනෙක් ජීවීන් මෙන් මිස යනි. ඔවුන් ව අපට දැකිය නොහැක. ඒ කෙරෙහි හැකියාව ද අප සතුව නැත. අල්ලාහ් මානවයාගේ හැකියාවට වඩා වෙනස් හැකියාවන් ඔවුන්ට ලබා දී ඇත. ඔවුන්ට පියාසර කිරීමට, ඉක්මනින් ප්‍රවාහනය කිරීමට සහ වෙස් වලා ගැනීමට ද හැකිය. ඔවුන්ගේ ස්වභාවය මිනිසුන්ගේ ස්වභාවයට වඩා වෙනස් ය. මන්ද මිනිසුන් පසින් සහ ජින්වරු ගින්නෙන් මවා තිබේ නොව අති බැවිනි.

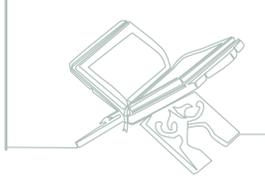
? සුර දුතයන් හා පින්වරුන් අතර වඩා ශක්තිමත් කවුරුන්ද?

දේවදූතයන් සදා ජීවත්වන අතර සිටින අතර සුර නම් තලාව පිබිඹ දිනය තෙක් ඔවුන් මිස නොයයි. එනමුත් ජින්වරු ඊට පෙර ම මිස යනි. මරණයේ දුතයා යනු මරණයට පත් කරනු මෙන් අණ ලැබුණු විට - දෙවියන්ගේ අණ පරිදි - ඔවුන්ගේ ආත්මයන් අත්පත් කරන සුර දුතයා ය. සුර දුතයන් වඩා බලවත් වන්නේ එබැවිනි. එපමණක් නොව ජින්වරුන්ගේ ම කොටසක් වන ඡය්ය්‍යාත්වරු සුර දුතයින් දැක බිය වෙති. බද්ල් සටනේ දී දේව විශ්වාසවත්තයින්ට උපකාර කිරීම සඳහා අල්ලාහ් විසින් එවන ලද සුර දුතයන් ව ඡය්ය්‍යාත්වරු දුටු විග්‍රහ බියට පත් වී මෙසේ පැවසූහැනුබලා නොදකින දෑ සැබැවින් ම මම දකිමි. සැබැවින්ම මම අල්ලාහ්ට බිය වෙමි. තවද අල්ලාහ් දැකූවිමි දීමෙහි ඉතා දැඩි යැයි ඔහු පැවසුවේය. (8:48)

? සුර දුතයන් මිස යන්නේ ද?

එසේය. සුර දුතයින් ද දෙවියන්ගේ මරවීමකි. සර්වබලධාරී අල්ලාහ් හැර අන් සියල්ලන් ම මිස යනි. ඔහු සදා ජීවමාන ය. සදා පැවැත්මක් ඇත්තා ය. ඔහු මෙසේ පවසයි: ඔහුගේ මුහුණ හැර අන් සියල්ල විනාශ වනු ඇත. (28:88) පොළොවේ සියලු වාසීන් මිස යනු ඇත. අහසේ සිටින අයටද එය එසේ ම වනු ඇත. සර්වබලධාරී දේවදූත හැර අන් කිසිවක් රැඳී නොසිටිනු ඇත. ඔහු සදාකල් ජීවත්වන අතරය.

දේව ග්‍රන්ථ පිළිබඳ ප්‍රශ්න

? දේව ග්‍රන්ථ යනු මොනවාද?

දේව ග්‍රන්ථ යනු ධර්ම දුතයින් සිය පණිවිඩය හිචේදනය කිරීමටත් හිනි සම්පාදනය කිරීමටත් භාජන වන අයුරින් අල්ලාගත් නම දුතයින් වෙත පහළ කළ ග්‍රන්ථ ය. ඒවා විනිශ්චිත වර්ගයා මෙලොවෙහි හා මතුලොවෙහි සතුටින් සිටීමට මඟ පෙන්වීමක් හා දැනුවත් වශයෙන් පහළ වුණි. ඒවා අතරින් අප දැනගත් ග්‍රන්ථ නම්: ඉබ්‍රාහිම් عليه السلام තුමාණන්ගේ ලියවිලි, දාවුද් : عليه السلام තුමාණන්ගේ සබුර් නම් දේව ග්‍රන්ථය, මුසා عليه السلام තුමාණන්ගේ තවුරානය නම් තෝරාගත් ව, ඊසා (රෝදුප්) عليه السلام තුමාණන්ගේ ඉන්ජිලය නම් බයිබලය සහ අපගේ ධර්ම දුත මුහම්මද් ﷺ තුමාණන්ගේ අල්කුර්ආනය වේ.

? අපට අල්කුර්ආනය අවශ්‍ය වන්නේ කුමක් හිසා ද? සහ අල්කුර්ආනය පිටමාන ප්‍රාතිකාර්යයක් වන්නේ කුමක් හිසා ද?

විනිසා විසින් සාදන ලද සරල යන්ත්‍රයක් සඳහා එය භාවිතා කරන ආකාරය ඉගැන්වීමට මාර්ග ගාපදේශ අත්පොතක් අවශ්‍ය නම්, අල්ලාගාගේ මච්චිල වන විනිසාට - ලොකික හා මතුලොව සාර්ථකත්වය හා ශුද්ධාව පිළිබඳ මාර්ගය පෙන්වීමට මඟ පෙන්වීම් ග්‍රන්ථයක් අවශ්‍ය වේ. උත්තරිතර් අල්ලාගා මෙසේ පවසයි: සියලුම මච්චි බහු (අභ්‍යන්තරය පිළිබඳ) තොදන්නේද? බහු සියුම් ගඳාහීය, අනිගදානවන්තය, යැයි දැනගනු. (67:14) අල්කුර්ආනය ප්‍රාතිකාර්යයක් වීමට හේතුව නම් මුහම්මද් නම් ﷺ තුමාණන් අවසාන වක්තාවර්භයා වන හෙයින්, බහුගේ ප්‍රාතිකාර්යය සදාකාලික විය යුතුය. එමෙන් ම එතුමාට පසුව වෙනත් වක්තාවර්භයෙකු තොමච්චි හෙයින් මනුෂ්‍ය වර්ගයා වෙත වූ සාධකය අවසන් දින දක්වා පිටමාන ව හිඛීම අනිවාර්ය වේ. අල්කුර්ආනයෙහි ප්‍රාතිකාර්යය සඳහා වූ සාක්ෂි බහුවිධය. ඒවායින් වඩාත් වැදගත් වන්නේ: භාෂාවය හා ව්‍යාකරණ

ප්‍රාතිහාර්‍යයයි. සාහිත්‍ය ක්ෂේත්‍රයේ ප්‍රවීණයන් වන ප්‍රොබ්වර්සන් කෙරෙහි අල්ලාහ් අනියෝග කළේ මෙම ප්‍රාතිහාර්‍යය හරහා ය. එනමුත් මිනිසුන් සහ ජිනවර්ස මේ මහා අල්කුර්ආනය වැනි දෙයක් ඉදිරිපත් කිරීමට අසමත් වූහ. මෙය අල්කුර්ආනයේ පදනම දිව්‍යමය සංකල්පයක් බවට වූ අරගාවීමකි.

❓ අල්ලාහ් පෙර පහළ කළ ග්‍රන්ථ ආරක්ෂා නොකිරීමට හේතුව කුමක් ද?

සර්වබලධාරී අල්ලාහ් තමා කැමති දේ කරන්නෙකි. ගැඹුරු අර්ථ අර්ථයන් හේතු රාශියක් බහුට තිබේ. ඒවායින් සමහරක් අප දන්නා අතර තවත් සමහර හේතු අප නොදනිමු. පැහැදිලි සාක්ෂි මගින් පෙනී යන්නේ පෙර පහළ වූ දේව ග්‍රන්ථ ආශ්චර්යයන් නොවන බවයි. එබැවින් ඒවා නොකඩවා පැවතීම අවශ්‍ය නොවීය. එපමණක් නොව, ඒවා සිව්න පුද්ගලයින් සඳහා වූ නාවකාලික භෞමික පමණකි.

❓ අල්කුර්ආනය වෙනස් නොවුණු බව තහවුරු කරන කාක්ෂි මොනවාද?

එවැනි ප්‍රශ්නයක් සාමාන්‍යයෙන් අසනු ලබන්නේ සාමාන්‍ය පෙළ හෝ උසස් අධ්‍යාපනය ලබන්නන් විසිනි. එබැවින් අපි හිතාමතා කල්පනාකාරී ව අල්කුර්ආනය දිව්‍යමය හෙළිදරව්වක් බව තහවුරු කිරීම පිණිස තර්කානුකූල පැහැදිලි කිරීම් කුමක්ද යන්න බහුට පැහැදිලි කරමින් මෙසේ කිව යුතුය: යම් පුවතක් තැවෙන තැවෙන වාර්තා වී ප්‍රචාරය වූ කල්හි එය සහතික කරනු ලැබේ. අල්කුර්ආනය අනුප්‍රාප්තික වශයෙන් අප වෙත ලැබී ඇත. අනුප්‍රාප්තික වශයෙන් යනු: අසත්‍ය තොරතුරු ලබා නොදෙන බවට සනාථ වූ කණ්ඩායමක් එවැනිම තවත් කණ්ඩායමකින් කරුණු වාර්තා කිරීමයි. එය පොදු පනතා හා උගතුන් ඇතුළු සියලු දෙනා දනිති. මුස්ලිම්වරුන් මෙම අල්කුර්ආනය පරම්පරාවෙන් පරම්පරාවට වාර්තා කර එය බවුන් රැස්වන කණ්ඩායම් වල එකිනෙකා අධ්‍යයනය කර බවුන්ගේ ආගමික වනාවන්වල එය කියවා එය දරුවන්ට ද උගන්වති. ගෞරවනවන්ත පැවිච්චයකු (ෂෙයික්) වරයකු විසින් අල්කුර්ආනයේ යම් අකුරක වැරද්දක් සිදු වූ විට පවා, වැඩිහිටියන්ට පෙර කුඩා ළමුන් වහාම බහුව නිවැරදි කරති. මේ අයුරින් ම කිසිදු අයුතු වැරදි කිරීමකින් තොරව ජිර්-සිදු ව, වෙනසක් සිදු නොවන ආකාරයෙන් එය ආරක්ෂා කර බවුන් අප වෙත එය ගෙනවිත් දුන්හ. එවැනි සාක්ෂියක් ප්‍රතික්ෂේප කරනු ලබන්නේ නම්, තමා විසින් තුමාණන්ගේ පැවැත්ම සහ බහුගේ සහයන් සහ ඉතිහාසයේ ප්‍රසිද්ධ පුද්ගලයින් වැනි ඓතිහාසික කරුණු ප්‍රතික්ෂේප කිරීමට සිදු වේ. එය සෑම තාර්කික පුද්ගලයෙකු විසින්ම ප්‍රතික්ෂේප කරනු ලැබේ. අල්කුර්ආනය වැනි දෙයක් ඉදිරිපත් කරන ලෙස දෙවිදුන් මිනිසුන්ට සහ ජිනවර්සන්ට අනියෝග කළ අතර බවුන්ට එය කළ නොහැකි විය. අල්කුර්ආනය සමස්තයක් වශයෙන් එහි ප්‍රකාශයන්, තොරතුරු, හීනි සම්පාදනයන් සහ හීනිතිවල කිසිදු පරස්පරතාවයක් හෝ හිඟයක් නොමැත. එයින් පෙන්වුම් කරන්නේ එම අල්කුර්ආනය, ක්‍රියාවන් හා ප්‍රකාශයන් වල ප්‍රතිවිරෝධතා සහ විකෘති කිරීම් ඇතුළත් වන මිනිසාගේ කෘතියක් නොවන බවයි. එය හුදෙක් අල්ලාහ්ගෙන් ම වූ අතර, එය ආරක්ෂා කිරීමේ කර්තව්‍ය බහු විසින් ම බාරගෙන ඇත.

ධර්ම දූතයින් පිළිබඳ ප්‍රශ්න

? ධර්ම දූතයින් සහ පණිවිඩකරුවන් යනු කවුරුන්ද?

ඔවුන් ආදර්ශයක් පැවත එන මනුෂ්‍යයින් වෙති. දෙවිඳුන් ඔවුනට දිව්‍යමය හෙළිදරව්ව ලබා දුන් අතර ඔවුනොවුන්ගේ සමාජයට දේව පණිවිඩය ලබා දෙන ලෙසත් අල්ලාහ්ට පමණක් තමස්කාර කරන ලෙසත් ඔවුනට අණ කළේය. ඔවුන්ගෙන් පළමුවැන්නා ආදර්ශ සහ අවිච්ඡාලිත මුහුම්වද්ද තුළාණන් ය. අල්ලාහ්ගේ සාමය හා ආශීර්වාදය ඔවුනට ලැබේවා. ඔවුන්ගේ සංඛ්‍යාව අති විශාලය. මන්ද මිහිපිට වාසය කළ සෑම සමාජයක් වෙත ම දෙවිඳුන් ඔවුන් යවා ඇති අතර, යම් හෝ ධර්ම දූතයෙකු විසින් - සෑම ඓතිහාසික යුගයක ම - තම සමාජය අමතා ඔවුන්ව නිවැරදි මාවත කෙරෙහි මෙහෙයවා ඇත.

? දෙවිඳුන් පණිවිඩකරුවන් පහළ කළේ කුමක් නිසා ද?

දෙවිඳුන් පණිවිඩකරුවන් එවා ඇත්තේ මිනිසුන් හට වූ දයාවක් හා මඟ පෙන්වීමක් වශයෙනි. එමෙන් ම සිය පණිවිඩය සමාජයට දැනුම් දීම සඳහා ය. ධර්ම දූතයකු වනාහි ඔහුගේ ගෝත්‍රයෙන් ම වූ ප්‍රසිද්ධ මිනිසෙකු වන අතර, දේව හෙළිදරව්ව පහළ වීමට පෙර ම ඔහුගේ සන්තාවය ගැන එකී ජනගා සාක්ෂි දැරූහ. දෙවිඳුන් විසින් ධර්ම දූතයින් මිනිසුන්හට ආදර්ශයක් ලෙස පත් කර ඇත. එම ධර්ම දූතයා මිනිසුන් හට ආචාර ධර්ම හා ආකල්ප රූප ත්වයි. ඔවුන්ට ප්‍රයෝජනවත් වන දේ වෙත මඟ පෙන්වයි. ඔවුනට හානිවන දෙයින් ඔවුන්ව වළකවයි. පණිවිඩකරුවන් යැවීමේ ප්‍රධාන අරමුණ නම් මිනිසුන් වෙත යම් සාධකයක් ඇති කිරීම පිණිස සහ අල්ලාහ්ට පමණක් තමස්කාර කිරීම යන එක් ආගමක් මත මිනිසුන් එක්වීම කිරීම වේ. නිවැරදි මාර්ගය පෙන්වීමට නම් මිනිසුන්ට ඔවුන්ගේ ම භාෂාවෙන් මාර්ගෝපදේශ අවශ්‍ය වේ. එහෙයින් එම පණිවිඩය පැහැදිලිව හා නිවැරදිව ඔවුන් වෙත යැවීමට වීම සඳහා දෙවිඳුන් එම ගෝත්‍රිකයන්ගේ ම මව් බසින් එම ධර්ම ග්‍රන්ථ ධර්ම දූතවරුන්හට පහළ කළහ.

? ධර්ම දූතවරුන් පාපයෙන් නිර්දෝෂීද?

ධර්ම දූතවරු මනුෂ්‍ය වර්ගයාට අයත් කොට්ඨාශයකි. ඔවුන් තුළ මානුෂ්‍ය හැඟීම් පිරී ඇත. දේව පණිවිඩය විෂයෙහි අනපයුච්ඡික සිදු නොවන අයුරින් ඔවුන්ව අල්ලාහ් ආරක්ෂා කළ අතර ඔවුන් පවිත්‍ය හා කරන දේ මිනිසුන් අනුගමනය කිරීමට ආදර්ශයක් වීම පිණිස ඔවුන්ගේ ආකල්ප හෝ යහපැවැත්වු කෙරෙහි වෝදනා එල්ල නොවෙන අයුරින් ඔවුන්ව ආරක්ෂා කළහ. කිසිවෙකුත් තමන් ගෙන යන පණිවිඩය තුළ යම් ගැටළුවක් නොදැක සිටීම එයට හේතුවකි. එහෙත්, ඒ සියල්ල සමඟ ම, ඔවුන්ගේ දේව පණිවිඩයට අවහිරයක් නොවෙන අයුරින්, ගොවිතැන හෝ යුද්ධයට යුදුසු ස්ථානය වැරදි ලෙස විනිශ්චය කිරීම වැනි සාමාන්‍ය වැරදි ඔවුන්ගෙන් සිදු වේ.

? මුහුම්වද්දේ යනු කවුරුද?

අල්ලාහ් විසින් එවන ලද අවසාන වක්තාවරයා එතුමා ය. ඔහුගේ සම්පූර්ණ තම මුහුම්වද්දේ ඉබ්නු අබ්දුල්ලාහ් ඉබ්නු අබ්දුල් මුත්තලිබ් අල් හාජිම් අල් කුරෂි වේ. ඔහු මක්කාවේ උපත ලැබුවේ (අත් වර්ෂය) හි රබී අල් - අව්වල් මස සෑදුදා දිනක ය. එතුමාගේ මව ගැබ්ගෙන සිටියදී එතුමාගේ පියාණන් මිය ගියේය. එතුමාගේ මව මිය යන විට එතුමාට වයස අවුරුදු හයකි. ඉන් පසු ඔහුගේ සීයා වූ අබ්දුල් මුත්තලිබ් ඔහුව රැකබලා ගත්තේය. එතුමාගේ වයස අවුරුදු අටේදී සීයා ද මිය ගියේය. ඉන් පසු තම මහජනා වන අබු තාලිබ් එතුමාණන් ව රැකබලා ගත්හ. එතුමාගේ සත්තාවය ගෝතුවෙන් විශ්වාසවන්ත අවංක පුද්ගලයා යන නාමයෙන් එතුමා කඳවුරු ලදී. වයස අවුරුදු හතළිහේ දී ධර්ම දූත වෙහෙවර එතුමා හට පිරිනමන ලදී. එතුමාණන් මක්කාවේ අවුරුදු දහතුනක කාලයක් ධර්ම ප්‍රචාරයේ නිරත වූ හ. මක්කා වැසියන්ගේ අවිනිභවත් හා බාධාවන් සීමාව ඉක්ම වූ අවස්ථාවක උපන් දේශය හැර දමා මදීනාව වෙත එතුමා සංක්‍රමණය වූහ. එහි අවුරුදු දහයක් රැඳී සිටියහ. මදීනාවේ සිටි අත්සාර්වභූන් අතරින් මක්කාවෙන් පැමිණි මුහාජිර්වරුන් අතරින් සභෝදර බැඳීමක් එතුමාණන් අති කළේය. අල්ලාහ්ගෙන් වූ ධර්මය හා නීති පද්ධතිය එහි දී ක්‍රියාත්මක කළ අතර නිසි අයුරින් සිය වගකීම ඉෂ්ඩි කර දේව පණිවිඩයන් දන්වා අවසන් කළ පසු එතුමා හිජ්‍ර 11 වෙනි වර්ෂයෙහි මෙලොවෙන් සමු ගත්හ.

? මුහුම්වද්දේ තුමාණන්ගේ ඝනාභාවය තහවුරු කරන සාක්ෂි මොනවා ද?

- මුහුම්වද්දේ තුමාණන්ගේ දුනාවය තහවුරු කරන සාක්ෂි බොහෝ ය. එයින් මුඛ්‍ය සාක්ෂි වන්නේ:
 - උතුම් අල්කුර්ආනය: මෙම ආශ්චර්යමත් ග්‍රන්ථය එහි තිබෙන විස්මයට පත් කරන තිබ්න් මෙන් වටිනා අදහස් උදුහස් පරම්පරාවෙන් පරම්පරාවට පැමිණෙන අතර පුද්ගලයට පත් කරවයි.
 - එතුමාගේ ආධාරකරුවන් පමණක් නොව සතුරන් පවා සහතික කළ එතුමාගේ පිවිත රටාව සහ සදාචාරය. ඔවුන් විසින් එතුමා හඳුන්වූයේ සතපවාදී, අවංක පුද්ගලයා යනුවෙනි.
 - එතුමාගේ සමකාලීනයන් විසින් දැක ඇති හා ඒ පිළිබඳ පරම්පරා ගණනාවක් විස්තර කරන ලද හාස්කම් හා ප්‍රාතිහාර්යයන්.
 - පර්පූර්ණත්වයෙන් හා අලංකාරයෙන් පිරි ඇති මෙම ෂර්ආව තම් නිවැරදි වියවස්ථාව.
 - සෑම කාලයක ම හා ස්ථානයක ම ඉස්ලාමයේ අඛණ්ඩ ව්‍යාප්තිය.
 - ඉපැරැණි කතා පුවතෙහි අන්තර්ගතය සහ අනාගත සිදුවීම් පිළිබඳ වූ එතුමාගේ අනාවැකි.

1. එම කාලවකවානුවේ ජයමත් රාජ්‍යයේ රජ කළ ආබුහා තැමෙහි පාලකයෙකු විසින් පුජනියතත්වයෙන් පර්පූර්ණ මක්කාවට අනයන් පැමිණීම වැළැක්වීම පිණිස කැබාව විනාශ කිරීමට නිර්ණය කරන ලද, මේ සඳහා විශාල අත් දන්වනවක් රැගෙන ආබුහා මක්කාව බලා පිටත් විය. මේ පිළිබඳ වැඩි විස්තර දැන ගැනීම සඳහා ඉස්ලාමීය ඉතිහාසය හා සම්බන්ධ පොත්පත් වෙත යොමු වන්න. ඉස්ලාමීය ඉතිහාසයේ සිදුවූ මෙම සිදුවීම පදනම් කරමින් එම වර්ෂය "ආමුල් ගිල්" අත් වර්ෂය යනුවෙන් නම් කරනු ලැබේ. මෙම සිදුවීම ක්‍රි.ව 570 දී මුහුම්වද්දේ තම් තුමාගේ උපතට පෙර සිදු වූවකි.

**අදා අකා එයා ඒකඛටර :එහ 'කක්සි ජැජැ'ඛා ඊක්කඛට ඊ ඔවදඛ අසප* කාසි
එද එයඊනහ කඛ ධඛි හකටයවඊ**

ඔයා එබදුවයැඑ :එහ 'කක්සි එජැඊ'ඛා ඉක්කසඛට ඉර මවදඛ යසප* ඒ ඒතඛ දඛ එයා ඊමඊ එද ජරඒකපල
එයඛ රදුර එද එයඊනහ අසඑය ජසඉරඊක :එජැඊ ඉර මවදඛ යසප*ග ධදා 'කපසටයඑහ සි ජචඉකර දඋ
ඊබරඑඑයසඛටඛ ඛදඑයසඛට ඊබර සඛ එයඛ කඛා දර සඛ එයඊනහ ඊඊඑ ජසපග* අර ජඛඊර එදාහල එයඛ
අඊන යමජඛ ඉරජැඊර 'ඉකර එද ඉමසකා' එකඛර - මසඛට යසි පසඛා - අසඑය' බරකදජසඑහ එයච්'මවරඊඊ

තඛි තුමාණන් එක රැයකින් අහසට නැගුණේ කෙසේද?

තඛි ඛ තුමාණන් "ඔරාක" තඊඊනි සත්වයා මන ජෙරඊසලමට ගොස් ජිඛිඊල 8 තුමාණන් සමඟ අගස නරණය
කලේය. සර්වඛලඛාඊ ඊදවියන්ට සියලුල කල හඊකි ය. මහ ජොලඊ ඊහා අගසේ කිසිම ඊදයක් ඔහුට දුර්වල
කරන්තේ හඊන. එරනමාතයේ අපට දඊකිය හඊකි ජර්දු ල සාමාතප මිනියාට - ඔහුගේ නික්ෂණ ඛුද්ධිය භාවිතා
කරමින් - ඔඛිදයේ ඊවිගයට වඩා ඊවිගයේ ගමන් කරන යාතාවන් නිපදවීමට හඊකි ඊ අඊන. එමෙන් ම ජන්තුරය
ඛුමාන ලඊස මාරඊ කිඊඊමේ තාක්ෂණය ද මිනියා විසින් ඊයායා ගොන අඊන. එකම ඊවිලාවක එකම මිනියකු
තොයෙකුත් ස්ඵානවල ජෙන්ඛුමේ කිඊමට එම තාක්ෂණයට හඊකි ඊ අඊන. තන්තවය එසේ තඛි අලලාග් තම
මඊඊලවලට වඩා අනි ශ්‍රේෂ්ඨ ය. ඔවුනට වඩා හඊකියාවෙන් ඊසසය.

මුහම්මදු ﷺ තුමාණන් අවසාන තඛිවරයා වූයේ ඇයි?

පණිවිඩකරඊන් යඊඊමේ සංකල්පය සියුමේ ඊහාතවක් සමඟ සමඛන්ඛ ඊවි. එය තඛි ජනගාට මග ජෙන්ඊම
හා නිඊරඊද මාර්ගය ජෙන්ඊම. එමෙන් ම පණිවිඩකරඊන්ගේ මරණයෙන් පසු ඔවුන්ගේ ගුන්ට තුල ව්‍යාකුලයන්
හා වෙනස් කිඊමේ සිදු වු ඊට, හඊවනන් එඊඊනි ව්‍යාකුලභාවයන් සිදු තොවන ගුන්ටයක් සමඟ පණිවිඩකරඊවෙකු
යඊඊම අලලාග් ගේ නපායයි. තවද, හඊවන හඊගඊඊඊමේ දිනය දකවා අලකුරභාතය අාරකෂා කිඊමේ වගකීම
ද ඊදවිදුන් විසින් භාරගෙන අඊනි අතර - එය පඊහඊදලි ගුන්ටයක් හා සියලු ඊඊන් කෙරෙහි පවතින සාධකයක්
ලඊස නිඛිය දී - සදාකල් පවතින ප්‍රාතිහාර්භයක් තඛි, රසුල් ﷺ තුමාණන් ද වක්තඊවරන්ගේ සහ
පණිවිඩකරඊන්ගේ අවසානගා ඊම තාර්කික කරඊනිකි.

❓ අපි නඩතුවට ප්‍රේම කළ යුත්තේ ඇයි?

මන්ද ඔහුට ප්‍රේම කිරීම දෙවි විශ්වාසයේ කුළුණු වලින් එකකි. සර්වබලධාරී දෙවියන්ට ප්‍රේම කිරීම එම ප්‍රේමය භාවිතයට සම්පූර්ණ නොවේ. එතුමා කෙරෙහි වූ ප්‍රේමය අල්ලාහ්ට ප්‍රේම කිරීම සමඟ සෘජු ව සම්බන්ධ වී ඇත. එයට හේතුව නම් දෙවිදුන් මෙම උතුම් පණිවිඩය ලබා දීම සඳහා මිනිසුන් සියල්ල අතුරින් එතුමාට පමණක් තෝරාගෙන ඇති නිසාය. නියත වශයෙන් ම වංශයෙන්, යහගුණාංගයෙන්, ප්‍රකාශයෙන් සහ ක්‍රියාවෙන් උතුම් මිනිසෙකුට ම අල්ලාහ් තෝරාගෙන ඇත. මන්ද පණිවිඩය භාර දිය යුත්තේ කවුරුන් වෙත ද යන්න පිළිබඳ මනාව ඔහු දන්නා බැවිනි. මෙම ශ්‍රේෂ්ඨ කර්තව්‍යය සඳහා අල්ලාහ් සියලු මිනිසුන්ගෙන් ඔහුට තෝරාගත්තේ නම් , සියලු මිනිසුන්ට වඩා ඔහු කෙරෙහි ප්‍රේම කිරීම අපගේ යුතුකමයි. මන්ද ඔහු දෙවිදුන් පිළිබඳව මිනිසුන්ට ඉගැන්වූ බැවිනි. එතුමා සිය සම්මුහුර්තයට යහපත් දුකයකු වූ අතර සිය සම්මුහුර්තය කෙරෙහි වඩාත් ම දයානුකම්පිත වක්තෘවර්තයකු විය. අල්ලාහ්ට පසු එතුමාණන් හැර කෙනෙකු විය යුතු අන් කෙනෙකු නැත. ආගම හා යහපත උදෙසා මිනිසුන් ඇරඹූ කිරීමේ මාර්ගයෙහි එතුමා භාවිතයෙන් වේදනාවන් විඳි දරා ගත්හ. යමෙකු නමා ගැන අවිශ්වාස කරන විට එතුමා දැඩි ලෙස දුකට පත් විය. එය ඔවුන් නිවාගත වීම පිළිබඳ අනුකම්පාවක් දැනුණු හේතුවෙනි. අල්ලාහ් මෙසේ පවසාය: මෙම දෙයුම (අල් කුර්ආනය) ඔවුහු විශ්වාස නොකළේ නම් ඔවුන්ගේ බලපෑම මත දුකට පත් ව තුබූ තුබීමට විනාශ කර ගත්තෙකු විය හැක. (18:6) දෙවියන්ට පසුව ආදර්ශ ලක්ෂ්මට වඩාත් ම සුදුසු තැනැත්තා එතුමා වන්නේ ඒ බැවිනි. එතුමාට අල්ලාහ්ගේ ආර්ථික හා සමාජානුකූල අත් වේවා.

අවසන් දින පිළිබඳ

ප්‍රශ්න

? අවසන් දිනය යනු කුමක්ද?

දෙවිඳුන් ජීවි සියල්ලම භාවනා භාරගැනීමට දිනය එයයි. එය අවසාන දිනය ලෙස හැඳින්වෙන්නේ ඊට පසු දිනක් නොමැති නිසාය. එය විනිශ්චය දිනය ලෙස හඳුන්වනු ලබන්නේ මිනිසුන් ජීවිතයේ කළ දේ ඒදින අල්ලාගත් විනිශ්චය කරන බැවිනි. යමෙකු යහපත් දෑ සිදු කර දෙවියන්ට කීකරන වි ද බහු ස්වර්ගයට ඇතුළු වන අතර, යමෙකු හපුරන දෑ සිදු කර එසේත් භාවනාවේ දෙවියන්ට අකීකරන වි ද බහු නිරයට එවියේ. සෑම මිනිසෙකුගේ ම ලෞකික ජීවිතය ඒදින අවසන් වේ. එය භාවනා භාරගැනීමේ දිනය ලෙසද හැඳින්වේ. මන්ද ඒදින මිනිසුන් බවුනොවුන්ගේ යොහොත් වලින් අවදි වී විනිශ්චය සඳහා අල්ලාගත් වෙන හැරී යන බැවිනි.

? භාවනා භාරගැනීමේ දිනය කවදා ද? දෙවිඳුන් ඒදින අපෙන් සලකා බැලීමේ කුමක් සලකා ද?

භාවනා භාරගැනීමේ දිනය කවදාදැ යි කිසිවෙකුත් නොදනී. දෙවිඳුන් මෙසේ පවසයි: මුහුම්මද්! එම හෝරාව එය කවදා සිදුවන්නේ දැයි බවුහු බලාගෙන් විමසනි. ඒ පිළිබඳ පැවසීමට බලව කුමන බලයක් තිබේද? එහි අවසන් තීන්දුව තුබුණේ පරමාධිපති වෙත ය. ඒ පිළිබඳ බිය වන්නන්ට සැබැවින්ම තුබු අවවාද කරන්නෙක් පමණි. සැබැවින්ම බවුන් ඒදින සවස් කාලයක් හෝ දිවා කාලයක් හෝ මිස රැඳී නොසිටියාක් මෙන් බවුන් එය සිතනු ඇත. (79: 42-4) අල්ලාගත් එය අපෙන් සැඟවා ඇත. මන්ද ඒදින සඳහා පුදානමින් සිට සැමදා අයහපත අත්හැර, යහපත සිදුකර අපගේ උපරිම උත්සහය ඒදින වෙනුවෙන් යොදා ක්‍රියා කිරීම සඳහා ය. ඒ දවස කවදාදැ යි මිනිසා දැන සිටියේ නම්, ඒදින එළඹීමට කෙටි වේලාවකට පෙර මිස අන් කිසි වේලාවක් තුළ බහු පසුතැවිලි නොවනු ඇත. එවිට ලොව හපුරන්න ජීවී යයි.

? විනිශ්චය යනු කුමක් ද?

ඒය දෙවිඳුන් මෙතෙක් ආරම්භයේ සිට අවිඛ්‍යාතය දැක්වා මැදි සියල්ල එක්වීමේ කිරීමයි. දෙවිඳුන් මෙසේ පවසයි: නිගන වශයෙන් ම මූලාරම්භකයින් හා පසු පැවත එන්නන් (යන සියල්ලන්හට) නියමිත දිනක නියමිත වේලාවක එක් වීමේ කාරණය ලබන්නේ වෙනි යැයි (තඹවරය) තුබ පවසනු. (56: 49-50) එසේ එක්වීමේ කාරණය බහු ඔවුන්ගේ ක්‍රියාවන් ඔවුන්ට පෙන්වා දීවා සනාථ කර එයට සමාන කුලිය ලබා දෙනු ඇත. යහපත කළ තැනැත්තාට කුසල ලැබෙනු ඇත. නපුර කළ තැනැත්තාට දැඩුවම ලැබෙනු ඇත. අල්ලාගත් මෙසේ පවසයි: එහෙයින් කවරෙක් අණුවක් තරම් ප්‍රමාණයකින් යහපතක් කර ඇත්තේ ද බහු එය දැක ගනී. කවරෙක් අණුවක් තරම් ප්‍රමාණයකින් අයහපතක් කර ඇත්තේ ද බහු එය දැක ගනී. (99:7-8)

? මරණය යනු කුමක්ද?

අවුරුදු හයක් හෝ ඊට අඩු වයසැති දරුවෙකුට සාමාන්‍යයෙන් මරණය හා තවත් තැඟිටුවීම පිළිබඳ සම්පූර්ණ අවබෝධ කර ගත නොහැකි අතර මරණය යනු සියලු මිනිසුන්ට නොවැළැක්විය හැකි අවිඛ්‍යාතයයි. අනෙක් අතට, හයන් අටන් අතර වයස්වල සිටින දරුවෙකුට සාමාන්‍යයෙන් මරණයේ අවබෝධය සහ එය සියලු මනුෂ්‍යයන් කෙරෙහි අදාළ බව අවබෝධ කර ගත හැකිය. අටන් දහයන් අතර දරුවෙකුට සම්පූර්ණයෙන් මරණය හා තවත් තැඟිටුවීම පිළිබඳ අදහස තේරුම් ගත හැකිය. ඇතැම් විට බහු සිය පවුලේ අයෙකු මිය යෑමේ අවස්ථාව දැක තිබෙන්නට පුළුවනි. බහු මරණය පිළිබඳ අදහස අත්විඳින පළමු අවස්ථාව මෙය විය හැකිය. මරණය සහ මිනිවළ ගැන අදහස විට බහුට කෙසේ හැඟෙනු ඇත්දැයි අපි නොදනිමු. එම මාතෘකාව ගැන සඳහන් කිරීමේදී බිය බහුගේ හදවත පූර්වා ගත හැකිය. ඒ නිසාම - නිදසුනක් වශයෙන් - මියගිය පුද්ගලයා මෙ ලොව අත්හැර වෙනතකට ගමන් කළ බව බහුට බොරු කියමින් සෑහීමට පත් නොකර මරණයේ අර්ථය බහුට පැහැදිලි කළ යුතුය. මන්ද කෙසේ හෝ නොදරුණු අනාගතයේ බහු අත් අයගෙන් සහනය දැන ගනු ඇත .

වඩා හොඳ ක්‍රමය නම් - දරුවා පවුලේ මරණ අවස්ථාවකට මුහුණ දීමට පෙර - බහුට මිය ගිය කුරුල්ලෙකු හෝ මිය ගිය ගසක් පෙන්වීම උචිත ය. එය දරුවාට මරණය පිළිබඳ සංකල්පය අවබෝධ කළ හැකි ආකාරයකින් පැහැදිලි කරයි. ඉන්පසු මියගිය අය වෙනත් ලෝකයක විවිධ වීමට පෙළඹෙන බවත්, අප හැදී වැඩුණු විට අප සියල්ලන්ම මිය යන බවත්, අපට පෙර මිය ගිය අය සමඟ එක් වී ස්වර්ගයේ විවිධ වන බවත් අපි දරුවාට පැහැදිලි කිරීමට උත්සාහ කළ යුතුය. මරණය යනු අවිඛ්‍යාතය නොවන බව දරුවා දැන සිටීම වැදගත් ය. එය දේව විශ්වාසී යහපත් ගැන්නා වඩා හොඳ විනිතයක් සඳහා නික්ම යාමක් සහ අයහපත් ගැන්නා දැඩුවම ලබා ගැනීම සඳහා නික්ම යාමකි. දෙවිඳුන් අපගේ විනිත උදුරා ගත් විට, එයින් අදහස් කරන්නේ බහු අපට ප්‍රේම නොකරන බව නොවේ. දෙවිඳුන් අපව මරණයට පත් කරන්නේ බහු අසල තිබෙන සිතාගත නොහැකි තරම් අලංකාරවත් ස්වර්ගයේ වාසය කිරීම පිණිස ය.

❓ එසේ නම් සමහර දරුවන් මිය යන්නේ කුමක් නිසා ද?

දරුවන් සාමාන්‍යයෙන් හදුන්වන නොකරන අතර ඔවුන් හිතාමතා ම වැරදි දෑ නොකරයි. එබැවින් දෙවිඳුන් මිය ගිය දරුවන් දයාවෙන් පිළිගෙන ස්වර්ගයට අරනුයුත් කරයි. මිනිසා මිය ගොස් ශුන්‍ය වී ගිය ද ඔහුගේ ආත්මය විවිධාකාරව පවතී. එය මැනවිකර වෙනම තැබෙන අතර ඔහුගේ හොඳ මනකය සහ ක්‍රියාවන් අනුකූලව හදවත් තුළ රැඳේ. යහපත කිරීමෙන් සහ ඉස්ලාමයේ ඉගැන්වීම් වලට කැපවීමෙන් යමෙකු දෙවිඳුන් හමුවීමට සූදානම් විය යුත්තේ එබැවිනි.

❓ මරණයෙන් පසු අපි නිකම යන්නේ කොහෙද?

ලොවෙහි පිටත් වීමට අල්ලාහ් නිර්ණය කළ කාලය අවසන් වූ විට ල අපි මිනිවලට යන්නෙමු - එය මළුවන් සඳහා නිශ්චිත ස්ථානයයි - දෙවිඳුන් කෙරෙහි විශ්වාස කරන, ඔහුට කීකර වන සහ ඔවුන්ගේ විචිත කාලය තුළ යහපත කළ අයට මෙම මිනිවල ස්වර්ගයේ උසස්තම බවට පත්වේ. අවසන් හෝචාව පැමිණෙන තෙක් ඔහු එහි ආශීර්වාද ලබයි.

❓ මළුවන් සවන් දේ ද? දකි ද? සිහු පොළව යට හුස්ම ගන්නේ කෙසේද? සිහු ආකාරපාන අනුභව කරන්නේ ද? නිදා ගන්නේද?

ඔව්. එසේය, මළුවන් අපගේ යුබ පැතලි (සලාම්) සවන් දෙන අතර, අප ඔහු වෙනුවෙන් ප්‍රාර්ථනා කළේ නම් අපගේ ප්‍රාර්ථනාවන් ඔහු වෙත ජයන්ද්‍ර වේ. එහෙත්, ඔහු අප මෙන් හුස්ම ගන්නේ නැත. ඔහු අපගේ විචිතයට වඩා වෙනස් වෙනත් විචිතයක සිටී. එබැවින් මතුලොව විචිතයෙහි ආරම්භය සොහොන් විචිතයයි. එයට විවිධ නීති සහ ස්වභාවයන් ඇත. හුස්ම ගැනීම, ආහාර ගැනීම, පානය කිරීම, නිදාගැනීම හෝ භාජකාරියක් වැනි කිසිවක් එහි නැත. එහි අත්තේ සදාකාලික සැප හෝ සදාකාලික වදහිංසා පැමිණීමක් පවතී.

❓ ස්වර්ගය යනු කුමක්ද? සහ එහි ඇත්තේ කුමක්ද?

ස්වර්ගය සාමයේ නිවහනයයි. එය ඔබ කැමති හා ප්‍රිය කරන සියල්ලෙන් පිරිසිදු සුන්දර ස්ථානයකි. යහපත් ක්‍රියාවන් කළ තපාගාමිලී මිනිසුන් යන ස්ථානය ස්වර්ගයයි. එහි විවිධ මට්ටම් වලින් යුත් දොරටු අටක් ඇති අතර විශ්වාසවන්තයන් එයට අරනු ලබන සිය යහපත් ක්‍රියාවෙහි සහ දයාවෙහි ප්‍රමාණයට අනුව ය. අඩු යහපත් ක්‍රියාවන් ඇති අයට වඩා වැඩි යහපත් ක්‍රියාවන් ඇති අය උසස් හා අලංකාර මට්ටමක සිටී. එහෙත්, සෑම කෙනෙකු ම සතුටින්, තෘප්තියෙන් හා සාමයෙන් පිටත් වෙති. ස්වර්ගයේ අපි සතුටින් පිටත් වෙමු. අප කිසි විටෙකත් අසහිත හෝ වෙනස්ව පත් නොවනු ඇත. තවද ස්වර්ගයේදී දෙවිඳුන්, ධර්ම දූත මුහම්ද් තුමාණන් අනෙකුත් වස්තූන් සහ අප ආදර්ශ කරන සියල්ලන් එහි මුහුණපෙන්වේ. එහි ආහාරපාන, විනෝදාස්වාදය සහ සතුට වැනි අප ප්‍රිය කරන හා අවශ්‍ය සියල්ල ඇත.

? තිරය යනු කුමක් ද? සහ දෙවිඳුන් එය මැව්වේ කුමක් නිසා ද?

තිරය යනු වදහිංසා වල නිවහනයි. එය අයහපත් දෑ සිදු කරන, මිනිසුන්ට හිංසා කරන, දෙවිඳුන් ට අකීකරු වන සහ ඔහුගේ අණ පිළිනොපදින අයට දැඹුවම් කිරීම සඳහා දෙවිඳුන් විසින් සාදන ලද ස්ථානයකි.

? සතුන්ගේ ඉරණම කුමක් ද? ඔවුන් ස්වර්ගයට හෝ තිරයට යනවා ද?

සතුන් යනු අල්ලාප්ගේ නියෝග හා නහනම් නියෝග වලට යටත්වීමෙන් බැහැර වූ විච්චි වර්ගයකි. ඒවා දෙවිඳුන් විසින් මිනිසුන් උදෙසා මවා වසඟකර දුන් මැවීමකි. ඔවුන්ට කිසිදු විනිශ්චයක් හෝ දැඹුවමක් හෝ නැත. නැවත නැගිටුවීමේ දැවසෙහි, ඔවුන් සියල්ලන් ම එකරැස් කරනු ලබන අතර - ඔවුන් යම් වරදක් සිදු කර තිබුණේ නම් - දෙවිඳුන් ඔවුන් එකිනෙකා අතර පළිගැනීමට සලස්වයි. ඔහු අං නැති බැටළුවන්ට අං අති බැටළුවාගෙන් පළිගැනීමට සලස්වයි. සතුන්ගෙන් පළිගැනීම අවසන් වූ විට, දෙවිඳුන් ඔවුන්ට "පස් මෙන් වනු" යැයි පවසනු ඇත. එවිට ඔවුන් පස් මෙන් වනු ඇත.

පෙර නියමය පිළිබඳ

ප්‍රශ්න

? කදර් හෙවත් පෙර නියමය යන්නෙන් අදහස් කරන්නේ කුමක්ද?

පෙර නියමය කෙරෙහි විශ්වාසය යනු විශ්වාසයේ කැවිණි වලින් එකකි. දෙවිඳුන් මෙසේ පවසයි : තවද ඔහු සියලු දෑ මැනවිනි ය. තවද එය නිර්ණායකිත් නිර්ණාය කළේය. (25:2) පෙර නියමය යන්නෙන් අදහස් වන්නේ විශ්වයේ යමක් සිදුවීමට ප්‍රථමයෙන් ඒ ඔවු වූ දෙවියන්ගේ සම්පූර්ණ දැනුම, ඒවා ලිඛිතව ලියා තැබීම, ඒ කෙරෙහි ඔහුගේ අතිමනස සහ ඒවා නිර්මාණය කිරීම යනාදිය වේ.

? සිදුවීමක් සිදු වීමට පෙර ම එය කුමක්ද යන්න දෙවිඳුන් දැන ගන්නේ කෙසේද?

අපට මෙය අවබෝධ කළ හැකි සරල උදාහරණයකින් පැහැදිලි කළ හැකිය. එනම්, සෙල්ලම් බඩුවක් නිෂ්පාදනය කිරීමට පෙර එයින් කළ හැකි දේ පිළිබඳ අවබෝධයක් සෙල්ලම් බඩු නිෂ්පාදකයා සතුව තිබෙනු ඇත. මන්ද ඔහු එය නිපද වූ අතර එහි ඇති ලොකු හා කුඩා සෑම විස්තරයක් ම ඔහු විසින්ම හම වී ඇති බැවිනි. එමනිසා, මෙම සෙල්ලම් බඩුව සහ එහි හැකියාවන් පිළිබඳ සම්පූර්ණ දැනුම ඔහු සතුව ඇත. එසේනම්, මේ සියල්ලට හැකියාව ඇති මනිසා නිර්මාණය කළේ අල්ලාහ් ය. එබැවින් දෙවිඳුන් ශක්තියෙන් වඩාත් ශ්‍රේෂ්ඨය. දැනුමෙන් වඩා ව්‍යාප්ත ය. නිර්මාණය කිරීමෙන් සර්ව සම්පූර්ණය. ඔහුගේ මැනවිල්ල පිළිබඳ එහි පෙර තත්ත්වයන්, එය මැනවිමේ අතරතුර එහි තත්ත්වයන්, එය මැනූ පසු එහි තත්ත්වයන් ඔහු සම්පූර්ණ ලෙස දනී. ඊට අමතරව, මනිසා ඇතුළු කාලය සහ ස්ථානය නිර්මාණය කළේ අල්ලාහ් ය. එමනිසා සිදු වූ, සිදු වන සහ යමක් සිදු වීමට පෙර එය සිදු වූයේ නම් කුමක් වේ ද? යන්න ද අල්ලාහ් මැනවින් දනී.

අපගේ ක්‍රියාවන්හි අප බල කිරීමකට ලක් වී තිබේ ද? මිනිසාට සිහුගේ ක්‍රියාවන්හි තේරීමක් තිබේද?

මිනිසා සතුව ජීව කලමනාකරණයේ නොවන සිදුවන විෂයන් හා ජීව කලමනාකරණයේ නොවන අතරින් කලමනාකරණයේ විෂයන් ද වේ. උපත සහ මරණය, ජීවිතයේ කාල සීමාව, අපගේ දෙමව්පියන් සහ අපගේ ගුරුන්ගේ සහාය සහ විෂයන් කලමනාකරණයේ නොවන සිදුවන විෂයන් වේ. ඊට පටහැරව, යාච්ඤාව සිදු කිරීම හා සිදු නොකිරීම, දෙවිඳුන් පිළිබඳ විශ්වාස කිරීම හා නොකිරීම යනාදිය සහ කලමනාකරණයේ, තේරීමක් අතරින් කලමනාකරණයේ විෂයන් වේ. මෙම නිදහස සමඟ, අපගේ කලමනාකරණයේ දෙවියන්ගේ කලමනාකරණය තුළ වේ. එයින් අදහස් කරන්නේ කෙතෙක් යම් දෙයක් සහ කලමනාකරණයේ සිදු කිරීමට පෙළඹී එය අල්ලාහ් වෙළුම්වීමට සිතුවේ නම් ඔහුගේ අභිමතයට අනුව ම එය වළක්වයි. එසේම ජීව කලමනාකරණයේ යම් දෙයක් සිදු නොකිරීමට අප බලවේ සිටියත් දෙවියන්ට එය කරවීමට අවශ්‍ය නම්, ඔහුගේ අභිමතයට අනුව ම එය සිදු වේ. එහෙත්, ඔහු මිනිසාට නිදහස ලබා දීමට නීර්ණය කළ අතර, මිනිසාගේ තේරීම් සම්බන්ධයෙන් මිනිසා විමසනු ලැබේ. ජනන දැක්වෙන අල්ලාහ්ගේ චාක්‍රයෙහි තේරීම ද එයයි: තවද ලෝ වෙසියන්ගේ පරමාධිපති වන අල්ලාහ් අභිමත කරන්නේ නම් මිස, තුබුලා අභිමත නොකරන්නෙහු ය. (81:29) ජීව කලමනාකරණයේ නොවන විට සහ නිදහස පිළිබඳ ගැටළුව ප්‍රායෝගිකව විසඳා කළ හැකිය. එය කෙසේද යත්, උපදේශකයා විදුර කෝපයක් ගෙනාවත් දුර්වලව මෙම කෝපය බිම හෙළා එය බිඳ දැමිය හැකි දැයි විමසිය යුතුය. අත්තේන් ම, මට පුළුවනි යැයි දුර්වලව උත්තර දෙයි. සැතියන් උපදේශකයා මෙසේ විමසිය යුතුය : එසේනම් ඔබ එසේ බිඳ නොදමා වෙළුම් සිටීමට හේතුව කුමක්ද? එසේ බිඳ දැමීම වරදද, එසේ බිඳ දැමීම නොකළ යුතු දෙයකි යනුවෙන් දුර්වලව පිළිතුරු ලබා දෙයි.

ඉන් අනතුරුව උපදේශකයා මෙසේ අදහස් දැක්විය යුතුය: ඔබ හොඳ ළමයෙක් නිසා ඔබ මෙම කෝපය කඩන්නේ නැති බව දෙවිඳුන් පෙර ම දැනී. තවද ළමයෙක් එය කඩන බව ද ඔහු දැනී. එසේ නම්, මෙම කෝපය බිම හෙළීමෙන් කිසිවෙකු හෝ බිමට වළක්වා තිබේ ද? එසේත් නැතිනම් අතින් දුර්වලව එය කඩන්නට කවරෙකු හෝ බල කළේ ද? යහමඟ හා අයහමඟ පවතින්නේ මේ අයුරිනි. උපදේශකයා තවදුරටත් මෙසේ කියයි: අල්ලාහ් මිනිසා වෙනුවෙන් ලියු දේ මිනිසා නොදන්නා අතර, ඔබ එවැනි ලියු දේ දැන ගැනීමට ද අවශ්‍ය නැත. එහෙත්, දෙවියන්ගේ දැනුම (නීර්ණයන් ලියා තැබීම අනුච්ඡාදන) පුළුල් හා සර්ව සම්පූර්ණ බව ඔබ විශ්වාස කළ යුතුය. ඔබගේ කලමනාකරණය පිළිබඳ සහ ඔබ ඔහුගේ නියෝග වලට කොතරම් කීකරු වේද යන්න ගැන ඔබ සැලකිලිමත් විය යුතුය. එය ඔබගේ හැකියාවේ සහ කලමනාකරණයේ සීමාවයි.

දෙවිඳුන් අකැමැත්තට යහමඟ පෙන්වා තවත් අයට යහමඟ නොපෙන්වූයේ කුමක් නිසා ද?

දෙවිඳුන් සියලු අයට මඟ පෙන්වීම ලබා දුන්නේය. ඔහු මෙසේ පවසයි: තවද අපි ඔහුට (හොඳ නරක යන) මාවන් දෙක වෙත මඟ පෙන්වූයෙමු. (90:10) මෙම මඟ පෙන්වීම යන්නෙන් අදහස් කරන්නේ සහනය සහ අසහනය පැහැදිලිව පෙනෙන නිවැරදි මාර්ග ඔවුන්ට පෙන්වීමයි. ඉන්පසු අල්ලාහ් මිනිසුන්ට තේරීමේ නිදහස ලබා දුන්න. එමනිසා, සමහරු නිවැරදි මාර්ගය තෝරා ගන්නා අතර තවත් සමහරු වැරදි මාර්ගය තෝරා ගනිති.

පවත් සිදු කර නොමඟ යන බව දෙවිඳුන් පෙර ම ලියා තිබේ නම් අපට දඬුවම් කරන්නේ කුමක් නිසා ද?

මේ පිළිබඳ දැනුම අල්ලාගත් සතු වන අතර මිනිසුන්ට ඒ පිළිබඳව සැබෑ අවබෝධයක් නොමැත. මිනිසුන් සතුව අපේන් හුදු උපකල්පනයන්, මිනිසාගේ සහ නොදැනුවත්කම පමණි. ඒ අනුව, මිනිසා මෙලොව ජීවිතයේ කරන දේ පිළිබඳ විමසුමට ලක් වන අතර එය සිදු වන තුරු මිනිසාට තමාට හිමි කර ඇති දේ දැන ගැනීමට කිසිසේත් නොහැකිය. ලිඛිත පෙර හිමියම යනු අතීතයේ සිදු වූ දේ සඳහා වන සාධකයක් මිස ඉදිරියේ එන දේ සඳහා වන සාධකයක් නොවේ. අපට මෙසේ ද පැවසිය හැකිය. දෙවිඳුන් බබගේ ජීවිත සිදුවීම් ලියා තිබේ නම්, බබට ප්‍රතිලාභ ගෙනෙන දෑ පමණක් සිදු කර භාගි කර දෑ අත්හැරීමෙන් කුමක් හිසා ද? හිදුසුතක් වශයෙන්, යමෙකුට යම් තහනමක් යාමට අවශ්‍යයි. එම තහනමට ආරක්ෂිත සහ නායානක යන මාර්ග දෙකක් තිබේ නම් ඔහු තෝරා ගන්නේ කුමන මාර්ගය ද? හිසැකව ම, පළමු මාර්ගයයි. මතුලොව ගමන ද එසේම ය. දෙවියන්ගේ අණට කීකරු වීමෙන් හා තහනමින් උරුම වී මිනිසා ස්වර්ගයට යන ආරක්ෂිත මාර්ගය තෝරා ගනී. පෙර හිමියම යනු ඕනෑම කෙනෙකුට ඕනෑම දෙයක් සිදු කිරීමට වූ සාධකයක් නම්, අපට කිසි විටෙකත් අපරාධකරුවන්ට චෝදනා කිරීමට හෝ ඔවුන් අත්බිංගුවට ගැනීමට නොහැකි වනු ඇත. මන්ද ඔවුන් ඔවුන්ගේ ක්‍රියාවන් සඳහා තර්කයක් ලෙස පෙර හිමියම භාවිතා කරනු ඇත. මිනිසුන් ස්වබලධාරී අල්ලාගත් පිළිගෙන ඔහුට යටත් විය යුත්තේ එබැවිනි. මන්ද ඔහු කරන දේ ගැන ඔහුගෙන් ප්‍රශ්න නොකෙරේ. එහෙත්, ඔවුන්ගෙන් ප්‍රශ්න කරනු ලැබේ. (21:23) මැරීමේ ඔහුගේම ය. බලය ද ඔහුගේම ය.

අල්ලාගත් අපට නිර්මාණය කළේ කුමක් නිසා ද? විශ්වයේ ආරම්භය කුමක්ද? අල්ලාගත් සතුන් නිර්මාණය කළේ කුමක් නිසා ද?

අල්ලාගත් මෙසේ පැවසිය: තවද පින් වර්ගයා හා මානව වර්ගයා වන ඔවුන් මට ගැනිකම් කිරීමට මිස මම නොමැරුවෙමි. (51:56) උන් වහන්සේ අපට මවා අපේන් අපට ම ප්‍රයෝජනවත් වන අරමුණක් සඳහා ය. - එය නම් අප ඔහුට තමස්කාර කිරීම වේ. - එමෙන් ම ඔහු අපගේ ක්‍රියාවන්ට අනුව මතු ලොවෙහි ප්‍රතිඵල සුදානම් කර ඇත. ස්වර්ගය යහපත් තැනැත්තන් සඳහා වන අතර හිරිස වැරදිකරුවන් සඳහා වේ. මේ මුළු විශ්වය ම දෙවියන්ගේ නිර්මාණයකි. එය අකුරට ම හා දැනුමෙන් සාදා තිබේ කර ඇත. අහස සහ පොළොව නිර්මාණය කොට අහසෙහි ග්‍රහලෝක ව්‍යාප්ත කළේ ඔහු ය. ඔහු තාරකාවන් නිර්මාණය කළේ පාද සංඥාවන් ලෙස සහ අලංකාරයක් ලෙස ය. ඔහු සූර්යයා නිර්මාණය කළේ අපට උණුසුම ලබා දීමටත්, ශාක පෝෂණය කිරීමටත්, විෂබීජ විනාශ කිරීමටත් ය. සත්වයින් ව වසඟකර අල්ලාගත් නිර්මාණය කොට අපේන් මිනිසාගේ බඩු බාහිරාදිය රැගෙන යෑමටත්, ඒවා ආහාරක් වශයෙන් ගැනීමටත් ය. අල්ලාගත් මෙසේ පැවසිය: තවද අලංකාරයක් ලෙස ද ඒවායෙහි තැන ප්‍රවාහනය කරනු පිණිස ද අශ්වයින් කොටුවෙන් හා බුරුවන් ද (ඔහු මැරුවේය) තවද තුඹලා නොදන්නා දෑ ද ඔහු මවන්නේය. (16:8) මහපොළව වාසය කිරීමට සුදුසු අයුරින් සුදානම් කිරීම හා මිනිසා නිර්මාණය කිරීමට පෙර ම අන් සියල්ල නිර්මාණය කොට අවසන් කිරීම යනු අල්ලා මිනිසා කෙරෙහි පමණක් විශේෂයෙන් කළ ගෞරවයකි. එපමණක් නොව මේ නිර්මාණ සියල්ල ඔහුගේ ප්‍රශංසාව තුළින් ඔහුට සුවිඤ්ඤා කරයි. ඒවා ද අල්ලාගත් ගැත්තන් මෙහි ය. උත්තරීතර අල්ලාගත් මෙසේ පැවසිය: අහස් තන හා මහපොළොව ද ඒවායෙහි සිටින දෑ ද ඔහුට සුවිඤ්ඤා කරයි. ඒ කිසිවක් හෝ ඔහුගේ ප්‍රශංසාව තුළින් ඔහුට සුවිඤ්ඤා කරනු මිස නැත. තමුත් ඔවුන් සුවිඤ්ඤා කරන අයුරු තුඹලා වටහා නොගත්තෙහුය. හිසන වශයෙන් ම ඔහු දැනුම ය. අති ක්ෂමාශීලීය. (17-44)

? යම් තෝ පණිවිඩකරුවෙකු යවා නොමැති අයගෙන් දෙවිඳුන් විනිශ්චය කරන්නේ ද?

අල්ලාහ් ඔවුන්ට තීක්ෂණ ඔද්ධිය ලබා දුන් නිසා ඔවුන් විමසුවට හා විනිශ්චයට ලක් වේ. තැවත තැඟිටුවීමේ දවසේ දී දෙවිඳුන් ඔවුන්ව පරීක්ෂාවට ලක් කරනු ඇත. තවද ආඥාවන් නිකුත් කරනු ඇත. ඔවුන් එම පරීක්ෂණයට නියමිත අයුරින් පිළිතුරු දී එම ආඥාවන්ට කීකරු වුවහොත් ඔවුන් ස්වර්ගයට ඇතුළු වනු ඇත. ඔවුන් අකීකරු වුවහොත් ඔවුන් නිර්ගම යනු ඇත.

? භූමියෙහි නපුරක් ඇත්තේ ඇයි?

මෙම ලෝකික ජීවිතය වනාහී යම් පරීක්ෂණයකි. එය පරිච්ඡේද දෙකකින් ගොනු කරන ලද නවකතාවක පළමු පරිච්ඡේදය වැනි ය. මතුලොව යනු පීඩිතයින්ගේ අයිතිවාසිකම් වෙනුවෙන් ප්‍රතිචාර දැක්වීමේ හා විනිශ්චය කිරීමේ නිවහනයයි. එය නවකතාවේ දෙවන පරිච්ඡේදය වැනි ය. තප්පර මිනිසුන් සිටීම සහ මෙම ජීවිතයේ ඔවුන්ට දැකුවම් හිමි නොවීම පරීක්ෂණයක් වන්නේ ඒ නිසාවෙනි. තවද මෙය අවිනාශය නොවේ. සෑම කෙනෙකු ම ඔවුනොවුන්ගේ ක්‍රියාවන් සඳහා විපාකය ලබා ගැනීම පිණිස තැවත තැඟිටුවීමේ දිනයේ දී තැඟි සිටිය යුතුය. දෙවිඳුන් මෙසේ පවසයි : එහෙයින් කවරෙක් අණුවක් තරම් ප්‍රමාණයකින් යහපතක් කර ඇත්තේ ද ඔහු එය දැක ගනී. කවරෙක් අණුවක් තරම් ප්‍රමාණයකින් අයහපතක් කර ඇත්තේද ඔහු එය දැක ගනී. (99: 7-8)

? අල්ලාහ් නපුර මිනිසුන් නිර්මාණය කළේ කුමක් නිසා ද?

අල්ලාහ් මිනිසුන් ව මැවූ අතර හොඳ හෝ තරක දේ අතුරින් කළ යුතු දෑ තෝරා ගැනීමේ නිදහස ඔවුන්ට ලබා දී ඇත. ඔබට ශිෂ්ට සම්පන්න විය හැකි අතර ඔබට එසේ නොවී සිටීමට ද හැක. කෙසේ වෙතත්, ප්‍රතිවිපාක පිළිබඳ වගකීම ඔබ විසින් බාරගත යුතුය. මෙය දෙවියන්ගෙන් ලද ආශීර්වාදයක් හා ඔහුගේ සියුම් ඥානය පෙන්වූම කාර්යය. මන්ද තප්පර මිනිසුන්ට ද යහපත් අයවලුන් ලෙස ජීවත් වීමේ අවකාශය මෙමගින් ලැබෙනු ඇති අතර එසේ වීමට ඔවුන්ට උපකාර කිරීම අපගේ යුතුකමයි. එහෙත්, ඔවුන් ප්‍රතික්ෂේප කර ඔවුන් සිදු කරන පාපයන් සමඟ ඇලී සිටියේ නම්, අපගේ යුතුකම වන්නේ අල්ලාහ්ගේ ආදර්ශ හා චේතනය ලබා ගැනීම පිණිස එවැනි අයවලුන්ගේ තරකින් මිනිසුන්ව වැළැක්වීමයි.

ස්වර්බලාධාරීභාවය මෙම ලෝකයේ සෑම දෙයක ම නිර්මාතෘ වන අතර එය පරීක්ෂාවේ හා පීඩාවේ නිවහනක් බවට පත් කර ඇත. ඔහු මෙසේ පවසයි: ඔහු වනාහී මරණය සහ ජීවය මැවීමේ ය. මන්ද ඉබ්ලා අතුරින් කවරෙකු ක්‍රියාවෙන් වඩාත් දැහැමි දැරිය ඔහු ඉබ්ලා ව පරීක්ෂා කරනු පිණිසය. (67: 2) ශේෂතාන්වරුන් සහ මිනිසුන් අතුරින් නොමඟ ගිය අයවලුන් සතුට තප්පර පැවතීම ද දේව පරීක්ෂාවෙන් එකකි.

❓ සමහරක් ආබාධිතව හෝ විකෘතිමත්ව උපත ලබන්නේ කුමක් නිසා ද?

මෙවන් අය දෙවිඳුන් විසින් පරීක්ෂාවට ලක් කරනු ලබන්නේ ඉවසිලිවන්ත වී චේතනය වැඩි වශයෙන් ලබා ගැනීමට යන බහු අපට කළ දායාද අබි විසින් සිහිපත් කර ගැනීමට ය. තවද බහුගේ හැකියාවන් ඉදිරියේ අපගේ පූර්වලතාවය ද එය අපට මනක් කර දෙයි. අප අතුරින් බොහෝ දෙනෙකු සෞඛ්‍ය සම්පන්න ලෙස බහු නිර්මාණය නොව අප. අපි ඒ සඳහා බහුට කෘතඥ විය යුතුය. උඩගැසීමේ පෙළෙහි නිවැරදි මාර්ගයේ ගමන් කිරීමට නොහැකි වේ. එබැවින් නිහතමානී ව හා එකිනෙකා සමඟ යහයෝග යෙන් කටයුතු කළ යුතුය. විනිශ්චය දවසෙන් පසු, දෙවියන්ගේ අනුමැතියෙන් යහපත් දෑ කළ අයවලුන් ස්වර්ගයේ නිරෝගී සදාකාලීන ජීවිතයක් ගත කරනු ඇත .

❓ හොඳොසත් හා දුප්පත් අයවලුන් සිටින්නේ කුමක් නිසා ද? සමහර හරක මිනිසුන් මාලිගාවල සහ යහපත් මිනිසුන් කුඩාරම් වල ජීවත් වන්නේ ඇයි?

මේ ජීවිතයේ සෑම ජීවිත මාර්ගයක් ම අල්ලාහ්ගෙන් ය. බහු විසින් මිනිසා පරීක්ෂාවට ලක් කෙරේ. ඇතැම් විට යහපත් මිනිසාගේ හෘදාශීලිතාවය පරීක්ෂා කිරීම සඳහා ජීවිතමාර්ග අධික ව පිරිනමයි. මෙහි අවස්ථාවලදී සෞඛ්‍යමත් හා ජීර්ණයාවට එරෙහිව බහුගේ ඉවසීම යන විඳ දරාගැනීම පරීක්ෂා කිරීමට බහු බහුට පෝෂණය ලබා නොදෙයි. යහපත් පුද්ගලයා මේ කෙටි කාලීන ජීවිතයේ ඉවසිලිවන්ත ව සිටින තාක්, විනිශ්චය දිනයේ බහුගේ විපාකය විඳාල වේ. අනෙක් අතට, බොහෝ ආශීර්වාද ඇති තැනැත්තා අන් අය සමඟ අයහපත් අයුරින් කටයුතු කරමින් ඔවුන්ට කිසිවක් ලබා නොදී සිටින්නේ නම්, බහුට තවත් තැනැත්තාගේ දිනයේදී දැකීමේ ලෙඛනු ඇත. මන්ද බහු දෙවියන්ගේ ආශීර්වාදය අගය නොකළ බැවිනි.

දරුවාට ජප මෙසේ පැවසිය හැකිය. ඉදිවැන්න විසින් මිනිසුන් ධනවතුන් හා දුප්පතුන් ලෙස විවිධ මට්ටම්වලින් මවා ඇත. එසේ මැටි මගින් ධනවතුන් දුප්පතුන්ට යම් හෝ දෙයක් ලබා දෙයි. එමෙන් ම ශක්තිමත් ජප දුප්පතුන්ට උපකාර කරයි. මිනිසුන් අතර තරාතිරම් තිබිය යුතු බව දේව න්‍යායයි. මිනිසුන්ගේ නාෂා වෙනස් ය. ඔවුන්ගේ චරිත විවිධ ය. ඔවුන් නොයෙකුත් ජාතීන් සහ ස්වභාවයන් ඇත්තන් ය. ඔවුන් අතර ජවසම්පන්න සහ කම්මලේ ජපද සිටී. කරුණාවන්ත සහ ආත්මාච්චකාරී. න්‍යාගශීලී සහ දැඩිබර ජපද සිටී. ඔවුන් මුදල් හා දූව පවුලින් වෙනස් ය. ඔවුන් අතර දුප්පතුන් සිටින අතර ධනවතුන් ද සිටිති. ඔවුන් සියල්ලන් ම පරීක්ෂණයට ලක්ව ඇත. පොහොසත්කම විනාගයක් වන අතර දුප්පත්කම ද එසේම ය. ඔහු ධනවතුන් සකාන්තය ගෙවන්නේ ද? පුණ්‍ය කටයුතු සිදු කරන්නේ ද? න්‍යාගශීලී වන්නේ ද? යනුවෙන් පරීක්ෂා කරයි. එසේම දුප්පතා ඉවිසිලිවන්නද? වෙහෙස මහන්සි වී වැඩ කරනවාද? ආදාම නොයා නොයෙකුත් පුද්ගලවලට යන්නේ ද? අල්ලස් ගන්නේ ද? සොරකම් කරන්නේ ද? යනුවෙන් පරීක්ෂා කරයි. ඒ සියල්ල පරීක්ෂාවන්ය. එහෙත්, පෝෂණය සපයනු ලබන්නේ ඉදිවැන්න විසින් ම වන අතර, පොහොසත්කම සහ දුප්පත්කම ස්වර්ගයට හෝ නිර්ගම ඇතුළු වීම වළක්වන්නේ නැත. සෑම කෙනෙකු ම ඔහු සතුව ඇති දෙයින් පරීක්ෂා කරනු ලැබේ. සියලුම මිනිසුන් එකසේ ධනවත් නම්, ඔවුන් එකිනෙකාට සේවය නොකරන අතර ඔවුන්ට එකිනෙකා අවශ්‍ය නොවනු ඇත. ඉදිවැන්න මෙසේ පැවසීය : තවද ඔවුන්ගෙන් ඇතැම් කෙනෙකු ඇතැම් කෙනෙකුගෙන් සේවා සලසා ගැනීම සඳහා ඔවුන්ගෙන් ඇතැම් කෙනෙකු ඇතැම් කෙනෙකුට වඩා ඉහළින් තරාතිරම් වලින් උසස් කළෙමු. (43:32) ජීවිත කවය ගමන් කරන්නේ එලෙස ය. එනමුත් සියල්ලන් එක් මට්ටමක සිටියේ නම් එවන් තත්ත්වයකදී ජීවිත කටයුතු අඩපණ වේ.

❓ අපි අසනීප වන්නේ කුමක් නිසා ද? සහ මිනිසුන්ට විපත් සිදුවන්නේ කුමක් නිසා ද?

අල්ලාගත් විසින් සියල්ලන් ම පරීක්ෂාවට ලක් වේ. එය ඔහු අසනීප දරා ගනිවිදු?තැනිතම් ඔහු කෝප වේවිද? යැයි නිරීක්ෂණය කිරීම පිණිස ය. ඉවිසිලිවන්නට සිටින ඕනෑම කෙනෙකුට ස්වභවයෙන්ම ඉදිවැන්න තිලිණ ලබා දෙයි. එමගින් තැවෙන තැනටදී වේ දිනයේ දී විශ්වාසවන්තයා සතුටු වනු ඇත. ලෙඩබෝග, විපත් සහ කරදර යනු තම තරාතිරම් ඉහළ නැංවීම, අගංකාරයෙන් හා උඩගැසීමින් අපගේ හදවත් හා සදාචාරය පවිත්‍ර කිරීම සඳහා වූ දෙවියන්ගේ නිර්ණයන් අතුරින් එක් නිර්ණයකි. එසේම, විශ්වාසවන්තයා යාච්ඤාව සහ ඉවිසීමෙන් ඉදිවැන්නට සම්ප වන අතර එමගින් ඔහුගේ දේව විශ්වාසය සහ යහපත් ක්‍රියා වර්ධනය වේ. ඉදිවැන්න ද ඔහුට ඉවුරු කරනු ඇත. මිනිසාට සෞඛ්‍යය හා සෑප සම්පත් වල වටිනාකම එමගින් ඉගෙන ගත හැකිය. මෝටර් රථයක් ආදර්ශයට ගනිමින් දරුවාගෙන් මෙසේ අසන්න පුළුවන : ඒ මෝටර් රථය නිපදවේ කුමක් සඳහා ද? ගමන් කිරීමට නේද? එසේනම් නිෂ්පාදන සමාගම නිර්මාණය නොවනා කිරීමේ ක්‍රමයන් සමග එය සෑදුවේ ඇයි? එසේ කිරීම එහි වලඟයට විරුද්ධ නොවේද? නියත වශයෙන් ම එහි ආරක්ෂාව සඳහා නිර්මාණ අවශ්‍ය වේ. මෝටර් රථය සාදන ලද්දේ ගමන් කිරීම සඳහා වූව ද නිර්මාණ නියම වේලාවට එය තැවෙන්නට උපකාරී වේ. එමගින් රියදුරුගේ ජීවිතය විනාශ වීමෙන් වළක්වයි. ඉදිවැන්න ඔහුට තමස්කාර කිරීමෙන් අපව සතුටින් තැබීමට සැලැස්වූවා සේම, නොසැලකිල්ලෙන් පසුවන මිනිසා තමා කුමන අරමුණක් වෙනුවෙන් මවනු ලැබුවේ ද එම ශ්‍රේෂ්ඨ කර්තව්‍යය සිහිපත් කර ගැනීම සඳහා නොයෙකුත් විපත් ද ඉදිවැන්න නිර්මාණය කළේය. එමගින් තම නොසැලකිල්ල තවත්වා සිය ඉදිවැන්න සිහිපත් කර ඔහුගෙන් පාපොච්ඡාරණය අසර ද ඉවිසීමෙන් හා කුලිය බලාපොරොත්තුවෙන් ජීවත් වේ.

? තානිකර සතුන් හා කෘමීන් නිර්මාණය කළේ අල්ලාහ් ද?

අල්ලාහ් සෑම දෙයක ම ඵලදායීකරුවා ය. සියල්ලෙහි පර්මාධිපති ද ඔහු ය. ඔහු ඔහුගේ හැකියාවෙන් ඒ සියල්ල මවා අඳවනේ කෙසේ ද එසේම ඔහුගේ ප්‍රඥාවෙන් ද ඒවා මවා අඳවන. මන්ද සැබැවින් ම ඔහු සර්වඥයාට සර්ව ප්‍රඥාවන්ත ය. අප නොදන්නා දේ ඔහු දනී. අල්ලාහ්ගේ දැනුම සහ ප්‍රඥාව සංසදන විට අල්ලාහ් අපට දුන් දැනුම ඉතා අල්පය. ඔහු මෙසේ ප්‍රකාශ කරන්නේ එබැවිනි: දැනුමෙන් තුබුණු වෙන වර්තමාන ලෙස අපගේ ස්වල්පයක් මිස හඳුනා. (17:85) අල්ලාහ් එම සතුන් මැවීමේ සියුම් හේතු සියල්ල දැන ගැනීමට අපට නොහැක. දෙවිදුන් තම මැවීමේදී පරිපූර්ණත්වය සහ ඔහුගේ නිර්මාණවල ප්‍රවීණත්වය එළිදැක්වීම එයින් එක් සියුම් හේතුවකි. ඒවා නිර්මාණයන් භාගියක් වුව ද ඒවා සියල්ලට දෙවිදුන් ආහාර සපයයි. එමෙන් ම දෙවිදුන් එවැනි භානිකර සතුන් මිනිසාට පරීක්ෂණයක් ලෙස මවා අඳවන අතර ඒවා මගින් කවරෙකුට හෝ භානියක් සිදු වන්නේ නම් ඒ සඳහා කුලිය ද ලබා දෙයි. එවැනි සතුන් ඝාතනය කිරීම මගින් ඝාතකයාගේ සේවය පිලිබිඹු වේ. එසේම, ඔහුට වඩා පහත් මැවීමක් හේතුවෙන් වේදනාවට හා පීඩාවට ලක් වීමෙන් මිනිසාගේ දුර්වලතාවය හා නොහැකියාව මිනිසාට පෙන්වුම් කරයි. එපමණක් නොව, ඔහුට හා අන්තර්ජා බැලීමේදී පෙනී ගොස් අපගේ සර්ප හෝ එයට සමාන විෂ වලින් ප්‍රයෝජනවත් ප්‍රතිදේහ කිහිපයක් ලබා ගත හැකි බවයි. එම සර්පයන් ගොවිතැන් විනාශ කරන මීයන් අනුභව කරති. මෙම භානිකර සතුන්ගෙන් බොහෝමයක් වෙනත් ප්‍රයෝජනවත් සතුන් සඳහා ආහාර වේ. එසේ නම් මෙය දෙවිදුන් පරිපූර්ණ කළ සොබාදහමේ අති සමතුලිතතාවයේ පරිපූර්ණයකි.

අපි දිනකට පස් වතාවක් ගාවිඥා කළ යුත්තේ කුමක් නිසා ද?

දෙවිඳුන් අපට අණ කළ ගාවිඥාව වනාහි විශ්වාසවන්තයාගේ ආත්මය පවිත්‍ර කිරීමේ හා තඟා සිටුවීමේ ක්‍රමය වේ. ඒවායින් ලැබෙන යහපත සමඟ සංසදන විට ඔවුන් දරන උත්සාහය ඉතා අල්ප ය. සලාතය නම් වන්දනාව තුළ අල්කුර්ආන් පාරාභයනය, මෙහෙහි කිරීම් සහ අයඤ්චි අභ්‍යන්තර වීම හේතුවෙන් සහ වන්දනාවේ අනෙකුත් අංගයන් එය සම්පූර්ණයෙන් අභ්‍යන්තර කර ගැනීම හේතුවෙන් (සලාතයෙන් බැහැරව) අල්කුර්ආන් පාරාභයනය, මෙහෙහි කිරීම් සහ අයඤ්චි වඩා සලාතය ඉතා ශ්‍රේෂ්ඨය. වන්ද සලාතය තුළ සියලු අවධානයන් හරහා ගැනීමට පෙන්නුම් කරනු ලබන බැවිනි.

විශ්වාසවන්තයින් සලාතය මගින් ජීවිත වෙනී. මක්නිසාද යත්, ඔවුන් සලාතය අතරතුර ස්වභාවිකව දෙවිඳුන් සමඟ සිටින නිසාත් එහි දී ඔවුන් කැමති සෑම දෙයක් ම ඔහුගෙන් අයදන අතර දෙවිඳුන් ද ඔවුන්ට පිළිතුරු දීමට උත්සුක වේ. අප විසින් සලාතය ඉටු කරනු ලබන්නේ අල්ලාහ් ඒ කෙරෙහි අපට අණ කළ නිසාවෙනි. දෙවියන්ගේ අණට කීකරු වීමට අපි සැලසීමට බැඳී සිටිමු. අපි ඔහුට තරමදුම් කරන්නේ ඔහු අපගේ මැදිහත්කරු සහ ස්වභාවිකව පෝෂකයා වූ හේතුව නිසාත් ඔහුගේ නිමක් තැනි අසංඛ්‍යාත ආශීර්වාද සඳහා තමන්ගේ කිරීමට සුදුසු නිසාත් ය. ඔහු මෙසේ පවසයි: අල්ලාහ්ගේ ආශීර්වාද තුමුලා ගණන් කළ ද තුමුලා ඒවා තක්සේරු නොකරනු ඇත. (16:18) මෙම වන්දනාව අපගේ ජූමයේ ප්‍රකාශයක් වන අතර ස්වභාවිකව දෙවියන්ට කෘතචේද්‍ය පළ කිරීම හා ඔහුට අපගේ අවධානය වූ ප්‍රකාශ කිරීමකි. එවිට ඔහු අපගේ සෞඛ්‍යය ආරක්ෂා කරනු ඇති අතර යහපත භාග්‍ය කර, තපුරෙන් අපට ආරක්ෂා කරයි. එම වන්දනාව කිසිදු දෙවියන්ට අවධාන තැන. ඔහු අප වෙත හෝ අපගේ ක්‍රියාවන් වෙත හෝ අවධානය වූ අතරෙකු නොවේ. ඔහු ඒවායින් ප්‍රයෝජන නොලබයි. මෙම ක්‍රියාවන් දෙවියන්ගෙන් පැමිණි ආඥාවන් වන අතර, ඔහුගේ වක්තෘ මුහුම්වද්දී තුමුලා එම ආඥාවන් ක්‍රියාත්මක කළ අයුරින් අප ගාවිඥා කිරීම ඔහු ප්‍රිය කරයි. ඡායාදාව නම් සාක්ෂි දැරීම යන්නෙහි තේරුම ද එයයි.

- එනම්, අපි අල්ලාහ්ට ඔහුගේ දූතයාණන්ගේ ක්‍රමවේදයෙන් වන්දනාමාන කරන්නෙමු යන්නයි
- මෙම වන්දනාවන් ස්වභාවිකව අභ්‍යන්තර වීමට හේතුවක් වන විශාල ප්‍රතිඵල ලබා ගැනීමේ මාර්ගයකි. මක්නිසාද යත් ප්‍රතිඵලයක් ලබා දීමට නම් ක්‍රියාවක් අවධාන බව අල්ලාහ්ගේ න්‍යායයි. ස්වභාවික දෙවියන්ගේ ජූමයක් වන අතර එය මිල අධිකය. එයට විශාල පිරිවැයක් අවධාන වන්නේ එබැවිනි. එම පිරිවැය නම් කීකරුකම වේ.

මාගේ සලාතයෙහි දෙවියන්ගෙන් ඉල්ලා සිටියත් සිත් මාගේ පාර්වතාවට පිළිතුරු නොදුන්නේ කුමක් නිසා ද?

අයදීම සඳහා ආචාර ධර්ම ඇත. ඒවා පිළිබඳ සලකුම්මත් වීම අනිවාර්ය වේ. මෙලොව නිසි අයුරින් ක්‍රියාත්මක වීම සඳහා දෙවිඳුන් තමා ඇති තිතිවලට ගරු කිරීම ඒවාට ඇතුළත් ය. අපි දෙවියන්ගෙන් අයදීමු, තවද ඔහු අපට යහපත් යැයි තෝරා ගත් දෑ සිදු කරනු ඇත. නිදසුනක් ලෙස ඔබ ඔබේ පියාගෙන් මෝටර් රථ සඳහා වෙන් වූ මාර්ගයක ඔස්සිකලය පැදවීමට ඉල්ලා සිටියේ නම් ඔහු ඔබට ආදර්ශ කරන නිසාත්, එම ඉල්ලීම ප්‍රතික්ෂේප කිරීම වඩා හොඳ බව දන්නා නිසාත් ඔහු එය ප්‍රතික්ෂේප කරනු ඇත. දෙවිඳුන් කොතරම් න්‍යාගශීලීද යත්, අපගේ අයදීම් අවස්ථා තුනකට බෙදා ඇත: **පළමුවැන්න** - ඔහු අපගේ ඉල්ලීම් පිළිගෙන අප අසා සිටි දෑ ලබා දෙනු ඇත. **දෙවැන්න** - ඔහු අපට සිදුවීමට යන ව්‍යසනයකින් හෝ තර්ක දෙයකින් අපව ආරක්ෂා කරයි. **තුන්වැන්න** - එය තැවත තැඟිටුවීමේ දිනයෙහි අපි අයදූ දෑ ට වඩා යහපත් දෑ ස්වර්ගයෙහි ලබා දීමට අප වෙනුවෙන් ඉතිරි කර තබයි.

අපයි මා මාගේ මිතුරා මෙන් ලස්සන නොවන්නේ?

දෙවිඳුන් සෑම කෙනෙකුම ඔහුට ගැලපෙන විශේෂ ස්වරූපයෙන් මැදි නිසා ය. දෙවියන්ගේ සියලු නිර්මාණ සුන්දර ය. දෙවිඳුන් මෙසේ පවසයි: සැබෑවින්ම අපි මිනිසා ව ඉතා අලංකාර හැඩයකින් මැව්වෙමු. (95:4) සෑම පුද්ගලයෙකු ම තමාගේ ම හැඩයෙන් විශේෂ ය. වඩාත් අලංකාර ලෙස නිර්මාණය කරන ලද අය දෙවිඳුන්ට වැඩි වශයෙන් කෘතඥ විය යුතු අතර, එසේ නොමැති අය දෙවිඳුන්ට යටත් වී එය පිළිගත යුතුය. කෘතඥවී සහ ඉවසිලිමත් සියල්ලන් සඳහා ඉහළ පදවීන් සහ අනිමගන් තිළිණ ඇත.

අල්ලාත් අපට දේම කරන්නේ නම් තර්ක දේ අපට සිදුවන්නේ කුමක් නිසා ද?

යහපත් හා අයහපත් අය වෙන් කර හඳුනා ගැනීම සඳහා දෙවිඳුන් අපව පරීක්ෂා කරයි. ඇතැම් විට මිනිසා දෙවිඳුන්ගේ රැකවරණය පතා සෑම විටම ඔහු වෙතට සමීප වීම සඳහා ද ඒ අයුරින් පරීක්ෂා කරනු ලැබේ. අල්ලාග් යහපත් දනන් ව ද පරීක්ෂා කරනු ඇත. එය ඔවුන් ව පවිත්‍ර කිරීමටත් ඔවුන්ගේ හිලයන් ඉහළ තැබීමටත් ය. එවිට ඔවුන් අත් අයට ආදර්ශයක් බවට පත් වී සාමාන්‍ය මිනිසුන් ද ඔවුන් ව අනුගමනය කර පිටුවෙන් විඳ දරාගනු ඇත. තාබ් ^{عليه السلام} තුමාණෝ මෙසේ පැවසූහ: "වඩාත් ම පරීක්ෂාවට ලක් වූ අය වක්තාවරු ය. පසුව ඔවුන්ට සමීපතමයන් ය. පසුව ඔවුන්ට සමීපතමයන්" (හිරිමිදි: 2398) ආගමික අල්ලමෙහි ප්‍රමාණයට අනුව සියල්ලන් පරීක්ෂාවට ලක් වෙති. ආගමෙහි ස්ථිර නම්, ඔහුගේ පරීක්ෂාවන් වඩාත් දරුණු වේ. වක්තාවරුන් දැඩි ලෙස පරීක්ෂාවට ලක් කළේ

එබැවින්, ඔවුන්ගෙන් සමහරක් ඝාතනය කරනු ලැබුවෝය.තවත් සමහරෙ තුවාල ලැබූහ. තවත් අය අයියුබ් වැනි වක්තෘවරුන් දරුණු රෝගයකින් පසු විය. අපගේ වක්තෘවරයාණන් වන මුහම්මද් තුමාණන් මක්කම සහ මදීනාහි දැඩ් ලෙස තුවාල වූ නමුත් ඔහු ඉව්සිලුවන්තව සිටියේය. මෙයින් අරමුණ වන්නේ, සිය විශ්වාසය හා අදහිල්ල අනුව සැබවින් ම අදහිල්ලවන්නයන් හා තැක්නිවන්නයන් මත දුෂ්කරතා ඇති වීමය. එමෙන් ම, අල්ලාහ් තමාට අවශ්‍ය දේ කරනු ඇත. ඔහුට අවශ්‍ය පරිදි හිඟෝග කරනු ඇත. සර්වබලධාරී ඔහු කරන දේ ගැන විමසනු නොලබයි. මන්ද විනිශ්චයකරුවන්ගෙන් මහා විනිශ්චයකරු ඔහු වන බැවිනි.

ඉහත සඳහන් වූයේ බහුලවම අසනු ලබන ප්‍රශ්න වන අතර වෙනත් ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු සඳහා විද්‍යුත් පණිවිඩ හරහා අප හා සම්බන්ධ වීමට ඔබව සාදරයෙන් පිළිගනිමු. (jrakaf@gmail.com)

අවසානය

අවසාන වශයෙන්, හැදෑරූ වර්ධනය කිරීමේ ක්ෂේත්‍රයෙහි වැදගත් නිර්දේශ කිහිපයක් පහත සඳහන් වේ:

- පුහුණු පාඨමාලාවන් හරහා දෙමව්පියන් තුළ තිබෙන අධ්‍යාපනය කෙරෙහි වූ උත්සුකය තීව්‍ර කිරීම. මන්ද ඔවුන් දෙදෙනා තැවුම් අධ්‍යාපනය සහ දැනුවත්භාවයෙන් යුත් විශිෂ්ට පරම්පරාවක් බිහි කිරීමේ මූලික සාධකයක් වන බැවිනි.
- ඉස්ලාමීය අනන්‍යතාවයෙන් පිරිහූ මාධ්‍ය වැඩසටහන් සහ කාටූන් ජාත්‍යන්තර තාක්ෂණ ප්‍රවේණියට ගැලපෙන පරිදි සැලසුම් කිරීම හා නිර්මාණය කිරීම. එමඟින් එය අවධානයට හා තර්කීවම ලක් වේ.
- දරුවන් අරමුණු කර ගත් මාධ්‍ය වැඩසටහන් ක්ෂේත්‍රයේ සම්මන්ත්‍රණ සහ පර්යේෂණ පැවැත්වීම සහ ඒ කෙරෙහි උනන්දු කරවීම. මෙය අපගේ අනන්‍යතාවය සමඟ අපගේම නිෂ්පාදන නිපදවීමට සහ විනෝදාස්වාද විකල්ප සැපයීමට උපකාරී වේ.
- ළමා අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ තවමත් දෝෂ සහිත හා දුර්වල තත්ත්වයක පවතී. පවතින බොහෝ වැඩසටහන් පවා විවිධ පරිසරවල විවිධ සංස්කෘතීන් ගණනාවක ලක්ෂණ වලින් යුත් පරිවර්තනයන් පවතී. එම දුර්වලතාවය ශක්තිමත් කිරීම සඳහා අපගේ ඒකාබද්ධ ප්‍රයත්නය තීව්‍ර කළ යුතුය.
- දරුවන් සඳහා දේව විශ්වාසය පෝෂණය කිරීමේ ක්ෂේත්‍රයේ පුහුණු වැඩසටහන් සැලසුම් කිරීම. විශේෂයෙන් මෙම ක්ෂේත්‍රයේ පුහුණුකරුවන් සහ උපදේශකයින් බිහි කිරීම. තවද එම වැඩසටහන් දරුවන්ගේ විවිධ අධ්‍යාපන මට්ටම්හි කාර්යයේ යෙදී සිටින පුහුණුකරුවන් හා ගුරුදෙව්වරුන් ඉලක්ක කර ගත් වැඩසටහන් වශයෙන් තිබිය යුතුය. එමෙන් ම මෙහි දී දරුවන්ගේ වයස් හා දැනුමෙහි ස්ථාවරය පිළිබඳ අවධානය යොමු කළ යුතුය.
- අදාළ විෂයමාලා සංවර්ධනය කිරීම. එහි දේව විශ්වාසය හා සම්බන්ධ නූතන ප්‍රශ්න සමකාලීන හා සම්පූර්ණ ආකාරයකින් විසඳන අධ්‍යාපනික හා විද්‍යාත්මක තොරතුරු අඩංගු විය යුතුය.

مركز أصول

OsoulCenter
www.osoulcenter.com

مركز أصول
للخدمات التعليمية
9001
إدارة الجودة
تحت إشراف
الهيئة العامة للغذاء والدواء
السعودية

عرض تعريف عن مركز أصول
ومجالاته وخدماته.. مشاهدة منقطة لك

osoulcenter

+966504442532

www.osoulcenter.com

ළමා විශේෂ මුල් අවදියේදී දරුවා තුළ මෙලොව පැවැත්ම පිළිබඳ දැක්ම තහවුරු කිරීම අතිශය වැදගත් වේ. එම කාලයෙහි දරුවාගේ මානසිකත්වය තුළ අන්තර්ගත වන අදහස් පුද්ගලයකුගේ පෞරුෂත්වය විවිධ අංශවලින් සාදන ප්‍රධාන පදනම ලෙස සැලකේ. දරුවා ජීවිතය පුරාම ඵලදායී සහ කාර්යක්ෂම පුද්ගලයෙකු ලෙස ගමන් කිරීමට සහ එහි විවිධ මාර්ග ඩස්සේ සමබර ලෙස ගමන් කිරීමට රැකුලක් වන අයුරින් එම පැවැත්ම පිළිබඳ දැක්ම සම්පූර්ණයෙන්ම ස්ථාපිත කිරීම වැදගත් වේ. දරුවා අසන සහ දකින දෙයින් මේ ලෝකයේ තමාගේ ම අනුවාදයක් ගොඩනගය. ඉන්පසු ඔහුගේ ජීවිතයේ ඉතිරිව ඇත්තේ අවට තත්ත්වයන් අනුව මෙම ප්‍රධාන අනුවාදය වෙනස් කිරීම හා සංවර්ධනය කිරීම පමණි.

www.osoulcenter.com

To Download This Book, please Visit:

OSOUL osoulstore.com